

**முதல் பாகம்**

**கல்வெட்டு, செப்பேடு, ஓலைச்சுவடி,  
காணிப்பாடல், இலக்கியம் வழியாக**

**செ.இராசு**







# கொங்கு வேளாளர் குல வரலாறு

## பாகம் 1

கல்வெட்டு, செப்பேடு, ஓலைச்சுவடி,  
காணிப் பாடல், இலக்கியம்  
வழியாக

ஆசிரியர்

புலவர் **செ. இராகு** எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,  
முன்னாள் தலைவர்  
கல்வெட்டு - தொல்லியல் துறை  
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

**வெளியீடுவோர்**

கொங்கு மண்டலம் பதிப்பகம்	கொங்கு ஆய்வு மையம்
7, இராமானந்த நகர்	58/2 பாலக்காட்டுத் தோட்டம்
சரவணம்பட்டி	புதிய ஆசிரியர் குடியிருப்புப்பாதை,
கோயம்புத்தூர்-641035	ஈரோடு-638011



## நாற்குறிப்பு

இந்நூல் கோவை, சரவணம்பட்டி கயிலைமணி பழ.தரும. ஆறுமுகம்,  
கோவை மருத்துவ மையம் மருத்துவமனை (KMCH)  
தலைவர் டாக்டர் நல்லா.ஜி. பழனிசாமி ஆகியோரின்  
பொருட்கொடையால் வெளியிடப்பெறுகிறது.  
இருவருக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த  
நன்றி உரியதாகுக.

நூலின் பெயர்	: கொங்கு வேளாளர் குல வரலாறு
நூல் பொருள்	: சமுதாய வரலாறு
ஆசிரியர்	: புலவர் செ.இராசு
பதிப்பு ஆண்டு	: 2012
நூலின் அளவு	: 14 செ.மீ x 21 செ.மீ
பக்கங்கள்	: 656 (பாகம் 1 - 336, பாகம் 2 - 320)
அச்சு எழுத்து	: 11 புள்ளி, ஸ்ரீலிபி 7.1 வெர்சன்
பதிப்புரிமை	: வெளியீட்டாளர்களுக்கு
விலை	: ரூ.350/-

### நூல் கிடைக்குமிடங்கள்:

கொங்கு மண்டலம் பதிப்பகம், 7, இராமானந்த நகர், சரவணம்பட்டி, கோயம்புத்தூர்-641035. 98422 99866	கொங்கு ஆய்வு மையம், 58/2 பாலக்காட்டுத் தோட்டம், புதியஆசிரியர் குடியிருப்புப் பாதை, ஈரோடு - 638011. 0424-2262664
கணினி தட்டச்சு	: முருகன் கணினி பணியகம், 11, அகில்மேடு 2வது தெரு, கோட்டை, ஈரோடு-638001. கைபேசி எண்: 9486641299
அச்சாக்கம்	: வாழ்க வளமுடன் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், 29, நாச்சியப்பா வீதி, ஈரோடு - 1. 0424-2258511, 2258522



### **வேளாளர் குலச் சிறப்பு**

வேதியர்தம் உயர்குலமும் விறல்வேந்தர் பெருங்குலமும்  
நீதிவளம் படைத்துடைய நிதிவணிகர் தம்குலமும்  
சாதிவளம் படைத்துடைய தாயனைய காராளர்  
கோதில்குலம் தனக்குநிகர் உண்டாகில் கூற்றே!

- ஏரெழுபது



## உழவின் சிறப்பு!

அலகிலா மறைவிளங்கும் அந்தணர்ஆ குதிவிளங்கும்  
பலகலையாம் தொகைவிளங்கும் பாவலர்தம் பாவிளங்கும்  
மலர்குலாம் திருவிளங்கும் மழைவிளங்கும் மனுவிளங்கும்  
உலகெலாம் ஒளிவிளங்கும் உழவர்உழும் உழவாலே!

## ஏர் நடந்தால் எல்லாம் நடக்கும்

கார்நடக்கும் படிநடக்கும் காராளர் தம்முடையை  
ஏர்நடக்கும் எனில்புகழ்சால் இயலிசைநா டகம் நடக்கும்  
சீர்நடக்கும் திறம்நடக்கும் திரு அறத்தின் செயல்நடக்கும்  
பார்நடக்கும் படைநடக்கும் பசிநடக்க மாட்டாதே!



சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்  
உழந்தும் உழவே தலை.



## கொங்கு வேளாளர் குல வரலாறு

### பொருளடக்கம்

#### பாகம் - 1

	பக்க எண்
முன்னுரை	... 1
1) அக்கினி குலம்	... 37
2) அடகர் குலம்	... 38
3) அந்துவன் குலம்	... 40
4) அழகு குலம்	... 53
5) அன்ன குலம்	... 55
6) ஆடர் குலம்	... 56
7) ஆதி குலம்	... 58
8) ஆந்தை குலம்	... 62
9) ஆவன் குலம்	... 76
10) ஈஞ்சன் குலம்	... 79
11) உத்தமர் குலம்	... 88
12) எண்ணை குலம்	... 89
13) ஒழுக்கர் குலம்	... 92
14) ஓதாளர் குலம்	... 94
15) கடுந்துளி குலம்	... 105
16) கண்ணந்தை குலம்	... 107
17) கண்ணன் குலம்	... 117
18) கணக்கன் குலம்	... 135
19) கணவாளர் குலம்	... 137
20) கல்லி குலம்	... 141
21) கழஞ்சியர் குலம்	... 142
22) காடை குலம்	... 143
23) காரி குலம்	... 157
24) கீரை குலம்	... 161
25) குண்டெலி குலம்	... 166



26)	குழாயர் குலம்	...	169
27)	கூறை குலம்	...	177
28)	கொம்மையர் குலம்	...	187
29)	கொள்ளி குலம்	...	189
30)	கொற்றந்தை குலம்	...	190
31)	கொற்றன் குலம்	...	192
32)	கோட்டாறு குலம்	...	193
33)	கோரக்கர் குலம்	...	195
34)	கோவேந்தர் குலம்	...	197
35)	சாத்தந்தை குலம்	...	199
36)	சாத்துபாடி குலம்	...	215
37)	சாத்துவாயர் குலம்	...	216
38)	செங்கண்ணன் குலம்	...	218
39)	செங்குண்ணி குலம்	...	228
40)	செட்டர் குலம்	...	234
41)	செம்பன் குலம்	...	235
42)	செம்பூத்தன் குலம்	...	241
43)	செல்லன் குலம்	...	256
44)	செவந்தி குலம்	...	269
45)	செவ்வாயர் குலம்	...	274
46)	சேகர் குலம்	...	277
47)	சேடர் குலம்	...	278
48)	சேரன் குலம்	...	280
49)	சேரிலான் குலம்	...	289
50)	சேவடி குலம்	...	292
51)	சோழர் குலம்	...	293
52)	தழிஞ்சி குலம்	...	294
53)	தனஞ்செயன் குலம்	...	296
54)	தேவேந்திரன் குலம்	...	302
55)	தூரன் குலம்	...	309
56)	தோடை குலம்	...	323
57)	நீருணியர் குலம்	...	329



## கொங்கு வேளாளர் குல வரலாறு

### முன்னுரை

#### கொங்கு நாடு

தமிழ்நாட்டில் சேர சோழ பாண்டிய நாட்டுடன் கொங்கு நாடும், தொண்டை நாடும் சேர்ந்து ஐந்து பகுதிகளாக முன்பு விளங்கியது. “வியன் தமிழ்நாடு ஐந்து” எனத் தண்டியலங்கார மேற்கோள் பாடலும், “தமிழ் மண்டிலம் ஐந்து” எனத் திருமந்திரமும் கூறுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களில் ‘கொங்கு’, ‘கொங்கர்’ என்ற சொற்கள் பல இடங்களில் சுட்டிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

“கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்ற வேந்தே”(புறநானூறு:373)

“ஆகெழு கொங்கர்” (பதிற்றுப்பத்து:22)

என்பன சங்க இலக்கியத் தொடர்கள். கொங்கு நாடு முழுமையும் ஆட்சி செய்த தனி அரச மரபு எதுவும் இல்லை. சங்க காலத்தில் பல குறுநில மன்னர்கள், வேளிர் ஆகியோர் பல பகுதிகளை ஆட்சி புரிந்தனர், கொங்கு நாட்டுப் புலவர் பலர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம் பெற்றிருந்தனர்.

கால்நடைச் செல்வமும், மணிக்கற்களும், வனவளமும் மிகுதியாக இருந்த காரணத்தால் பிற நாட்டு மன்னர்கள் பலர் கொங்கு நாட்டை அடக்கியாள முற்பட்டனர். சங்க காலத்தை அடுத்து இரட்டர், கங்கர், சேரர், சோழர், பாண்டியர், போசளர், விசய நகரார், மதுரை நாயக்கர், மைசூர் உடையார்கள் எனப் பல மரபினர் கொங்கு நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தியுள்ளனர்.

நொய்யல் கரை ஊர்களான கொடுமணல், கத்தாங்கண்ணி போன்ற ஊர்களிலும் படியூரிலும் பல வண்ண மணிக்கற்களைக் கொண்டு பாசிகள், மணிகள் செய்யப்பட்டன. மேற்குக் கடற்கரைக்கு மலைபடு பொருட்கள் வாங்க வந்த உரோமானியர்கள் பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாக நொய்யல் கரை ஊர்களுக்கு வந்து மணிகளையும்,



பாசிகளையும் வாங்கிச் சென்றனர். கொடுமணலில் உரோமானியர் நாணயங்கள், அம்போரா மதுக்குட எச்சங்கள், உரோமானிய சுடுமண் பொம்மை, அரிட்டைன், ரௌலடெட் என்ற உரோமானியரின் அரிய பாணை ஓடுகள் கிடைக்கின்றன. இந்தியாவில் கிடைத்த உரோமாபுரி நாணயங்களில் எண்பது விழுக்காடு நொய்யல் கரை ஊர்களில் கிடைத்திருக்கின்றன என்பர். கரூர் மிகப் பெரிய உள்நாட்டு வணிக நகரமாக விளங்கியது. கரூர் அமராவதியாற்று மணலில் உலக, வட இந்திய அரச மரபினர் நாணயங்கள் பல கிடைத்துள்ளன.

### பெயர்க் காரணம்

கொங்கு என்ற சொல்லுக்குப் பொன், மணம், தேன், பூந்தாது எனப் பல பொருள் கூறப்படுவதால் இவை மிகுதியாக உள்ள நாடு கொங்கு நாடு ஆயிற்று என்பர். சிலர் சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளின் 'கங்கில்' (எல்லையில்) இருக்கும் காரணத்தால் 'கொங்கு' எனப் பெயர் பெற்றதென்பர். சிலர் 'கொங்கு' என்ற பழம்பெரும் ஊரால் நாட்டுக்குப் பெயராயிற்று என்பர். மற்றும் 'சிலர் 'கொங்கணம்' பகுதி மன்னர் ஆண்டதால் கொங்கு என்று பெயராயிற்று என்பர். மேலைக் கடற்கரை இரயில் பாதைக்கு 'கொங்கன்' இரயில்வே என்று பெயர். மும்பையில் ஒரு பெரிய அறக்கட்டளைக்குப் பெயர் "கொங்கன் டிரஸ்ட்" என்பதாகும். 'கொன்கானம்' என்ற பெயர் மருவி கொங்கு என்றாயிற்று என்றும் கூறுவர். 'கொங்கு மண்டலம்' என்றும் இந்நாடு அழைக்கப் பெறும்.

### நாட்டுப் பிரிவுகள்

கொங்கு மக்கள் நிர்வாக வசதிக்காகக் கொங்கு நாட்டை 24 பகுதியாகப் பிரித்தனர். அவை பூந்துறை நாடு, தென்கரை நாடு, காங்கய நாடு, பொன்கலூர் நாடு, ஆறை நாடு, வாரக்கநாடு, திருவாவிநன்குடி நாடு, மணநாடு, தலைய நாடு, தட்டய நாடு, பூவாணிய நாடு, அரைய நாடு, ஓடுவங்க நாடு, வடகரை நாடு, கிழங்கு நாடு, நல்லுருக்கா நாடு, வாழவந்தி நாடு, அண்ட நாடு, வெங்கால



நாடு, காவடிக்கா நாடு, ஆனைமலை நாடு, இராசிபுர நாடு, காஞ்சிக்கோயில் நாடு, குறுப்பு நாடு என்பன. பிற்காலத்தில் தாராபுரம் சூழ்ந்து 24 நாடுகளும், சங்ககிரி சூழ்ந்து 12 நாடுகளும், டணாயக்கன் கோட்டை சூழ்ந்து 6 நாடுகளும் என 42 நாடுகளாயிற்று.

பிற்காலத்தில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தாலும், பெருநிலப் பகுதிகள் காடழித்து நாடாக்கியதாலும் புதிய நாட்டுப் பிரிவுகள் பல ஏற்பட்டன. இந்நாட்டு நிர்வாகிகள் 'நாட்டார்' எனப்பட்டனர். இந்நாட்டாரின் நிர்வாகச் சிறப்பைக் கண்ட கொங்கு நாட்டை ஆட்சி புரிந்த பிற அரசர்கள் இந்த அமைப்பைக் கலைக்கவே இல்லை.

### கொங்கு வேளாளர்

கொங்கு நாட்டில் பெரும்பான்மையினர் உழவைத் தொழிலாகக் கொண்ட வேளாண் மக்கள் கொங்கு வேளாளர்கள் என்று அழைக்கப் பெறுகின்றனர். பிற வேளாளர் சமூகத்தினரான சிலரிடமிருந்து தனி அடையாளமாகக் கொங்கு என்ற அடைமொழி சேர்த்து அழைக்கப் பெறுகின்றனர். இவர்கட்குத் துணையாக உள்ள வேறு சில சமூகத்தவரும் 'கொங்கு' என்ற அடைமொழி பெற்றுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பழைய ஆவணங்களில் 'வெள்ளாளர்' என்றே இவர்கள் குறிக்கப் பெறுகின்றனர். வெள்ளாளர் என்பதற்கு 'வெள்ளத்தை ஆள்பவர்' என்று பொருள் கூறப்படுகிறது. வேளாண்மை செய்பவர் பின்னர் 'வேளாளர்' என அழைக்கப்பட்டனராம்.

மரபாளர், காராளர், பூமி பாலகர் என்றும் இவர்கள் அழைக்கப் பெறுவர். மேழிக் கொடியும், குவளை மாலையும் கொங்கு வேளாளர் கட்கு உரியதெனப் பல பாடல்கள் கூறுகின்றன.

“பொன்னின் மேழிக்குஅதிபர் செங்குவளை அணிமார்பர்  
பூமிபாலகர் ஆனவர்  
போதமிகு காடைகுல மகராசர் வாழ்கின்ற  
புகழ்பெருகு காணியிவையே”



என்பது காடை குலக் காணிப் பாடல் பகுதியாகும். வேளாளர் கூடிய சபை 'சித்திரமேழி சபை' எனப்படும். ஓதாள குலத் தலைவர் ஒருவர்

“ஓதுபுகழ் சித்திர மேழிக்கு அதிபனே”

என்று அழைக்கப் பெறுகிறார்.

மொஞ்சனூர்க் கல்வெட்டில் “சைவ வேளாள ஜாதி” என்று வேளாளர்கள் குறிக்கப் பெறுகின்றனர். ‘காடு கொன்று நாடாக்கிக் குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கிக் கோயிலோடு குடி நிறுவி, கொங்கு நாட்டைத் தம் கடும் உழைப்பால் பொன் விளையும் பூமியாக மாற்றிய பெருமை கொங்கு வேளாளர்கட்கு உண்டு. எட்டு ஆறுகளில் 90 அணைகளை வேளாளர் உருவாக்கினர் எனப் பட்டயங்கள் கூறுகின்றன. சமூக நல்லிணக்கத்துடன் எல்லோரையும் சமமாக எண்ணி வாழும் பெருமக்கள் கொங்கு வேளாளர்கள். இவர்கள் வணங்கும் வீரசாம்புவன், குப்பியண்ணன் ஆகியோர் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள். காகம், காஞ்சிக்கோயில் போன்ற ஊர்களில் ‘ராவுத்தன சாமி’ என இஸ்லாமியப் பெரியவரைக் குலதெய்வமாக வணங்கி வருகின்றனர்.

சமூக நிகழ்ச்சிகளிலும், கோயில் விழாக்களிலும் எல்லாச் சமூகங்களுக்கும் பங்களிக்கும் பெருமை கொங்கு வேளாளர்க்கு உண்டு. சில ஆவணங்களிலும், பாடல்களிலும் வேட்டுவர் - வேளாளர் பூசல்கள் பற்றிய செய்தி கூறப்பட்டாலும் அவை சாதிப் போராட்டம் அல்ல. காட்டை நம்பி வேட்டைத் தொழில் செய்த வேட்டுவ குலப் பெருமக்களுக்கும், காட்டை அழித்து வேளாண்மை செய்த வேளாளர் கட்கும் ஏற்பட்ட தொழில் போராட்டமேயாகும்.

வேளாளர் ஆவணங்களில் வேட்டுவ சமூகத்தாரை வேளாளர்கள் “வாழரச மணவாளர்” என்று மரியாதையுடன் கூறுகின்றனர். சில பட்டயங்களில் வேட்டுவர் சமூகத்தார் சிலரை வேளாளர்கள் “பாதிப் பங்காளிகள்” என அழைத்திருக்கின்றனர். இன்றும் சில கொங்கு வேளாளர் குலதெய்வக் கோயில்கட்கு வேட்டுவ



சமூகத்தினர் முதல் உரிமை பெறும் முப்பாட்டுக்காரராக உள்ளனர். பல கோயில்கட்கு வேளாளர்களும் வேட்டுவர்களும், வேளாளர் சபையும் பூலுவ வேட்டுவர் சபையும் இணைந்து கொடை கொடுத்துள்ளனர்.

வேட்டுவர் சமூக நாயகர் அப்பிச்சிமார் அவையில் சாத்தந்தை குல, பயிர குல வேளாளர்கள் முக்கிய அங்கம் பெற்றிருந்தனர். ஆண்டாயி என்னும் சாத்தந்தை குலத்தார் மனைவி வேட்டுவர் சமுதாய குடும்ப - சமூக நிகழ்ச்சிகளில் மிக முக்கியப் பங்கு வகித்ததாக “அப்பிச்சிமார் காவியம்” கூறுகிறது. அண்ணன்மார் கோயில்கள் சிலவற்றில் வேட்டுவர் சமூகத்தார் பூசாரிகளாக உள்ளனர். ‘கும்பிட்டாரை வெட்டாத குரு குல வம்சம்’ என்ற தொடரைத் தங்கள் இலக்கியத்தில் வேளாளர் குறிக்கின்றனர். வேளாளர் காணிப் பாடல் பலவற்றில் வேட்டுவர் சமூகத்தாரும் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

ஒரு நிகழ்வை அக்காலத்தில் (பல நூற்றாண்டுகளின் முன்) உள்ள சமூக - பொருளாதார - அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய வேண்டுமே தவிர அவற்றை 2011 க்கு எடுத்து வந்து ஆய்வு செய்யக் கூடாது. இதனைச் சமூக வரலாற்று நூல் எழுதுவோர் உணரவேண்டும். பல வேட்டுவர் சமூகத்தினர் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டு ‘வேள்’ பட்டம் பெற்றுள்ளனர். ஏறக்குறைய 30 குலப் பெயர்கள் வேளாளர் கட்கும் - வேட்டுவர்கட்கும் ஒரே மாதிரி அமைந்திருப்பதும் ஆய்வுக்குரியது. எழுதப்படும் நூல் சமூக ஒற்றுமையை நாட்ட வேண்டுமே தவிர பிளவை ஏற்படுத்தக்கூடாது.

### கொங்கு நாடும் வேளாளரும்

கொங்கு வேளாளர்கள் கொங்கு நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகளா? அல்லது குடியேறிய மக்களா என்பது பற்றி இருவேறு கருத்துக்கள் நிலவி வருகிறது. இரண்டிற்கும் சான்றுகள் உள்ளன.

கொங்கு நாட்டுக் குகைக் கல்வெட்டுகளிலும், அகழாய்வுப் பாளை ஓடுகளிலும் கொங்கு வேளாளர் குலப்பெயரோடு ஒத்த



அந்துவன், ஆந்தை, ஓதாளன், கண்ணன், காரி, கீரன், கொற்றந்தை, கொற்றன், சாத்தந்தை, பண்ணன், மணியன், வண்ணக்கன் முதலிய பெயர்களைக் காணுகின்றோம். இவ்வாறு குறிக்கப்பட்டவர்கள் கொங்கு வேளாளர்களே எனக் கூற நேரடியான சான்றுகள் எதுவும் இல்லை. இருப்பினும் சிலவாவது கொங்கு வேளாளரோடு தொடர்புடையனவாக இருக்கலாம் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை.

இவற்றைக் கண்ட சிலர் இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் அனைவரும் சங்க காலக் கொங்கு வேளாளர்களே. எனவே கொங்கு நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகள் மண்ணின் மைந்தர்கள் கொங்கு வேளாளர் என்று கூறுகின்றனர்.

ஆனால் இலக்கியங்கள், தனிப்பாடல்கள், செப்பேடு, பட்டயங்கள், பட்டக்காரர் - பாளையக்காரரின் வம்சாவளிகள் அனைத்தும் சோழ நாட்டிலிருந்து வேளாளர் கொங்கு நாட்டில் குடியேறினர் என்றே கூறுகின்றன. இவை அனைத்தும் 16-18 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டவை. பிற்கால ஆவணங்கள் என ஒதுக்குவதற்கில்லை. எல்லாம் ஒரு முகமாகக் கூறுகின்ற காரணத்தால் குடியேற்றம் நடைபெறவில்லை என்று கூற முடியாது.

அதேசமயம் வேளாளர்கள் கொங்கு நாட்டில் முன்பு இல்லை என்றும் கூறிவிட முடியாது. முன்பு இருந்த வேளாளரும் புதிதாகக் குடியேறிய வேளாளர்களும் இணைந்து கொங்கு வேளாளர் சமூகம் எனப்பட்டது என முடிவு செய்யலாம். “நற்குடி நாற்பத்தெண்ணாயிரம் வேளாளரும்” அவர்கட்குத் துணை செய்யப் ‘பசுங்குடிகள் பன்னிராயிரமும்” குடிவந்ததாக ஆவணங்கள், இலக்கியங்கள் கூறும். கொங்கு நாட்டின் குடிமக்களாக ஆன காரணத்தால்தான் ‘குடியானவர்’ என்ற பெயர் வந்தது என்றும் கூறுவர்.

### குலம் - கூட்டம் - கோத்திரம்

பிறரிடமிருந்து தங்களை வேறுபடுத்திக் காட்ட ஒரு குழுவினர் வைத்துக்கொண்ட பெயரே குலம் என்பதாகும். இலக்கிய வழக்கில்



‘குலம்’ என்று கூறுவதே பெரும்பான்மை. கூட்டம் கூட்டமாகக் குடியேறிய காரணத்தாலும், அக்காலச் சூழ்நிலைக்கும் அவசியத்திற்கும் ஏற்பக் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்த காரணத்தாலும் அடையாளப் பெயரைக் ‘கூட்டம்’ என்று சிலர் அழைத்தனர். கூட்டம் என்பது பெரும்பாலும் பேச்சு வழக்கிலேயே வருகின்றது. ஆய்வாளர்கள் குலம், கூட்டம் இரண்டையும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

அந்தணர்களைப் பார்த்துப் பிற்காலத்தில் ‘கோத்திரம்’ என்ற சொல்லும் குலத்தைக் குறிக்கப் பயன்பட்டது. இவ்வாறு கூறுவதால் மதிப்பு என்று கருதிக் கோத்திரம் என்று குலப்பெயரை அழைத்தனர். சிலர் “கூறை குல கோத்திரம்” என்பது போல இரண்டையும் பயன்படுத்தினர். அந்தணர்களின் கோத்திரத்தோடு வேளாளர் குலங்களை ஒப்பிடக்கூடாது. அந்தணர்களின் கோத்திரத்திற்கு எந்தச் சின்னமும் அடையாளமாக இல்லை. கொங்கு வேளாளர்களின் குலங்கட்குப் பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட சின்னம் அடையாளமாகக் கூறுப்படுகிறது. அவை நூலில் குல வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆனால் 11-15 ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளில் குலப் பெயரோடு குலம் அல்லது கூட்டம் அல்லது கோத்திரம் எனச் சேர்த்துக் கூறப்படுவது இல்லை.

“வெள்ளாளன் செவ்வாயர்களில் கண்ணன் பொத்தி”

“வெள்ளாளன் சாத்தந்தைகளில் சிறியான் தேவன்”

என்ற அமைப்பிலேயே எல்லாப் பழைய கல்வெட்டுகளில் உள்ளன. இதைக் கண்ட ஆய்வாளர் ஒருவர் “செவ்வாயர்கள்”, “சாத்தந்தைகள்” என்பதே குலப்பெயர் என்று தவறாக எழுதியுள்ளார்.

வடஅமெரிக்க ‘ஒஜிப்கெ இந்தியர்கள்’ குலச் சின்னத்தை ‘டோடைம்’ (DODAIM) என அழைக்கின்றனர். ஆங்கிலத்தில் இச்சொல்லை எடுத்தாண்டு “டோட்டம்” (TOTEM) என்று குறித்தனர். கொங்கு மக்கள் பேச்சு வழக்கில் கூறும் “கூட்டம்” என்ற சொல்லுடன் உள்ள ஒலி ஒற்றுமை ஆய்வுக்குரியது.



கொங்கு வேளாளர் குலம் என்பதையே பெருவழக்காகக் கொள்வர். “குலதெய்வம்” “குலகுரு” என்றும், திருமணத்தில் “குலம் கோதுதல்” என்றும் அழைக்கப்படுவதைக் காணலாம். இச்சொல் ‘குலை’ என்ற சொல்லிலிருந்து தோன்றியிருக்கக்கூடும். தாராபுரம் அருகே ஒரு கொங்கு வேளாளக் கவுண்டர் தங்கள் பங்காளிகளையும் தன்னையும் சேர்த்து “நாங்கள் எல்லாம் ஒரு கொலை(குலை)யைச் சேர்ந்தவர்கள்” என்று கூறுவதைக் கேட்டுள்ளேன்.

வேளாளர் சிலர் தங்கள் குலத்தைக் கோத்திரம் என்று அழைத்தாலும் கோத்திரத்தின் உட்பிரிவான சூத்திரம் வேளாளர்கட்குக் கிடையாது. ஆனால் திருச்செங்கோடு எட்டுக் குலத்தார் செப்பேட்டில் மட்டும்,

“மோரூரில் வேளாளர் கண்ணர்குல கோத்திரம் பூஷற  
சூத்திரம் நல்லதம்பி”

“முடக்குறிச்சியில் வேளாளர் தூரகுல கோத்திரம் பூஷற  
சூத்திரம் குட்டிக் கவுண்டர்”

என்ற தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. இச்செப்பேட்டை எழுதியவர் திருச்செங்கோடு ஆறுகொத்துக் குருக்களில் ஒருவரான குலசேகர பட்டர் என்பவர். அதனால் இவ்வாறு எழுதப்பட்டது போலும்.

### காமிண்டர் - கவுண்டர்

கொங்கு வேளாளர் பெயரோடு “கவுண்டர்” என்ற பட்டப் பெயர் பின்னொட்டாக இணைத்துக் கூறப்படுகிறது. (சென்னியப்ப கவுண்டர், இராமசாமிக் கவுண்டர் என்பது போல) கொங்கு வேளாளர் தலைவர்கட்குக் ‘காமிண்டன்’ என்ற பட்டம் அரசர்களால் வழங்கப் பட்டது. காமிண்டன் பட்டம் பெற்றவர்களின் வழியினரும் ‘காமிண்டன்’ பட்டப் பெயரைத் தங்கள் பெயரோடு பிற்காலத்தில் இணைத்துக் கொண்டனர். பின்னர் ஒட்டுமொத்த வேளாண் சமுதாயத்திற்கே இப்பெயர் பொதுப்பெயர் ஆகியது.



‘காமிண்டன்’ என்றால் ‘காப்பாற்றுவதில் வல்லவன்’ என்று பொருள். நாட்டை, சமுதாயத்தை, வேளாளர்களை, வேளாண்மையை, கால்நடைகளைக் காப்பதில் வல்லவர் என்பதால் இப்பட்டப் பெயர் அளிக்கப்பட்டது. இன்றும் ‘நல்ல சேனாபதிச் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார்’ எனப் பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர்கள் பெயரோடு ‘காமிண்ட’ இணைந்து வருகிறது. ‘கவுண்டு’ என்ற சொல் உரிமையையும் (என் கவுண்டு நிலம்), ‘கவுண்டிக்கை’ என்ற சொல் அதிகாரத்தையும் (என்ன கவுண்டிக்கை அதிகமாக இருக்கிறதே) ஆவணம் குறிக்கிறது. கன்னட நாட்டுக் ‘காமுண்டபே’ (ஊர்த் தலைவன்) என்பதற்கும் இதற்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. நல்.நடராசன் ‘காமீண்டர் - கமீண்டர்’ என்ற சொல்லே ‘கவுண்டர்’ ஆயிற்று என்கிறார். அவர் கூறும் சொற்கள் எங்கும் ஆவணங்களில் இல்லை.

“மூலரில் அவிநாசி முதலியான வீரசோழக் காமிண்டன்”

“பூமிகாமிண்டர் முதலிக் காமிண்டன்”

“செல்லன் முதலிகளில் அத்தாணிக் காமிண்டன்”

“வெள்ளோடு சாத்தந்தை வீரசோழக் காமிண்டன்”

“ஆவ குல வீர காமிண்டன்”

“கண்ணந்தை குல உடையாக் காமிண்டன்”

“கழஞ்சிய குலச் சிங்கக் காமிண்டன்”

“செல்லன் இராசேந்திர சிங்கக் காமிண்டன்”

“தேவந்தை செயங்கொண்ட சோழக் காமிண்டன்”

“புல்லரில் நாட்டுக் காமிண்டன்”

“பவான்னையூர் காமிண்டன் மணியன்”

என்பவர்கள் கொங்கு ஆவணங்களில் காணப் பெறும் சில காமிண்டர்கள் ஆவர். காமிண்டன் - கவுண்டன் ஆனபோது எல்லா ஆவணங்களிலும் கவுண்டன் என்று எழுதப்பட்டதே தவிர ‘கவுண்டர்’ என்று எழுதும் வழக்கம் முன்பு இல்லை. இப்போது கவுண்டன் என்றால் மரியாதைக் குறைவாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே எல்லோரும்



‘கவுண்டர்’ என்றே எழுதுகின்றனர். இக்காலச் சூழலில் பெரும் பான்மையோர் தங்கள் பெயரோடு ‘கவுண்டர்’ என்ற பெயரைச் சேர்ப்பது இல்லை.

### வேளாளர் பெற்ற ‘முதலி’ பட்டம்

பல வேளாண் தலைவர்கள் தங்கள் பணிச் சிறப்பால் ‘முதன்மையானவர்’ என்ற பொருளில் ‘முதலி’ பட்டம் பெற்றுள்ளனர். முதலிக் காமிண்டன் என்றும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றனர்.

“செல்ல வங்கிஷத்தில் ராசமான்னியர் ஸ்ரீகிருஷ்ணராயரிட சிம்மாசனத்தில் வைத்துக் கிரீடம்வைத்து முதலிக்காமிண்டன் என்று விருதும் பெற்று பட்டாபிஷேகம் செய்து நாடும் உடுகரையும் பெற்ற சங்ககிரிச் சேருமான் உலகப்ப கவுண்டர்”

என்பது செல்லகுல மாணிக்கிச் செப்பேட்டுத் தொடர்களாகும்.

தாராபுரம் வேட்டுவர் படையை வென்றதன் காரணமாக இம் முதலிப் பட்டம் அளிக்கப்பட்டதாகக் கொங்கு மண்டல சதகம் கூறுகிறது.

“புதுமைப் படைவேட் டுவர்கூழத் தாரா புரத்துடனே  
சதுர மிகுபடை யால்சமர் ஆற்றிச் சயம்பெறவே  
முதலிக்கா மிண்டன் எனக்கிருஷ்ண ராயர் மொழிவிருதை  
மதிகொள் பருத்திப் பளிச்செல்ல னும்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது கார்மேகக் கவிஞர் சதகப் பாடலாகும்(74).

‘இருப்புலிப் பள்ளு’ என்ற இலக்கியமும்,

“வெற்றியுடனே கிருஷ்ணராய ரிடத்தில்வர

மேன்மைப் பட்டாபிஷேக முடிசூட்டி

முத்தின் சிவிகையில் வைத்து வலம் செய்துதான்

முதலிக் காமிண்டன் என்று விருதும் கொடுத்து

நத்தூர் பருத்திப்பள்ளி நாடும் பூந்துறை நாடும்  
நாலாறு நாடுதானும் மேலுமையாய்ப் பெற்றோன்”  
என்று கூறுகிறது.

எனவே செயற்கரிய செய்தவர்கட்கு இம் “முதலி”ப் பட்டம்  
அளிக்கப்படும் என்பது தெரிகிறது. கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள்  
பலர் இப்பட்டம் பெற்றுள்ளனர். செங்குந்த முதலியார்கட்கும்  
இப்பெயருக்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை.

“அவிநாசி முதலியான சோழநாராயணக் காமிண்டன்”  
(மூல குலம்)

“இளமன் முதலி” (ஆந்தை குலம்)

“கஞ்சப்பள்ளி வெள்ளாளன் முதலி பொத்தி” (செல்ல குலம்)

“பருத்திப்பள்ளி முதலி கஞ்சமலைத் தேவன்” (செல்லகுலம்)

“பருத்திப்பள்ளி முதலி சண்ணுவான் ஆண்டை”

(செல்லகுலம்)

“பூமிகாமிண்டர் முதலிக் காமிண்டன்” (செல்ல குலம்)

“சிலம்பன் முதலி” (பொருளந்தை குலம்)

“மின்னாம்பள்ளி முதலிகளில் பெரியபிள்ளை ஆண்டை”

(தூரன் குலம்)

“முதலி வீரன்” (கொற்றந்தை குலம்)

“பட்டி கோவனான மண்டல முதலி” (விச்சர் குலம்)

என்போர் முதலிப் பட்டம் பெற்ற சிலராவர்.

### அரசியல் தலைவர்கள்

கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் பலர் தங்கள் பேராற்றலாலும்,  
நிர்வாகத் திறமையாலும், வீரத்தாலும், விவேகத்தாலும் கொங்கு  
மண்டலத்தை ஆட்சி புரிந்த அரசர்களிடம் பட்டமும், பாராட்டும்  
பெற்று உயர்பதவிகளில் இருந்துள்ளனர் என அவர்கள் பெயர்  
அமைப்பிலிருந்தே தெரிகிறது. கீழே குறிக்கப்பட்டவர்கள் கி.பி.12,  
13 ஆம் நூற்றாண்டில் பெரும்பாலும் கொங்குச் சோழர் காலத்தில்



அரசியல் அதிகாரியாக இருந்தவர்கள். கோயிலுக்குக் கொடையளித்தும், திருப்பணிகளில் பங்குகொண்டும் பக்தியில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர்.

- 1) “வெள்ளாளன் குழாயரில் அதிசயசோழன் அரைசனான மணிகைராயன்” (சோழமாதேவி)
- 2) “வெள்ளாளன் சாத்தந்தைகளில் சிறியான் தேவனான முடிகொண்டசோழ மாராயன்” (விசயமங்கலம்)
- 3) “செல்லன் பட்டில் மன்றாடி மூக்கன் சாத்தனான இராசேந்திர சிங்கக் காமிண்டன்” (காங்கயம்பாளையம்)
- 4) “வெள்ளாளன் தேவந்தைகளில் சிறியான் செயங்கொண்ட சோழக் காமிண்டன்” (பெருமாநல்லூர்)
- 5) “வெள்ளாளன் பூசர்களில் அரையன் சிறியான் ஆன வேந்த சூளாமணிப் பல்லவரையன்” (கீரனூர்)
- 6) “வெள்ளாளன் பூச்சந்தைகளில் மணியமரையனான இராசராசப் பல்லவரையன்” (ஆனைமலை)
- 7) “வெள்ளாளன் மணியரில் பன்றன் மாராயனான தென்னவன் மூவேந்தவேளான்” (முத்தூர்)
- 8) “வெள்ளாளன் வெண்டுவரில் பெரியான் பிள்ளன் ஆன செயங்கொண்ட சோழக் காமிண்டன்” (மொஞ்சனூர்)

என்பன அரசியல் தலைவர்கள் சிலரின் பெயர்களாகும்

‘மன்றாடி’, ‘மூவேந்த வேளான்’, ‘அரையன்’, ‘பேரரையன்’, ‘சோழன்’ என்ற பெயரையும், அரசன் பெயரையும் பலர் பெற்றுள்ளனர். அவர்களும் அரசுப் பொறுப்பில் இருந்திருக்கக்கூடும்.

### சமூகத் தலைவர்கள்

கொங்குச் சமுதாயத் தலைவர்களாக விளங்கி அரும்பணியாற்றிய பெருமக்கள் பலர் உள்ளனர். அவர்களில் பட்டக்காரர்களும், பாளையக்காரர்களும் முக்கியமானவர்கள். கொங்கு மக்கள்

முன்னேற்றத்திற்கும், ஒற்றுமைக்கும் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் பற்பல. நிர்வாகம் மட்டுமல்ல, நீதி பரிபாலனமும் அவர்கள் செய்தனர். அவர்கள் செல்வாக்காக இருந்த காலத்தில் காவல் நிலையத்திற்கும், நீதிமன்றங்களுக்கும் கொங்கு மக்கள் செல்லுவது வெகுவாகக் குறைந்தது. மந்திரச் சொல் போல அவர்கள் தீர்ப்புக்கு மக்கள் கட்டுப்பட்டனர். சமுதாய ஒழுக்கம் அவர்களால் காக்கப்பட்டது. அடிக்க ஓங்கிய கைகூட பட்டக்காரர் - பாளையக்காரர் பெயர் சொன்னால் நின்றுவிடுமாம்.

பட்டக்காரர்களும், பாளையக்காரர்களும் தங்கள் நிர்வாக எல்லைக்குள் இருக்கும் மக்களைத் தங்கள் குடும்பத்தார் போல நேசித்தனர். குறுநில மன்னர் போல அவர்கள் வாழ்ந்து அரசாங்குப் பேருதவி செய்துள்ளனர். மக்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி நிவாரணம் பெற்றனர். இதனைப் பழையகோட்டைச் சம்பிரதி சடையபிள்ளை ஒரு பாடலில் தெரிவிக்கிறார்.

“சண்டை சச்சரவைத் தீர்த்துக்கொள்ளச் சிலர்

சாதி ஞாயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள

காடு பத்தாது கொடுங்கள் என்று சிலர்

கந்தாயம் தள்ளும் படிச்சிலரும்

நாவிதன் சிறைக்க வருவதில்லை என்றும்

நன்றில்லை வண்ணானின் வெள்ளை என்றும்

ஆண்டி இலைபோட வில்லை என்றும் அந்த

ஆசாரி எங்கட்கு வேண்டாம் என்றும்

குடங்கள் சட்டிகள் கொடுப்பதில்லை - வேறு

குயவன் வேண்டுமெனச் சொல்வாரும்

கொடுக்கல் வாங்கல் தகராறு சொல்வாரும்

கோயில் தகராறு சொல்வோரும்

சொன்னபடி மகன் கேட்பதில்லை - அவன்

சோறும் சரியாகப் போடவில்லை



அவனுக்குப் பண்ணையம் பிரித்துவிடுங்கள் என்று  
 அப்படிச் சொல்லி வருவார்சிலர்  
 மாடொன்று தேடியும் கிடைக்கவில்லை  
 மற்றவன் ஆடதைக் காணோம் என்பான்  
 காட்டினில் ராவே மேய்த்தான் என்பான்அவன்  
 காணாமல் கோழியைத் தின்றான் என்பான்  
 இத்தனை ஞாயங்கள் தீர்ந்த பின்னர்  
 எல்லோரும் சாப்பிட்டுச் சென்றிடுவார்.”

இது போன்ற விசாரணைகள் பட்டக்காரர் - பாளையக்காரர்  
 இல்லங்களில் தினமும் நடைபெறும். பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர்

“திருஉயரும் நற்காரை மன்னவன் கொங்கில்உள  
 திரிஎட்டு நாட்டினுக்கும்  
 தீராத சச்சரவு சாதிமத வாதுகள்  
 தினம்தீர்த்து வைக்கும் இறைவன்”

என்று புகழப் பெறுகிறார். இங்குக் கீழே குறிக்கப் பெற்றவர்கள்  
 பரம்பரையாக அதிகாரம் செய்தவர்கள். பரம்பரை இல்லாமல்  
 ‘பூந்துறைக் காடை குல நண்ணாவுடையார்’, ‘‘விசயமங்கலம்  
 உலகுடையார்’’ போல் தனிப்பட்டம் பெற்றவர்களும் இருந்தனர்.

- 1) காதையூர் காங்கேய மன்றாடியார் - முழுக்காது  
 பொருளந்தை குலம்
- 2) பழையகோட்டை சர்க்கரை  
 மன்றாடியார் - பயிரன் குலம்
- 3) காங்கயம் பல்லவராயர் - செங்கண்ண குலம்
- 4) சங்கரண்டாம்பாளையம்  
 வேணாடுடையார் - பெரிய குலம்
- 5) மூலனூர்த் தொண்டைமான் - பூசன் குலம்
- 6) ஜமீன் ஊத்துக்குளி காலிங்கராயர் - சாத்தந்தை குலம்
- 7) மைவாடி காலிங்கராயர் - சாத்தந்தை குலம்

- |   |                                       |
|---|---------------------------------------|
| 8) சமத்தூர் வாணவராயர்                       | - பவளன் குலம்                         |
| 9) மோளூர்க் காங்கேயர்★                      | - கண்ணன் குலம்                        |
| 10) தாரமங்கலம் கெட்டிமுதலிகள்★              | - நீருணி குலம்                        |
| 11) தொரவலூர் மரம்பிடுங்கிப்<br>பட்டக்காரர்★ | - செல்லன் குலம்                       |
| 12) கவசை மசக்காளி மன்றாடியார்               | - பாலவேளாளர் -<br>சாமக்களத்தார் குலம் |
| 13) சேவூர் சோழியாண்டார்★                    | - பாலவேளாளர் -<br>பயிசலி குலம்        |

(★இக்குறியிட்டவர் கால்வழியினர் எவர் என்று அறியப் பெறவில்லை)

இவர்கள் கால்வழிச் சந்ததியார் இன்றும் சீருடனும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். வெளிப்படையான நீதி நிர்வாகப் பணிகள் முன்பு போல அதிகமாக நடைபெறும் சூழ்நிலை இல்லாவிடினும் கொங்குச் சமுதாயம் இவர்களில் சந்ததியார்களை நன்கு மதித்துப் போற்றி வருகிறது. மரபுவழி இல்லாவிடினும் சிலர் பட்டக்காரக் கவுண்டர் என்று புகழப்படுகின்றனர். மருதுறை ஆந்தை குலச் செல்வர் ஒருவர் 'கரிச்சிப் பட்டக்காரன்' என் அழைக்கப்பட்டதை ஆவணம் கூறுகிறது.

உரிமைப் பட்டயம் கொடுத்து நியமிக்கப்படுவதால் 'பட்டயக் காரர்' என்ற சொல்லே 'பட்டக்காரர்' ஆயிற்று. மருதுறை ஆந்தை குலக் கரிச்சிக் கவுண்டர், செல்லகுல முகுந்தனூர் செம்பெரிச்சிக் கவுண்டர், செல்லகுல உலகப்ப கவுண்டர் ஆகியோர் பட்டக்காரர்களாக ஆக்கப் பெற்றதை ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. பட்டக்காரர், பாளையக்காரர் சமூக நீதி செலுத்திய காரணத்தால் 'மன்றாடியார்' எனப் பட்டம் பெற்றனர். வேறு சிலருக்கும் மன்றாடியார் பட்டம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

- |                    |                   |
|--------------------|-------------------|
| தொண்டைமான் மன்றாடி | - பில்ல குலம்     |
| உலகில் மன்றாடி     | - சாத்தந்தை குலம் |



சரவண மன்றாடி	- சாத்தந்தை குலம்
கண்ணப்ப மன்றாடி	- கண்ண குலம்
வாரணவாசி மன்றாடி	- பொருளந்தை குலம்
கண்ணப்ப மன்றாடி	- எண்ணெய் குலம்
வாலை மன்றாடி	- பொன்ன குலம்
தேவ மன்றாடி	- குழாய குலம்
எழுநூற்றுவன் மன்றாடி	- கண்ணந்தை குலம்
கவறை மன்றாடி	- மூலன் குலம்

### மகளிர் நிலை

கொங்கு வேளாளர் குடும்பத்துப் பெண்கள் குடும்பப் பொறுப்புடன் வேளாண்மை தொடர்பான பல பணிகளிலும், சமூக - சமயப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டனர். கொங்கு வேளாளர் மகளிர் குதிரைச் சவாரியும் செய்வார்களாம்.

இரவில் கணவர் காவல் பணி செய்து பகலில் தூங்கினால் மனைவி விவசாயப் பணிகளைக் கவனிப்பார்களாம்.

“பட்டப் பகல்எல்லாம் தூங்குவாராம் - அவர்  
பத்தினி பண்ணயம் பார்ப்பாராம்”

“நஞ்சயன் பத்தினி வள்ளியாத்தாள் அவர்  
நல்ல குதிரைச் சவாரி செய்வார்”

என்பன புலவர் பாடல் வரிகள். கோயில் திருப்பணி செய்தல், கொடை கொடுத்தல், விளக்கு வைத்தல் போன்ற பணிகளில் ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்களும் பங்கு கொண்டுள்ளனர்.

பலர் கல்வி கற்றுப் புலமையுடன் இருந்துள்ளனர். புலவர்களை ஆதரித்துள்ளனர். தன்னை ஆதரித்த வேளாளர் குடும்பப் பெண்ணைப் பூந்துறைக் கொல்லப்பட்டப் புலவர்,

“செல்லன்அருள் நல்லய்யன் தேவிதெய் வானையம்மாள்  
அல்லும் பகலும் அறம்வளர்த்த மாதெனவும்

வந்தவந்த பஞ்சமதில் வார்க்கவகை யோடமுது  
தந்தும் எனக்கதிகத் தாயாகச் செய்தனள் காண்”

என்று புகழ்ந்து பாடுகிறார். பெண்கள் வடமொழியும் கற்றுள்ளனர் என்பதற்குச் சில சான்றுகள் உள்ளன. சம்பந்தச் சர்க்கரை மனைவியார் புலவருக்குக் கொடுக்கப் பொருள் இல்லாதபோது தன் தாலியையே பரிசாக அளித்தார். உணவு பரிமாறும்போது சாப்பிட வந்த புலவர் முதுகில் ஏறக் கொங்குப் பெண் ஒருத்தி பொறுத்தாள். புலவர் ஒருவர் சூலி முதுகில்தான் சுடுசோறு சாப்பிடுவேன் என்று கூறக் கொங்குப் பெண் ஒருத்தி அதற்கும் உடன்பட்டாள்.

மனைவியரை ‘மனைக்கிழத்தி’ என்றே பெரும்பான்மையான ஆவணங்கள் குறிக்கின்றன. சில இடங்களில் ‘மணவாட்டி’, ‘அகமுடையாள்’ என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். கணவன் பெயரைத் தம் பெயருடன் இன்று சேர்த்துக் கொள்வது போல அன்றும் சிலர் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். காடை குலப் பெண் ஒருத்தியின் பெயர் ‘அவிநாசி தேவன் மனைக்கிழத்தி தேவன் சொக்கி’ என்று விசயமங்கலம் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. கவுண்டர் மனைவியைக் ‘கவுண்டச்சி’ என்று சில ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. நாட்டுக் கணக்கராகவும், அறங்கூறும் நடுவராகவும் பெண்கள் சிலர் இருந்துள்ளனர். சிறப்புக் காரணங்கள் கருதிப் பெண்கள் சிலர் மரணத்திற்குப் பின் ‘வீரமாத்தி’ என்று வணங்கப்பட்டு வருகின்றனர். கணவனுடன் உடன்கட்டையேறும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. ஆனால் கட்டாயம் இல்லை.

பெண்கள் சிலரின் பெயர்கள் அந்தியூராண்டி, குப்பாண்டி, பாண்டாண்டி, பல்லாண்டி, சோழாண்டி, செங்கூத்தாண்டி எனக் குறிக்கப்படுகின்றன. செல்வாக்குமிக்க ஆடவர்களை ‘ஆண்டை’ என அழைப்பது வழக்கம். ‘பள்ளு’ இலக்கியத்தில் பள்ளரும், பள்ளியும் நிலச்சொந்தக்காரரை ‘ஆண்டை’ என்றே அழைக்கின்றனர். சண்ணுவான் ஆண்டை என்பவர் பருத்திப்பள்ளிக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெறுகிறார். ஆண்டை என்ற சொல்லுக்குப் பெண்பாற்



பெயர் 'ஆண்டி' என்பதாகலாம். சில கோயில்கள் செல்வநாயகி கோயில் என அழைக்கப்பட்டாலும் பழைய ஆவணங்கள் செல்லாண்டியம்மன் என்றே கூறுகிறது.

### பக்திச் சிறப்பு

சோழ நாடு, தொண்டை நாடு, பாண்டிய நாடு போல இடைக்காலத்தில் பக்தி இயக்கம் கொங்கு நாட்டில் அதிகமாகப் பரவவில்லை என்றும், பிற சமூகத்தாரைப் போல கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் பக்தி வயப்பட்டிருக்கவில்லை என்றும் பொதுவாகச் சிலர் எண்ணியும் பேசியும் வருகின்றனர்.

ஏராளமான கோயில் கொடைகள், திருப்பணிகள், விழா, வழிபாடு பற்றிய கல்வெட்டுகள் அக்கருத்துத் தவறு என்று நிரூபிக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல கொங்கு வேளாளர் பெருமக்களின் பெயர்களே அவர்களின் ஆழ்ந்த பக்தியையும், சமய நூல்களில் அவர்களுக்கிருந்த பயிற்சியையும் தெரிவிக்கிறது.

கருங்காள மண்டலிக சுவாமியான மன்றுள் ஆடுவான்

(குண்டெலி குலம்)

கொன்றைவார் சடையன் (பெரிய குலம்)

சிவபாதசேகர மூவேந்த வேளான் (கோனாபுரம் வேளாளர்)

நம்பி நம்பியான நல்லமங்கைபாகன் (பெரிய குலம்)

பிள்ளை பிள்ளையாழ்வி பிறைசூடும் பெருமாள்

(ஆந்தை குலம்)

பொன்னம்பலம் சன்னதி நிறைஞ்சான் (செம்பூத்த குலம்)

வள்ளி மருதூருடையான் மாணேந்திய கையன்

(சேலம் வேளாளர்)

சேரமான் தோழனான தொண்டைமான் (பில்லன் குலம்)

ஆண்டியான மங்கையர்க்கரசி (சாத்துவாய் குலம்)

திருச்சிற்றம்பலமுடையான் அம்மையப்பன் ஆன தம்பிரான்

தோழன் (பூச குலம்)

காவனூர் உடையான் மாணிக்கவாசகன் (கருப்பூர் வேளாளர்)  
தோழன் பிள்ளனான ஞானசம்பந்தன் (மலையர் குலம்)

என்பன சில கொங்கு வேளாளர் பெயர்களாகும்.

ஒருவர் 'சிவபக்தன்' என்றும், 'கவுமாரன்' என்றும் தன் பெயருடன் சேர்த்துள்ளார். முனையடுவார், கண்ணைக் கொடுத்தேன் (கண்ணப்பர்) என்ற பெயரையும் இருவர் பெற்றுள்ளனர்.

தேவாரம் பாடிய சுந்தரரைத் 'தம்பிரான் தோழன்' என்பது அனைவரும் அறிந்த பெயர். ஆனால் கொங்கு வேளாண் பெருமக்களின் பல கல்வெட்டுகளில் 'சேரமான் தோழன்' என்று பெயர் கொடுத்திருப்பது கொங்கு வேளாண் பெருமக்களின் பெரியபுராணப் பயிற்சியைக் காட்டுகிறது.

குலகுருக்களை நியமித்து அவர்களிடம் விபூதி பெற்று, அவர்கள் இல்லங்களை மடாலயம் என அழைத்து அவர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்தவர்கள் கொங்கு வேளாளர்கள். "சித்திரமேழி பட்டன்", "நாற்பத்தெண்ணாயிரப் பட்டன்" என்பவர்கள் கொங்கு வேளாளரால் சிறப்பிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவர்.

விசயமங்கலம் கரியமாணிக்கப் பெருமாள் கோயிலையும், பருத்திப்பள்ளி ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயிலையும் ஆவணம் "சித்திரமேழி விண்ணகரம்" என்று குறிக்கிறது. சித்திரமேழி என்பது வேளாளர் சபையாகும். சைவம், வைணவம், சமணம் முதலிய எல்லாக் கோயில்கட்கும் கொடை கொடுத்து சமய சமரசம் கொண்டவர்களாகக் கொங்கு வேளாளர் விளங்கினர்.

### புலமைக்கு மரியாதை

தங்கள் கவிதைகள் மூலம் தமிழ்மொழிக்கு ஏற்றம் தந்த புலவர்கட்குக் கொங்குச் சமுதாயம் காட்டிய மரியாதை போல உலகில் வேறு எந்தச் சமுதாயமும் காட்டவில்லை எனலாம். வேளாண் பெருமக்கள் பலர் புலவர்களைத் தங்கள் இல்லத்திலேயே இருக்குமாறு பணித்தனர்.



“முத்து மணியிலங்கும் முகசாலை மண்டபத்தே  
வித்வசனர் எந்நாளும் வீற்றிருக்கும் வாசலினான்”

என்பது ஒரு பாடல் பகுதியாகும்.

பட்டன், புலவன், பண்பாடி, தக்கைகொட்டி, கூத்தாடி என்ற ஐந்து கலைஞர்களைக் கொங்கு வேளாளர்கள் ஆதரித்தனர். வீட்டுக்குக் கொண்டு வராமல் தானியம் அடிக்கும் களத்திலேயே கொங்கு முறத்தால் தானியத்தை அள்ளித் தந்தனர்.

வேளாளர் சமூகத்தில் ‘காணிப் புலவர்’ என்பார் இருந்தனர். அவர்கள் இல்லத்திற்கு வந்து நாடு, குலம், குலதெய்வம், வீட்டுச் சிறப்பு இவைகளைப் பாடுவர். அவர்கட்கு வேளாளர் பெருமக்கள் தாங்கள் உண்ணும் கலத்தில் உணவளித்து இடுப்பு, தோள், தலை ஆகியவற்றிற்கு மூன்று வேட்டிகள் கொடுத்துக் காணிக்கையும் அளிப்பர்.

மங்கலச் சடங்குகளைப் புலவர்கள் முன்னிலையிலேயே செய்தனர். திருமண வீடுகளில் கடைசிச் சீர் புலவர்கள் பால் பழம் சாப்பிடுவதாகும். புலவர்கள் பால் பழம் சாப்பிடாத வீடுகள் தாழ்ந்த வீடாகக் கருதப்படும். மேற்கண்ட ஐந்து கலைஞர்கட்கு நிரந்தரமாக அளிக்கும் பொன்னும் பொருளும் தானியமும் ‘குடிப்பணம்’ எனப்படும். அவர்கள் கலை நிகழ்ச்சி நடத்தினால் தனியாகப் ‘படிப்பணமும்’ கொடுக்கப்படும். ஆடுபவர்கள் ‘ஆடு பாத்திரம்’ என்றும், பாடுபவர்கள் ‘பாடு பாத்திரம்’ என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

சோழனோடு மனம் வேறுபட்டுக் கம்பர் கொங்கு நாடு வந்தபோது வரவேற்று உபசரித்து ஆதரித்தவர்கள் கொங்கு வேளாண் பெருமக்களேயாவர். கம்பருக்கு அடிமைச் சாசனம் எழுதிக் கொடுத்து, பல்லக்குச் சுமந்து, எச்சில் உமிழும் காளாஞ்சியை ஏந்தி, கம்பரின் திருவடி பட இச்செருப்பு என்ன புண்ணியம் செய்ததோ என அவைகளைத் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடியவர்கள் கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள்.

இவ்வாறு அடிமைச் சாசனம் எழுதியோர்,  
வண்ணக்கன் குலத்து நல்லவன்  
கோட்டாறு குலத்து மசக்காளிவேலன்  
வெண்டுவ குலத்துத் தீத்தான் செவ்வந்தி  
செம்ப குலத்து அமராபதி  
சாத்தந்தை குலத்து வெள்ளோட்டு முத்தையன்

ஆகியோர் ஆவர்.

‘புலவர் பாளையம்’ என்று தனி ஊரே ஏற்படுத்திப் புலவர்களைக் குடி வைத்தனர். பூந்துறைப் புராணம் பாடிய காளியண்ணக் கவிராயருக்குப் பூந்துறை காடை குலத்தார் 57 ஏக்கர் நிலம் கொடையாகக் கொடுத்தார்களாம். ஐவேலி அசதி அவ்வையாருக்குப் பொன் இலையில் சோறிட்டானாம். வாணவராயர் மாளிகை முகப்பில் ஓலைச்சுவடி தொங்குமாம். வாணவராயர் மாளிகையில் இல்லாத வேளையில் புலவர் தேவையை எழுதிவிட்டால் கொடை புலவர் வீடு தேடிச் செல்லும்.

மனம் திருந்திச் சோழன் அழைக்க மீண்டும் கம்பர் சோழ நாடு சென்றார். சோழன் கொடுத்த அன்பளிப்பை வாங்கக் கம்பர் தன் இடது கையை நீட்டினாராம். காரணம் கேட்கவே கொங்கு வேளாளரிடம் நீட்டிப் பரிசில் பெற்ற வலது கையை வேறு எவரிடமும் நீட்ட மாட்டேன் என்றாராம்! பொருளந்தை குலத்தார் தங்கள் குலத்துக்குத் தனிப் புலவரை நியமனம் செய்து ‘பொருளந்தை மெச்சன்’ என்று பெயர் கொடுத்தது போலப் பல குலத்தார் தங்கள் குலத்துக்குத் தனிப் புலவர்களை நியமித்துக் கொண்டனர்.

விசயமங்கலம், கொழுமண்குழி, கவசை - கோயில்பாளையம், வெள்ளோடு போன்ற இடங்களில் தமிழ்ச்சங்கம் வைத்து மொழி வளர்த்தவர்கள் கொங்கு வேளாளர்கள். தமிழவேளான், தமிழதரையன், தமிழவாணன் என்று பெயர் வைத்து மகிழ்ந்தவர்கள் கொங்கு வேளாளர்கள்.



## ஆய்வு முன்னோடிகள்

கொங்கு வேளாளர் குலங்கள் பற்றிப் பலர் நூல்கள் எழுதியுள்ளனர். சில நூல்களில் சில குறைகள் இருப்பினும் அவர்கள் முயற்சி பாராட்டத்தக்கதாகும். தொகுத்தெழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்ட அரும்பணி போற்றுதற்குரியதாகும்.

### 1) தி.அ.முத்துசாமிக் கோனார் (1934)

1923இல் கார்மேகக் கவிஞரின் கொங்கு மண்டல சதகத்தை முதலில் பதிப்பித்த இவர் தன்னுடைய 'விவேகதிவாகரன்' என்னும் மாத இதழில் தொடர்ச்சியாக மேல்கரை-கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாடுகள், பருத்திப்பள்ளி நாடு, ஏழூர் நாடு, காங்கய நாட்டின் ஊர்த்தொகைப் பாடலில் குறிக்கப்பட்ட 142 ஊர்களுக்குக் காணியாளர்கள் யார் யார் என்றும், அவர்கள் கோயில் உரிமை பற்றியும் எழுதி வந்தார். தென்கரை நாட்டுத் தாராபுரம் பற்றி எழுதும் போது(1934) அவர் கண் பார்வை முற்றிலும் இழந்துவிட்டார்.

அவர் எழுதிய கட்டுரைகளின் நகல் இந்நூலாசிரியர் புலவர் செ.இராசு வசம் இருந்தது. அதைப் பெற்று ஈரோடு புதுமலர்ப் பதிப்பகம் 2004இல் “கொங்கு நாடு” என்ற பெயரில் வெளியிட்டது. பதிப் பாசிரியர் பேராசிரியர் பெருமாள் முருகன் ஆவார். கண் பார்வை உள்ள போது “கொங்கு வேளாளர் குல மஞ்சரி”, “கொங்கு நாடு”, “கொங்கு” முதலிய நூல்களை எழுதி வந்தார். அவை வெளிவரவே இல்லை.

### 2) க.பழனிசாமிப் புலவர் (1949)

சேர வேளாளர் குலப் பரம்பரைப் புலவர் வழிவந்த இவர் திருப்பூரில் தமிழாசிரியராகப் பணி புரிந்தார். “கொங்குச் செல்வி” என்ற பெயரில் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். மேல்கரைப் பூந்துறை நாடு, காங்கய நாடு, தென்கரை நாடு போன்ற சில நாடுகளின் குல தெய்வக் கோயில்களை மையப்படுத்தி அந்நூலை எழுதினார். அவர் நூலின் உரிமையைப் பெற்றுள்ள திருப்பூர் எழுத்தாளர் கொ.செ.மு. கந்தசாமி பாண்டியன் கொங்கு வேளாளக் கவுண்டர்கள் பேரவையின் மாத இதழான “கொங்குச் சுடரில்” மறுபதிப்புச் செய்தார்.

இப்பழனிசாமிப் புலவரே 1963இல் ‘அலகுமலைக் குறவஞ்சி’ இலக்கியம் பதிப்பித்தவர். கொங்குச் சமுதாய வரலாற்றுக்கு அடிப்படையான அந்நூல் அலகுமலை காலை நேரக் கிருத்திகை வழிபாட்டுக் குழுவினர் சார்பில் 2009ஆம் ஆண்டு திருப்பூர் கே.என். அவனாசியப்பன் முயற்சியால் மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டது. பதிப்பாசிரியர் புலவர் செ.இராசு.

### 3) எஸ்.ஏ.ஆர்.சின்னசாமிக் கவுண்டர் (1963)

ஈரோடு சின்னியம்பாளையத்தைச் சேர்ந்த இவர் 1963இல் ‘‘கொங்கு வேளாளர் புராண வரலாறு’’ என்னும் நூலை வெளியிட்டார். தி.அ.முத்துசாமிக் கோனாரின் விவேகதிவாகரன் கட்டுரைகளையும், விளாங் குறிச்சி வி.நா.மருதாசலக்கவுண்டர் எழுதிய வேளாள புராண வசன நூலையும் பயன்படுத்தித் தன் நூலை எழுதினார். இவர் எழுதிய காலத்தில் இந்நூல் ஒன்றுதான் கொங்குச் சமுதாயத்தில் உலவியது. இவருடைய முதல் முயற்சி மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. தந்தை பெரியாரின் தமிழன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டார். எவருடைய உதவி யையும் பெறாமல் தன் நிலத்தில் ஒரு பகுதியை விற்று நூல் அச்சிட்டார்.

### 4) டி.எம்.காளியப்பா (1974)

துடியலூர் வீரநாச்சி தோட்டம் டி.எம்.காளியப்பா செம்பன் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். அரசுப் பணியில் இருந்த இவர் தன் மகள் டி.கே.சக்திதேவி பெயரில் ‘‘கொங்கு வேளாளர் வரலாறு’’ என்னும் நூலை 1974இல் வெளியிட்டார். தனிக்குல வரலாறாக வெளிவந்த முதல் நூல் இதுதான். 185 பக்கங்களில் 72 குலங்கள் பற்றிய செய்திகள் எழுதியுள்ளார். இவர் சென்னையில் இருந்ததால் காளிவேலாம்பட்டி தூரன் எஸ்.வேலுசாமி போன்றோர் கள ஆய்வு செய்து செய்திகள் சேகரித்து உதவி செய்தனர்.

### 5) புலவர் வி.இராமமூர்த்தி (1977)

அந்தணரான இவர் திருச்சிராப்பள்ளியைச் சேர்ந்த தமிழாசிரியர். தினமலர் நாளிதழில் தொடர்ச்சியாகக் ‘‘கொங்கு



நாட்டுக் கவுண்டர்கள்” என்ற பெயரில் தொடர் கட்டுரையாக எழுதி வந்தார். அதனை நூல் வடிவில் தினமலர் ஆசிரியர் இரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி வெளியிட்டார். இடையிடையே கொங்கு வேளாளர் குலங்கள் பற்றிய பல செய்திகளைக் கூறுகிறார். ஓய்வு பெற்ற இந்தியத் தொல்லியல் துறை இணை இயக்குநர் கே.ஆர்.சீனிவாசன் உதவியோடு இவர் ‘வீயாரெம்’ என்ற பெயரில் கட்டுரைகள் எழுதினார்.

### 6) க.கிருஷ்ணசாமி (1983)

இவர் எழுதிய நூல் “கூட்டமும் திருமணமும்” என்பதாகும். குலங்களின் அடையாளச் சின்னங்களை விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளார். கொங்கு வேளாளர்களின் புறமண முறையைச் சிறப்பித்து எழுதி யுள்ளார். கொங்கு நாட்டுப்புறவியல் பற்றியும் நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

### 7) கு.சேதுராமன் (1983)

ரெட்டியார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இவர் 1983ஆம் ஆண்டு “கொங்குச் சீமைக் காணியாளர்கள்” என்ற நூலை வெளியிட்டார். 440 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலில் கொங்கு வேளாளர் குலங்கள் பற்றிய செய்திகளை 82 பக்கங்களில் 62 குலங்கள் பற்றி எழுதியுள்ளார். இப்பணிக்குக் கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் பலர் உதவி செய்தனர்.

### 8) நல்.நடராசன் (2000)

தூரன் குலத்தைச் சேர்ந்த நல்.நடராசன் “கொங்கு வேளாளர் வரலாறு” என்னும் பெருநூலை 2000ஆம் ஆண்டு 480 பக்கங்கள் கொண்டதாக எழுதியுள்ளார். கொங்கு நாட்டின் வரலாறாகத் திகழும் இந்நூலில் 143 பக்கங்களில் 69 குலங்கள் பற்றி எழுதியுள்ளார். இந்நூல் பல பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ளது. இவர் கண்ணன் குலம், தூரன் குலத்திற்குத் தனி வரலாற்று நூலும் எழுதியுள்ளார்.

### 9) புலவர் தே.ப.சின்னசாமி (2000)

செம்பூத்த குலத்தினரான இவர் நாமக்கல்லைச் சேர்ந்த தமிழாசிரியர். “கொங்கு வேளாள கவுண்டர்களின் வரலாறும்

பண்பாடும்'' என்ற நூலை 2000 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். கொங்கு வேளாளர் குலங்கள் 60தான் முதலில் இருந்தது என்று கூறி முதலில் 60 குலங்கள் பற்றி 35 பக்கங்களில் சுருக்கமான செய்திகளைத் தருகிறார். அலகுமலைக் குறவஞ்சி கூறும் ஏனைய 82 குலங்கள் பற்றிய செய்திகளை 12 பக்கங்களில் பெயரளவில் கூறுகிறார். இந்நூல் பல பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ளது.

### 10) கே.எஸ்.மோகனசுந்தரம் (2001)

குட்டப்பாளையம் காடை குலத்தைச் சேர்ந்த கே.எஸ்.மோகன சுந்தரம் 2001 ஆம் ஆண்டு “கொங்கு வேளாள கவுண்டர்கள் வீர வரலாறு” என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். தன் நூலில் 68 குலங்கள் பற்றிய செய்தியை 66 பக்கங்களில் எழுதியுள்ளார். நூலில் வாஸ்துவுக்குக்கூட 24 பக்கங்கள் ஒதுக்கியுள்ளார். பெரும்பாலும் முன்னோர் எழுதிய கருத்துக்களுக்கு ஏற்பவே தன் படைப்பை வெளியிட்டுள்ளார்.

### 11) புலவர் இரா.வடிவேலனார் (2003)

தூரன் குலத்தவரான புலவர் வடிவேலனார் 2003இல் “கொங்கு வேளிர் வரலாறு” என்னும் நூலை எழுதி சென்னை அருணோதயம் வழியாக வெளியிட்டார். குல வரலாறு மட்டும் 71 பக்கங்களில் 61 குலங்களுக்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலும் பிறர் வரலாற்றில் உள்ள செய்திகளே இடம்பெற்றுள்ளன.

### 12) இரா.இரவிக்குமார் (2005)

பொருளந்தை குலத்தைச் சேர்ந்த பொறியாளர்(கணிப்பொறி) இரா.இரவிக்குமார் 2005ஆம் ஆண்டு “கொங்கு வேளாளர் குல வரலாறு” என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். 2008இல் மறுபதிப்புச் செய்தார்.

“கொங்குமண்ட லத்தன்ன வேளாண் குலத்தார்தம்

இங்கிதத் தையே எடுத்தியம்ப முன்வந்தோம்”

என்ற முழக்கத்தோடு நூல் வெளியிட்டுள்ளார். புதிய காணிப் பாடல்கள் எழுதிச் சேர்த்துள்ளார்.



96 பக்கங்களில் 81 குலம் பற்றிய செய்திகளை எழுதியுள்ளார். அக்கினி, அவுரியன் முதலிய 'அலகுமலைக் குறவஞ்சி' கூறும் 29 குலங்களைக் கல்வெட்டுகளில் கண்டறியப் பட்டதாகக் கூறுகிறார். அவை 29 குலங்கள் பற்றி 10 பக்கங்கள் எழுதியுள்ளார். பிடாரியூர் பொருளந்தை குல வரலாற்றை இவர் எழுதியதாகக் கூறுகிறார்.

### 13) புலவர் செ.இராசு

தென்முகம் வெள்ளோடு கிராமம் உலகபுரம் கரை வெள்ளமுத்துக் கவுண்டன் வலசில் சாத்தந்தை குலத்தில் பிறந்த இராசு ஈரோட்டில் தமிழாசிரியராகவும், தொல்லியல் துறை ஆய்வாளராகவும், தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கல்வெட்டு-தொல்லியல் துறையிலும் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். 1981இல் கொடுமணல் தொடங்கி 2011இல் தென்முகம் வெள்ளோடு வரை 60 ஊர்களுக்குக் குலக் காணியாளர் வரலாறு எழுதியுள்ளார். காலிங்கராயன் கால்வாய் பற்றித் தனி நூல் எழுதியுள்ளார். தீரன் சின்னமலையின் பிறப்பு-இறப்பு தேதிகளைக் கண்டுபிடித்துக் கூறி வரலாறு எழுதிய காரணத்தால்தான் நினைவு அஞ்சல் தலை வெளியிடப்பட்டது. மணி மண்டபம் கட்டப்பட்டு அரசால் ஆண்டு தோறும் விழாவும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

'கொங்கு குல மகளிர்' கொங்கு நாட்டுப் பெண்களின் பன்முக மாட்சியை விளக்கும் நூல். முன்னாள் முதல்வர் அமரர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் கொங்கு வேளாளரில் பெரிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று தக்க பல சான்றுகளுடன் நிறுவிியுள்ளார். தமிழ்க் கல்வெட்டு, செப்பேடு, ஓலைச்சுவடிகளைப் பொருள் உணர்ச்சியுடன் படித்துப் பிழையின்றிப் பதிப்பித்து வருபவர். "கொங்கு வேளாளர் கல்வெட்டும் காணிப்பாடல்களும்" என்னும் நூலில் 82 குலங்களுக்குரிய 392 கல்வெட்டுகள் தொகுத்தளித்துள்ளார். "கொங்கு வேளாளர் செப்பேடு பட்டயங்களில் 56 குலச் செய்திகள் கூறும் 71 செப்பேடு பட்டயங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தொடர்ந்து "கொங்கு ஆய்வு மையம்" என்ற பெயரில் ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

### காணியூர்கள்

கொங்கு வேளாளர்கள் எல்லா உரிமைகளுடன் நிலையாகத் தங்கி வாழும் ஊர்கள் காணியூர்கள் எனப்படும். வேளாண்மை, வணிகம், தொழில், அலுவல் காரணமாகப் புதியதாகக் குடியேறிச் சிலர் வாழும் ஊர் காணியூர்கள் ஆகாது. 40 குலங்களுக்கு மட்டுமே பழமையான காணிப் பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. அவை பெரும்புலவர் வே.ரா.தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் தேடிப் பெயர்த்தெழுதி வைத்திருக்கும் 'காணி நூல்' என்பதிலிருந்தும், கொடுமணல் தம்மரெட்டிபாளையம் நாச்சிமுத்துப் புலவர் வீட்டு ஓலைச்சுவடியிலிருந்தும் கிடைத்தன. சில குலங்களுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காணிப் பாடல்கள் உள்ளன.

நாற்பது காணிப் பாடல்களும் அவ்வக் குல வரலாற்றில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கால வேறுபாட்டால் பலர் குறிப்பிட்ட காணியூர்கள் இன்று காணியாக இல்லை என்பது அறிய வேண்டிய ஒன்றாகும். எடுத்துக்காட்டாக வெள்ளோடு செல்ல குலத்தார் காணியூராகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று அங்கு சாத்தந்தை, பயிரன் குலத்தார் மட்டுமே காணியாளர்கள். செல்லன் குலத்தார் அங்கு இல்லை. கோயில் உரிமையும் கொண்டாடுவது இல்லை.

### பிற வேளாளர் வரலாறுகள்

என்.கே.இராமசாமி பாலவேளாளர் வரலாற்றை "ஆறைநாடு வரலாறு" என்ற பெயரில் 1989ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். ஒற்றைச் சங்கு, இரட்டைச் சங்கு பால வேளாளர் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். மசக்காளி மன்றாடியார், சோழியாண்டார் மரபு வரலாறு விளக்கம் பெற்றுள்ளது.

புலவர் செ.இராசு, புலவர் வெ.இரா.துரைசாமி, தி.செ. பழநிவேலு மூவரையும் தொகுப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு 2003 ஆம் ஆண்டு "கொங்கு நாட்டுவேளாளர் வரலாறு" விரிவாக எழுதி வெளியிடப்பட்டது. கண்ணன், செல்லன், பண்ணை, மணியன்,



விழியன் குலம் சேர்ந்த 9 காணியூர்கள் வரலாறு கல்வெட்டு, செப்பேடு, இலக்கியவழி எழுதப்பட்டுள்ளது.

கோபிசெட்டிபாளையம் பேராசிரியர் இரா.கா.மாணிக்கம் அவர்கள் 2009 ஆம் ஆண்டு “கொங்கு வடகரை வேளாளர் வரலாறும் வாழ்வியலும்” என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். வடகரை வேளாளர் தோற்றம், வாழ்வு முறைகள் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. முடமாண்ட கவுண்டர் வரலாற்றை “கொங்கு நாட்டுக் குலவிளக்கு” என்ற பெயரில் புலவர் திருவள்ளுவர் ஆறுமுகம் 1993ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்டார்.

### இதழ்களின் பணி

மகாராஜா கல்வி நிறுவனங்களின் தலைவர் க.பரமசிவம் வெளியிட்ட “கொங்கு வேளாளர் குரல்”, ஈங்கூர் பழனிசாமி வெளியிட்ட “கொங்கு மலர்”, கொங்கு வேளாள கவுண்டர்கள் பேரவை இதழ்களான “கொங்கு” (ஆசிரியர் ஆர்.தேவராசன்), “கொங்குச் சுடர்” (ஆசிரியர் தணிக்கையாளர் மு.பாலசுப்பிரமணியம்), கொங்கு நாட்டுவேளாளர் சமூக இதழான “கொங்குச் செய்தி”, கர்நாடக மாநில கொங்கு வேளாளர் சங்கம் வெளியிட்ட “காராளர்”, பி.கே.சின்னசாமி நடத்திவரும் “கொங்கு குரல்”, சென்னை கொங்கு நண்பர்கள் சங்கத்தின் “செய்தி மடல்”, கொடுமுடி சண்முகம் புலவர் செ.இராசு இணைந்து நடத்திய “கொங்கு”, “தேனோலை”, இராசரத்தினம் நடத்திய “கொங்கு தீபம்”, பெஸ்ட் இராமசாமி நடத்திய “கொங்கு நாடு”, நல்.நடராசன், கொங்கு வேளாளர் கூட்டமைப்பு நடத்திய “கொங்கு முரசு”, புலவர் அ.மு.குழந்தை நடத்திய “வேளாளன்”, பழ.இரகுபதி நடத்தும் “கொங்கு மண்”, ஜவகர் வெங்கடேஷ் நடத்திய “கொங்கு எக்ஸ்பிரஸ்”, திருச்செங்கோடு தி.அ.முத்துசாமிக் கோனார் நடத்திய “கொங்கு வேள்”, “கொங்கு மண்டலம்”, சேலம் பி.எம்.செட்டியண்ண கவுண்டர் நடத்திய “கொங்கு வேளாள மித்திரன்”, பொறியாளர் க.செ.கோவிந்தசாமி நடத்திய “கொங்கு நட்புறவு”, இரா.கிருஷ்ணசாமிக் கவுண்டர் நடத்திய

“வேளாள வாலிபன்”, கர்நாடக மாநில இரியூர் கொங்கு வேளாள கவுண்டர் பேரவை நடத்தும் “புதிய காராளர்” போன்ற நடந்த, நடக்கும் பல்வேறு இதழ்கள் கொங்கு வேளாளர் சமுதாயம், குலம் பற்றிப் பல்வேறு செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளன. தரும புத்திரன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு கோவை சரவணம் பட்டியிலிருந்து “கொங்கு மண்டலம்” என்ற இதழ் வெளிவருகிறது. கொங்கு மண்டலத்தின் பன்முக மாட்சிகளை இவ்விதழ் தாங்கி வெளி வருகிறது.

### வரலாற்றுக்குத் துணை செய்யும் நூல்கள்

கொங்கு வேளாளர் வரலாற்றுச் செய்திகளை அறியப் பல நூல்கள் துணை செய்கின்றன. கொங்கு வேளாளர் சீர்கள் பற்றிச் சில நூல்கள் முழுமையாக எழுதப்பட்டுள்ளன. சில நூல்களில் சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சில நூல்கள் பற்றிய செய்திகள் இங்கே தரப்படுகிறது. வீராச்சிமங்கலம் கந்தசாமிக் கவிராயர் “வேளாள புராணம்” இயற்றினார். கம்பனியம்பட்டி (குறிச்சி) ஆந்தை குலத்தார் அரங்கேற்றம் செய்தனர். ஆசிரியரிடம் விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொங்காருபாளையம் முத்துசாமிப் புலவர் 1907ஆம் ஆண்டு ஈரோடு நித்ய கல்யாண சுந்தரம் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டார். விளாங்குறிச்சி வி.நா.மருதாசலக் கவுண்டர் அதற்கு வசனம் எழுதினார். மேடைவலசு சிதம்பரசாமிக் கவுண்டர் உழவர்கட்குத் தேவையான ஏர்ப்படலத்தை மட்டும் அச்சிட்டார். அருட்செல்வர் டாக்டர் நா.மகாலிங்கம் அவர்கள் பெரும்புலவர் இல.பழனிசாமி அவர்களைக் கொண்டு உரை எழுதச் செய்து 1999இல் வெளியிட்டார்கள். அந்நூல் பற்றிய கருத்தரங்கமும் அன்று நடைபெற்றது.

- |                            |  |
|----------------------------|--|
| 1967 பிரம்மதேவன்           | - “கொங்கு வேளாளர்களின் குலங்கள் கூட்டங்கள்”  |
| 1972 பிரண்டாபெக் அம்மையார் | - “கொங்கில் வேளாண் குடிகள்” (Peasant Society of Kongu-வெளியீடு பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகம், |



கண்ணபுரம் அருகே ஓலப்பாளையத்தில் தங்கி இந்நூலை எழுதினார்), அண்ணன்மார் வரலாறு பற்றியும் நூல் எழுதியுள்ளார்.

- |      |                          |   |
|------|--------------------------|---|
| 1983 | ப.கிருஷ்ணசாமி            | - “கொங்கு வேளாளர் வரலாறும் அண்ணன்மார் வழிபாடும்”    |
| 1984 | வேட்டம்பாடி              | - “அண்ணன்மார் வரலாறு”<br>ஏ.பழனிசாமி                 |
| 1984 | க.கிருஷ்ணசாமி            | - “கொங்கு வேளாளர் சமுதாய ஆய்வுக் கட்டுரைகள்”        |
| 1988 | இல.பழனிசாமி              | - “வேணாடர் வரலாறு”                                  |
| 1990 | கா.அரங்கசாமி             | - “பூந்துறை நாட்டுக் கொங்கு வேளாளர் காடை குல வரலாறு |
| 1992 | ராம் ரவீந்திரன்          | - “வெளியன் குல வரலாறு”                              |
| 1995 | செந்தலை                  | - “சூலூர் வரலாறு”<br>ந.கவுதமன்                      |
| 1997 | சி.சுப்பிரமணியம்         | - “கொங்கு நாட்டு மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்”            |
| 1998 | கு.அருணாசலக்<br>கவுண்டர் | - “வாணவராயர் வரலாறு”                                |
| 2003 | எஸ்.சோமசுந்தரம்          | - “எழுகரைச் செல்லர் வரலாறு”                         |
| 2004 | மணிமேகலை<br>புஷ்பராஜ்    | - “தருமபுரி மாவட்டத்தில் கொங்கு வேளாளர்கள்”         |
| 2005 | பெ.கு.சாந்தகுமார்        | - “சிவகிரி காணியாளர் வரலாறு”                        |
| 2009 | சி.மா.இரவிச்சந்திரன்     | - “கொங்கு வேளாண்மை வழக்காறுகள்”                     |
|      | டி.கே.சுப்பிரமணியம்      | - “கொங்கு வேளாளர் சமூக உணர்வு”                      |
|      | கே.சி.சுப்பையா           | - “பொது வாழ்க்கையில் என் அனுபவங்கள்”                |

### முனைவர் பட்ட ஆய்வுகள்

முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள் சிலவற்றில் குல வரலாறு கூறப்படுகின்றது. பொள்ளாச்சி வரலாற்றுப் பேராசிரியர்

எஸ்.பி.கந்தசாமி, கோவை பேரூர் பெ.கு.சாந்தக்குமார், பழனி பேராசிரியை திலகம் பழனிசாமி, சென்னை மணிமேகலை புஷ்பராஜ், கோவை பேராசிரியர் கோ.ந.முத்துக்குமாரசுவாமி, தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக வழியாக வேலுசாமி, பிரகாஷ், கோவை துடியலூர் கு.முத்துக்குமார், புதுடெல்லி (JNU) எஸ்.குணசேகரன், எம்.சுந்தர மூர்த்தி, தேவராசன் போன்றோரின் ஆய்வுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

கு.முத்துக்குமார் தீவிர கள ஆய்வு செய்து பல தரவுகளைக் கொண்டு குலக்குறியம் (குல அடையாளம்), இணைச் சமூகம் பற்றி மிக விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளார்.

### கதைகள்

சிலருடைய கதைகளில்கூடக் கொங்கு வேளாளர் மரபுச் செய்திகள் வெளிப்படுகின்றன. புலவர் இரா.வடிவேலனாரின் “தொட்டிக்கட்டுவீடு”, முனைவர்.கா.அரங்கசாமியின் “நிதுக் காரய்யன்” பெருமாள் முருகனின் “கூளமாதாரி”, “கங்கணம்”, “திருச்செங்கோடு”, ம.நடராசனின் “ஊர் கலஞ்சு போச்சு” “ஒண்டிக்காரன் பண்ணையம்”, முனைவர் ப.க.பொன்னுசாமியின் “படுகளம்” போன்றவைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

### திருமடங்கள்

பேரூர் சாந்தலிங்கர் திருமடம் தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார், இளையபட்டம் தவத்திரு மருதாசல அடிகளார், சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம் தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகள், பழனி சாது சுவாமிகள் மடாலயம் தவத்திரு சாது சண்முக அடிகளார், தென்சேரி மலை திருநாவுக்கரசர் நந்தவனத் திருமடம் தவத்திரு. முத்து சிவராம சாமி அடிகளார் ஆகியோர் கொங்கு மக்களின் தமிழ்ச் சைவ நல்வாழ்வுக்குச் சிறந்த முறையில் வழிகாட்டி வருகிறார்கள். கொங்குச் சமுதாயத்திற்குச் சிறந்த வழிகாட்டிகளாக உள்ளனர். கார்மேகக் கவிஞர், வாலசுந்தரக் கவிராயர், கம்பநாத சுவாமிகள் ஆகிய மூவரும் பாடிய கொங்கு மண்டல சதகங்கள் செம்மொழி மாநாட்டின்போது புதிய விளக்கங்களோடு செம்பதிப்பாகப் பேரூர்



ஆதீனம் வெளியிட்டுள்ளது. பதிப்பாசிரியர்கள் தவத்திரு மருதாசல அடிகளார், புலவர் செ.இராசு.

### அருட்செல்வர்

அருட்செல்வர், டாக்டர் நா.மகாலிங்கம் அவர்கள் கொங்கு நாட்டு வரலாறு, கொங்கு வேளாளர் வரலாறு, கொங்கு இலக்கியம் ஆகியவற்றிற்குச் செய்துவரும் பணி அளவிடற்கரியது. அவர்களது ஆதரவில் ஆய்வு செய்தோரும், நூல் வெளியிட்டவர்களும் பலர். கொங்கு இதழ்களையும் ஆதரித்து வருகிறார்கள். கொங்கு சமுதாயப் பெருமக்கள் கள்ளிப்பட்டி க.கு.கோதண்டராம கவுண்டர், கலைக்களஞ்சியம் கண்ட பத்மபூஷன் ம.ப.பெரியசாமித் தூரன் ஆகியோர் அரும்பணிகள் பற்றி அனைவரும் அறிந்திட மணிவிழா மலர் வெளியிட்டார்கள். வேளாள புராணத்தை உரையுடன் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள். கொங்குச் சமுதாய சாதனையாளர்களைப் பாராட்டி மகிழ்கின்றார்கள். கோவையில் நடைபெற்ற செம்மொழி மாநாட்டுப் பேராளர்கள் அனைவருக்கும் “வளமார் கொங்கு வரலாறும் பண்பாடும்” என்ற அரிய நூலை அளித்தது போற்றத்தக்க செயலாகும். இவர்கள் தலைமையில் “கொங்கு நாடு அறக்கட்டளை” இயங்கி வருகிறது. இவர்களின் அறிவுரைப்படியும், ஆதரவுடனும் சிற்பி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு “கொங்கு களஞ்சியம்” தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

### இன்றைய கொங்கு வேளாளர் நிலை

தொன்மையான பண்பாட்டுச் சிறப்பும், வரலாற்றுப் பெருமையும், இலக்கியப் புகழும் ஒருங்கே கொண்டவர்கள் கொங்கு வேளாளர்கள். இரு கொங்கு வேளாளர்கள் சந்தித்தால் முதல் கேள்வி பெரும்பாலும் “நீங்க என்ன கூட்டமுங்க” என்பதாகத்தான் இருக்கும்.

ஒரே குலமாக இருந்தால் “பங்காளிகள், அண்ணன் தம்பி” என்றும், வேறு குலமாக இருந்தால் “மாமன்-மைத்துனன்” என்றும் உறவு கொண்டாடிப் பூரித்த சமுதாயம் கொங்குச் சமுதாயம். கொங்கு

வேளாளர்களின் திருமணம், எழுதிங்கள் சீர்கள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. இதை மானிடவியல் ஆய்வாளர் பலர் கூறியுள்ளனர். ஆனால் இன்றைய காலப்போக்கில் அவை திரிந்தும் மறைந்தும் வருகின்றன.

வைதிகச் சடங்குகளான பிராமணர் வேள்விச் சடங்குகள் முன்பு கொங்கு வேளாளர் திருமணங்களில் இல்லை. இன்று சிலருடைய திருமணங்களில் அவை புகுந்துவிட்டன. வேள்வி நடத்தப்படுகிறது. புதியதாகத் தமிழ்முறைத் திருமணங்களும் நடைபெறுகின்றன.

மங்கல நாண் பூட்டி முகூர்த்தத்தில் மணமக்கள் தம்பதிகள் ஆகும் முன்னரே முந்திய நாள் மாலை அல்லது முன்னிரவில் வரவேற்பு என்ற பெயரில் மேடையில் மணமக்கள் ஒன்றாக வாழ்த்துப் பெறுவது புதியன புகுதல் ஆகும்.

நெறிப்படுத்தி ஆசீர்வாதம் செய்த குலகுருக்கள் குடும்பத்தினர் வேறு வேலை தேடிச் சென்றுவிட்டனர். சிலர் கோயில் பூசையோடு அடங்கிவிட்டனர். குருசுவாமிகள் சஞ்சாரம் வந்து குடிமக்களிடம் பாதகாணிக்கை பெறுவது அறவே நின்றுவிட்டது. வாழ்த்திய காணிப் புலவர்கள் மரபும் இன்று இல்லை. பதினெட்டு வகைக் குடிபடைகளை ஆதரித்து எல்லோரையும் அவரவர்க்குரிய சீர்களில் பங்கு பெறச் செய்து ஆடையும், அரிசியும், பணமும் தாராளமாகக் கொடுத்து பொதுவுடைமைச் சமுதாயமாக வாழ்ந்தது கொங்குச் சமுதாயம்.

வேளாண் நிலங்களை விட்டுவிட்டு அல்லது விற்றுவிட்டு நகர்ப்புறத்திலும், பெருநகரங்களிலும், வெளி மாநிலங்களிலும் நிரந்தரமாகக் குடியேறிய கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் திருமணச் சீர்கள் நிகழ்த்த குடிபடைகட்கு எங்கே போவர். பல குடிபடைகள் திசைமாறி வேறு தொழிலுக்குப் போய்விட்டனர். இனி இரண்டொரு தலைமுறைக்குப் பின் இப்பொழுது எஞ்சியுள்ள குடிபடைகளும் தொடர்ந்து சீர்ப்பணிகளைச் செய்யத் தயாராக இருப்பார்களா என்பது ஐயம்தான்.



முன்பு பெரும்பாலும் தாய்மாமன்மார்கள் வீட்டுப் பெண்களையே திருமணம் செய்தனர். உரிமைப் பெண் என்பர். உரிமைப் பெண்ணுக்குக் கட்டாயத் தாலி (கட்டுத்தாலி) கட்டுவதையோ, உரிமைப் பெண்களை வற்புறுத்தித் தூக்கிவந்து தாலி கட்டுவதையோ தவறான செயல் என்று சமுதாயம் நினைக்காத காலம் ஒன்றிருந்தது. இப்போது அச்செயல் நடைபெற அனுமதிப்பார்களா? சீர்களின்படி நடைபெறும் திருமணங்களில்கூட தாய்மாமன் பெண் எடுப்பது போன்ற சில சடங்குகள் நின்றுவிட்டன.

ஆற்றுக்கு அக்கரைக்குப் பெண் கொடுப்பதையே மறுத்த கொங்குச் சமுதாயம் இன்று மணமகன், மணமகளை வெளிநாடுகளில் தேடுகின்றது. பலர் வீட்டுப் பையனும், பெண்ணும் தொழில் புரிகின்ற இடத்தில் பழகியவர்களை மணந்துகொள்ளும் நிலை பெருகி வருகிறது. சாதி, மதம், இனம், மொழி தடையாக இருப்பதில்லை. பெரும்பான்மையான பெற்றோர்கள் இதை எதிர்ப்பதில்லை. “காதலர் இருவர் கருத்தொருமித்து” வாழ அனுமதிக்கின்றனர். சிலர் விடாப்பிடியாக அதைக் கண்டிப்பதால் மணமக்கள் பலர் நாளிதழ்களில் தற்கொலைச் செய்தியாக இடம்பெறும் கொடுமை நடைபெறுகின்றன. கொங்குச் சமுதாயம் உலகச் சமுதாயமாக மாறி வருகிறது. பெருமக்கள் சிலர் தாங்களே தங்கள் தகுதிக்கு ஏற்ற வேறு இனத்தில் பெண் எடுக்கின்றனர். பெண் கொடுக்கின்றனர். நன்னூல் இலக்கணம் எழுதிய கொங்குப் புலவர் பவணந்தி முனிவர் “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல; கால வகையினானே” என்று அன்றே பாடி வைத்துள்ளார்.

மூன்று நாள் கோலாகலமாக நடைபெற்ற கொங்கு வேளாளர் இல்லத் திருமணங்கள் இன்று பெரும்பாலும் நெருங்கிய சுற்றத்தாருடன் கோயிலில் மணமுடித்து நகரத் திருமண மண்டபங்களில் மூன்று மணி நேர வரவேற்பில் திருமண விழாவை முடித்து விடுகின்றனர். பெருநகரங்களில், வெளி மாநிலங்களில் குடியேறிய கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் சீர்க்காரர்களை எங்கே தேடுவர். வரவேற்பை வரவேற்க வேண்டியதுதான்.

சீர்கள் நடைபெறாவிடினும் பழம்பெருமையை, பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கத்தை எதிர்காலத்தார் அறிந்துகொள்ள அவைகளைப் பதிவு செய்வது அவசியம். சீர்கள் பற்றிப் பலர் நூல் எழுதியுள்ளனர். கொங்கு ஆய்வு மையம் மூலம் 2009ஆம் ஆண்டு “கொங்கு வேளாளர் சீர்களும் இலக்கியங்களும்” என்ற நூலை வெளியிட்டோம். அதில் திருமண எழுதிங்கள் சீர்களுடன் கம்பர் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் மங்கல வாழ்த்து, கம்பர் வாழி, ஏரெழுபது, திருக்கை வழக்கம் ஆகிய இலக்கியங்களையும், கொங்கு வேளாளர் குலப் பட்டியலுடன் வெளியிட்டோம்.

சமுதாயத்தில் பல மாறுதல் நடைபெற்றாலும் மாறாத அடையாளமாக இன்று இருப்பது குலமும், குலதெய்வக் கோயிலும்தான். குலப் பற்றின் காரணத்தாலும், தேவையினாலும் இன்று குலதெய்வக் கோயில்கள் மிகப்பெரும் பொருட்செலவில் திருப்பணி செய்யப் பெறுகின்றன. குல அடையாளமே அதற்குக் காரணம் ஆகும்.

கொங்கு வேளாளர் ‘குல வரலாறு’ பத்துப் பெருமக்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டு, செப்பேடு, ஓலைச்சுவடி, காணிப் பாடல், இலக்கியம் வழியாக இன்று அறியப்பெறும் செய்திகள் முழுமையாக அவற்றில் இடம்பெறவில்லை. இன்றுவரை கிடைத்துள்ள வரலாற்றுச் செய்திகள் முழுமையாக இந்நூலில் சுருக்கமாக இடம்பெற்றுள்ளன. இவை பல ஆண்டுகளாகத் தொகுக்கப்பட்டவை.

கொங்கு வேளாண்குல வரலாறு மிகப் பெரிதும், அளவிடற்கு அரியதுமாகும். அவற்றுள் ஒரு பகுதிதான் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இவ்வாறுதான் குல வரலாறு சான்றுகளுடன் எழுதப் பெறவேண்டும் என்பதற்கு இந்நூல் ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும் என்று கருதுகிறோம். எதிர்காலத்தில் வரும் ஆய்வாளர்கள் கொங்கு மண்டலம் முழுவதும் கள ஆய்வு செய்து விரிவான வரலாற்றை எழுத வேண்டும்.



கொங்கு வேளாளர்க்கென்று தனிக் ‘‘கலைக் களஞ்சியம்’’ ஒன்று எதிர்காலத்தில் உருவாகவும் இந்நூல் வழிகாட்டியாக அமையலாம்.

இந்நூல் போலப் பல நூல்களை உருவாக்கக் களஆய்வுப் பணிக்கும், நூல் எழுதும் பணிக்குமாகக் குடும்பப் பொறுப்புக்களையெல்லாம் தான் ஏற்றுக் கொண்டு எனக்கு ஓய்வளிக்கும் என்னுணைவியார் கௌரி அவர்கட்கும், விழுதுகளாக இருந்து என்னைத் தாங்கும் என் மக்கள் இரா.ஜெயப்பிரகாஷ், இரா.செந்தில்குமார், இரா.ஜெயமோகன் ஆகியோருக்கும், என் மீது பேரன்பு செலுத்தும் மருமகள்மார்கள் அனிதா சிலம்புச்செல்வி, சிவகாமி, மகேஷ்வரி ஆகியோருக்கும் நன்றி சொல்வது என் கடமையாகும்.

கொங்குச் சமுதாயம் இந்நூலை வரவேற்றுப் போற்றும் என நம்புகின்றேன். நன்றி.

ஈரோடு

16.01.2012

கொங்கு வரலாற்றுப் பணியில்

புலவர் செ.இராசு

## 1. அக்கினி குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களைக் குறிக்கும் ஆறு இடங்களில் அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் மட்டும் 'அக்கினி கோத்திரன்' என்ற குறிப்பு வருகிறது.

தே.ப.சின்னசாமி "அக்கினி - நெருப்பு, திருவிழாக் காலங்களில் வேண்டுதல் பெயரில் அக்கினிச் சட்டி எடுப்பார்கள். மாரியம்மன் பண்டிகையில் அக்கினி மிதிக்கும் உரிமை பெற்றவர்கள் இவர்களே" என்று எழுதியுள்ளார்.

சோழருக்குச் சூரியனும், பாண்டியர்கட்குச் சந்திரனும் குல முதல்வர் என்பர். சேரரை 'சந்திராதித்ய குலத்தார்' என்று கூறுவர். சிலர் சேரருக்கு அக்கினி குலத்தை உரிமையாக்குவர். நீலம்பூர்ச் செப்பேடு சேரரை "அம்புலிக் குடையான் அக்கினி கோத்திரன்" என்று கூறுகிறது. வாலசுந்தரக் கவிராயரின் கொங்கு மண்டல சதகம் (49) நாற்பத்தெண்ணாயிரம் கோத்திரம் என்று கூறப்பட்ட வேளாளர்கள், அக்கினி குலத்தார் ஆகிய சேரமான் பெருமானுக்கு முடி சூட்டினார்கள் என்று கூறுகிறது.

"நற்குடி நாற்பத்தெண் ணாயிரம் கோத்திர நாட்டவர்கள்  
பொற்கிரீ டம்தனைச் சாற்றவந் தார்புவிக் காவலனாம்  
அக்கினி கோத்திரன் புகழ்சேர மான்பெரு மாள்தனக்கு  
வைக்கவும் வந்திடும் வேளாளர் வாழ்கொங்கு மண்டலமே"

என்பது சதகப் பாடலாகும். சேரர் தலைமை ஏற்றோர் அல்லது அவரால் சிறப்புப் பெற்றோர் அக்கினி குலத்தார் எனலாம்.

கொங்கு நாட்டில் "நற்குடி நாற்பத் தெண்ணாயிரம், பசங்குடி பன்னிராயிரம் பேர் குடியேறினர்" என்பதைப் பல ஆவணங்களும், தனிப்பாடல்களும், இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன. நற்குடி என்போர் வேளாளர்கள், பசங்குடி என்போர் உதவிக்கு வந்த 18 சாதியார் ஆவர்.



## 2. அடகர் குலம்

வேளாளர் குலக்கும்மியும், வாலசுந்தரக் கவிராயரின் கொங்கு மண்டல சதகமும், செப்பேடும் மட்டும் குறிப்பிடும் அடகர் குலம் பற்றி குல வரலாறு எழுதியோர் எவரும் குறிப்பிடவில்லை. அடகர் குலம் 'அடகு குலம்' என்றும் அழைக்கப்படும். "காவடிக்கா நாட்டு அடகு குலம் நஞ்சைய கவுண்டர்" என்று ஆவுலப்பம்பட்டிச் செப்பேட்டில் அடகர் குலத்தவர் குறிக்கப்படுகிறார்.

அடகர் குலத்தில் காலிங்க நல்லண்ணன் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். நல்லண்ணன் இவரது இயற்பெயர். காலிங்கன் அல்லது காலிங்கராயன் என்பது அரசர் அளித்த பட்டப் பெயராகும். அடகர் குலக் காலிங்க நல்லண்ணன் ஒரு அரசு அதிகாரியாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

அடகர் குலக் காலிங்க நல்லண்ணன் புலவர்களை ஆதரிக்கும் பெரும் புரவலராக விளங்கினார். வரையாது வாரி வழங்கி எல்லாச் செல்வங்களையும் இழந்து ஏழையாகி விட்டார். பலரிடம் கடன் பெற்று புலவருக்கு ஈந்து மகிழ்ந்தார். வீட்டில் ஒரு மணி தானியம் கூட இல்லை.

மாலை நேரம் தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர் காலிங்க நல்லண்ணனை நாடி வந்தார். புலவர் பட்டினியால் வாடி வருந்தியுள்ளார் என்பதை அறிந்த காலிங்க நல்லண்ணன் தன் மனைவியோடு கலந்து பேசினார். வந்த தமிழ்ப் புலவருக்கு எப்படியாவது முதலில் பசியாற உணவளிக்க வேண்டும். வீட்டில் தானியம் எதுவும் இல்லை. அக்கம்பக்கத்தில் எல்லாம் கடன் வாங்கிப் புலவர்கட்குப் பரிசில் அளித்தாயிற்று.

காலிங்க நல்லண்ணன் அன்றுதான் வயலில் நாற்று நட விதை நெல்லை விதைத்திருந்தார். அவர்கள் பேசி முடிவு செய்தபடி உடனே விரைந்து வயலுக்குச் சென்றார். விதைத்த நெல்லை யெல்லாம் அரித்து வீடு கொண்டு வந்து வறுத்து இடித்து

அரிசியாக்கி விரைந்து சமைத்துப் புலவருக்கு உணவிட்டனர். புலவர் காலிங்க நல்லண்ணன் செயலை மனதாரப் பாராட்டினார். இச்செயல் எங்கும் பரவக் காலிங்க நல்லண்ணனுக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித் தந்தது.

“குடகரி தன்னில் வரும்மாரி பெய்யக் குளிர்மழையால்  
முடுகிடும் செந்தமிழ் வாணருக் கேழுளை வாரிமுன்னாள்  
அடகர் குலாதிபன் காலிங்க நல்லண்ணன் அன்னமிட்டு  
வடகர் பதிபுரம் பேறுபெற் றான்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது வாலசுந்தரக் கவிராயர் சதகப் பாடலாகும் (81).

இளையான்குடி மாற நாயனார் சிவனடியாருக்கு முளைவாரி அன்னம் இட்ட அரும்செயல் பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழாரால் பாடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் காலிங்க நல்லண்ணன் முளைவாரி அமுதளித்தது தமிழ்ப் புலவருக்கு என்பது சிறப்புக்குரியது.

வேளாளர்களைப் பற்றிப் புகழும் பல இடங்களில் முளைவாரி அமுதளித்த செய்தி புகழப்பட்டுள்ளது.

“முளைவாரி அன்னமிட்ட பெரியோர்” - தனிப்பாடல்

“சிவன்உமைக்கு அன்பர்க்கு இரவில் முளைவாரி  
செல்வமுடன் அமுதளித்தும்” - 96 கீர்த்திப் பாடல்

“வளைவாரி வையகமும் வானகமும் போற்ற  
முளைவாரி வந்த முழுக்கை” - திருக்கை வழக்கம்

‘அடகு’ என்ற சொல் இலைக்கறியான கீரையைக் குறிக்கும். எல்லாக் கீரை வகைகளையும் உற்பத்தி செய்வதில் வல்லவர்கள் அடகர் என்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

அடகு என்பது ஒரு விளையாட்டையும் குறிக்கும்.



### 3. அந்துவன் குலம்

கொங்கு வேளாளர்களின் தொன்மையான குலங்களில் அந்துவன் குலம் ஒன்று. குலங்களைத் தொகுத்துக் கூறும் அனைத்து ஆவணங்களிலும் அந்துவன் குலம் இடம் பெற்றுள்ளது.

#### சங்க இலக்கியங்களில்

சங்க இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் 'அந்துவன்' என்ற பெயர் பயின்று வருவதைக் காணுகிறோம். பதிற்றுப் பத்து ஒன்பதாம் பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவன் இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் தாயும், குட்டுவன் இரும்பொறையின் மனைவியும் ஆகிய அரசியின் பெயர் மையூர்கிழான் மகள் 'வேண்மாள் அந்துவன் செள்ளை' என்பது. வேண்மாள் என்ற சொல் 'வேள்+மகள்' என்னும் பொருள் உடையது. வேள் ஆகிய வேளாளர் பெயர் மையூர்கிழான். அவர் அந்துவன் என்ற சிறப்புப் பெயரை உடையவர். அதனால்தான் அவர் மகள் அந்துவன் செள்ளை எனப்பட்டாள். அந்துவன் செள்ளை மகனும் அந்துவன் சேரல் இரும்பொறை எனப்பட்டான்.

அந்துவன் கீரன் என்ற வள்ளல் ஒருவரும் சங்க இலக்கியத்தில் புகழப்படுகிறார். காவேட்டனார் என்னும் புலவர் இவ்வள்ளலைப் பாடிப் பரிசில் பெற்றுள்ளார்.

ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் நண்பராகத் திகழ்ந்த 'அந்துவன் சாத்தன்' என்ற வள்ளலைப் பூதப் பாண்டியனே புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். 'உரைசால் அந்துவஞ் சாத்தன்' என்று இவர் புகழப் படுகிறார்.

அந்துவன் சேரல் மன்னனே அந்துவ குல முதல்வன் என்றும், அவன் காங்கய நாட்டுக் கீரனூரில் வாழ்ந்தான் என்றும், அவனே அங்கு செல்வநாயகி கோயிலைக் கட்டினான் என்றும் க.பழனிசாமிப் புலவர் கூறுவார். அதனால் கீரனூர் சேரனூர் என்று பெயர் பெற்றதென்பார்.

### பண்டைய எழுத்துப் பொறிப்பில்

சமண முனிவர் வாழ்ந்த குகை எழுத்துக்களும், அகழாய்வுப் பானையோட்டுப் பொறிப்புக்களும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவை. அவற்றில் அந்துவன் பெயர் இடம் பெற்றிருப்பது மிகவும் சிறப்பிற்கு உரியது. மதுரை மருதன் இளநாகனார் என்ற சங்கப் புலவர் திருப்பரங்குன்று மலையைப் புகழும்போது “இம்மலை அந்துவன் என்னும் புலவரால் பாடப்பட்ட பெரும் சிறப்பினை யுடையது” என்னும் பொருளில் “அந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை” என்று அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில் சிறப்பித்துள்ளார்.

அந்துவன் என்ற இப்புலவர் மதுரை ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் என்றும் குறிப்பிடப்படுவார். இவர் கற்ற கல்விச் சிறப்பால் மதிக்கப்பட்டு ‘நல்’ என்ற அடைமொழியும், ‘ஆர்’ என்ற சிறப்பு விகுதியும் பெற்று ‘நல்லந்துவனார்’ என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர் திருப்பரங்குன்று பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் உள்ள சமணர் குகைத்தளத்தில் அவர்கட்குக் கல்படுக்கையை ‘அந்துவன்’ என்பார் வெட்டிக் கொடுத்தார் என்ற பொருளில் ‘அந்துவன் கொடுப்பித்தான்’ என்ற 2000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட பழந்தமிழ்க் கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது.

ஈரோடு மாவட்டம், பெருந்துறை வட்டத்தில் நொய்யல் கரையில் உள்ள தொன்மையான ஊர் ‘கொடுமணல்’. அவ்வூர் சங்க இலக்கியம் பதிற்றுப்பத்தில் ‘கொடுமணம்’ என்று புகழப்பட்டது. தொல் பொருட் சிறப்புடைய கொடுமணலில் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கல்வெட்டு - தொல்லியல் துறையினர் நிகழ்த்திய அகழாய்வில் இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பானையோட்டில் எழுத்துப் பொறிப்புக்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் ஒன்றில் ‘அந்துவன்’ என்ற பழந்தமிழ் எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கொடுமணல் நொய்யல் கரை நாகரிக காலம் 2000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதாகும்.



## காணியூர்கள்

கல்வெட்டு, செப்பேடு, காணிப்பாடல், தனிப்பாடல் மூலம் அந்துவன் குலத்தாருக்கு உரிய தொன்மையான காணியூர்கள் எவை எவை என்று தெரிகிறது. அவை,

அஞ்சூர்	கீரனூர்	தெக்கலூர்
அந்தியூர்	குந்தாணி	தோட்டாணி
அலைவாய்ப்பட்டி	குன்னத்தூர்	நாகம்பள்ளி
ஆதியூர்	கொடையூர்	பாலைமேடு
ஆரியூர்	செவியூர்	பூந்துறை
இராசியூர்	சேவூர்	முடுதுறை
இருப்புலி	திருச்செங்கோடு	மோடமங்கலம்
இலக்காபுரம்	திருவாச்சி	வாய்ப்பாடி
ஊஞ்சலூர்	தூரம்பாடி	

என்பனவாகும். சென்னிமலை, செம்பிலிப்புத்தூர்ப் பகுதியில் “ஆனைகட்டி அந்துவன்” என அந்துவன் குலத்தார் அழைக்கப் படுகின்றனர்.

இவற்றில் பெரும்பான்மையான ஊர்கள் இரண்டு காணிப் பாடல்கள் மூலம் குறிக்கப்பெறுகின்றன.

“சீருலவு நாகநகர் கீரனூர் ஆதியூர்

செப்பரிய மோடமங்கை

திகழ்ராசி யூர்பாலை மேடுதூ ரம்பாடி

சித்திரவீ திக்கோதையூர்

ஏருலவு வடகரைநன் னாட்டினில் அந்தியூர்

இனியலக் காபுரமுடன்

எழில்பரவு தோட்டாணி மேவுசெவி யூருடன்

இனிதான வாய்ப்பாடியும்

காருலவு முடுதுறை அன்னதரு திருவாச்சி  
 கனககொடை யூருமிகவும்  
 காவேரி சூழுமேல் அரையநன் னாட்டினில்  
 கதிபெருகும் ஊஞ்சலூரும்  
 ஆரமணி மேடைதிகழ் தெக்கலூர் பூந்துறைசை  
 அதிகசே வூருகுன்றை  
 அந்துவ குலத்தில்வரு மோழைசெல் லப்பனே  
 அடையலர்கள் பணிசிங்கமே”

என்பது முதல் காணிப் பாடலாகும். இக்காணிப் பாடலில் பகைவர்கட்கு அஞ்சாத சிங்கம் போன்ற அந்துவ குலப் பெரியவர் மோழை செல்லப்ப கவுண்டர் புகழப்படுகிறார்.

மற்றொரு காணிப் பாடலில் அந்துவ குலச் சென்னிமலைக் கவுண்டர் மகன் செல்லப்ப கவுண்டர் என்பவர் புகழப்படுகிறார். அவர் ‘சொன்ன மொழி தவறாதவர்’ என்றும் ‘மேருமலை போல் உயர்ந்தவர்’ என்றும் கூறப்படுகிறார். அவர் செல்வச் செழிப்பும் கூறப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் விரும்பும் அழகை உடைய அவர் குதிரையேற்றத்திலும் வல்லவர். புலவர்களை ஆதரிப்பவர். இதனை,

“நன்னிலம் புகழ்கின்ற நாகம்பள்ளி கீரனூர்  
 நற்பாலை மேடையதுவும்  
 நளினமுள லக்கா புரத்துடன் திருவாச்சி  
 பெருகுந்திரு ஆதியூரும்  
 சென்னெல்வயல் சூழ்கின்ற மோடமங் கலமதும்  
 செழித்ததூ ரம்பாடியும்  
 செயமருவு அந்தியூர்ப் பதியுடன் மிக்கவான்  
 செப்பமுள காணிபெற்றாய்  
 சொன்னமொழி தவறாத அந்துவ குலத்தில்வரு  
 சுகசரண கெம்பீரனே



சுந்தர மடந்தையார்கள் விரதமத பேகனே  
சொர்ப்பனுட மகமேருவே

தன்மையது வாகவே நன்புலவன் என்றுநீ  
தாபரித் திடும்பவுளித்  
தாட்டிக சென்னியருள் செல்லமகி பாலனே  
தாடாழர் பரிநகுலனே”

என்ற பாடல் விளக்குகிறது. இப்பாடலில் குறிக்கப்பெற்ற சென்னிமலைக் கவுண்டர் மகன் செல்லப்ப கவுண்டர் கர்னனைப் போல் கொடை கொடுப்பவர் என்று மற்றொரு பாடலிலும் குறிக்கப் பெறுகிறார். அப்பாடல் பகுதி,

“கர்னா உதாரனே அந்துவ குலத்தில்வரு  
கணயோக சென்னிமால்தன்  
கண்மணிப் புதல்வனே அனதான செல்லப்பன்  
கார்க்குகைக் கர்னன் அல்லால்”

என்பதாகும். இவர் அன்னதானம் செய்வதிலும் சிறந்தவர் என்று கூறப்படுகிறது.

### தூரம்பாடி அந்துவர்

கொங்கு 24 நாடுகளில் தென்கரை நாடும் ஒன்று. தென்கரை நாடு பன்னிரண்டு பழமையான ஊர்களையுடையது. பூந்துறை நாட்டைப் போலவே தென்கரை நாடும் பழமையானது. பூந்துறை நாட்டை முதல் நாடாக வைத்துக் கொங்கு 24 நாடுகள் தொகுத்துக் கூறப்படுவது போலத் தென்கரை நாட்டை முதலாவதாக வைத்துக் கூறும் முறையும் உண்டு. ‘நீதிசேர் தென்கரை நாட்டில்’ ஆறாவது ஊராகக் குறிக்கப்படுவது ‘தூரன்பாடி’, ஊர்த்தொகைப் பாடல் தூரம்பாடியை “ஏதிலாரும் புகழும் தூரம்பாடி” என்று புகழ்கிறது. அத் தூரம்பாடிக்குத் தனிக் காணிப் பாடல் ஒன்றுண்டு.

கொங்கு வேளாளரில் தூரன் குலம், ஆந்தை குலம், அந்துவ குலம், மயில குலம் சார்ந்தவர்கட்கும், வேட்டுவர்கட்கும், சொங்குச் செட்டியார்கட்கும் காணியுரிமையுடைய ஊர். தூரை நகர் என்று புகழப்படுவது. அவ்வூர்க் காணிப்பாடல்,

“தூரைவேட் டுவன்ஆந்தை சொல்லுநிலை அந்துவன்  
வீரையுள மயிலன் மெய்ச்செட்டி - நீரைநுதல்  
தீட்டு முதலய்ந்து செழித்திடும் தென்கரை  
நாட்டிலுயர் தூரை நகர்”

என்பதாகும். அந்துவன் குலத்தார் மாறுபடாத நிலையான ஒரு சொல் உடையவர்கள் என்ற பொருளில் “சொல்லுநிலை அந்துவன்” என்று புகழப்படுவது சிறப்புக்கு உரியதாகும்.

### கீரனூர் அந்துவகுல வள்ளல்கள்

வரலாற்றுப் பழமையும், சமயச் சிறப்பும் உடைய கீரனூர்க் காணியாளர்கள் ஆறு குலத்தாரில் அந்துவ குலத்தில் தோன்றிய இரு வள்ளல்கள் புலவர்கட்கு வரையாது வாரி வழங்கும் சிறப்புடையவர்கள். ஒருவர் சென்னிமலைக் கவுண்டர். இவர் கீரனூர் அதிபர் என்றே கூறப்படுகிறார். கீரனூர்க் கோயில் தெய்வங்கள் அனைவரும் காத்து நிற்பதால் சென்னிமலைக் கவுண்டர் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்து வருகிறார். அவரைப் பதினாறு பேறுகளும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க என்று மனமாரப் புலவர் தன் பாடலில் வாழ்த்துகிறார்.

“சீர்கொண்ட வடிவுற்ற ஆதீச லிங்கரும்  
தேவிஅகி லாண்டவல்லி  
செந்தில்வடி வேல்முருகர் கந்தவேள் குமரனே  
தெண்டா யுதக்கந்தனே

கார்கொண்ட கருணைபுரி செல்லாண்டி யம்மையும்  
கருப்பண்ண சுவாமியாரும்  
கரியகுழல் பேச்சியும் துக்காச்சி யம்மனும்  
கருணைவிண் ணப்பம்செய்து



பேர்கொண்ட பிரபலன் கீரைநகர் அதிபனே  
 பெருமைபெறும் அந்துவகுலனே  
 பிரபலத்து அதிபனே சென்னிமலை பூபனே  
 பிரசண்ட மகமேருவே

வார்கொண்ட ரதிமோகன் சென்னிமலை பூபனும்  
 மகராச யோகமல்கு  
 மக்கள்பதி னாறுடன் நீடுழிக் காலமும்  
 வாழ்ந்திடக் காக்க நன்றே"

என்பது அப்பாடலாகும்.

பாண்டவர் ஐவரில் நகுலன் குதிரையேற்றத்தில் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவன். சென்னிமலைக் கவுண்டர் மகன் செல்லப்ப கவுண்டர் என்ற அந்துவ குலப் பெரியவர் 'பரிக்கு நகுலன்' என்று புகழப்பட்டதை மேலே ஒரு பாடலில் கண்டோம். கீரனூரில் பெத்தாக் கவுண்டர் என்ற அந்துவ குலப் பெரியவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவரது மகன் பெயரும் செல்லப்ப கவுண்டர்தான். குதிரையேற்றத்தில் அவர் சிறந்தமை பற்றி ஒரு பாடலில் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கீரனூர்க்காரரான அவர் அந்துவ குல முதன்மைக் காணியூரான நாகம்பள்ளியுடனும் தொடர்பு உடையவர். அவரைப் பற்றிய பாடல்,

“வண்டுற்ற சோலைதிகழ் நாகயம் பதியினில்  
 வலமிட்டு வாளியிட்டு  
 வல்லயத் தருகிட்டு சவரிதுப் பாச்சியில்  
 வங்களப் பச்சையிட்டு

அண்டத்தில் மணிகட்டி மின்சல்லி பின்சல்லி  
 அணிசல்லி ரேக்குமிட்டு  
 அழகுபொன் முகமிட்டு வாகார மிட்டுமே  
 அதிகவெகு சுட்டிகட்டி  
 கண்டத்தில் விருதிட்டு முகத்துக்கண் ணாடியில்  
 காலத்தின் நீலிமெச்சும்

கருதிட்டுத் துட்டரை எதிரிட்டு வெட்டியே

கடியபரி முனைபெற்றவன்

செண்டுற்ற புகழ்பெற்ற கீரைநகர்ப் பெத்தான்

செல்லப்ப மகிபாலனே

தென்வஞ்சி நகராளும் மங்கைநகர் அதிபனே

செந்தமிழ்க்கு உற்றதுணையே”

என்பதாகும்.

இப்பாடலில் கீரனார் அந்துவ குலப் பெத்தாக் கவுண்டர் மகன் செல்லப்ப கவுண்டர் ‘செந்தமிழ்க்கு உற்ற துணை’யானவர் என்று கூறப்படுவது சிறப்புக்குரியதாகும்.

### சுந்தரர் மீது அன்பு

தேவாரப் பதிகங்கள் பாடிய மூவரில் மூன்றாமவராகக் குறிக்கப்படுபவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் ஆகியோரை விட சுந்தரரே கொங்கு நாட்டோடு அதிகத் தொடர்பு உடையவர். தேவாரப் பாடல் பெறாத துடியலூர், பேரூர் முதலிய பல தலங்களில் கூட சுந்தரர் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகள் கூறப்படுகின்றன. வெஞ்சமாங் கூடல் விகிர்தபுரீசர் தன் பிள்ளைகளை அடைமானம் வைத்துப் பொன் கொடுத்தார். திருமுருகன்பூண்டி முருகநாதர் சுந்தரர் தன்மீது பாடல் பாட வேண்டும் என்று விரும்பி வேடர்களை விட்டுச் சுந்தரரை வழிப்பறி செய்து மீண்டும் அளித்தார். அந்த நிகழ்ச்சி ‘வேடுபறி உற்சவம்’ என்று இன்றும் சிவாலயங்களில் நடத்தப்படுகிறது. பேரூரில் சுந்தரர் பொருட்டு சிவபெருமான் பள்ளர் வடிவெடுத்துத் திருவிளையாடல் புரிந்தார். துடியலூரில் இறைவன் சுந்தரருக்குப் பொதி சோறு கொடுத்து வழிகாட்டினார். சுந்தரர் அவிநாசியில் முதலையுண்ட பாலகளை உயிரோடு வரவழைத்தார். சுந்தரருக்குத் “தம்பிரான் தோழர்” என்று பெயர் இருக்கக் கொங்கு நாட்டார் “சேரமான் தோழர்” என்று பெயர் தந்து அழைத்தனர்.

இவைகளையெல்லாம் அறிந்த அந்துவ குலப் பெத்தாக் கவுண்டர் சுந்தரர் செந்தமிழ்ப் பாடல்களுக்கு அடிமையானார். அந்துவ



குலப் பெத்தாக் கவுண்டர் எப்பொழுதும் சுந்தரர் நினைவாகவே இருந்தார். சுந்தரர் பாடல்களைப் பாடி மகிழ்வார். சுந்தரரைத் தெய்வமாகவே வணங்கி வந்தார்.

சுந்தரர் மனைவி பரவை நாச்சியார். சுந்தரர் திருவொற்றியூர் சென்றபொழுது அங்கு கோயில் பணி செய்து வந்த சங்கிலியார் என்ற பெண்மணியை மணந்து கொண்டார். அதனால் திருவாரூரில் வாழ்ந்த மூத்த தேவி பரவை நாச்சியார் ஊடல் கொண்டார். சுந்தரர் வேண்டு கோளுக்கு இணங்கச் சிவபெருமான் திருவாரூர் வீதி வழியே நடந்து சென்று பரவையாரின் ஊடல் தணிக்கத் தூது சென்றார். (சிவபெருமான் நடந்து சென்ற தெரு அவ்வூர்க் கல்வெட்டில் சிவன் திருவடிப்போது நாரிய திருவீதி என்று அழைக்கப்படுகிறது) இதைக் கேள்விப்பட்ட பெத்தாக் கவுண்டர் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் தன் வயிற்றைப் பீறிக் கொண்டார். தன் நாவையும் அரிந்து கொண்டார். இந்த இரு நிகழ்வுகளும் வாலசுந்தரக் கவிராயர், கம்பநாத சுவாமிகள் ஆகியோர் இயற்றிய கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல்களில் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

“அற்றது கூடவும் சுந்தரர் பாடற்கு அடிமையென்றே  
பெற்றவன் பெற்றவன் பெற்றவன் காண்பிர வேசிதன்னை  
முத்தமிழ் வாணர்க்கு வேளூர் அப்பர்முன் பாய்க்கொடுத்து  
வைத்ததும் அந்துவன் பெத்தான் வளர்கொங்கு மண்டலமே”

“சுந்தரன் பாடல் தமிழ்தனைக் கேட்டவர் தூதுசென்று  
புந்தியில் எண்ணி மகிழ்ந்தவர் கூறவும் பொய்யென்றகை  
சந்தேகந் தீர வயிற்றையும் பீறித்தன் நாவரிந்து  
வந்ததும் அந்துவ கோத்திரன் வாழ்கொங்கு மண்டலமே”

என்பன சதகப் பாடல்களாகும்.

### அவ்வையார் பாடலுக்கும் அடிமை

மற்றொரு அந்துவ குலம் பெரியவர் அவ்வையார் பாடல்கள் பலவற்றைப் படித்து அவ்வையார் மீது பேரன்பு கொண்டார். பின்

அவ்வையார் செய்த சில அற்புதங்களைக் கேட்டு அவர் அவ்வையாருக்கு அடிமையானார். முத்தமிழ்ப் புலவர்கட்கு அவர் விரும்பிய பொருள் அனைத்தும் கொடுத்தார். அதனால் மிகுந்த புகழ் பெற்றார். இச்செய்திகளைக் கம்பநாத சுவாமிகள் இயற்றிய கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல் விளக்கமாகக் கூறுகிறது. அப்பாடல்,

“அற்றது பொருதப் பாடி அவ்வைக்கு அடிமையென்று  
பெற்றவன் கீர்த்தி கங்கா குலயோகப் பிரபலனாம்  
முத்தமிழ் வாணர்க்கு வேண பவுசம்இன் பாய்க்கொடுத்து  
வைத்தவன் அந்துவ கோத்திரத் தோன்கொங்கு மண்டலமே”

என்பதாகும்.

### சில பிரிவுகள்

அந்துவன் குலத்தாரில் சிலர் சென்னிமலை செம்பிலிப் புத்தூரில் “ஆனைகட்டி அந்துவன்” என்றும், அந்தியூர்ப் பகுதியில் “குதிரைகட்டி அந்துவன்” என்றும் தம்மை அழைத்துக் கொள் கின்றனர். இவர்களது ஆட்சி, அதிகாரம் ஆகியவற்றை இப்பெயர்கள் காட்டுகின்றன எனலாம்.

### ஆலயத் திருப்பணியில் அந்துவர்

அந்துவன் குலத்தார் காணியூர்கள் பலவற்றில் பல கோயில் திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர். அது பற்றிய சில கல்வெட்டுகளும் கிடைத்துள்ளன.

கி.பி.1217ஆம் ஆண்டு கரூர் அருகேயுள்ள பழைய நாகம்பள்ளி என்னும் தம் காணியூரில் உள்ள மகாபலீசுவரர் கோயில் திருப்பணி யின் போது அந்துவ குலத்தைச் சேர்ந்த ‘பெருக்கன் வஞ்சி வேளான் பெற்றான்’ என்பவர் பொருட்கொடை வழங்கியதை அங்குள்ள கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. வஞ்சி என்பது கரூரைக் குறிக்கும், பெருக்கன் என்பது அந்துவ குலத்துப் பெருமகனின் பெயராகும். அவர் கரூரை அதிகாரம் செய்யும் தலைவராக இருந்த காரணத்தால் ‘வஞ்சி வேளான்’ என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றார். ‘மூவேந்த வேளான்’ என்பது போல



வஞ்சி வேளான் என்பது அரசன் கொடுத்த பட்டப் பெயராகும். அந்துவ குலத்தார் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றிருந்தது இதன்மூலம் தெரிகிறது.

காங்கய நாட்டுக் கீரனூரில் உள்ள சிவாலயம் ஆதிநாதீசுவரர் கோயில் ஆகும். அக்கோயில் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்க காலத்தில் கட்டப்பட்டது. கோயில் கட்டப் பலர் பல்வேறு கொடைகளை அளித்தனர். கீரனூர்க் காணியாளர் அந்துவ குலத்தார் ஆன இளைய செல்வநாயன் ஆன இஞ்சி வேளான் என்பவர் கோயிலுக்குரிய தூண்களைக் கொடையாகக் கொடுத்தார். இதை அக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது.

“ஸ்வஸ்திஸ்ரீ வீரராசேந்திர தேவர்க்கு யாண்டு பதினைந் தாவது ஆதிநாத ஈஸ்வரமுடையார் கோயில் திருமண்டபத்து நாயகக்கால் செய்வித்தேன் கீரனூரிலிருக்கும் வெள்ளாளன் அந்துவர்களில் இளைய செல்வநாயனான இஞ்சி வேளானேன் இக்கால் தூண் செய்வித்தேன்” என்பது அதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டாகும். இஞ்சி என்பது கோட்டையைக் குறிக்கும். அந்துவர் குல இளைய செல்வநாயன் கோட்டைத் தலைவராகப் பணி செய்திருக்கக் கூடும்.

### முன்னோர் வழிபாடு

நமது மூதாதையர்களான முன்னோர்கள் வணக்கத்திற்கு உரியவர்கள். திருவள்ளுவர் கூறும் ‘தென்புலத்தார்’ என்பவர்கள் நம் முன்னோர் ஆவர். அண்ணன்மார், இராசாசுவாமி, வீரக்குமாரர், செல்லக் குமாரர், குப்பியண்ணன் ஆகியோர் முன்னோரேயாவார். முன்னோர் ஆகிய குலப் பெண்களும் வணங்குதற்கு உரியவர்கள். தியாகம் செய்தோ, முக்கிய கோரிக்கைகளுக்காகவோ, சபதம் கூறியோ உயிரைப் போக்கிக் கொண்ட குலப் பெண்களை ‘வீரமாத்தி’ (வீரமாசத்தி) என்று வணங்குவது வழக்கம். சில இடங்களில் ‘தீப்பாஞ்சாள்’ என்ற பெயரில் வணங்குவர். சில சமூகத்தார் வீரமாசத்திகளைப் ‘புடவைக்காரி’ என்ற பெயரில் வணங்குகின்றனர். அவர்கள் கோயிலை மூடியா கோயில் என்று அழைப்பதும் உண்டு.

கீரணூர் அந்துவன் குலத்தார் கீரணூர்க் கிராமம் மொட்டரப் பாளையத்தின் தென்கோடியில் அமைந்துள்ள தங்கள் குலத்தைச் சேர்ந்த கன்னியர்களாகிய தேவாத்தாள், செலம்பாத்தாள், வீராத்தாள் ஆகியவர்களை வீரமாத்தியம்மனாக வழிபட்டு வருகின்றனர். ஆடிப் பெருக்கின் பின்வரும் புதன்கிழமை பொங்கல் வைத்து விழா நடத்து கின்றனர். திங்கட்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமைகளில் சிறப்புப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. இக்கோயில் வரலாற்றை முன்னாள் கோயில் நிர்வாகியாக இருந்த டி.எம்.பாட்டைய கவுண்டர் எழுதியுள்ளார்.

### சமயச் சிறப்பு

அந்துவ குலத்தார் எங்கு குடியேறி வாழ்ந்தாலும் குலதெய்வக் கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபட்டனர். காணிப் புலவர்களை ஆதரித்தனர். அதுபோல் குலகுருக்கள் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டு அவர்களை வழிபட்டனர். அவர்களை வணங்கி விபூதி பெறுவதைப் பெரும்பாக்கியமாகக் கருதினர். குலகுருக்கள் சஞ்சாரம் வரும்போது தாராளமாகப் பாதகாணிக்கை செலுத்தினர்.

திருவாச்சி அந்துவ குலத்தார் பாகூர் குருக்கள் ஞான சிவாச்சாரியார் இம்முடி அகிலாண்ட தீட்சிதர் அவர்களையும், கீரணூர் அந்துவ குலத்தார் கொடுமுடிப் பண்டிதர் அவர்களையும், பாலமேட்டில் கூடிய அந்துவ குலத்தார் அய்யம்பாளையம் இம்முடி சிற்றம்பலக் குருக்கள் அவர்களையும் வழிபட்டுள்ளதாக ஆவணங்கள் கூறுகின்றன.

### அந்துவ குல மாணிக்கி

பாலமேடு பெரிய செல்லியண கவுண்டர், இருப்புலி குமாரசாமிக் கவுண்டர், மேடைமங்கலம் அர்த்தநாரிக் கவுண்டர், குமாரகவுண்டர், செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர், வள்ளியாக் கவுண்டர், அந்தியூர் நல்லய கவுண்டர், சின்னிய கவுண்டர், நல்லதம்பிக் கவுண்டர், நாகம்பள்ளிச் செல்லப்ப கவுண்டர், குமாரசாமிக் கவுண்டர், பழனிவேல் கவுண்டர், அத்தியண கவுண்டர், லக்காபுரம் கந்தப்ப கவுண்டர், வேல் கவுண்டர், அலைவாய்ப்பட்டி



குப்பண கவுண்டர், கீரனூர் கந்தசாமிக் கவுண்டர், தோட்டாணிக் கவுண்டர், திருவாச்சி பழனிக்கவுண்டர், குமாரகவுண்டர், ஆதியூர் சின்னாக் கவுண்டர், தெக்கலூர் பெரியதம்பிக் கவுண்டர், ராமய்ய கவுண்டர் முதலிய அந்துவ குலக் கவுண்டர்கள் எல்லோரும் பாலமேடு அத்தனூர் அம்மன் கோயிலில் கூடினர்.

தங்கள் கோயில் பணிக்காகவும், மங்கலச் சீர்களில் கலந்து கொண்டு பணியாற்றவும் தகடப்பாடியிலிருக்கும் வேளாளர் கூத்தாடி மங்கலத்தேவன் மகள் நாகமலை என்ற பெண்ணை 'அந்துவ குல மாணிக்கி' எனப் பட்டம் அளித்து நியமித்தனர். அப்பெண்ணுக்கு 11 பணம் தட்சிணை வைத்து மெரமனை (ஊர்வலம்) வரச் செய்தனர். எட்டு வரிசைப் புடவை அளித்தனர்.

அந்துவன் குலத்தார் பண்ணையத்துக்கு ஒரு மிடாக் கம்பும் (64 படி), பயலாள் (திருமணம் ஆகாதவர்) 8 வள்ளக் கம்பும் (32 படி), திருமணத்தின்போது 1 பணமும், ஒரு வள்ளம் அரிசியும் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டனர். புன்செய் நிலம் 1 வள்ளமும் (4 ஏக்கர்) நன்செய்யில் 50 குழி நிலமும் அளித்தனர். மாணிக்கிக்குச் செப்பேடு எழுதித் தந்தனர்.

#### 4. அழகு குலம்

அழகு குலத்தை அழகன் குலம் என்றும் கூறுவர். இக்குலம் பற்றிய கல்வெட்டு, செப்பேடு பட்டயம் முதலிய ஆவணங்கள் எதுவும் இல்லை.

முதலில் கொங்கு குல வரலாறு எழுதிய டி.எம்.காளியப்பா அழகு குலத்தார் மேல்கரை அரைய நாட்டுக் கார்வளியைக் காணியாகக் கொண்டவர்கள் என்றும், கோவை நகருக்குத் தெற்கே அமைந்துள்ள போத்தனூர், செட்டிபாளையம், பாலத்துறை, சாவடி முதலிய பகுதிகளில் வாழ்வதாகவும் எழுதியுள்ளார். அழகு நாச்சியம்மன் - செல்லாண்டியம்மன் இவர்கள் குலதெய்வம் என்றும் கூறியுள்ளார்.

தே.ப.சின்னசாமி 'அழகு நாச்சியம்மனைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டவர்கள் அழகன் கூட்டத்தினர்' என்று எழுதியுள்ளார். இவர் "அலகுமலைக் குறவஞ்சி" நூலை 'அழகுமலைக் குறவஞ்சி' என எழுதி, அழகுமலைக் குறவஞ்சியைப் பாடியவர் அழகன் குலத்தினரே என்று எழுதியுள்ளார். பறவையின் அலகு (கழுத்துப் பகுதி) போன்றுள்ள அலகு மலைக் குறவஞ்சி இயற்றியவர் சேர வேளாளர் என்னும் கொங்குப் புலவர் மரபைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி நாவலர். அவருக்கும் அழகு குலத்தாருக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை.

இரா.இரவிக்குமாரும் 'ஓதாளர் குறவஞ்சி என்னும் அலகுமலைக் குறவஞ்சி பாடியவர் அழகன் குலத்திலிருந்து தோன்றியவர்' என்று எழுதியுள்ளார்.

நல்.நடராசன் அழகு குலம் பெயர் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். 'அழகு குலம் என்ற பெயர் உழவுத் தொழில் அடிப்படையாக ஏற்பட்ட பெயராகும். தமிழர்கள் உழவுத் தொழிலுக்கு இட்ட பெயர்களுள் ஒன்று ஏர் என்பது. தங்களுக்குச் சிறந்த தொழிலாக அமைந்ததென்பதைத் தமிழர்கள் ஏர் என்று செப்பினர். அதனால் ஏர் என்பதற்கு அழகு என்னும் பொருள் நாளடைவில் வழங்கப்பட்டது.



ஏர் என்பதற்கு, கலப்பை, உழுதல், எருது என்று பொருள் கூறி இப்படிப் பல பொருள் தரும் 'ஏர்' என்ற சொல்லுக்கு அழகு என்று பொருள் இருப்பதால் இக்குலம் அழகு குலம் ஆயிற்று என்றும் கூறுகிறார்.

மற்றும் 'நெல்மணியையும், நெற்கதிர் மற்றும் இதர தானியங்களின் கதிரையும் திவாகர நிகண்டு 'அலகு' என்று குறித்துள்ளது. திருவள்ளுவரும் 'அலகுடை நீழலவர்' என்று குறித்துள்ளார். ஆகவே 'அலகு என்ற பெயரே பின்னர் அழகு என்பதாக வழங்கப் பட்டிருக்கலாம்' என்றும் கூறுகிறார்.

மோகனசுந்தரம் நல்.நடராசனின் கருத்தை அப்படியே வழிமொழிந்து எழுதியுள்ளார்.

அழகு, அழகன் குலத்தார் காணியூர்கள் கார்வளி, கண்ணாடிப் புத்தூர், பாலத்துறை, குயிலி, செட்டிபாளையம் போன்றவை.

## 5. அன்ன குலம்

கொங்குச் சமுதாயப் பட்டயம் ஒன்றிலும், வேளாளர் 96 கீர்த்திப் பாடலிலும் அன்ன குலம் குறிப்பிடப்படுகிறது. வேளாளர்கள் மேழிக் கொடியுடன் அன்னக் கொடியையும் தங்கள் கொடியாகக் கட்டுவர் என்று கூறப்படுகிறது.

“இங்காரு மேபார்த்து மகிழும் மேழிக்கொடியும்  
இனிய அன்னக் கொடியுமே  
ஏற்றியே வைத்து”

என்று பழையகோட்டைப் பாடல் ஒன்று கூறுகிறது.

சிலர் ‘அன்னக்கொடி’ என்பது அன்னப் பறவை உருவம் பொறித்த கொடி அல்ல; இங்கு வருவோர் அனைவருக்கும் அன்னமிடுவோம்- விருந்தளிப்போம் என்று அறிவிக்கும் அடையாளக் கொடி என்பர். ஒரு ஏட்டுச் சுவடியில் ‘அண்ண குலம்’ என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. அது தவறாக இருக்கலாம்.

அன்னம் பறவையினங்களில் மிக உயர்ந்தது. தனித் தன்மையும் ஆற்றலும் உடையது. பாலையும் தண்ணீரையும் கலந்து வைத்தால் நீரை நீக்கிப் பாலை மட்டும் உட்கொள்ளும் ஆற்றல் உடையது என்று கூறுவர். அன்னப்பறவை இக்குலத்தாரின் அடையாளச் சின்னமாக இருக்கலாம்.

குலத்தார் பலரும் தங்கள் மங்கல காரியங்கட்கும், கோயில் விழாக் காலப் பணிகட்கும் ‘குலமாணிக்கி’ என்ற பெண்களை நியமித்துக் கொடை கொடுத்துள்ளனர். அதுபோல் பல குலத்தார்கள் அப்பணிக்கு ஆண்களையும் நியமித்தனர். அவர்கள் மாணிக்கன், மாணிக்கை என்று அழைக்கப்பட்டனர். அதுபோல் அன்ன குலத்தினர் ஒன்றுகூடிப் ‘பெரியான்’ என்பவரைத் தங்கள் குலமாணிக்கையாகத் தேர்ந்தெடுத்ததை அஞ்சுபடிக்காரர் செப்பேடு என்னும் ஆவணம் கூறுகிறது.



## 6. ஆடர் குலம்

ஆடர் குலத்தை அலகுமலைக் குறவஞ்சியும், வேளாளர் குலக் கும்மியும் 'ஆடை குலம்' என்று குறிக்கிறது. கல்வெட்டில் இக்குலம் 'ஆடர் குலம்' என்றே குறிக்கப்படுகிறது. மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுப் பழமங்கலத்தின் பழம்பெயர் புகழ்மங்கலம். அவ்வூர்க் காணியுடையவர்கள் ஆடர் குலத்தார். பழமங்கலம் ஆடர் குலத்தார் பூந்துறை நாட்டுச் சபையில் அங்கம் பெற்றிருந்தனர்.

வீரநஞ்சராய உடையாரின் வெள்ளோட்டுக் கல்வெட்டில் 'பழமங்கலத்து வெள்ளாளன் ஆடரில் நல்ல பெருமாள்' என்பவர் பூந்துறை நாட்டுச் சபையில் உறுப்பினராக இருந்தமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பரஞ்சேர்வழிக் காணியாளரில் ஆடர் குலத்தாரும் ஒருவர். அவ்வூர்க் காணியாளர்களைத் தொகுத்துக் கூறும் 'பாடலில் "அருமை திகழ் ஆடை" என்று ஆடர் குலம் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

நாரணாபுரம் செப்பேட்டில் "பரஞ்சேர்வழி வெள்ளாளன் ஆடர்களில் குமாரவேலப்ப கவுண்டர், உத்தண்டிக் கவுண்டர்" ஆகியோர் பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அநேகமாகக் கொங்குக் குல வரலாறு எழுதிய அனைவரும் ஆடர் குலத்தைப் போர் தொடர்பான சொல் என்றே எழுதியுள்ளனர். சங்க இலக்கியங்களில் 'ஆடு' என்ற சொல் போர்க்கள வெற்றியைக் குறிக்க வருகிறது. ஆடு - ஆடர் - ஆடவர் என்று அச்சொல் விரியும். நல்.நடராசன் ஆனிரை கவரும் வெட்சிப் போரோடு தொடர்புபடுத்தி வெட்சிப் போரில் அதாவது ஆனிரை கவரும் போரில் மிக வல்லவர்கள் ஆடர் என்று கூறுகிறார்.

ஆடு - ஆடுதல் என்பது கூத்தாடுவதையும் குறிக்கும். திருவள்ளுவர் 'கூத்தாட்டு அவை' என்பார். ஆடல் கலையில் வல்லவர்கள் 'ஆடர்' எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உண்டு.

‘ஆடல்’ என்பது விளையாட்டையும் குறிக்கும். அம்மானை ஆடல், கழங்கு ஆடல், ஊஞ்சல் ஆடல் என்ற சொல் வழக்கும் உண்டு. இவ்வாறு ஆடலில் வல்லவர்கள் ஆடர் என்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உண்டு.

‘ஆடல்’ என்பது ஆளுகையையும் குறிக்கும். ஆட்சித்திறன் உடையோர் ‘ஆடர்’ என்றும் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கு.சேதுராமன் ஆடல் என்பதற்குப் பாடல், மகிழ்ச்சி, கூடல், கூறல் என்று பொருள் கூறுகிறார். ஆண்மை மிக்கவன் ஆடன் - ஆடர் ஆகியிருக்கலாம் என்றும் கூறுகிறார். ‘ஆட குல அடலேறுகள்’ என்ற இலக்கிய மேற்கோளைக் கூறி வெற்றியில் பெருவிருப்புடையவர்கள் என்றும் கூறுகிறார்.

பரஞ்சேர்வழி, வேலாயுதம்பாளையம், இடுவாய், பழமங்கலம், நாரணாபுரம், சின்னக் காளிபாளையம் போன்றவை காணியூர்கள்.

க.பழனிசாமிப் புலவர் ஆடர் குலப் பெயர்க் காரணம் மற்றும் பல்வேறு செய்திகளைக் கூறுகிறார்.

“போர்கள் தோறும் ஆடல் என்னும் வெற்றியையே கண்டவர் ஆதலின் இவர்கள் ஆடர் என்று அழைக்கப்பட்டனர் போலும். அன்றி நடனக்கலை தேர்ச்சி பெற்றுப் பல இடங்களில் ஆடிய காரணத்தால் இக்குலத்தாரின் முன்னோருக்கு ஆடர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்பதும் ஆராய்தற்கு உரியது. பிறர் எவர்க்கும் இல்லாத ஆட்டுச் செல்வம் மிகுதியாகப் பெற்ற காரணத்தால் இவர்கள் முன்னோன் ஆடர் என்ற பெயரை உடையவன் ஆகி அவன் சந்ததியாரை ஆடர் என்று பிறர் அழைத்தனராதல் வேண்டும். அதனால்தான் இவ்வேளிர் குலத்தார் ஆடர் என்ற பெயரால் குறிக்கப்படுகின்றனர்”

என்பது அவர் கூறிய தொடர்களாகும்.



## 7. ஆதி குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் தன் பெயரிலேயே பழமையையும், தொன்மையையும் காட்டும் சிறப்புமிக்க குலம் ஆதி குலம். வேளாளர்களில் நாங்கள் ஆதிக் குடிகள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட இவர்கள் தங்களை ஆதிகுலத்தார் என்று அழைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

### பெயரின் பெருமை

சங்க இலக்கியங்களில் 'ஆதி' என்ற சொல் பல இடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. விரைந்து செல்லும் குதிரை ஓட்டத்திற்கு ஆதி என்று பெயர். சோழன் கரிகால் வளவன் மகள் பெயர் ஆதிமந்தி. சங்கப் புலவர்களில் ஒருவர் பெயர் ஆதிமந்தியார். மல்லி என்ற ஊர்த்தலைவன் பெயர் 'காரிஆதி' என்றும், மூதூர் ஒன்றின் தலைவன் 'ஆதி அருமன்' எனச் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது. பரிபாடலில் பிரமன் "ஆதி அந்தணன்" என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

எனவே ஆதி என்ற சொல்லுக்குத் தமிழ் அகராதிகளில் அதிசயம், இறைவன், அருகதேவன், சூரியன், தொன்மை, பரமசிவன், பழமை, முதல், அழகு, விஷ்ணு, வேர் என்று பல பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. இறைவனைத் திருவள்ளுவர் 'ஆதிபகவன்' என்று அழைக்கிறார். கொங்கு நாட்டின் சிறப்பு இலக்கியமாகிய 'கல்வி ஒழுக்கம்'

“அஞ்ச வயதில் ஆதியை ஓது  
ஆதியை ஓத அறிவுண் டாமே”

என்று கூறுகிறது.

சமண சமயத்தின் முதல் தீர்த்தங்கரர் ரிஷபதேவர் ஆதிநாதர் என்று கூறப்படுவார். வடமொழியாளர் வால்மீகியை 'ஆதி கவி' என்பர். உலகைத் தாங்குவதாகக் கருதப்படும் அனந்தன் என்னும் பாம்பை 'ஆதிசேடன்' என்பர். முதல் சிற்ப சாத்திர நூல் 'ஆதிசாரம்' எனப்படும்.

சைவரில் ஒரு பிரிவினர் 'ஆதி சைவர்' என்று கூறப்படுவர். வேதம் ஆதி நூல் எனப்படும். நவசித்தரில் ஒருவரும் ஆதிநாதர் எனப்படுவார். 'ஆதி' என்ற சொல் பல்வேறு இடங்களில் சிறப்பிக்கப்படுவதுடன் சிறப்பும், மேன்மையும், முதன்மையும் பெற்ற சொல் என்பதும் தெரிகிறது.

“நெடுவேள் ஆதி” என்றும், “குடநாட்டு ஆதி” என்றும் குறிக்கப்பட்ட வள்ளல் வழியினரே ஆதி குலத்தார் என்றும், அவர்கள் காங்கய நாட்டுக் கீரனூரில் “ஆதீசுவரர்” கோயிலைக் கட்டினர் என்றும் க.பழனிசாமிப் புலவர் கூறுகிறார்.

### காணியூர்கள்

ஆதி குலத்தாரின் தொன்மைக் காணியூர்கள் நாகம்பள்ளி, கீரனூர் ஆகியவையாகும். அங்கிருந்து வெள்ளக்கிணறு, லக்காபுரம் முதலிய ஊர்களில் குடியேறிய ஆதி குலத்தார் கோபி, அவிநாசி, கோயம்புத்தூர் வட்டங்களில் பரவலாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். கீரனூரிலும், நாகம்பள்ளியிலும் முதன்மைக் காணியாளர்கள் ஆதி குலத்தார். ஆதி குலத்தையும், அந்துவன் குலத்தையும் இரட்டைக் குலங்கள் என்பர்.

12, 13 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கரூர்ப் பகுதியில் ஆதி குலத்தார் மிகவும் சிறப்புடன் வாழ்ந்துள்ளனர். பழநாகம்பள்ளியில் உள்ள தொன்மையான மகாபலீசுவரர் கோயிலில் ஆதி குலத்தைச் சேர்ந்த புருஷ மாணிக்கச் சேடயன், பெரியான், தனவேலன் ஆகியோர் அக்கோயிலில் சந்தியா தீபம் வைக்கப் பொன்னைக் கொடையாக வழங்கியுள்ளனர்.

காங்கய நாட்டுக் கீரனூர் ஆவணங்களில் ஆதி குலச் சின்னத்தம்பிக் கவுண்டர், குப்பண கவுண்டர், நயினார் உலகுடையார் ஆகியோர் குறிக்கப்படுகின்றனர். அன்னதான சுப்பய்யன் என்பாரும் குறிக்கப் பெறுகிறார்.



### கோயிலும் ஊரும்

குறுப்பு நாட்டு ஊர்களில் ஒன்றின் பெயர் ஆதியூர். ஊர்த் தொகைப் பாடலில் அவ்வூர் “கோலமுறும் ஆதியூர்” என்று சிறப்புடன் குறிக்கப் பெறுகிறது. அவ்வூர் ஆதி குலத்தார் ஏற்படுத்திய ஊராக இருக்க வேண்டும். ஆதியூரிலும், கீரனூரிலும் உள்ள சிவாலயங்களில் இறைவன் பெயர் ‘ஆதீசுவரர்’. சோழன் கட்டிய கோயில் பெயர் ‘சோழீசுவரம்’ என்றும், பாண்டியன் கட்டிய கோயிலின் பெயர் ‘பாண்டீசுவரம்’ என்றும் அழைக்கப்படுவது போல ஆதி குலத்தார் கட்டிய கோயில் ‘ஆதீசுவரம்’ என அழைக்கப் பெற்றிருக்கலாம்.

### தேவண கவுண்டர்

கீரனூரில் ஆதி குலத் தேவண கவுண்டர் என்பவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் புலவர்கட்கு வரையாது வழங்கும் வள்ளலாக வாழ்ந்துள்ளார். அவரிடம் பரிசு பெற்ற புலவர் ஒருவர் அவர் நெடுங் காலம் வாழ கீரனூர்த் தெய்வங்கள் எல்லாம் காக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகிறார்.

“கங்கைமதி புனைகின்ற ஆதீசர் தன்னை

கவுரிஅகி லாண்டஉமையை

கரியமால் வீரநா ராயண முராரியை

கமலவா கனச்செல்வியை

கொங்குலகில் மிக்கான கீரனூர் ஆதிசுலக்

குருசிலை தனுமாரனை

குருராயன் மலைய கொடுமுடிப் பண்டிதர்

கொடுத்தவெண் ணீறுபுனையும்

துங்கவே ளாளர்செயம் உயர்ஆதி செல்லனை

தோன்றலைச் சாந்தகுணனை

தோறாத மணியத் தேவண பூபதியை

சுகம்பெறக் காக்கவென்றே”

என்பது அப்புலவர் பாடிய பாடலாகும்.

இப்பாடல் மூலம் ஆதிசுலத் தலைவரின் தெய்வீக பக்தி, குரு பக்தி, குணம், வெற்றி, பெருமை, மேன்மை ஆகியன நன்கு தெரிகிறது. அவர் ஊர் மணியகாரராகவும் இருந்துள்ளார். கீரணூர் ஆதிசுலத்தார் தங்கள் ஆண் குழந்தைகட்கு ஆதீசுவரன் என்றும், பெண் குழந்தைகட்கு ஆதீசுவரி என்றும் பெயர் வைக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

### சிவமலைத் திருப்பணி

சிவமலை காங்கய நாட்டின் தலைமைத் தலம். கீரணூருக்கு அருகில் உள்ள தலம். ஆதிசுலத்தார் சிவமலையாண்டவர் மீது பெரும் பக்தியுடையவர்கள். சிவமலையாண்டவரை வணங்குவதுடன் கொடை பல கொடுக்கும் இயல்புடையவர்கள். கோயில் திருப்பணிக்கும், தேரோட்டத்திற்கும் உதவி செய்துள்ளனர். அமாவாசை பூசைக்குக் கொடை கொடுப்பதுடன் சிவமலையாண்டவரின் மூன்று கால பூசைக்கு நாள்தோறும் தயிர், பால், சாம்பிராணி, சூடம், நெய், தேங்காய் ஆகியவற்றையும் கொடுப்பது ஆதிசுலக் குப்பண்ணன் வழக்கம்.

பாப்பினி இலட்சுமண பாரதி இயற்றிய “சிவமலையாண்டவர் குறவஞ்சி” என்னும் நூலில் மேற்கண்ட செய்திகள் கூறப்படுகின்றன.

“ஆயன் மருமகன் விசாகன் கார்த்திகேயன்

அன்னதான சுப்பய்யன் அம்பிகையருள்

சேயன் சிவமலை வேலர் திருப்பணிக்கும்

தேர்க்கும் பருவத்து அமாவாசைக்கும்

தோயும் தயிர்பாலும் தூபசாம்பி ராணிக்கும்

சூடமும் நெய்யும் தேங்காயும் செந்தமிழ்

ஆயும் கீரைநகர் ஆதிசுலக் குப்பண்ணன்

அந்திதிரி சந்தியும் அனுப்பும் உலுப்பை”

என்பது அப்பாடலாகும்.



## 8. ஆந்தை குலம்

சிறப்புமிகு வரலாற்றுப் பெருமையுடைய கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் ஆந்தை குலமும் ஒன்று. கொங்கு நாடெங்கணும் பரவிப் பல ஊர்களைக் காணியூராகக் கொண்டவர்கள் ஆந்தை குலத்தினர்.

ஆந்தை என்ற சொல் மிகவும் தொன்மையானது. தொல்காப்பியத்திலும், சங்கஇலக்கியங்களிலும் பயின்று வரும் சொல். சங்க இலக்கியங்களிலும், குகை எழுத்துக்களிலும், அகழாய்வுப் பாளை ஓடுகளிலும் ஆதன் என்ற சொல் மிகுதியாக வந்துள்ளது. ஆதன் அவினி, நல் ஆதன், சேரல் ஆதன், ஆதன் ஓரி, எழிலி ஆதன் எனக் காண்கிறோம். தொல்காப்பியர் 'ஆதனும் பூதனும்' என்று நூற்பாவில் கூறியுள்ளார்.

தொல்காப்பியர் ஆதன் என்னும் சொல் தந்தை என்ற சொல்லோடு சேரும்போது அவை 'ஆந்தை' என்று மாறும் என்று கூறுகிறார். ஆதன் + தந்தை = ஆந்தை என்றாகும். இதனை வேளாள புராணத்தில் கந்தசாமிக் கவிராயர்,

“ஆதன் தந்தை மருஉ குறிச்சி முன்னூர்  
ஆந்தை யான சீர்கொண்ட பெரியோர்”

என்று கூறுகிறார்.

சங்க காலத்தில், அஞ்சில் ஆந்தையார், ஓதல் ஆந்தையார், சிறைக்குடி ஆந்தையார், பிசிர் ஆந்தையார் என்ற பெயருடைய புலவர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்கள் பெரும் புகழும் சிறப்பும் பெற்றிருந்தமையால் ஆர் விசுதி பெற்று ஆந்தையார் என அழைக்கப்பட்டனர். 'ஆந்தை' என்ற பெயரில் குறுநில மன்னர் ஒருவரும் வாழ்ந்துள்ளார். அவர் 'எயில்' என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவர். 'மன் எயில் ஆந்தை' என்று புகழப்படுகிறார். பூதப்பாண்டியன் எயில் தலைவன் ஆந்தையைத் தன் கண் போன்றவன் என்று புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். பிசிர் ஆந்தையார், கோப்பெருஞ்சோழனின் நண்பர். கோப்பெருஞ்சோழன் இறந்தவுடன் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தார்.

எனவே 'ஆந்தை' என்ற குல முதல்வரால் ஆந்தை குலம் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். டி.எம்.காளியப்பா, கு.சேதுராமன் போன்றோர் ஆந்தை என்ற பறவையின் பெயரால் இக்குலம் பெயர் பெற்றது என்பர். ஆந்தை - ஆந்தை குலத்தாரின் அடையாளச் சின்னம் என்றும், அவர்கள் ஆந்தையைப் புனிதச் சின்னமாகக் கருதுவர் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். சிலர் ஆந்தையைக் கொல்லுவதோ, துன்புறுத்துவதோ கூடாது என்றும், அப்படிச் செய்தால் தங்கள் குலத்திற்குத் தீங்கு ஏற்படும் என்றும் கூறுகின்றனர். சில இடங்களில் ஆந்தைப் பறவை தங்களுக்கு ஆகாது என்றும் சொல்வர்.

ஆந்தைப் பறவை அழகற்றது. பெரிய விழிகளையுடையது. ஒன்றும் அறியாமல் விழித்து நிற்பவனை 'ஆந்தை போல் விழிக்கிறான்' என்பது உலக வழக்கு. அப்படிப்பட்ட ஆந்தையின் பெயரால் குலப் பெயர் அமையுமா? என்பது ஆய்வுக்குரியது. (பாகிஸ்தான் நாட்டின் தேசியப் பறவை ஆந்தை)

### காணியூர்கள்

ஆந்தை குலத்திற்கு இரண்டு காணிப்பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. ஒரு பாடல் வள்ளியறச்சலையும், மற்றொரு பாடல் கொன்னையாறையும் முதல் ஊராகக் குறிக்கிறது. அதிகமான காணியூர்களைக் கொண்ட கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் ஆந்தை குலமும் ஒன்று. கீழ்க்கண்ட ஊர்கள் காணியூர்களாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அத்தனூர்	இராயகுளம்	கரியான்குளம்
அருமணநல்லூர்	ஊத்தலூர்	கருவூர்
அனுமன்பள்ளி	ஊத்துக்குழி	காகம்
ஆதியூர்	ஊதியூர்	காஞ்சிக்கோயில்
ஆரியூர்	எதிரனூர்	காளமங்கலம்
ஆலத்தூர்	ஒடுவங்குறிச்சி	கிருதநல்லூர்
ஆவணிப்பேரூர்	கதிராநல்லூர்	கீரனூர்



குந்தாணி	தேனூர்	முத்தனூர்
குளத்தூர்	தோனூர்	முத்தூர்
கூத்தம்பூண்டி	பட்டணம்	முருங்கமங்கலம்
கொற்றனூர்	பரமுத்தி	முருங்கைத்தொழு
கொன்னையார்	பருத்தியூர்	முளசை
சடையகுளம்	பாலமேடு	முறங்கநல்லூர்
சிறுக்கிணறு	பிடாரியூர்	முன்னூர்
செம்பியநல்லூர்	புத்தூர்	மோனூர்
சென்னிமலை	பொன்பரப்பி	வடுகநகர்
திண்டமங்கலம்	மங்கலம்	விண்ணப்பள்ளி
திருச்செங்கோடு	மருதுறை	வெள்ளகோயில்
திருவாச்சி	மாணிக்கபுரம்	வயிரூசி
தூசியூர்	மார்பாடி	வள்ளியறச்சல்
தூரம்பாடி	மானூர்	

ஆகிய காணியூர்களை இரண்டு காணிப் பாடல்களும் கூறுகின்றன. தென்கரை நாட்டுப் பன்னிரண்டு ஊர்களில் கொற்றனூர், குறிச்சி, கோமங்கலம், தூரம்பாடி, மார்பாடி, குகைமண்குழி என்ற ஆறு ஊர்களில் ஆந்தை குலத்தார்க்குக் காணியுண்டு. காங்கய நாட்டில் வள்ளியறச்சல், மருதுறை, வெள்ளகோயில் ஆகிய மூன்று ஊர்களில் ஆந்தை குலத்தார்க்குக் காணியுண்டு.

### முதல் காணிப்பாடல்

“நீதிசேர் வள்ளிநகர் பரமுத்தி வெள்ளைநகர்  
நிகர்சடைய குளம்மருதுறை  
நேர்பட்ட ணம்காள மங்கைமுருங் கைத்தொழு  
நீலவண் பள்ளிகருவூர்  
தீதிலா முத்தனூர் முன்னூர் கீரனூர்  
தென்னவன் மங்கைமோனூர்  
திருவாச்சி யூர்புத்தூர் காகம்திண் டமங்கை  
திருச்செங் கோடுதோனூர்

ஓதும் பிடாரியூர் பருத்தியூர் குந்தாணி  
 ஒடுவன் குறிச்சிமுளசை  
 உற்றசெம் பியநல்லூர் கதிராநல் லூர்எதிரன்  
 ஊர்பாலை மேடுதேனூர்

போதில்ஊற் றுக்குழி மாயன்விண் ணப்பள்ளி  
 பொன்னாதி கிரிகொற்றையூர்  
 புகழ்ஆலத் தூர்முருங் கமங்கைமா ணிக்கநகர்  
 புதியகாஞ் சிக்கோயிலும்

கோதில்கூத் தம்பூண்டி வடுகநகர் ராயகுளம்  
 கொண்டபெயர் விளங்குமங்கை  
 குலவுகரி யான்குளம் காக்கைதூ ரம்பாடி  
 ஓங்குமா னூர்குளத்தூர்

ஆதியூர் தூசியூர் அத்தனூர் ஆரியூர்  
 ஆவணிகொள் பேர்ஊற்றலூர்  
 அருமணநல் லூர்கொற்றை அனுமநகர் காணிகொளும்  
 ஆந்தைகுல வேளீர்குலமே''

(‘அனுமநகர்’ என்பதற்குப் பதிலாக ‘‘அறுபதூர்’’ என்றும் ‘பாடபேதம் உண்டு’.)

### இரண்டாம் காணிப் பாடல்

‘‘பன்னுதமி ழாகரன் ஆந்தைகுல மரபாளர்  
 பதிகொன்னை யாருமுத்தூர்  
 பருத்தியூர் மாணிக்கம் தூரைநகர் எதிரனூர்  
 பட்டணம் பாலைமேடு

சென்னிகிரி வயிருசி தோனூர் பிடாரியூர்  
 திண்டமங் கலம்மருதுறை  
 திருவாச்சி வள்ளிநகர் மானூர் வெள்ளக்கல்  
 சிறந்தவிண் ணப்பள்ளியும்



மன்னுபுகழ் மோரூர் கிருதநல் லூர்காகம்  
 மருவுகூத் தன்பூண்டியும்  
 வளமான குந்தாணி சடையகுளம் மிகுசெல்ல  
 மானஒடு வன்குறிச்சியும்  
 துன்னுமாம் பாடி முறங்கநல்லூர் கார்முகில்  
 தோறாத புத்தூருடன்  
 துய்யகரி யான்குளம் பொன்பரப்பி பாலைநகர்  
 சிறுக்கிணறு கொற்றனூரே!”

சில தனிப்பாடல்கள் மூலம் குறிச்சி, குடிமங்கலம், கொங்கூர், பெற்றம்பள்ளி, கோமங்கை, குகைமண்குழி, மருவூர், மொஞ்சனூர், வேலம்பாளையம், வேலூர் ஆகிய ஊர்களிலும் ஆந்தை குலத்தாருக்குக் காணியுரிமையுண்டு என்று தெரிகிறது.

குறிச்சி ஆந்தை குலத்தார் காணி பெற்ற ஊர்.

“குடிகள் பொன்னுதிக் குமரனைப் பெற்ற  
 அழகீசர் பொன்னாச்சி யம்மன் - பழகும்  
 அருள்பரவும் பள்ளிகொண்டார் ஆந்தைகுல மன்னர்  
 பரவும் குறிச்சிப் பதி”

என்பது குறிச்சிக் காணிப் பாடலாகும்.

### சிறப்புகள்

“ஆந்தை குல வேளிர்”, “ஆந்தை குல மன்னர்”, “பொன்மேழித் தலைவர்”, “பட்டக்காரர்கள்”, “ஆந்தை குலாதிபர்”, “ஆந்தை குல மரபாளர்”, “நீள் ஆந்தை”, “ஆவல்சேர் ஆந்தை”, “பன்னு தமிழாகரர்”, “தமிழ் மொழியைச் சாற்றிய ஆந்தை குலர்” என்று பலவாறு புலவர் பெருமக்களால் போற்றிப் புகழப்பட்ட ஆந்தை குலத்தார் அரசர்களாலும், பாளையக்காரர்களாலும் மிகவும் சிறப்பிக்கப் பட்டவர்கள்.

ஆந்தை குலத்தார் முகத்தைப் பார்த்தாலே எங்கள் கலி (வறுமை) எங்களை விட்டு ஓடிவிடும் என்று பாடுகிறார் ஒரு புலவர்.

“தாட்டிமை யாய்உன்னைத் தேடிவந் தேன்எந்தன்  
வறுமையால் தமிழைப்பாடி  
பேட்டிசெய்து கண்டேன் உனது திருமுகம்  
நோக்கிப் பிரியமாக  
நாட்டமுடன் தூரைநகர் ஆந்தைகுல நாச்சிமுத்து  
ஈன்றெடுத்த நளினயோகன்  
தாட்டிக னான அத்தியணன் முகங்கண்டால்  
கவிஞர்கலி ஓடும்தானே”

என்பது ஒரு புலவர் தூரம்பாடி ஆந்தை குல அத்தியண கவுண்டர் மீது பாடிய பாடல் ஆகும். ஆந்தை குலத்தாரின் முதன்மைக் காணியூரான வெள்ளகோயிலில் தென்முக ஆந்தை, வடமுக ஆந்தை என இரண்டு பிரிவினராக வழிபடுகின்றனர். தென்முகத்தாருக்குத் திருமஞ்சன நீர் கொண்டு வருவதும், வடமுகத்தாருக்கு படியரிசி வழங்குவதும் உரிமை.

### நடுகற்களில் ஆந்தை

ஆந்தை குலத்தினரை வீரம் மிக்கவர்கள் என்று கொங்குச் சமுதாய முதல் ஆய்வாளர் டி.எம்.காளியப்பா அவர்கள் கூறுவார். தங்கள் நாட்டையும், ஊரையும், கால்நடைகளையும் பாதுகாக்கும் பொருட்டுப் போர் செய்து வீர மரணம் அடைந்து நடுகல்லாக நிற்பவர்களில் சிலர் பெயர்கள் “தேவ ஆந்தை”, “கொற்ற ஆந்தை”, “குமர ஆந்தை” என்று காணப்படுகின்றன. இவர்களில் சிலர் ஆந்தை குலத்தாரின் முன்னோராக இருக்கக்கூடும்.

### பதினாறும் பெற்று வாழ்க

ஒரு புலவர் தெய்வங்கள் எல்லாம் உன்னைக் காத்திடப் பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க என்று ஆந்தை குலச் சின்னைய கவுண்டரைப் பாராட்டுகிறார்.



“செப்பரிய சதகோடி வேதங்கள் தேடரிய  
 திசைமுகத்து அயனும்மாலும்  
 சிங்கவா கினிசத்ரு சங்காரி பெரியம்மை  
 தேவிசின் னம்மைஉமையும்  
 அப்பணி சடையப்பர் மிக்ககுல மாணிக்கர்  
 ஆதிசுங் குமவல்லியும்  
 அம்புயச் சோபணமும் கூறியே என்றென்றும்  
 அருள்தந்து உமைக்காத்திட  
 நற்புகழ் மடந்தையர்கள் வங்கிஷம் ஆந்தைகுலம்  
 நலம்பெற உதித்தசதுரன்  
 நாச்சிமக ராசனருள் ராச்சிய யோககண  
 நன்னய குணாநிதியெனும்  
 தர்க்குதரு வுக்குநிகர் சின்னய மன்னவன்  
 கொடைக்குக் கர்ணன்எனவே  
 தலையென்று காசினியில் பதினாறும் பெற்றுக்  
 கருத்துடன் மிகவாழியே”

என்பது புலவர் பாடிய பாராட்டுப் பாடல் ஆகும்.

### வேணாடர் தொடர்பு

பெரிய குலத் தலைவர் 24 நாட்டில் பெரிய வீடு என்று புகழப் படும் வேணாடுடையார் தலைநகர் கொற்றனூர்க்குக் காணியாளர் ஏழு பேர். அவர்களை ஏழ்முதன்மையர் என்பர். அவர்களில் ஆந்தை குலத்தாரும் ஒருவர். வேணாடரின் இரத்தினமூர்த்தி விறலிவிடு தூது “பூமேவும், ஆந்தை குலதிலகனான பெரியணனும் வேந்து சிலம்பண்ண விற்பனனும்” என்று கூறுகிறது.

இவர்கள் அனைவரையும் துணையாகக் கொண்டே வேணாடர் அதிகாரம் செய்கிறார்.

‘தானிவர்கள்

ஏழ்முதன்மை யாதி எதிர்த்தவரை வெற்றிகொண்டு  
வாழ்வார்கள் தாங்கொற்றை மாநகரில்”

என்பது விறலிவிடு தூதுத் தொடர்களாகும்.

உறையூர்ச் சோழருக்காகத் தென்கரை நாட்டில் வேணாடர் செய்த போரில் தென்கரை நாட்டில் கொற்றனூர், குறிச்சி, கோமங்கலம், தூரம்பாடி, மாம்பாடி, குகைமண்குழியில் காணி கொண்டு வாழ்ந்த ஆந்தை குலத்தார் பெரிதும் உதவினர். அதனால் வேணாடர் மரபினர் முடிசூட்டு விழாவில் வாள் எடுத்துக் கொடுக்கும் சிறப்பு உரிமையை ஆந்தை குலத்தார் பெற்றுள்ளனர்.

காடை குலச் செப்பேடு “குறிச்சி வேணாடுடையார்” என்றே அழைக்கிறது. வேணாடுடையார் தங்கள் சம்பந்திகளுக்குக் குறிச்சியை அளித்துவிட்டனர் என்று க.பழனிசாமிப் புலவர் கூறுகிறார். இன்று குறிச்சி என்ற பெயர் மறைந்து “கம்புளியம்பட்டி” என்ற பெயரே வழக்கில் உள்ளது.

### வேளாள புராணம் அரங்கேற்றம்

வீராட்சிமங்கலம் கந்தசாமிக் கவிராயர் “வேளாளர் புராணம்” பாடினார். 29 படலமும் 1373 கவிதைகளும் கொண்ட அரிய இலக்கியம். இன்றைய விஞ்ஞான நுட்பம் கூறும் வேளாண்மைச் செய்திகள் பலவற்றை அன்றே அவர் பாடியுள்ளார்.

அந்நூலை அரங்கேற்றம் செய்தவர்கள் முன்னூர் ஆந்தை குலத்தார் என்னும் குறிச்சியில் வாழ்ந்த ஆந்தை குலத்தார். குறிச்சி தென்கரை நாட்டு ஊர். கொற்றனூர் அருகில் உள்ளது. அரங்கேற்றத்தில் முன்னூர் ஆந்தை குலத்தாரும் கலந்து கொண்டனர்.

“துன்னுபுகழ்க் குறிச்சி முன்னூர் ஆந்தை  
கோத்திரத் தார்கள் தொகையாய்க் கேட்ப  
முன்னுற ஆதரவோடு மொழிந்தது இது”



“தாளாண் வாழ்க்கை வேளாண் வாழ்க்கை  
மன்னும் முன்னூர்க் குறிச்சி  
ஆந்தைகோத் திரர்சபை அரங்கேற்றினன்”

“வான்உறு தென்கரை மருவூர் குறிச்சியும்  
மன்னூர் எல்லாம் பின்னூர் என்னப்  
பொன்னூர் கமல முன்னூர் இரண்டு  
காணி ஆந்தை காராளர் கேட்ப  
கண்மலி ஊரில் கவிச்செல் லப்பன்  
திருப்பணி ஆலயம் விருப்புடன் இருந்த  
கணபதி சந்நதி கவியரங் கேற்றினன்”

குறிச்சி மேலை விநாயகர் கோயிலில் அரங்கேற்றம் நடைபெற்றது. அக்கோயிலைக் கட்டியவர் குறிச்சி ஆந்தை குலச் செல்லப்ப கவுண்டர். கவியரங்க ஏற்பாட்டைச் செய்தவர் குறிச்சி ஆந்தை குல செல்லப்ப கவுண்டர் மகன் இராமசாமிக் கவுண்டர். காசி உடையான் சின்னத் தம்பிக் கவுண்டரும் துணை புரிந்தார்.

இதனைக் கீழ்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

“வேளாண் புராணம் விளங்க இயற்றித்  
தன்னிகர் இல்லா முன்னூர் ஆந்தை  
மரபில் உதித்த மங்கையர் மதனன்  
செங்குவ ளைத்தார் தங்கிய புயத்தன்  
மேழிக் கொடியை விளங்க நாட்டினோன்  
தரணியர் மதிக்கும் பெருமை தங்கினன்  
நம்பின வர்களுக்கு அன்பு செய்திடும்  
இராம சாமி நாமம் தரித்தோன்  
தன்கிளை கூட்டி அன்புடன் கேட்ப  
தண்மலி பொழில்சூழ் கண்மலி நகரில்  
மேலைக் கணபதி ஆலயம் அதனில்  
மறையவர் மாமறை வாழ்த்த  
அறிஞர் மகிழ் அரங்கேற் றினனே!”

முன்னூர் ஆந்தை குலத்தார் வீராட்சிமங்கலம் கந்தசாமிக் கவிராயருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் ரொக்கமும், இரட்டைக் காளை பூட்டிய அழகிய சவாரி வண்டியையும் அன்பளிப்பாக அளித்தனர்.

இப்புராணத்தை கொங்காருபாளையம் சோதிடர், புலவர் முத்துச்சாமி வாத்தியார் நூலாசிரியரிடம் விலைக்கு வாங்கி ஈரோடு நித்யகல்யாண சுந்தரம் அச்சுக்கூடத்தில் 1907 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்தார். புலவர் மு.பழனிசாமி அவர்களைக் கொண்டு உரை எழுதி அருட்செல்வர் டாக்டர் நா.மகாலிங்கம் அவர்கள் அழகிய பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். வேளாள புராண வெளியீட்டு விழா ஈரோடு வேளாளர் மகளிர் கல்லூரியில் 26.01.2000 அன்று நடைபெற்றது. விழா ஏற்பாட்டைச் செய்தவர் ஆந்தை குல டி.சந்திரசேகரன் (கல்லூரிச் செயலர் மற்றும் தாளாளர்) அவர்கள்.

### சிவமலைக் கொடை

சிவமலை காங்கய நாட்டின் தலைமைத் தலம். சிவமலை யாண்டவர் திருவிழாவில் காங்கய நாட்டின் 14 ஊர்க்கவுண்டர் களுக்கும் பங்கு உண்டு. எல்லோரும் சிறப்பிக்கப்படுவர். வெள்ளகோயில் ஆந்தை குலப் பழனிமலைக் கவுண்டர் சிவமலைக்கு அளித்த கொடை பற்றி இலட்சுமண பாரதி இயற்றிய சிவமலைக் குறவஞ்சி புகழுகிறது.

“சாம்ப சிவமலை சரவண பவகுரு

சாமிக்குக் கார்த்திகைச் சோமவா ரத்துக்கும்

தேன்பழம் சர்க்கரை பால்தயிர் நெய்யும்

தினப்படிக்குத் தரும்செல்வர் காங்கேய நாட்டில்

ஆம்பிரா வதிதீர மாகிய வெள்ளக்கல்

ஆந்தை குலத்து வேந்தன் பழனிமலை”

அளித்ததாகப் புலவர் பாடுகிறார்.

சிவமலைக் குறவஞ்சி பாடிய புலவரை,

மருதுறை ஆந்தைகுல சிதம்பர கவுண்டர்,



வெள்ளகோயில் ஆந்தைகுல முத்தணகவுண்டர்,  
பெரியண கவுண்டர்,  
வள்ளியறச்சல் ஆந்தைகுல சிவமலைக் கவுண்டர்

ஆகியோர் ஆதரித்தவர்கள் ஆவர்.

### அலகுமலைக் குறவஞ்சியில்

அலகுமலைக் குறவஞ்சியைச் சேர குலச் சின்னதம்பி நாவலர் என்ற புலவர் இயற்றினார். அந்நூலில் ஆந்தை குல வள்ளல்கள் சிலர் புகழப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள்,

பெற்றம்பள்ளி ஆந்தைகுலப் பெரியண்ண கவுண்டர்,  
தென்னமங்கல ஆந்தைகுல வெள்ளையண கவுண்டர் மற்றும்  
குடிமங்கலம் ஆந்தை குலத்தார் ஆவர்.

### ஆடை கீறிச் சிலந்தி காட்டியவர்

ஆந்தை குலச் செல்வர் குழந்தைவேல் கவுண்டர் சோழனின் நண்பர். கவுண்டருக்குச் சிலந்தி வந்துவிட்டது. வைத்தியம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள் அரசன் சிலந்தி பற்றி விசாரித்தார். தொடைப் பகுதியில் இருந்த சிலந்தியை ஆடையை ஒதுக்கி அரசனிடம் காட்டுதல் மரியாதை அல்ல என்று கருதி ஆடையைக் கீறிச் சிலந்தியைக் காட்டினாராம். இந்நிகழ்ச்சி,

“பூந்துகில் ஆடையைக் கீறிச் சிலந்தியைப் பொற்கரத்தால்  
வேந்தன்முன்காட்டிநிலமைகொண்டான்வித்து வான்களுக்கு  
ஆந்தை குலாதிபன் குழந்தைநல் வேலன் அமுதம்உண்டு  
வாழ்ந்தினித் தேவர் அனைவோரும் வாழ்கொங்கு  
மண்டலமே”

என்று கொங்கு மண்டல சதகத்தில் புகழப்படுகிறது.

### ஆந்தை குலக் கல்வெட்டுகள்

அகிலாண்டபுரம் (காங்கயம்), கூத்தம்பூண்டி, கொங்கூர், கொற்றனூர், பெரிய சோறகை, பொன்னிவாடி, முன்னூர், மோள

பாளையம்மலை ஆகிய இடங்களில் ஆந்தை குலக் கல்வெட்டுகள் 12 கிடைத்துள்ளன. அவை கோயில் திருப்பணி, நிலக்கொடை, விளக்கு வைத்தல் ஆகிய அறங்களைக் கூறுகின்றன.

முன்னூர், குறிச்சி ஆந்தை குலக் காசி உடையான் சின்னத்தம்பிக் கவுண்டர், வேலூர் ஆந்தை குலச் சின்னண கவுண்டர் ஆகியோர் முன்னூர் மோளபாளையம் மலையில் படி, படிஓரக் கல்லுக்கட்டு இவைகளைத் திருப்பணி செய்தனர்.

காங்கயம் அகிலாண்டபுரம் அகத்தீசுவரர் கோயிலில் அர்த்தமண்டபத் திருநிலைகால் அளித்தவர் ஆந்தை குலப் பிள்ளை பிள்ளையாழ்வியான பிறைசூடும் பெருமாள் என்பவர்.

பொன்னிவாடி கிராமம் குசவலசு ஆந்தை குலப் புள்ளாக் கவுண்டர் நிர்மலியூர் மலைக்கோயிலை ஜீரண உத்தாரணம் செய்தார். கூத்தம்பூண்டி ஆந்தை குலச் சின்ன செல்லப்ப கவுண்டர் ஓங்காளி யம்மன் கோயில் பூதங்களையும், அத்தனூரம்மன் கோயிலில் சிகரம், சுத்து மதில், முன்சிகரம் ஆகியவைகளையும் அமைத்தார். கூத்தம் பூண்டி புவனேசுவரர் கோயில் புறச்சுவரில் செல்லப்ப கவுண்டர் அவர் தேவி ஆகியோர் உருவச் சிலைகள் செதுக்கப்பட்டுப் பெயரும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வடபூவாணிய நாட்டுச் சோறகை என்னும் ஊரில் ஆந்தை இளமன் முதலி என்பவர் பிரானீசுவரர் கோயிலைக் கல்பணியாகக் கட்டினார். அமுதுபடி, சாத்துப்படி திருப்பணிக்காக ஊர் மக்கள் நிலம் அளித்தனர். கொங்கூரான ஜெயங்கொண்ட சோழநல்லூரில் பசுபதீசுவரர் பக்தர் ஆந்தை குலப் பிரமாண்டக் கவுண்டர் திருவிளக்கு வைத்து ஆண்டு தோறும் 12 வள்ள நெய் அளிக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

**செப்பேடுகளில் ஆந்தை குலம்**

**புதுக்காணி பெறல்**

மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டின் ஐந்தாவது ஊரான பிடாரியூர் பொருளந்தை குலச் செங்கோட கவுண்டர் மகள் வெள்ளை



வேலம்மாளை வள்ளியறச்சல் ஆந்தை குலச் சென்னிமலைக் கவுண்டர் மகன் குமர வேலப்ப கவுண்டர் திருமணம் செய்து பிடாரியூரிலே கால் காணி பெற்றதைப் பிடாரியூர்க் காணிப் பட்டயம் கூறுகிறது. 4900 வள்ளக்காடு (19600 ஏக்கர்) காணியாகக் கொடுத்த விபரம் செப்பேட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளகோயில் ஆந்தைகுலச் சென்னிமலைக் கவுண்டர் தன் மாமா பரஞ்சேர்வழி ஓதாள குல குள்ள காளியப்ப கவுண்டரோடு சேர்ந்து கொண்டு மாட்டுப்பட்டியோடு மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுத் திருவாச்சிக்கு வந்தவர் வேலாயுதஞ் செட்டியாரிடமிருந்து 1500 பொன்னாகரத்துக்குத் திருவாச்சியை விலைக்கு வாங்கிக் காணி பெற்றார்.

சேஷூர்ப் பாளையக்காரர் பாலவேளாளர் வீரவிக்கிரம சோழியாண்டாக் கவுண்டர் மதுரை நாயக்கருக்கு வரிப்பணம் 15000 பொன் கட்ட முடியவில்லை. மருதுறை ஆந்தை குலப் பொன்மேழித் தலைவராகிய கரிச்சிப் பட்டக்காரன் மகன் செல்லப்ப கவுண்டர், கொற்றனூர் ஆந்தை குல முத்துக் கவுண்டர் மகன் சரவண கவுண்டர் ஆகியோரும் எழுமாத்தூர்ப் பனங்காடை குலப் பொய்ங்காக் கவுண்டரும் ஆகிய மூவரும் ஆளுக்கு 5000 பொன் கொடுத்து அவிநாசி, திருமுருகன்பூண்டி, மங்கலம் ஆகிய ஊர்களில் காணி பெற்றனர்.

### சாட்சிக் கையொப்பம்

தேவப்பராயர் காலத்தில் கொங்கு 24 நாட்டுக்கும் உரிய புலவர் நியமனச் செப்பேட்டில் ஆந்தை குலத்து ஆயிநல்லாக் கவுண்டரும், காவுலவ வேட்டுவர் தலைவர் விசய காளிராயரை வென்று ஈஞ்ச குல ரகுநாத சிங்கக் கவுண்டர் தென்கரை நாட்டு நீலம்பூர் காணி பெற்ற செப்பேட்டில் கொற்றனூர் ஆந்தை குல அவிநாசிக் கவுண்டரும், மேல்கரை அரைய நாட்டுத் தலைய நல்லூர்க் காணியுரிமை விலைய குலம், கூறை குல வேளாளருக்கு வேட்டுவர் குலப் பெருமக்களால்

மாறும் ஒப்பந்தத்தில் மொஞ்சனூர் ஆந்தை குல நல்லதம்பிக் கவுண்டரும் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளனர்.

வாரக்க நாட்டு நாரணாபுரத்தார் அங்காள பரமேசுவரிக்குக் கொடை கொடுத்த செப்பேட்டில் வள்ளியறச்சல் ஆந்தை குல மாரப்ப கவுண்டரும், சின்னண கவுண்டரும், மாணிக்காபுரம், வெள்ளகோயில் ஆந்தை குலச் செல்லப்ப கவுண்டரும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

### பாகூர்க் குருக்களை ஏற்றல்

பாகூர் குருக்கள் ஞானசிவாச்சாரியார் இம்முடி அகிலாண்ட தீட்சிதரைக் குலகுருவாக ஏற்றுக் கொங்கு வேளாளர்கள் பலர் கூடிச் செப்பேடு ஒன்று அளித்தனர். அப்பட்டயத்தில் திருவாச்சி ஆந்தை குலப் பெரிய பொய்ங்காக்கவுண்டர், பெரிய காளியப்ப கவுண்டர், பொன்னே கவுண்டர், கருமாண்டக் கவுண்டர், சோளியப்ப கவுண்டர், ஞானராசாக் கவுண்டர் ஆகியோர் கையெழுத்திட்டனர்.

### மோரூரில் பட்ட துயர்

மோரூரில் குடியேறிய கண்ண குலத் தலைவர் சூரிய காங்கேயன் மோரூர் ஆந்தை குலச் செங்கோட கவுண்டர் வீட்டில் திருமணம் செய்திருந்தார். அவர் மக்கள் நால்வரும் பாட்டனார் செங்கோட கவுண்டரிடம் காணியுரிமை கேட்டனர். அவர் “காக்கைக் களரியைத் தூர்த்துக் காடும், பறையன் குடிசையைத் தூர்த்து வீடும் கட்டிக் கொள்ளுங்கள்” என்று இகழ்ச்சியாகக் கூறினார்.

அதனால் பாண்டியனால் மோரூர் அதிகாரம் பெற்ற சூரிய காங்கேயன் “படை எழுப்பி மோரூர் 32 அமரத்தில் உள்ள ஆந்தை கூட்டத்தையெல்லாம் வெட்டித் துணித்து அவர் தெய்வங்களை எல்லாம் உடைத்தெரிந்து கிணர் குட்டையெல்லாம் மேவினார்” என்று கன்னிவாடி கண்ணர் குலப் பட்டயம் கூறுகிறது.

அதனால் இன்றும் சில இடங்களில் கண்ண குலத்தாரும், ஆந்தை குலத்தாரும் திருமண உறவு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற வழக்கம் உள்ளது.



## 9. ஆவன் குலம்

ஆவன் என்பது பேச்சு வழக்கில் 'ஆவ குலம்' என்று உச்சரிக்கப்படும். கு.சேதுராமன் 'ஆவணம்' என்ற சொல்லிலிருந்து இக்குலப் பெயர் தோன்றியிருக்கலாம் என்றும், ஆவணம் எழுதியோர் வழிவந்தவர்கள் ஆவன் குலத்தார் ஆகியிருக்கலாம் என்றும் கூறுகிறார். மற்ற அனைவரும் பசுவைக் குறிக்கும் 'ஆ' என்ற சொல்லிலிருந்து இக்குலப் பெயர் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கூறியுள்ளனர். கால்நடைகளை மிகுதியாக வைத்திருந்தவர்கள், கால்நடைகளைச் செல்வமாக மதிப்பவர்கள் ஆவன் - ஆவ குலத்தார் என்று பெயர் பெற்றனர் என்பர். இரா.இரவிக்குமார் 'ஆவின்' குலம் என்றும் இக்குலம் அழைக்கப்படும் என்கிறார். சில இடங்களில் ஆவன் குலம் என்பது ஆவ குலமாகி 'ஆவை' குலம் என்றும் மாறியுள்ளதைக் காணுகிறோம். நிறைந்த பசுக்களையுடைய காரணம் பற்றி இவர்கள் ஆவன் குலம் என்று அழைக்கப்பட்டதாகக் க.பழனிசாமிப் புலவர் கூறுவார்.

காங்கேய நாட்டுக் காணிப்பாடலில் பரஞ்சேர்வழிக் காணிகள் குறிக்கப்படும்போது,

“தமிழ்பரவு பரஞ்சைநகர் அதனில்வளர் பயிரனை

தனபதிச் செம்பகுலனை

தனமிகும் ஓதாளனைச் செட்டியை வண்ணக்கனை

தகைமைபெறு ஈஞ்ச குலனை

சவுரியம்மிகு விழியனை பிரமகுல மேருவை

தழைத்துவளர் ஆவகுலனை

அருமைதிகழ் ஆடையைக் கருணைதிகழ் வாணனை”

என்று கூறுகிறது. 'தழைத்துவளர் ஆவன்' என்று ஆவகுலம் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவமலைக் குறவஞ்சி பரஞ்சேர்வழி ஆவ குலச் சென்னிமலைக் கவுண்டரைப் புகழ்ந்து கூறுகிறது.

விசயமங்கலம் கரியமாணிக்கப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ள இராசகேசரி வீரபாண்டியனின் 17ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் ஆவ குலத்தார் மனைவி அக்கோயிலுக்குச் சந்தியாதீபம் வைத்த விபரம் கூறப்படுகிறது.

“காங்கய நாட்டில் பரஞ்சேர்வழி வெள்ளாளன் ஆவகளில் வீரகாமிண்டன் உடையாண்டான் மனைக்கிழத்தி வாமதேவர் மகள் பிள்ளை அம்மை விசயமங்கலத்துச் சித்திரமேழி விண்ணகர் எம்பெருமான் கருமாணிக்காழ்வாருக்கு வைத்த சந்தியாதீபம் ஒன்றுக்கு ஒடுக்கின அச்ச ஸ்ரீயக்கி பழஞ்சலாகை அச்ச ஒன்று”

என்பது அக்கல்வெட்டுப் பகுதியாகும்.

வாலசுந்தரக் கவிராயர் தன் கொங்கு மண்டல சதகத்தில் ‘ஆவல கோத்திரம்’ என்று குறிப்பிடும் குலத்தை ஆவ (ஆவை) குலமாகவே பதிப்பாசிரியர் பெரும்புலவர் வே.ரா.தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் கருதுகிறார். குல வரலாறு எழுதிய அனைவரும் அதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

ஆவ குலத்தில் குங்குமப் பெரியான் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். தமிழ்ப் புலவர்களிடம் மிகுந்த அன்பு செலுத்திப் பொன்னையும், பொருளையும் வாரி வழங்குபவர். ஒரு தமிழ்ப் புலவர் தமிழ்ப் பற்றும், புலமையும் கொண்ட ஒரு பரத்தையிடம் மிக நேசமாக இருந்தார். இருப்பினும் அவரிடம் பொருள் இல்லை. பொருள் இல்லாமல் புலவரைத் தன் இல்லத்திற்கு வரவேற்கத் தாசிக்கு விருப்பமில்லை. இருப்பினும் பரத்தை தமிழ்ப் புலவரின் நல்ல தமிழ்ப் பாடலைக் கேட்க விரும்பினாள். அவ்வாறு துயரப்பட்ட பரத்தைக்குத் தமிழ்ப் புலவர் பொருட்டு ஏராளமான பொருளை ஆவ குலக் குங்குமப்பெரியான் வழங்கினார். இந்நிகழ்ச்சியை வாலசுந்தரக் கவிராயர் தன் கொங்கு மண்டலசதகத்தில் ஒரு பாடலாகப் பாடியுள்ளார்.



“நாவலன் கீர்த்தி தனைத்தேடி யேநின்று ரம்பையினால்  
போவதும் ஆவதும் மீள்வதென் றேபுகழ்க் கேயிரங்கி  
ஆவல கோத்திரன் குங்குமப் பெரியான் அள்ளிச்செம்பொன்  
மாவுடை வேசி துயர்தவிர்த் தான்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது கொங்கு மண்டல சதகப் பாடலாகும்.

பரத்தை வீட்டுக்குப் புலவரைப் பல்லக்கில் வைத்து வேளாளர்  
தலைவர் அழைத்துச் சென்றார் என்று கம்பர் பாடியதாகக் கருதப்படும்  
“திருக்கை வழக்கம்” என்னும் நூல் கூறுகிறது.

“மிக்க புலவருக்காய் வேசிமனை மட்டாகத்  
தக்க சிவிகைதனைத் தாங்கும்கை”

என்பது திருக்கை வழக்கம் நூலின் பாடலாகும்.

ஆவ குலத்தார் பரஞ்சேர்வழி, அவிநாசி, லக்காபுரம்,  
வேலாயுதம்பாளையம் முதலிய ஊர்களைக் காணியாக உடையவர்கள்.

லக்காபுரம் ஆவ குலத்தார் ஈரோடு தொண்டிசுவரமுடையார்  
கோயிலில் அன்னாபிடேக நிகழ்ச்சியைச் சிறப்புடன் செய்து  
வருகின்றனர். நஞ்சை ஊத்துக்குளி அருகேயுள்ள ஆண்டக் கொத்தாம்  
பாளையத்தில் மணம் பேசிய காடை குல இளைஞன் இறந்ததனால்  
ஆவ குலப் பெண் சோழியம்மாள் தீப்பாய்ந்து இறந்தாள். அவளுக்குக்  
கோயில் கட்டித் தெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர்.

## 10. ஈஞ்சன் குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் வரலாற்றுச் சிறப்பும், வீரமும் மிக்க குலங்களில் ஒன்று ஈஞ்சன் குலம். ஈஞ்சன் குலம், ஈஞ்சங் குலம் என்றும் அழைக்கப்பெறும்.

‘ஈஞ்சன்’ என்ற இயற்பெயருடைய ஒருவர் கால்வழி தோன்றிய சந்ததியார் தம்மை ஈஞ்சன் குலத்தார் என்று அழைத்துக் கொண்டனர் என்பது ஒரு கருத்து. டி.எம்.காளியப்பா இக்குலப் பெயர் ஈஞ்ச மரத்தின் பெயரால் ஏற்பட்டது என்பார். க.பழனிசாமிப் புலவர் ஈந்தூருக்கு உரியவர்கள், ஈந்தூரை முதற்காணியாகக் கொண்டவர்கள் என்ற பொருளில் ‘ஈந்தூரான் குலம்’ என்ற சொல்லே ஈஞ்சன் குலமாக மாறியது என்பார். கு.சேதுராமன் பல்குன்ற நாட்டு ‘ஈஞ்சன்பாடி’ என்ற ஊர்ப் பகுதியிலிருந்து கொங்கு நாட்டில் குடியேறிய காரணத்தால் இவர்கள் ஈஞ்சன் குலத்தார் என்று கூறப்பட்டனர் என்று கூறியுள்ளார்.

மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டு ஐம்பெரும் வேளிகளில் ஈஞ்சன் குலத்தார் ஒருவர். பூந்துறை, வெள்ளோடு, நசியனூர், எழுமாத்தூருக்கு அடுத்தது ஐந்தாவது வீடாகப் பிடாரியூரைக் கூறுவர். பிடாரியூரின் ஆதிக் காணியாளர்கள் ஈஞ்சன் குலத்தினரே.

பிடாரியூர்க் காணியாளர் ஈஞ்ச குலத்தாரில் கூத்தக் கவுண்டர் மகள் வெள்ளைப்பிள்ளை பழனியம்மாளை கருமாபுரம் பொருளந்தை குல பள்ளிக்கூடத்தான் குழந்தை வேலப்ப கவுண்டருக்கு மணம் முடித்துப் பிடாரியூர் முழுக்காணியையும் பொருளந்தை குலத்தாருக்கு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு ஈஞ்சன் குலத்தார் ஈங்கூருக்குக் குடியேறி விட்டனர். அதனால் பிடாரியூர்க் காணியாளராக இருந்த ஈஞ்சன் குலத்தார் ஐம்பெரும் வேளிருள் ஒருவராக அழைக்கப்பட்டனர்.

கோவை மாவட்ட விவரச் சுவடி ‘ஈஞ்சனூர்’ என்பதே ‘ஈங்கூர்’ ஆயிற்று என்று கூறுகிறது. ஈஞ்சன் குலத்தார்க்கு உரிய ஊர் ‘ஈஞ்சனூர்’ ஆயிற்று என்பது பொருத்தமேயாகும். இதே மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டிலுள்ள ‘ஈஞ்சம்பள்ளி’ என்ற ஊரும் ஈஞ்சன்



குலத்தாரால் ஏற்பட்டதேயாகும். பேராசிரியர் கிருஷ்ணசாமி உள்ளிட்ட சிலர் ஈஞ்ச மரத்தை ஈஞ்ச குலத்தாரின் அடையாளச் சின்னமாகக் கூறுகின்றனர். திருச்செங்கோடு முத்துசாமிக் கோனார் ஈக்கள் சிவபெருமானை வணங்கியதால் ஈங்கூர் ஆயிற்று என்று கூறுகிறார்.

ஈஞ்ச மரத்தை 'ஈந்து' என்றும் அழைப்பர். மொழியியல்படி ஈந்து என்பது ஈஞ்ச என மாறும். ஈஞ்ச மரம் மூன்று முக்கிய வகைகளை உடையது. அவை பேரீஞ்சு, சிற்றீஞ்சு, காட்டீஞ்சு என்பன.

ஈஞ்ச மரத்தை ஈச்ச மரம் என்றும் கூறுவர். ஈச்ச மரத்திலிருந்து விளைவதே 'பேரீச்சம்பழம்'. பேரீச்சம்பழம் இரும்புச் சத்துடையதாகும். 'காஞ்சவன் ஈஞ்சமரத்து நிழலில்' என்பது முதுமொழி. 'இளைத்தவன் இரும்பைத் தின்னுக' என்பதும் ஒரு பழமொழியாகும். மருத்துவ நூல்கள் பேரீச்சம்பழத்தை 'இரும்பு' என்று கூறுகிறது.

ஈஞ்சம்பழம் - பேரீச்சை இரும்புச் சத்து மிக்கதாக இருப்பதால் பலம் அற்றவர்களைப் பலம் உடையவர்களாக மாற்றும். ஈஞ்ச மரங்கள் மிகுதியாக உள்ள இடங்களில் குடியேறி ஈஞ்ச மரங்களை மதித்துப் போற்றிய காரணத்தால் வேளாளரில் ஒரு பிரிவினர் ஈஞ்சன் குலத்தார் என்று அழைக்கப்பெற்றிருக்கலாம். ஈஞ்சன் குலத்தார் ஈஞ்ச மரங்களைப் புனித மரமாகப் போற்றி மதிப்பதால் ஈச்சத் துடைப்பத் தையோ, ஈஞ்சம்பழத்தையோ வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துவது இல்லை என்பர்.

காணிப் பாடல்களில் 'தகைமை பெறும் ஈஞ்ச குலம்', 'புகழ் ஈஞ்ச குலம்' என்று புகழப்படுகிறது. வீரம் மிக்கவர்களாய், நாட்டுத் தலைவர்களாய், கல்வி நலம் உடையவர்களாய், மூவேந்தர்க்கு உதவியவர்களாய், முத்தமிழ் வளர்த்தவர்களாய், அரசனின் அன்பைப் பெற்றவர்களாய், கொங்கு மண்டலத்தில் ஆதிக்கம் புரிந்தவர்களாய், அள்ளிக் கொடுக்கும் வள்ளல்களாய் ஈஞ்ச குலத்தார் திகழ்ந்தனர் என்று கொங்கு இலக்கியங்களும் ஆவணங்களும் கூறுகின்றன.

'ஈஞ்சனுக்கு எங்கும் காணி' என்பது பழமொழி. ஈங்கூர் ஈஞ்ச குலச் செப்பேடு ஈஞ்ச குலத்தார் எண்பத்தெட்டு ஊர்களைக்

காணியாகப் பெற்ற விவரத்தைக் கூறுகிறது. “ஆதொண்டச் சோழன் நாளில் சோழனும், கொத்துமுடிப் பாண்டியனும், சேரனும் கொங்கு நாட்டில் குடியேறிய நற்குடி நாற்பத்தெண்ணாயிரம் வேளாளர்களையும் பார்த்து கொங்கு 24 நாட்டிலும் காவிலுவர், மாவிலுவர், பூவிலுவர், வேடர், வேட்டுவர் என்னும் வேட்டுவர் பாளையங்களில் எந்தெந்த ஊரை வெல்லுகிறீர்களோ அவ்வார்களை உங்களுக்குக் காணியுரிமையுடைய ஊராக ஆக்குவோம் என்று கூறினர். ஈஞ்ச குலத் தலைவர் இரகுநாதசிங்கக் கவுண்டர் திருக்காம்புலியூரில் தோரணம் கட்டி, மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மனை வணங்கிப் போரிட்டு 88 ஊர்களைக் கைப்பற்றினார். மூவேந்தரும் மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன் சன்னதியில் இரகுநாதசிங்கக் கவுண்டருக்கு 88 ஊர்களைக் காணியுரிமையுடையதாக்கிச் செப்பேடு வெட்டித் தந்தனர்” என்று அச்செப்பேடு கூறுகிறது.

“திருமருவு சேரனும் சோழனும் வழுதிகள்த்  
திறமையுள முனைவெற்றியில்  
சேரலரை வெட்டிச் செயங்கொண்டு ஈஞ்சகுலன்  
தீரரகு நாதசிங்கன்

பெருமையுடை யான்நமது தளபதி எனும்பெயர்கள்  
பிரபலித் திடமுவரும்  
பேணியே தண்டிகை சுருட்டிதீ வட்டியும்  
பிறங்குசா மரைக்குடைகளும்

அருளுடன் மதுக்கரைச் செல்லாண்டி யம்மன்முன்  
அனைவோரும் அறியவேதான்  
அதிகவிரு துகள்தந்து கொங்குமண் டலம்தனில்  
ஆதிக்க மேபுரிந்தாய்

வரிசையுள கலியாயி ரத்திஎண் ணூத்தியேழ்  
மேல்வரும் ஈரேழாண்டினில்  
மருவுநந் தனவருடம் எண்பத்தெட் டீர்க்காணி  
வளம்பெறத் தந்தனர்களே”

என்பது அதைக் குறிக்கும் பாடலாகும்.



ஈங்கூர்ச் செப்பேட்டிலும், மிக நீண்ட சிதைந்த ஒரு காணிப் பாடலிலும் எண்பத்தெட்டு ஊர்களும் கூறப்படுகின்றன. அவை,

அஞ்சூர், அத்தனூர், அரவக்குறிச்சி, ஆத்தூர், ஆவலூர், இராசிபுரம், ஈங்கூர், ஈஞ்சம்பள்ளி, எலத்தூர், கண்ணபுரம், கம்பைய நல்லூர், கருவலூர், கவையமுத்தூர், கவுந்தப்பாடி, காங்கயம், காஞ்சிக்கோயில், காடையூர், கார்ச்சேரி, காவேரிபுரம், கீரனூர், குத்திலுப்பை, குருமந்தூர், குளித்தலை, குன்னத்தூர், கூத்தம்பூண்டி, கொத்தயம், கொந்தளம், கொன்னையாறு, கோக்களை, கோசணம், கோநகரம், சாம்பள்ளி, சிறுவலூர், செவியூர், சோழவந்தான், தலையூர், தாண்டிக்குடி, திங்கனூர், திருவலிபுத்தூர், துடியலூர், தேங்கூர், தேவூர், தொட்டியம், தொண்டாமுத்தூர், நசியனூர், நடுவச்சேரி, நம்பியூர், நீலம்பூர், பட்டிலூர், பரஞ்சேர்வழி, பரமத்தி, பருத்திப்பள்ளி, பவித்திரம், பழனி, பாலமேடு, பிடாரியூர், புகழூர், பில்லூர், புலியூர், புன்னம், பெரியபுலியூர், பெரியூர், பேரூர், பொங்கலூர், பொன்னிவாடி, மங்கலம், மண்ணறை, மயில்ரங்கம், மல்லூர், மாம்பறை, மானூர், முசிறி, முத்தூர், முளசி, மூலனூர், மேச்சேரி, மோரூர், வடகரையாத்தூர், வாழ்கரை, விசயமங்கலம், வீரப்பூர், வெங்கம்பூர், வெங்கரை, வெள்ளலூர், வேம்பத்தி, வேலூர் என்பனவாகும்.

சில காணியூர்களை ஒரு வெண்பா தொகுத்துக் கூறுகிறது.

“பூந்துறையும் வெள்ளோடு புகழ்பரஞ் சேர்வழியும்  
வாய்ந்த பிடாரியூர் மண்ணறையும் - சேர்ந்தபுகழ்  
ஈஞ்சை பழனியூர் வாழ்கரையும் நீள்புலரி  
ஈஞ்சகுலக் காணி இது”

என்பது அவ்வெண்பாவாகும்.

தென்கரை நாட்டுப் பன்னிரண்டு ஊர்களுக்கும் காணியாளர்களைத் தொகுத்துக் கூறும் பாடலில் நீலம்பூர்க் காணியைக் கூறும்போது,

“பார்பரவு நீலநகர் செட்டியுடன் ஈஞ்சனும்  
பண்பான சேககுலனே  
பகர்கின்ற சோழியன்”

என்ற தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. நீலம்பூர்க் காணியாளர் பற்றிய தனிப்பாடல்,

“செட்டிமுதல் ஈஞ்சன் சேரன் பரவுதங்கக்  
கட்டியெனும் நீலம்பூர்க் காளியம்மன் - இட்டமிகு  
காமியத்தை யேயருளும் காணிபெற்ற மால்சோழ  
சாமி மிகுந்த தலம்”

என்பதாகும்.

காங்கய நாட்டுப் பரஞ்சேர்வழிக் காணிப்பாடல்,

“தமிழோர்கள் புகழ்பரஞ்சை அதனில்வரு பயிரனைத்  
தாட்டிகச் செம்பகுலனை  
தனபதிஓ தாளனைச் செட்டிவண் ணக்கனை  
தகைமைபெறு ஈஞ்சகுலனை  
சவுரியமிகு விழியனை பிரமகுல மேருவைத்  
தழைத்துவளர் ஆவகுலனை  
அருமைதிகழ் ஆடையைக் கருணைதிகழ் வாணனை”

என்பதாகும். ஈஞ்ச குலம் தகைமை பெறு ஈஞ்ச குலம் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

ஒரு தனிப்பாடல் ஈஞ்சகுலப் பனைங்காட்டுச் சின்னய்யன் என்பவர் நீலம்பூர்க் காணியாளர் என்று புகழ்ந்து கூறுகிறது.

“நவகோடி சித்தர்கிரி யார்கொங் கணர்பொன்  
னாக்குபொன் ஊதிமலையா  
நவமணி கொழிக்கும்ஆன் பொருனைநதி செங்கழுநீர்  
நறுமலர் உதிக்கும்பொழில்



தவநிறை சிவத்தலம் சிகரகோ புரம்எழில்  
சதிர்சாலை தண்ணீர்ப்பந்தல்  
தண்பனை நிரம்புதென் கரைநாடு தன்னிலே  
சதுர்மறை வாக்யங்களும்

கவினிலகு நீலம்பே ஞூரில்உமை வடபத்ர  
காளியை ஆவுடையீசர்  
கவுரிபா கம்பெரிய வளைநீல மேனியர்  
கரியவர தர்ஆலயம்

குவலயம் மதிக்கவரு கறுப்பண்ண சாமியைக்  
குலதெய்வம் எனநம்பியே  
கோலபனைங் காட்டுச் சின்னய்யன் எனவரும்  
ஈஞ்சகுல சந்திரபூபா''

என்பது அப்பாடலாகும்.

ஈங்கூர் ஈஞ்ச குலத்தார் நீலம்பூர்க் காணி பெற்றதை ஒரு  
செப்பேடு விளக்கமாகக் கூறுகிறது.

தென்கரை நாட்டுத் தலைவர் பெரியகுல மும்முடி  
வேணாடுடையார். நீலம்பூர்ப் பகுதியில் இருந்த வேட்டுவர்  
சமூகத் தலைவன் விசய காளிராயக் கவுண்டர் பெரியகுல  
வேணாடுடையாருக்கு அடங்காமலிருந்ததுடன் மக்களுக்குத்  
தொல்லைகளும் தந்தார். வேணாடுடையார் வேண்டிக்  
கொண்டதன்படி ஈங்கூர் ஈஞ்ச குல ரகுநாத சிங்கக் கவுண்டர் தன்  
படையுடனும், வேணாடுடையார் உதவியுடனும் போரிட்டு விசய  
காளிராயக் கவுண்டரை அடக்கினார். அவ்வெற்றியின் பொருட்டு  
வேணாடுடையார் ஈங்கூர் ஈஞ்ச குல ரகுநாத சிங்கக் கவுண்டருக்கு  
நீலம்பூர்க் காணியை அளித்தார். செப்பேடும் அளிக்கப்பட்டது.  
கொற்றனூர்க் காணியாளர்களான குழாயர், ஆந்தை, சேரன்,  
செம்பூத்தன் குலத்தார் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளனர்.

முன்பு குறிக்கப்பட்ட நீண்ட காணிப் பாடல் ஈஞ்ச குலத்தாரைப் பலவாறு புகழ்கிறது.

“இயல்புடைய மேழிப் பதாகையான்”

“இனிய கம்பர் ஏரெழுபது கொண்டவர்”

“இரவலர்க்கு அன்னம்தரு புரவலர்”

“மன்னர்க்கு முடிசூடும் கையினர்”

“மதுவண்டார்க்கும் குவளை மாலையர்”

“இரத்தினக் கீர்த்திப் பிரதாபர்”

என்பன அவற்றுட் சில புகழுரைகளாகும்.

ஈங்கூரில் ஈஞ்ச குலத்தார் கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு என நான்கு பிரிவாகப் பிரித்து அழைக்கப்படுகின்றனர். ஈஞ்ச குலத்தார் பிற ஊர்களில் ஏற்படும் வழக்குகளைத் தீர்த்துள்ளனர். உதாரணமாக பெருந்துறை மடத்துப் பாளையத்துக் காடை குலத்தார்க்கு ஒரு வழக்கில் ஈங்கூர் ஈஞ்ச குலத்தார் ஆதரவாக இருந்ததை ஒரு செப்பேடு கூறுகிறது.

“பூங்கமமும் ஈங்கியூர்”, “தேங்குபுகழ் ஈங்கூர்” என்று ஈங்கூர் புகழ்பெற அதன் காணியாளர்களான ஈஞ்ச குலத்தாரே காரணம்.

ஈஞ்ச குல முதல்வர் இரகுநாத சிங்கக் கவுண்டர் வீரமும், ஈரமும் மிக்கவர். பகைவரை அடக்கியவர் மன்னர்களால் மதிக்கப் பட்டவர். அவரைப் பற்றிய பல தனிப்பாடல்களை ஈஞ்ச குலப் பெரியவர்கள் பலர் இன்றும் நினைவுகூர்கின்றனர். புலவனூர் பழனிசாமிக் கவுண்டர் என்னும் முதியவர் கூறிய சில பாடல்கள் இங்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எழுதி வைக்கப் பெறாமல் வாய்மொழியாகக் கூறப்பட்டுப் பரம்பரை பரம்பரையாய் வந்ததால் சில சொற்கள் விடுபட்டிருக்கக் கூடும். பொருள் திரிந்திருக்கக்கூடும். ஈங்கூர் ஈஞ்ச குலப் பெருமக்கள் தங்கள் குல முதல்வர் இரகுநாத சிங்கக் கவுண்டர் மீது மிகவும் பற்றுக் கொண்டவர்கள். இன்றும் பலர் தங்கள் மக்களுக்கு இரகுநாதசிங்கன் என்று பெயர் வைக்கின்றனர்.



- 1) “வாணியுமை மலர்மாது நன்காஞ்சி மாநகரில்  
கேணியது வாவிஅரிசி துழாவிக் கீர்த்தி பெற்றாய்  
மாணிக்க மான இரகுநாத சிங்கயன் மால்துதிக்கும்  
வேணியது நசையனூர் ஈஞ்ச விநாயகனே”
- 2) “சகம்கலி சகாத்தம் அறுநூற்றுச் செல்கின்ற  
ஆங்கிரச மார்கழி ஐந்தாம் தேதியில்  
திகழ்பரணி நட்சத்திரம் உற்றசுப நன்னாளில்  
திறல்கொண்டமாதண்டன் செம்பியன் செங்கோன்மை  
தருமதன் னுடையதிசை நீங்கியே வடதிசை  
குவளையணி வேளாளர் கொங்கில் நண்ணவே  
செகமது மதிக்கவே தோரணம் கட்டி வென்றார்  
ஈஞ்சகுல ரகுநாத சிங்கய மகிபன்!”
- 3) “செப்பரிய கொத்துமுடிச் சேரன் சோழன்  
பாண்டியர் மூவர்கூடி  
இப்புவிவில் இரகுநாத சிங்கயன் கவுண்டருக்கு  
வெற்றிக்கா ணிக்கையாக  
செப்பேடு தான்எழுதி மதுரைமீ னாட்சியின்  
செயகருணை தன்னால்  
அப்புநிறை சொக்கலிங்கர் சாட்சியாக வெப்படை  
கருமனூர் அருளினாரே”

ஈங்கூர் ஈஞ்ச குலத்தார் உள்ளூரில் மாரியம்மன், அங்காளம்மன் கோயில் முதலியவற்றையும், அல்லாள ஈசுவரன், கரிவரதராசப் பெருமாள் முதலிய கோயில்களையும் வழிபட்டாலும் தம்பிராட்டியம்மன், சோழியாண்டவர், தீப்பாய்ந்தம்மன் கோயில்கள் ஈஞ்ச குலத்தார்க்கு மட்டும் உரிய கோயில்கள் எனத் திகழ்கின்றன. தம்பிராட்டியம்மன் கோயிலைப் புது இடத்தில் சிறப்பாகக் கட்டியுள்ளனர். தம்பிராட்டியம்மன் கோயில் தொடர்பான அறிக்கைகளில்,

“ஈர்ந்தை நகர்க்கண் ஏற்றம் மிகுந்தசீர்  
பார்புகழ் தம்பிராட்டி அம்மன் அருளால்  
நல்லோர் புகழும் ஈஞ்சன் குலம்தழைக்க  
நல்லருள் புரிவாய் நயந்து”

என்ற பாடலை அச்சிடுகின்றனர்.

பணிக்கம்பாளையத்து முத்தன், மணியன் குலத்தார்க்கு வாழ்க்கைப்பட்ட ஈங்கூர் ஈஞ்ச குலப் பெண்கள் இருவர் தங்கள் கணவன்மார் இறந்தவுடன் ஈங்கூர் வந்து தீப்பாய்ந்து இறந்தார்களாம். செட்டி தோட்டத்தில் அவர்கள் தீப்பாய்ந்தாள் என்று வணங்கப்படுகின்றனர். தம்பிராட்டியம்மன் கோயிலிலும் வீரமாத்தி சன்னதி உண்டு.

பூந்துறை நாட்டு வேளாண் பெருமக்கள் பாகூர் அகிலாண்ட தீட்சிதரைக் குருவாக ஏற்று எழுதிக் கொடுத்த செப்பேட்டில் ஈங்கூர், நசியனூர் ஈஞ்ச குலப் பெருமக்களும் கையொப்பமிட்டுள்ளனர். அறச்சலூருக்கும் - நத்தக்காரையூருக்கும் எல்லைத் தகராறு ஏற்பட்ட போது ஈங்கூர் செங்கோட கவுண்டர் அதைத் தீர்ப்பதில் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளார். குறுப்பு நாட்டுச் செப்பேட்டில் ஈங்கூர் சார்பாகக் கையெழுத்திட்ட ஈஞ்ச குலத்தார் பெயர் தம்பிராட்டிக் கவுண்டர் என்பதாகும்.

கொங்கு நாட்டுப் புலவர் நியமனச் செப்பேட்டில் கையொப்பம் இட்ட ஈஞ்ச குலப் பெருமக்கள் பழனிப் பகுதியைச் சேர்ந்த மலையாண்டிக் கவுண்டர், பழனிமலைக் கவுண்டர் என்பவர்கள் ஆவர். மலையாண்டி என்பது முருகன் பெயர். திருச்செங்கோடு குலசேகரப் பட்டர் அவர்களைக் குலகுருவாக ஏற்றுக் கொண்டு போற்றியவர்கள் குமரமங்கலம் ஈஞ்ச குலத்தார்!

பூந்துறை நாட்டுச் சபையின் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் ‘ஈஞ்சையூர் வெள்ளாளன் ஈஞ்சர்களில் சிறுவப்பன், ஈஞ்சன் பள்ளி வெள்ளாளன் ஈஞ்சர்களில் கண்ணப்பன், இருவரும் ஆவர். அடங்காக் குதிரையை அடக்கி அரசிடம் சிறப்புப் பெற்ற ஈஞ்ச குலத்தார் பற்றிய செப்பேடும் ஒன்று உள்ளதெனச் சிலர் குறித்துள்ளனர். அச்செப்பேடு கிடைக்கவில்லை.



## 11. உத்தமர் குலம்

கொங்கு வேளாளர் உத்தமன் அல்லது உத்தமர் குலம் பற்றிய குறிப்பு 96 கீர்த்திப் பாடலிலும், வேளாளர் குலக் கும்மியிலும், கல்வெட்டுகளிலும் வருகிறது. 'உத்தமன்' என்ற சொல்லுக்குச் 'சிறந்தவன்', 'நற்குணம் உடையவன்', 'தேவலட்சணம் உடையவன்' என்று அகராதி பொருள் கூறுகிறது. 'உத்தம குணத்தார்' என்ற தொடர் தணிகைப் புராணத்தில் வருகிறது. திருவாசகத்தில் "உத்தமன் நித்தம் அடியார் மனமே நினைந்துருகி" என்ற தொடர் பயின்று வருகிறது.

எனவே பல சிறப்புக்களுக்கு உரியவர்கள் என்ற பொருளில் 'உத்தமர் குலம்' பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

சேஷர் அக்கசாலை ஈசுவரர் கோயிலில் வீரராசேந்திரன் காலத்தில் (கி.பி.1207-1255) 'வடபரிசார நாட்டுச் சேஷரில் வெள்ளாளன் உத்தமரில் சாத்தன் ஆண்டான்' என்பவர் சந்தி விளக்கு ஏற்றுவதற்காக ஒரு அச்சப்பொற்காசை அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார். அந்தப் பொற்காசை அக்கோயில் காணியுடைய சிவபிராமணர்கள் காசிப கோத்திரத்து ஆழ்வான் சுருதனான வீரசோழபட்டன், புகலிச் சக்கரவர்த்தி, வழிவலவன் தேவனார், இடங்கை நாயக பட்டன், உய்ய நாயன் வீரபத்திர பட்டன் ஆகியோர் பெற்றுக் கொண்டு சந்திர சூரியர் உள்ளவரை விளக்கெரிப்போம் என்று ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

சேலம் மாவட்டம் தாரமங்கலத்தை அடுத்துள்ள இலவம் பட்டியில் உள்ள கன்னிமார்பாழியில் உள்ள திருமலை நாயக்கர் காலக் கல்வெட்டு ஒன்றில் (கி.பி.1629-1659) இலவம்பட்டிக்கு கைலாசநாதபுரம் என்று பெயரிட்டுத் தாரமங்கலம் கைலாசநாதர் கோயிலுக்குக் கொடையாக அளித்த செய்தி கூறப்படுகிறது. எல்லை குறிக்கும் கல்வெட்டுப் பகுதியில் 'இலவம்பட்டிக் காணியாளர்கள் வெள்ளாளரில் உத்தம குலம் சிந்தாமணிக் கவுண்டர்' என்பவரின் நிலம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

## 12. எண்ணை குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் ஒன்றான எண்ணை குலத்தை எண்ணை குலம் என்றும் கூறுவர். கொங்கு வடகரை நாட்டு 24 ஊர்களில் ஒன்றான எண்ணைமங்கலத்தின் பழம்பெயர் காலிங்கராயன் அணை கட்டின பட்டயத்தில் எண்ணைமங்கலம் என்றே குறிக்கப் படுகிறது. அவ்வூர்ப் பெயரே எண்ணை குலத்தால் ஏற்பட்ட பெயர் என்று தெரிகிறது.

காலிங்கராயன் பவானியாற்றில் அணை கட்டத் தொடங்கும் போது பொங்கலூர் நாட்டுத் தெய்வசிகாமணி தனக்கே அணை கட்டும் உரிமை வேண்டும் என்றார். காலிங்கராயனின் பிரதிநிதியான எண்ணைமங்கலம் காளியண்ணன் பெயரும், தெய்வசிகாமணி பெயரும் ஈரோடு கொங்கிலம்மன் கோயிலில் சீட்டெழுதிப் போட்ட போது எண்ணைமங்கலம் காளியண்ணன் பெயருக்குச் சீட்டு வருகிறது. கொங்கிலம்மன் அனுமதிச் சீட்டை எண்ணைமங்கலம் காளியண்ணனிடம் அளித்தவர் “எண்ணைமங்கலத்திலேயிருக்கும் எண்ணை குலாதிபன் சங்குமணன்” என்று செப்பேடு கூறுகிறது.

டி.எம்.காளியப்பா “எண்ணை மரத்தின் பெயரால் எண்ணை குலப் பெயர் ஏற்பட்டது” என்று கூறுகிறார். கு.சேதுராமன் “வென்ற குலம் என்பது வென்ன குலம் என்றாகி எண்ண குலம் என்று மாறியது” என்று கூறுகிறார். நல்.நடராசனும், இரா.இரவிக்குமாரும் அரசனுக்கு ஆலோசனை கூற “எண்ணர்” என்பார் இருந்தார்கள். அமைச்சர் நிலையில் இருந்த எண்ணர் வழிவந்தவர்கள் எண்ண குலத்தார் ஆயினர் என்கின்றனர். தே.ப.சின்னசாமி “நன்செய் நிலத்தில் பணியாற்றிய போது புன்செய் நிலத்தில் எள் விதைப்பவர் எண்ண குலத்தார். ஆநெய் கிட்டாதபோது எள்நெய் பயன்படுத்துபவர் இவர்கள்” என்று கூறுகிறார். கம்பநாத சுவாமிகள் கொங்கு மண்டல சதகம் தீபாவளியன்று அனைவருக்கும் எண்ணை வழங்குபவர்கள் எண்ணை குலத்தார் என்று கூறுகிறது.



நரகாசுரன் என்பவன் கொடிய அரக்கன். தேவர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் பல்வேறு தொல்லைகள் கொடுத்தவன். விஷ்ணு கிருஷ்ணாவதாரத்தில் நரகாசுரனைக் கொன்றார். கொன்ற நேரம் ஐப்பசி தேய்பிறை திரயோதசி முடிந்து சதுர்த்தசி பிறந்த வேளை (13 ஆம் நாள் முடிந்து 14ஆம் நாள் அதிகாலை). எனவே நரகாசுரன் இறந்த அந்த நேரத்தில் மக்கள் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்துப் புத்தாடை உடுத்தி விளக்கு ஏற்றித் தீபாவளி என்று கொண்டாடு கின்றனர். தீபாவளி கொண்டாடும் மக்களுக்கு எண்ணெய்மங்கலம் ஊரினரான எண்ணை குல நல்லான் செல்லப்பன் வண்ணச் சேலையும் எண்ணெயும் வழங்கினார் என்று கூறுகிறார் கம்பநாத சுவாமிகள்.

“விண்ணவர் தேவர் நரகா அசுரன் விசுத்தமறப்

பண்ணவ ராமர்செய் போர்முடித் தோன்எண்ணை

மங்கைப்பதி

எண்ணை குலாதிபன் நல்லான்செல் லப்பன் இரவிமுன்னே

வண்ணவன் சேலையும் எண்ணெய்தந் தான்கொங்கு

மண்டலமே”

என்பது கம்பநாத சுவாமிகளின் கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல் ஆகும்(25). இவ்வாறு கூறைகுலக் குழந்தை முத்தன் என்பவரும் கொடுத்ததாகக் கம்பநாத சுவாமி மற்றொரு பாடலில் கூறுவார்(23).

வாலசுந்தரக் கவிராயர் 23 ஊடையத்தை ஆளும் சங்கமன் என்பவரைச் சேரகுலம் என்று கூறுகிறார். ஆனால் அனுப்பப்பட்டிச் செப்பேடு சங்கமன் பெயர் சேரசங்கமன் என்றும், அவன் எண்ணை கோத்திரம் என்றும் கூறுகிறது.

சேர சோழ பாண்டியர் தொண்டை மண்டலத்திலிருந்து நாற்பத் தெண்ணாயிரம் நற்குடி வேளாளர்களைக் கொங்கு நாட்டில் குடியேற்றினர். வேட்டுவர்கள் தொல்லையினால் வேளாளர் அனைவரும் மீண்டும் தொண்டை நாடு போய்விட்டனர். சேரமான் பெருமாள் மீண்டும் வேளாளர்களைக் கொங்கு மண்டலம் அழைத்து

வந்து பாதுகாப்பாகக் குடி வைத்தார். கொடுங்கயம் நகரில் பவள குல பிரமிய வாணவராயரை ஆட்சியில் சேரமான் அமர்த்தினார். இதை ஒப்புக் கொண்டு கையெழுத்திட்டவர் “தாராபுரம் மேற்குத் தலைவாசலுக்குச் சேர்ந்த ஆறு நாட்டுக்கு அதிபதியாயிருக்கப்பட்ட எண்ணை குல சேர குங்குமக் கவுண்டர்.” இச்செய்திகளைச் சமத்தூர் வாணவராயர் அரண்மனைச் செப்பேடு கூறுகிறது.

பொங்கலூர் நாட்டில் எண்ணை குல நல்லபிறவியான் பல்லாபுரியிலும், அருமண நல்லூரில் நல்லய்யன், அப்பணன், சுப்பையன் ஆகியோரும் காணி பெற்று வாழ்ந்ததாக ‘அலகுமலைக் குறவஞ்சி’ கூறுகிறது. அருமண நல்லூரில் எண்ணை குலத்தார் மணியகாரராக இருந்துள்ளனர். கடத்தூர் எண்ணை குலத்தார் மருத காளியம்மனையும், பல்லாக்கோயில் எண்ணை குலத்தார் கரிய காளியம்மனையும் வணங்கி வருகின்றனர்.

டி.எம்.காளியப்பா “மூல குலத்தார் படை பலத்துடன் வேணாடரைக் குறுக்காட்டியபோது எண்ணை குலத்தினர் வேணாடருக்கும் குழாய குலத்தார்க்கும் ஆதரவாகப் போரில் கலந்து கொண்டனர்” என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைத் தம் நூலில் கூறுகிறார்.

அருமண நல்லூர், பல்லாபுரி, சோமந்துறை சித்தூர், கீரனூர், மைவாடி, கீரணம், எண்ணைமங்கலம் முதலியவை எண்ணை குலத்தார் காணியூர்களாகும்.



### 13. ஒழுக்கர் குலம்

வேளாளர் குலக் கும்மிப் பாடல் 'ஒழுக்கன்' என்றும், வேளாளர் 96கீர்த்திப் பாடலும், அலகு மலைக் குறவஞ்சியும் 'ஒழுக்கர்' என்றும் இக்குலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன. டி.எம்.காளியப்பா பண்பு அடிப்படையில் இக்குலப் பெயர் ஏற்பட்டது என்று கூறுகிறார். தே.ப.சின்னசாமி ஒழுக்கம் உடைய குலத்தார் இவர்கள் என்று கூறுகிறார். நல்.நடராசன், மோகனசுந்தரம், இரா.இரவிக்குமார் போன்றவர்கள் உழவுத் தொழில் அடிப்படையில் இக்குலப்பெயர் தோன்றியது. 'உழு' என்ற சொல் அடிப்படையாகத் தோன்றியது இக்குலப் பெயர் என்று கூறுகின்றனர்.

ஒழுக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்த வேலன் சிறுவன் என்பவர் நரகாசுரனை அழித்த போரில் தேவர்கள் கடினமாகப் பொர் செய்ததால் மிகவும் களைப்படைந்தனர், அக்களைப்பு நீங்கத் தேவர்கட்கு 'நான் அன்னமிடுகின்றேன்' என்று கூறி அன்னமிட்டதாகக் கம்பநாத சுவாமிகளின் கொங்கு மண்டல சதகம் கூறுகிறது. அதைக் குறிக்கும் பாடல்,

“அழற்கண்ணர் தேவர் நரகா அசுரன்தே வாஅமிர்தம்  
முழக்கமும் வீரம் குலைந்ததென் றேநல் மூச்செறிந்து  
ஒழுக்கர் குலாதிபன் வேலன் சிறுவன் உலகுதனில்  
வழக்கமுந் தேவர்க்கு அன்னமிட் டான்கொங்கு மண்டலமே”

என்பதாகும்.

ஒழுக்கர் குலத்திற்குக் காணிப்பாடல் ஒன்று உள்ளது. ஆத்தூர், ஊஞ்சலூர், சேந்தமங்கலம், கலசப்பாடி, திங்களூர், வெங்கரை, தோட்டக்குறிச்சி தேவநல்லூர், கோமங்கை, கண்ணபுரம், இளம்பிள்ளை, பெருங்களந்தை, மருதூர், ஊத்துக்குளி, பொருளூர், குறுஞ்சேரி, மங்கலம், கூத்தம்பூண்டி, கொடுமணல், காகம், நத்தம், குறிச்சி, கரசை ஆகிய ஊர்கள் ஒழுக்கர் குலக் காணியூர்கள் ஆகும்.

“செங்கமல வாவிசூழ் ஆத்தூரு ஊஞ்சலூர்

சேமங்கை கலசபாடி

திங்களூர் வெங்கரை தோட்டக் குறிச்சியும்

தேவநல்லூர் கோமங்கை

துங்கமுயர் கண்ணபுர மாம்இளம் பிள்ளையும்

துலங்கிய பெருங்களந்தை

தோராத மருதூரு ஊத்துக் குளிபுலரி

தோன்றுசிறு தாவளத்து

கொங்குலவு நகரம் குறுஞ்சேரி மங்கலம்

குலவுகூத் தம்பூண்டியும்

கூறரிய கொடுமணல் காகம்நத் தத்துடன்

குறிச்சிதென் கரசைமுதலாய்

மங்காத புகழ்பரவு மேழிப் பதாகையான்

வள்ளலே ஒழுக்ககுலனே

மன்னுலவு குவளையணி நல்லண நராதிபதி

வளரும்மூ தூருதானே.”

இப்பாடல் ஒழுக்கர் குல நல்லண கவுண்டர் மீது பாடப்பட்டது.



## 14. ஓதாளர் குலம்

ஓதாளர் குலம் கொங்கு வேளாளர்களின் புகழ் வாய்ந்த குலங்களில் ஒன்று. முதலில் கொங்கு வேளாளர் வரலாறு எழுதிய டி.எம்.காளியப்பா ஓதி + ஆளன் என்று பிரித்து நாடாளும் நுட்பத்தை அரசருக்கு ஓதி ஆட்சி புரிகின்றவர் 'ஓதாளர்' என்று கூறினார். கு.சேதுராமன் 'வரும் பொருள் உரைத்தல்' என்ற பொருளில் ஓது + ஆளர் - ஓதாளர் எனப் பெற்றிருக்கலாம் என்று கூறினார். அறச்சாலையில் 'ஓதுவார்' இருந்தது போல அரசவையில் 'ஓதாளர்' இருந்தனர் என்றும் கூறியுள்ளார். புலவர் தே.ப.சின்னசாமி ஓதுகின்ற இறைவன் பெருமை கூறுகின்றவர்கள் ஓதாளர் என்றார்.

ஆனால் ஓதாளன் என்பது ஒரு இயற்பெயர் என்பதை நாம் அறிகின்றோம். 2000 ஆண்டுகட்கு முன்பு பழந்தமிழில் 'ஓதாலன்' என்று எழுதப்பட்ட மோதிரம் ஒன்று கரூரில் அமராவதி ஆற்று மணலில் கிடைத்துள்ளது. அதனால் ஓதாளன் என்ற இயற்பெயர் உடையவர் வழிவந்தவர்களே ஓதாளர் குலத்தினர் ஆகலாம்.

ஓதாள குலத்தினர் தாம் காணி கொண்டு வாழும் இடங்கட்கு ஏற்பக் கொடுவாய் ஓதாளர், குண்டடம் ஓதாளர், பரஞ்சேர்வழி ஓதாளர், வெள்ளகோயில் ஓதாளர், திருவாச்சி ஓதாளர், பெருந்தொழுவு ஓதாளர், வானவன்சேரி ஓதாளர், இச்சிக்காணி ஓதாளர், தளிகை ஓதாளர் என்று பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டாலும் இவர்களில் வேறுபாடு இல்லை. ஒரே குலம்தான். இவர்கள் பெருகி வாழ்ந்ததை இப்பெயர்கள் காட்டுகின்றன. அதனால் 'உலகம் பாதி ஓதாளர் பாதி' என்ற பழமொழி ஏற்பட்டது. உலகம் என்பது இங்கு கொங்கு உலகையே குறிக்கும்.

ஓதாளர் குலம் இலக்கியப் புகழ் பெற்றது. இலக்கியங்களிலும், தனிப்பாடல்களிலும்,

'வையகத்தில் தென்கொடுவாய் வாழ்கின்ற ஓதாளர்'

'அரசுசெய் கொடுவாய் ஓதாளர்'

‘சிங்காரப் பெருந்தொழு செய்யபுகழ் ஓதாளர்’  
 ‘விண்ணவர்க்குழ் பெருந்தொழு விளங்கிடும் ஓதாளர்’  
 ‘ஓதுபுகழ் சித்திரமேழிக் கொடிக்கு அதிபர் ஓதாளர்’  
 ‘மதுரமொழி ஓதாளர்’, ‘ஆசுபரிய ஓதாளர்’  
 ‘தனபதி ஓதாளர்’, ‘சீர்மேவும் ஓதாளர்’  
 ‘அடுத்தவரைக் காக்கும் அன்புடை ஓதாளர்’

என இலக்கிய ஏடுகளில் புகழப்பட்டவர்கள் ஓதாள குலத்தினர்.

ஓதாள குலத்தார் காணியுரிமை கொண்டு வாழும் பழம்பெரும் ஊர்களைத் தொகுத்துக் கூறும் இரண்டு காணிப்பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. முதல் பாடலில் பரஞ்சேர்வழி, பெருந்தொழு, அலகுமலை, குண்டடம், வெள்ளகோயில், கண்ணபுரம், கண்டியன் கோயில், நிழலி, கொடுவாய், கொற்றமங்கலம், நல்லிகோயில், குரும்பலமகாதேவி, சித்தாம்பூண்டி, கொழாநல்லி, வடகரை ஆத்தூர், திருவாச்சி ஆகிய ஊர்கள் ஓதாளர் காணியூர்கள் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“ஆதிமுத லாம்பரஞ் சேர்வழி பெருந்தொழுவு  
 அலகுமலை குன்றிடமுமாம்  
 அன்பான வெள்ளக்கல் கண்ணபுரம் கண்டிநகர்  
 அம்கோயில் நிழலிகொடுவாய்

நீதியுள்ள அரையநாட்டில் நீள்கொற்ற மங்கலம்  
 நிலமைசெறி நல்லிகோயில்  
 நீர்பெருகு குரும்பலமகா தேவிசிற றாம்பூண்டி  
 நிகரில் கொழாநல்லியூர்

தாதுலவு வடகரையில் ஆத்தூரு திருவாச்சி  
 தண்புமிகு வயல்கள்சேர்  
 தமிழ்பெற்ற கீர்த்தியைப் புகழ்மிக விளங்கினோர்  
 தரணியில் பெருமையுடையோர்



ஓதுபுகழ் சித்திர மேழிக் கொடிக்கதிபர்  
 ஓதாள கோத்திரற்கு  
 உற்றபதி இவையெலாம் நற்றமிழ் விளங்கிடும்  
 உறுதியென வருகாணியே”

என்பது காணியூர்களைத் தொகுத்துக் கூறும் பாடலாகும்.

மற்றொரு காணிப் பாடல் பழையனூர், காவிரிப்பூம் பட்டினம், தில்லைப்பாடி, மைசூர், கோட்டை, வடமலை, கார்வாடி, பாச்சலூர், நரையனூர், திடுமல், கும்பகோணம், உறையூர், அஞ்சு கோட்டை முதலிய ஊர்களைக் காணியூர் என்று குறிக்கிறது.

“பழையனூர் காவிரிப்பூம் பட்டினம் தில்லைப்  
 பாடியும் மைசூருடன்  
 நிலையான கோட்டையும் வடமலைக் கார்வாடி  
 நேர்பாச்ச லூர்நரையனூர்  
 நலமான திடுமலூர் கும்பகோணம் உறையூர்  
 நாலஞ்சு கோட்டைசேத்ரம்  
 உளமகிழ் நாற்பத்தெண் ணாயிரம் கோத்திரமெனும்  
 ஓதாளர் குலக்காணியே”

என்பது அப்பாடலாகும்.

மூன்று கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல்களும் ஓதாள குலத்தார் புகழ் பாடுகிறது. ஓதாள குலத்தில் காளி என்பவர் புகழொடு வாழ்ந்தவர். அவர் மனைவி கண்ண குலப் பெண். அவர் மனைவி கருவுற்றிருந்தாள். ஒரு புலவர் ஓதாள குல வள்ளல் காளியைப் பாடிப் பரிசில் பெற வந்தார். புலவரை உபசரித்த காளி அவருடன் அளவளாவிய பின் புலவரை விருந்துண்ண அழைத்தார். புலவர் வள்ளல் காளிக்குப் புலவர்கள் மீதிருந்த அன்பைச் சோதிப்பதற்காக ‘யாம் சூலி முதுகில் சுடுசோறு சாப்பிட வேண்டும்’ என்றார். வள்ளல் அவ்வாறே தம் மனைவி முதுகில் சோறிட்டு மகிழ்ந்தாராம். இது அந்நாளில் வேளாளர் பெற்ற 96 கீர்த்திக்கு மேல் 97ஆம் கீர்த்தியாகப் பேசப்பட்டது.

“தொண்ணூற்றோடு ஆறு கீர்த்திக்கு மேல்சென்ற சூலிமுதுகு  
எண்ணாமல் சோறு சுடப்படைத் தான்புகழ் காளிகற்பு  
கண்ணாரக் கொங்கினில் ஓதாள கோத்திரக் காளிசெல்வி  
மண்ணாளக் கண்ண குலமக ளாங்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது அதைக் குறிக்கும் சதகப் பாடலாகும்.

கொங்கு நாட்டுக்கு வந்து வேளாளர் உபசரிப்பை ஏற்ற கம்பர்  
சோழன் அழைப்பின் பேரில் மீண்டும் சோழநாடு சென்றார். அவ்வாறு  
செல்லும்போது கற்றறிந்த புலவர்களாகிய தம் சீடர்களாகிய ஏடு  
எழுதுவோரைக் கொங்கு நாட்டிலேயே விட்டுச் சென்றார். அவர்களே  
பல்கிப் பெருகிக் கொங்குக் காணிப்புலவர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.  
கம்பரின் வாரிசான அவர்கள் ‘கம்பநாடர்’ என்றே அழைக்கப்பட்டனர்.  
ஆயிரம் கம்பநாடர்கட்கு ஓதாள குல ஆண்ட பெருமாள் விருந்து  
அளித்துப் புகழ் பெற்றார். ஆண்டபெருமாள் தமிழ்ப் பற்றோடு  
நிகழ்த்திய இச்செயலால் ‘அன்னை’ என அழைக்கப்பட்டார்.

“ஆதார மாகித் தமிழ்க்கம்ப நாடர்கள் ஆயிரம்பேர்  
தாதாவும் என்னத் தனைநினைந்து ஏத்தத் தமிழ்க்குஇரங்கி  
ஓதாளன் ஆண்ட பெருமாள் விளங்கும் உலகறிய  
மாதா எனப்புகழ் அன்னமிட் டான்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது அதைக் குறிக்கும் பாடலாகும்.

ஆறைநல்லூர் ஓதாள குல வள்ளல் ஆண்டான் தனராசி  
என்பவர் கொடிய பஞ்ச காலத்தில் எல்லோருக்கும் அன்னம் இட்டு  
ஆதரித்தவர். ஈசனுக்காகக் கழுத்தரிய முற்படும்போது இறைவனால்  
அளிக்கப்பட்ட சிவமணிமாலையைப் பெற்றவர். இதனைச் சதகம்,

“காண்டா வனம்எரித்து ஈசனுக் காகக் கழுத்தரிந்து  
பூண்டான் சிவமணி மாலையி னான்புகழ் ஆறைநல்லூர்  
ஆண்டான் தனராசி ஓதாள கோத்திரர் அனைவர்கலி  
வேண்டாம் எனப்புகழ்ந்து அன்னமிட் டான்கொங்கு மண்டலமே”

என்று கூறுகிறது.



கண்ணபுரம் ஓதாள குலப் பொன்னம்பலம் என்பார் மகன் சுப்பராயன் பக்தி மிக்கவர். சிவமலையாண்டவர்மீது அளவற்ற அன்புடையவர். ஓதாள குலச் சுப்பராய கவுண்டர், பொன்மணி ஆபரணங்களும், பஞ்சவர்ணப் பட்டும், சவ்வாது புனுகும், மலர்க் கதம்பமும், நைவேத்திய அன்னத்திற்கு வேண்டியவற்றையும் தேவையான கற்பூரத்தையும் சிவமலையாண்டவர்க்கு அளித்தார்.

சிவமலைக்கு அடிமை என்று கூறி, எல்லோரையும் ஈடுபடச் செய்து தேர் மண்டபம் கட்டினார். சிவமலையாண்டவரைப் பாடும் புலவர்கட்கு ஆதரவு தந்தார். இதனை மடவளாகம் இலட்சுமண பாரதி இயற்றிய சிவமலைக் குறவஞ்சி வருணிக்கிறது.

“அன்னம் பயிலும் பட்டாலிச் சிவமலை

ஆண்டவர் பூசைக்கு வேண்டுமுஸ் தீதியும்  
பொன்னின் மணிகளும் பஞ்சவர்ணப் பட்டும்  
பூசும் சவ்வாதும் புனுகும் கதம்பமும்

அன்னம் உதவி வேதனமும் தீப

ஆரா தனைக்கும் கற்பூரங் களேதரும்  
பொன்னம் பலம்கண்ணை ஓதாள கோத்திரம்  
புதல்வன் சுப்பராயன்...”

“மெய்யர் சிவமலை வேலர்க்குச் செய்பணி

விடைக்கடிமை யான்என்று துணிந்துகச் சையும்கட்டி  
செய்யவூர் நாடெலாம் திரட்டி எடுத்துக் கட்டி

தேர்மண் டபப்படிக்குச் செம்பொன் முடிப்புக்கட்டி  
அய்யர்மேல் செந்தமிழ்ப் பாடும் புலவரை

ஆதரிக் கத்துசம் கட்டிப் புகழ்நிலை  
செய்யும் கண்ணைநகர் பொன்னம்பல வேள்அருள்  
சேய னாகிய சுப்பராயன்...”

என்பன சிவமலைக் குறவஞ்சிப் பாடல்களாகும்.

கோனவள நாட்டில் இருந்த ஓதாள குலத் தலைவன் பெரிய பெருமானைப் பொங்கலூர் நாட்டு காவலியர், மாவலியர், பூவலியர், வேடர், வேட்டுவர் குறும்பை அடக்க உறையூர்ச் சோழன் வஞ்சி மாநகர்ச் சேரன் விருப்பப்படி படையோடு அனுப்பி வைத்தார். சாத்தந்தை, பொன்னர், குழாயர், செம்பர் குலத்தார் துணையோடு ஓதாளர் குலத்தலைவர் வெற்றி பெற்றார். ஓதாளர் குலப் பெரிய பெருமானுக்கு வாலை மன்றாடியார் பட்டம் அளித்துப் பாராட்டினர்.

ஓதாள குலத் தலைவர் பெரிய பெருமாள் கொடுவாய் நகரில் அரசு செலுத்தினார். அவருக்கு இரு தம்பிமார்கள். தாயாண்டான் பெருந்தொழுவிலும், ஆண்டாண்டான் குண்டடத்திலும் அதிகாரம் செய்தனர். பெரிய பெருமானுக்கு நான்கு மக்கள். குமாரசாமி அவிநாசி பாளையத்திலும், உடையப்பன் கண்டியன் கோயிலிலும், அவினாசிவேள் நிழலியிலும், உத்தமபூபதி காட்டுரிலும் தங்கி நிர்வாகம் செய்தனர். இந்த எழுபேர் ஆட்சியிலும் பொங்கலூர் நாடு சிறப்புற்று விளங்கியது. இந்த நான்கு ஊர்களும் கோட்டை எனப்பட்டது.

கொடுவாய், குண்டடம், பெருந்தொழுவு ஓதாளர்கள் அலகு மலைக்குச் செய்த திருப்பணிகள் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றன.

“கொடுவாய் குன்றை பெருந்தையாம் பதிகளின்  
தலைவராய் வந்த தரணிபா லகர்கள்  
பிறவியான் மரபில் பெட்டபுடன் வந்த  
திறல்மிகு ஓதாளச் செம்மல்கள் ஆவர்  
நறவுசேர் குன்றை நல்லதோர் பெருந்தைப்



பதிவளர் தலைவர்கள் பான்மைசேர் அலகு  
 நிதிவளர் மலைவாழ் நேமியோன் மருகற்கு  
 மலையீடு மண்டபம் வளர்தெப்ப வாவி  
 அலகிலாச் செம்பொன்னை அள்ளியே கொடுத்து  
 தங்கத்தேர் சப்பரம் தாங்குறு மஞ்சம்  
 பொங்குறு பொன்வேல் போற்றிடும் பாத  
 கிண்கிணி முதலாக் கிளர்நகை தன்னுடன்  
 பண்ணமை நந்தா தீபமும் பார்தனில்  
 செய்துமே என்றும் செப்பிடும் கீர்த்தி  
 வையமீது எய்திய வாழ்வுமே உகந்தனர்''

என்பது அலகுமலைக் குறவஞ்சிப் பகுதியாகும்.

ஓதாள குலத் தலைவர்கள்,

“சிங்காரப் பெருந்தொழுவூர் செய்யபுகழ் ஓதாளன்  
 மங்காத முத்துக் குமார மன்னன்”

“பேரான பெருந்தொழுவூர் பிரதாபன் என்னும் அந்தச்  
 சீரான இராமய்யன்”

“வையத்தில் தென்கொடுவாய் வாழ்கின்ற ஓதாளன்  
 பொய்சொல்லா மார்ப்ப பூபதி”

“விண்ணவர்கூழ் பெருந்தொழு விளங்கிடும் ஓதாளன்  
 வண்ணமணி மார்பன் மகராசன் சென்னிமலை”

என்று பலவாறு புகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளனர்.

பெரிய பெருமாள், இரு தம்பியர், நான்கு மக்கள் ஆகிய ஏழு  
 பேரின் மனைவிமார்களும் சிறந்த கொடையாளர்களாக விளங்கியது  
 மிக அரிய செய்தியாகும்.

ஓதாளன் பெரியபெருமாள் மனைவி வள்ளித்தாயார் - பயிர குலம்  
தம்பி தாயாண்டான் மனைவி முத்துத் தங்கம்மை - பொருளந்தை

முழுக்காது குலம்

தம்பி ஆண்டாண்டான் மனைவி செல்லம்மை - சாத்தந்தை குலம்

மகன் குமாரசாமி மனைவி உத்தமி - குழாயர் குலம்

மகன் நல்லுடையப்பன் மனைவி தெய்வானை - பயிர குலம்

மகன் அவிநாசியப்பன் மனைவி வேலம்மை - சாத்தந்தை குலம்

மகன் உத்தமவேள் மனைவி அம்மணி - பொன்ன குலம்

இப்பெண்கள் ஏழு பேருமே சிறந்த கொடையாளர்கள் என்கிறார் அலகுமலைக் குறவஞ்சி ஆசிரியர் சின்னத்தம்பி நாவலர். இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவரே பெரியபெருமாள் என்னும் கொடுவாய் ஓதாள குலத் தலைவர்தான். அதனால் கி.பி.1763 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட இந்நூல் ஓதாளர் அலகுமலைக் குறவஞ்சி என்றே பெயர் பெற்றது.

பரஞ்சேர்வழி ஓதாள குலத்து உத்தண்டிக் கவுண்டர் தன் சகோதரர்களோடு தெற்கே பயணம் செய்து அமராவதி ஆற்றைக் கடந்து இராசாம்பட்டியில் குடியேறினார். அங்கு கோட்டைத் துறை என்னும் இடத்தில் கோட்டை கட்டிக் கோட்டைக் கரையை அமரக் கிராமமாகப் பெற்றார். கோட்டைத் துறை ஓதாளர் பற்றி,

“இராசாம்பட்டி கரிய காளியம்மன் கும்மி”

“முத்து மாரப்ப கவுண்டர் கும்மி”

“முத்து மாரப்ப கவுண்டர் விருத்தம்”

ஆகிய இலக்கியங்கள் உள்ளன. சண்முகசுந்தரக்கவிராயர், குப்ப முத்துப் புலவர் ஆகியோர் பாடியுள்ளனர். அவற்றை ஓதாள குலப் பெரும் புலவர் இல.பழனிசாமி அவர்கள் 1999இல் அச்சிட்டுள்ளார்கள்.

ஓதாள குலத்தார் திருப்பணிகள் பற்றி கொடுவாய் நாகீசுவரர் கோயிலில் நான்கு கல்வெட்டுகள் உள்ளன.



கி.பி.1714 ஆம் ஆண்டு கொடுவாய்க் கிராமம் நிழலிப் பிரிவில் கவுண்டம்பாளையத்திலிருக்கும் ஓதாளர் குலப் பிள்ளைக் கவுண்டர் மகன் சின்னய்ய கவுண்டர் நாகீசுவரமுடையார் சன்னதியில் குறட்டு வாசல் தெற்குப் பக்கக் குறட்டையும் மண்டபத்தையும் கட்டினார்.

ஓதாளர் சின்னய்ய கவுண்டர் மனைவி சிவகாமியம்மாள் குறட்டு வாசல் வடக்குப் பக்கக் குறட்டையும் உள்குறட்டையும் கட்டினார்.

கி.பி.1724 ஆம் ஆண்டு முன்னோர்கள் மரத்தாலும், செங்கற்களாலும் கட்டியிருந்த மகாமண்டபத்தைக் கல்லால் கட்டினார்.

பரஞ்சேர்வழி ஓதாள குலக் குள்ள காளியப்ப கவுண்டர் கொங்கச் செட்டி வேலாயுதம், பூவாணி வேட்டுவர் ஆகியோரிடமிருந்து 500 பொன் கொடுத்து திருவாச்சி ஊரையும், கோயிலையும், நிலங்களையும் விலைக்கு வாங்கிய செய்தியைத் திருவாச்சிச் செப்பேடு கூறுகிறது.

குறுப்பு நாட்டுக் காணிப் பட்டயம், செங்குந்த குலப் போக்கங் கூட்டம் நஞ்சராயப் புலவர் நியமனப் பட்டயம் ஆகியவற்றில் முன்னிலை வகித்துக் கையொப்பமிட்டவர்கள் ஓதாள குல வடுகநாதக் கவுண்டர், ரகுநாதக் கவுண்டர் ஆகியோர்.

பாகூர் அகிலாண்ட தீட்சிதரைக் குலகுருவாக ஏற்றுப் பூந்துறை நாட்டு வேளாளர்கள் எழுதிக் கொடுத்த செப்பேட்டில் திருவாச்சி ஓதாளர் சார்பில் பெரிய பொங்காக் கவுண்டர், பெரிய காளியப்ப கவுண்டர், பொன்னே கவுண்டர், கருமாண்டக் கவுண்டர், ஞானராசாக் கவுண்டர், சோழியப்ப கவுண்டர் ஆகியோர் கையொப்பமிட்டுள்ளனர்.

நாரணாபுரம் அங்காள பரமேசுவரி கோயில் பூசாரிக்கு உரிமை கொடுத்து எழுதிக் கொடுத்த செப்பேட்டில் பரஞ்சேர்வழி ஓதாள குலத்துக் கூளைக் கவுண்டர், ஆறுமுகத்தாக் கவுண்டர், காளியப்ப கவுண்டர், குளந்தாக் கவுண்டர் ஆகியோர் கையொப்பமிட்டுள்ளனர்.

ஆத்தூர்ப் பனங்காடை குலச் சோழியப்ப கவுண்டர் கொங்கச் செட்டி பவளத்தானிடமிருந்து நல்லூரை விலை கொடுத்து வாங்கிய ஒப்பந்தத்தில் பெருந்தொழு ஓதாள குல சிதம்பரக் கவுண்டர், குண்டடம் ஓதாள குல வடுகநாதக் கவுண்டர் ஆகியோர் கையொப்பம் இட்டுள்ளனர்.

கத்தாங்கண்ணிச் சிவந்தி குலத்தார் காணி கண்ண குலத்தார்க்கு மாற்றம் செய்யும் செப்பேட்டில் திருப்பூர் ஓதாளர் குல நவரத்துப் புடாரப்ப கவுண்டர் கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

கொங்கு 24 நாடுகட்கும் காணிப் புலவர்கள் நியமனப் பட்டயத்தில் ஓதாள குலம் சார்பில் கையெழுத்திட்டவர் நாராயண கவுண்டர், கரிய மாணிக்கக் கவுண்டர் ஆகியோர் ஆவர்.

எழுமாத்தூர்ப் பனங்காடை குல ஆண்டாக் கவுண்டர் மகன் சோழியாண்டாக் கவுண்டர் கொங்கச் செட்டியார் காசிலிங்கத்திடம் 1000 பூநாகரம் கொடுத்து முகுந்த நல்லூர், திருப்பூர், மண்ணறை, நல்லூர், ஊத்தலூர் ஆகியவற்றை வாங்கும் ஒப்பந்தம் ஈரோடு கொங்கலம்மன் கோயிலில் எழுதப்பட்டது. கொடுவாய் ஓதாளர் ரகுநாதக் கவுண்டரும், கரியமாணிக்கக் கவுண்டரும் கையெழுத்திட்ட வர்களில் முதன்மை யானவர்கள். கி.பி.1723 ஆம் ஆண்டு செங்குந்த குலத்தார் தங்கள் குலத்துக்கு மாணிக்கியை நியமிக்கும் பட்டயத்தில் நிழலி ஓதாளர் குலச் சின்னய்ய கவுண்டர் கையெழுத்திட்டுள்ளார்.

பால வேளாளர் பயிசலிய குல வீரவிக்கிரம சோழியாண்டாக் கவுண்டரிடமிருந்து 15000 பொன் கொடுத்து அவிநாசி திருமுருகன் பூண்டி காணி உரிமைகளை எழுமாத்தூர்ப் பனங்காடை, மருதுறை ஆந்தை, கொற்றனூர் ஆந்தை குலத்தார் வாங்கிய பட்டயத்தில் பரஞ்சேர்வழி ஓதாளகுல அவிநாசிக் கவுண்டர் கையெழுத்திட்டுள்ளார். அவர் “தலத்துக் கவுண்டு” என்றும், “பொன்மேழித் தலைவர்” என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.



## கல்வெட்டு

(கொடுவாய் நாகீசுவரர் கோயில் - கி.பி.1724)

“ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கொடுவாய் நாகீசுவரமுடையார் சன்னதி மகாமண்டபம் முன்னிருந்த பெரியோர்கள் மரத்தினாலும் செங்கல்லாலேயும் உண்டுபண்ணியிருந்தார்கள். அந்த மண்டபம் கிலமாய் சிதைஞ்சு போச்சது. ஆனபடியினாலே கலியுக சகாப்தம் 4825 மேல்ச் செல்லாநின்ற சோபகிருது வருஷம் அற்பிசி மாசம் 15தேதி நாகீசுவரசுவாமி கிருபா கடாட்சத்துனாலே மகாமண்டபத் தூணு உத்திரம் பாவு கல்லு வரிப்படை முதலானதும் நாகீசர் கிருபையினாலே கொடுவாய்க் கிராமம் நிழலிப்பிரிவில் கவுண்டம்பாளையத் திலிருக்கும் ஓதாளர்குலத்தில் பிள்ளைக் கவுண்டன் மகன் சின்னய்யன் திருநாகேசுவரசுவாமியார் அப்பணைப் படிக்கி மகா மண்டபத்து வேலை முடிந்தது. சுவாமியார் துணை உண்டு.”

## 15. கடுந்துளி குலம்

அலகுமலைக் குறவஞ்சி, வேளாளர் குலக் கும்மி, கொடுமணல் இலக்கியம் ஆகியவற்றில் 'கடுந்துளி குலம்' கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் ஒன்றாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கடுந்துளி என்ற குலப் பெயர் 'கடுந்தோளி' என்று மருவியது. காலப்போக்கில் கடுந்தோழி - கருந்தோழி ஆகிவிட்டது.

மேட்டுப்பாளையம் வட்டம் இரும்பறை கயிலாசநாதர் கோயில், கோவை வடக்கு வட்டம் இடிகரை வில்லீசுவரர் கோயில் ஆகிய கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டில் காணப்படும் குலப் பெயரைக் 'கருந்தோழி' என்று படித்துள்ளனர். கடுந்தோழி என்று படிக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளது.

பால வேளாளர் சமூகத்தில் உள்ள குலம் கருந்துளி குலம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் பாலவேளாளர் பற்றிய குறிப்பு ஏதும் இல்லாமல் வெள்ளாளன் 'கருந்தோழி' என்றே கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது. இக்குலம் பற்றிக் கொங்கு குல வரலாறு எழுதியோர் எவரும் எழுதவில்லை.

கடுந்துளி - கடுந்தோளி - கருந்தோழி என்று அழைக்கப்படும் குலங்களை ஒன்றே என்று கொள்வதற்குத்தான் அதிக வாய்ப்புள்ளது.

கொங்குச் சோழன் விக்கிரம சோழனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டில் (1254) இடிகரை வெள்ளாளரில் கருந்தோழி குல வில்லி இராசகோன் என்பவர் வில்லீசுவரமுடையார் கோயிலில் சந்தியா தீபம் வைக்க பத்து வராகன் பணம் மூலப்பொருளாக வைத்ததை ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

“ஸ்வஸ்திபுரீ விக்கிரம சோழ தேவருக்கு யாண்டு 3வது வடபரிசார நாட்டில் இடிகரையிலிருக்கும் வெள்ளாளன் கருந்தோழிகளில் வில்லி இராசகோன் ஆளுடையார் வில்லீசுவரமுடையார்க்கு வைத்த சந்தியா தீப விளக்கு



ஒன்றுக்கு ஒடுக்கின வராகன் பணம் 10 இப்பணம் பத்தும் கைக்கொண்டு கோயிற் காணியுடைய சிவ பிராமணன் காசிப கோத்திரத்து திரு நட்டன் அகஸ்தீசுவரம் உடையானான சித்திரமேழி பட்டன் குடங்கொண்டு கோயில் புகுவார் இத்தன்மம் இரட்சிக்க இது பன்மாகேசுவரர் ரட்சை''

என்பது அக்கல்வெட்டாகும்.

கொங்கு சுந்தரபாண்டியனின் 27ஆம் ஆட்சியாண்டில் (1312) முடுதுறை வெள்ளாளன் கருந்தோழி குல ஆண்டான். கண்ணனான கருசன் என்பவர் முடுதுறையில் உள்ள சிவகாமசுந்தரி சமேத திருநாகீசுவரமுடையார் கோயிலில் மூன்று கால பூசையின் போது அடைக்காயமுதும் இலையமுதும் வைக்க (பாக்கும் வெற்றிலையும்) 5 பொன் கொடையாக அளித்தார் (இக்கல்வெட்டு களில் வெள்ளாளர் என்று குறிப்பிட்டு இருந்தாலும் பாலவேளாளர் கல்வெட்டா என்பது ஆய்வுக்குரியது. செந்துளி குலம் பாலவேளாளர் சமூகத்தில் உள்ளது.)

## 16. கண்ணந்தை குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலத் தொகுப்பைக் கூறும் எல்லா ஆவணங்களிலும் இடம்பெறும் குலம் கண்ணந்தை குலம். பண்டைத் தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் 'கண்ணன் + தந்தை' என்ற இரு பெயர்கள் இணைந்து கண்ணந்தை என்று மாறுவதற்கு இலக்கணம் கூறுகிறது. கண்ணன் தந்தை வழி வந்தவர்கள் கண்ணந்தை குலத்தினர் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று அதன் மூலம் தெரிகிறது.

கண்ணன் குலமும் கண்ணந்தை குலமும் தொடர்புடைய குலம். கண்ணன் குலம் ஆதிகண்ணன் என்றும், நாட்டார் கண்ணன் என்றும் கண்ணந்தை என்றும் மூன்று பிரிவாகப் பிரிந்தது என்று கண்ண குலக் கன்னிவாடிப் பட்டயம் கூறுகிறது.

பள்ளி வேளாளர் ஆகிய வன்னிய சமூகத்தாரிடம் கருத்து வேறுபாடு காரணமாகக் கன்னிவாடியிலிருந்து வெளியேறி வடக்கே வந்த கண்ணர்கள் அமராவதி ஆற்றைக் கடக்கும்போது மூன்று பிரிவாகப் பிரிந்தனர் என்று பட்டயம் கூறுகிறது.

“போகிறபோது ஆம்பிராவதியாறு பெருகி வரக்கண்டு சனங்கள் திகைக்கும்போது சூது போட்ட நல்லம்மாள் தாயே கங்கா பவானி எங்களைப் பள்ளி வேளாளனுக்கு ஒப்பு வைக்கிறதானால் நீயே ஒப்புக் கொள்ளு. இல்லாவிட்டால் இக்கரை பொங்கி அக்கரை வாங்கிப் பொருதி அன்று பிறந்த குழந்தைக்கு முழங்கால்த் தண்ணீராகி முன் வற்றிப் பின் பெருக வேண்டுமென்று இறங்கி வாழ்வந்தானார் வந்து சேர்ந்தார்கள். சனம் எல்லாம் வந்து சேர்ந்தார்களா என்று பார்த்து வஸ்த்திரம் நனையாமல் வந்தவர்கள் நாட்டார் என்றும், வஸ்த்திரம் நனைந்து வந்தவர்கள் ஆதிகண்ணன் என்றும், முழுதும் நனைந்து வந்தவர்கள் ஆதிகண்ணந்தை என்றும் மூன்று குலமாய்ப் பிரிந்து கொண்டு அவரவர்கள் இச்சையாய்ப் போனார்கள்” என்பது கன்னிவாடிப் பட்டயத் தொடர்களாகும்.



கண்ணந்தை குலத்தார் அரசர்களால் நன்கு மதிக்கப் பட்டவர்கள். கண்ணந்தை குலத்தார் ஒருவர் 'மன்றாடி' பட்டம் பெற்று எழுநூற்றுவன் மன்றாடி என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.

டி.எம்.காளியப்பா "கண்ணன் குலத்தின் கிளைக்குலம் கண்ணந்தை குலம்" என்று கூறுகிறார். நல்.நடராசன் கிளைக்குலம் என்று கூறி "கண்ணனிலிருந்து அறுந்த குலம்" கண்ணந்தை குலம் என்று கூறுகிறார். கு.சேதுராமன் "கண்ணன் குலமும் ஆந்தை குலமும் சேர்ந்து கண்ணந்தை குலம் ஏற்பட்டது" என்கிறார். வி.இராம மூர்த்தியும் இதே கருத்தில் 'கண்ணாந்தை' குலம் என்பார். தே.ப.சின்னசாமி தன் நூலில் கண்ணந்தை குலத்தையே விட்டு விட்டார். புலவர் அ.மு. குழந்தை 'மடந்தை', 'குழந்தை' போல கண்ணந்தை ஒரே சொல் என்பார்.

### காணியூர்கள்

காணிப்பாடல் ஆலத்தூர்ப் பட்டணம், ஆனங்கூர், ஏமப்பள்ளி, ஓடப்பள்ளி, கத்தாங்கண்ணி, கன்னிவாடி, காகம், காஞ்சிக்கோயில், காளமங்கலம், கொளாநல்லி, கொன்னையாறு, சம்பை, தகடப்பாடி, நசியனூர், பாப்பினி, மோரூர், மணியனூர், முளசி, வள்ளியறச்சல் ஆகிய ஊர்கள் காணியெனக் கூறுகிறது. இவைகளைத் தொகுத்துக் காணிப்பாடல் கூறுகிறது.

“வாசமிகு காஞ்சிபார்ப் பதிகன்னி வாடியும்

வளர்காள மங்கைமுளசி

வல்லபெருங் காகம் குழாநல்லி நசையனூர்

மணியனூர் ஓடைதகடை

ஆசைமிகு கொன்னையார் பரவுகற் றான்காணி

அழகுபெறு மோரூர்புகழ்

ஆலத்தூர்ப் பட்டணம் பெருகும்ஆ னங்கூரு

ஆகமார்க் கண்டன்வயதாம்

தேசமிகு கொங்கினில் பெரியநா யகிஅருள்  
செயகால மும்விளங்க  
திவ்யநவ மணிசுனைகள் சடைவன்னி கொன்றையும்  
தேங்குதா லம்சிறப்பாய்

நேசமிகு கண்ணந்தை குலஉசிதன் எனவந்த  
நேமமிகு பச்சைபூபா  
ஈன்றவர புத்திரன் செல்லப்ப பூபதி  
நிலமையென வருகாணியே!”

இக்காணிப் பாடல் பாப்பினிக் கண்ணந்தை குலத்துப் பச்சையாக் கவுண்டர் மகன் செல்லப்பகவுண்டர்மீது பாடப்பட்டதாகும். குறுப்புநாட்டு 32 ஊர்களிலும் கண்ணந்தை குலத்தாருக்கு இரண்டாவது காணியுரிமையுண்டு. இதற்கான பட்டயத்தில் கண்ணந்தை குல அவிநாசிக் கவுண்டர் கையெழுத்திட்டுள்ளார்.

வள்ளியறச்சல் காணிப் பாடல் கண்ணந்தை குலத்திற்கு அவ்வூர் காணியூர் என்று கூறுகிறது.

“தள்ளியவில்லியும் செல்லனும் ஆந்தையும் சேர்வண்ணக்கன்  
தள்ளிஎதிர்த்திடும் மறுவலர் கள்பில்லன் தமிழ்க்கண்ணந்தை  
நள்ளிய பூந்தை காடை கணக்கன்நீ ருண்ணிசெட்டி  
வள்ளி அறச்சலூர் மாந்தீசர் வாழும் வளநகரே”

என்பது வள்ளியறச்சல் காணிப் பாடலாகும்.

தோடை குலம் கண்ணந்தை குலத்தோடு மிகவும் நெருங்கிய குலமாக இருக்கவேண்டும். தோடை குலத்திற்கும் கண்ணந்தை குலத்திற்கும் பெருவாரியான காணியூர்கள் ஒன்றாக இருப்பது மட்டும் அல்ல. இரு குலத்தின் பெயரும் இணைந்து ஒரே காணிப்பாட்டில் கூறப்படுவது கொங்குச் சமுதாயத்தில் வேறு எந்தக் குலத்திற்கும் இல்லாத சிறப்பாகும்.



“கன்னி வாடி காகம் குழாநிலை

காள மங்கை புகழ்பெறும் பார்ப்பதி

என்னும் காஞ்சி மோரூர் முளசியும்

ஏவை சம்பைகற் றான்காணி நசையனூர்

வண்ணம் மேவிய ஆலத்தூர்ப் பட்டணம்

மணிய னூருடன் ஓடை தகடையும்

கொன்னை யாறுடன் இந்த ஊர்பதி

கூறும் தோடை கண்ணந்தை காணியே”

என்பது இருகுலக் காணிப்பாடலாகும்.

கல்வெட்டு, செப்பேடு முதலிய ஆவணங்கள் மூலம் கச்சுப்பள்ளி, கல்லிபாடி, தசவிளக்கு, தாழம்பாடி, நல்லிபாளையம், தென்னமங்கலம், மின்னாம்பள்ளி, செட்டிபாளையம், வீரசோழபுரம் முதலிய ஊர்களிலும் கண்ணந்தை குலத்தாருக்குக் காணியுரிமை உண்டு என்று தெரிகிறது.

### சிவமலைத் திருப்பணி

பாப்பினியில் கண்ணந்தை குலத்தில் சின்னத்தம்பிக் கவுண்டர், செல்லைய கவுண்டர், முத்துவேல் கவுண்டர் ஆகியோர் வாழ்ந்து வந்தனர். வேளாண்மையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட கண்ணந்தை குலத்தைச் சேர்ந்த இம்மூவரும் தங்கள் நிலத்தில் நந்தவனம் அமைத்தனர். வளம்மிக்க பாப்பினியில் நந்தவனத்தில் பல்வேறு மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கின. பக்திமிக்க அவர்கள் சிவமலைக் கோயில் பூசைக்கு நாள்தோறும் பல்வேறு வகையான மலர்களைப் பறித்து அனுப்பினர் என்று சிவமலைக் குறவஞ்சி கூறுகிறது.

“கோதும் குலவள்ளி பங்கன் சிவமலைக்

குகனுக்கும் குஞ்சரப் பெண்மயி லுக்குமே

சாதி மல்லிகை முல்லை இருவாட்சி

சண்பகம் புன்னை கடம்பும் கழுநீரும்

வேதத் தவர்சாற்றும் வில்வமும் செல்வம்  
விளங்கத் தினம்தரும் வேளாளர் பார்ப்பதி  
ஆதிபர் கண்ணந்தை குலச்சின்னத் தம்பிசெல்  
லையன் முத்து வேலயன்''

மலர்களோடு அர்ச்சனைக்குத் தேவையான வில்வ இலைகளையும் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளனர். குஞ்சரப் பெண் மயில் என்பது தெய்வயானையைக் குறிக்கும்.

### கண்ணந்தை விநாயகர்

காங்கயம் வட்டம் வள்ளியறச்சலிலும், ஓமலூர் வட்டம் தசவிளக்கு என்ற ஊரிலும் விநாயகரை எழுந்தருளச் செய்து “கண்ணந்தை விநாயகர்” என்று பெயர் வைத்துள்ளனர். தெய்வ பக்தியுடைய கண்ணந்தை குலத்தார் தங்கள் குலத்தின்மீது பெரும் பற்று வைத்திருந்தனர் என்பது தெரிகிறது.

### அன்னமிட்ட அருளாளர்

பாப்பினியில் சிவாலயம் உள்ள பகுதிக்கு மடவிளாகம் என்று பெயர். மடவிளாகத்துக்கு ‘அறநிலையம்’ என்ற பெயரும் உண்டு. பாப்பினிக் கண்ணந்தை குலத்தில் நயினாசலன் முத்துக் கவுண்டர் என்பவர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார்.

மடவிளாகத்தில் அன்னசத்திர அறச்சாலை அமைத்து எல்லோருக்கும் உணவளித்து வந்தார். பாப்பினி மடவிளாகத்தில் உள்ள பச்சோட்டு ஆவுடையார் கோயிலில் கார்த்திகை தீபத்தன்று பெரும் கூட்டம் கூடும். அக்கூட்டத்தினர் அனைவருக்கும் அறுசுவை உணவளித்து அமுதூட்டிய பெருமை கண்ணந்தை குல நயினாசலன் முத்துக்கவுண்டரைச் சாரும்.

வாலசுந்தரக் கவிராயரின் கொங்கு மண்டல சதகத்தில் இரண்டு பாடல்களில் அவர் பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது.



“நாலாறு நாடது நாற்பத்தெண் ணாயிரம் கண்டகொங்கில்  
பாலான கங்கைதன் வங்கிசத் தோர்பச்சைப் பார்ப்பதியூர்  
சேலாம் கருணை வடிவுடை நாயகி சேரும்வஞ்சி  
மாலாம் கமலம் அமுதூட்டு வார்தொங்கு மண்டலமே”

“விண்ணந்தைகோத்திரம் தேவா அமுதமும் வேலையிற்போய்  
பண்ணந்தை கோத்திரம் ஒழிந்ததென் றேபதி பார்ப்பதியில்  
கண்ணந்தைகோத்திரம் நயினா சலன்முத்துக் கார்த்திகையில்  
மண்ணந்தை கோத்திரற்கு அமுதூட்டி வாழ்கொங்கு  
மண்டலமே”

என்பன மேற்கண்ட நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும் சதாகப் பாடல்களாகும்.

### மின்னாம்பள்ளிக் காணி

பருத்திப் பள்ளி நாட்டின் ஊர்களில் ஒன்று மின்னாம்பள்ளி. வராக வேட்டுவர் கண்டிக் கவுண்டரிடமிருந்து மின்னாம்பள்ளி ஊரையும், கோயில்களையும் கண்ணந்தை கோத்திரத்தார் விலை கொடுத்து வாங்கினர். கண்ணந்தை குலம் சார்பில் அம்மையப்ப கவுண்டர் அதைக் குறிக்கும் ஆவணத்தில் கையெழுத்திட்டுள்ளார். முன்பு நடந்த பிரகாரம் குடிபடைகட்கு உரிமையுடைய காணிக்கை முதலியன அளிக்கவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

“விகாரி வருஷம் பங்குனி மாதம் 15ஆம் தேதி மின்னாம்பள்ளி வன்னியம்மன் கோயிலில் இத்துணைபேர் கவுண்டர்களும் கூடி வெள்ளாளன் கண்ணந்தை குலத்துக்கு இராசமுப்பாடு கோயில் முப்பாடு கொடுத்ததற்குச் சாட்சி கிழங்கு நாடு கண்டிக் கவுண்டன் ஆத்தூர் மாந்தைப் படைவேட்டுவன் வண்டிக் கவுண்டன் சமந்தராயக் கவுண்டன் சாட்சி.

வராக வேட்டுவன் கண்டிக் கவுண்டன் வாங்கிக் கொண்டது பொன்னு 50.

முப்பாட்டுக்காரன் பொன்னு 5 நெல்லுமொடா 3 ஆட்டுக் கிடாய் 1; பண்டாரம் கருப்பாண்டிக்குப் பொன்னு 2 நெல்லுமொடா 1 ஆட்டுக்கிடாய் 1; காவல் மருதன் பொன்னு 2 ஆட்டுக்கிடாய் 1 நெல்லு

மொடா 2; பறையன் மருதன் பொன்னு 2 ஆட்டுக்கிடாய் 1 நெல்லு மொடா 2 முன்பு நடந்த பிரகாரம் நடத்திக் கொள்ளவும் வன்னியம்மன் கோயிலிலே கல்லுச் சாசனம் போட்டிருக்குது. பெரிய வீட்டுக்குத் தவசம் 2 வள்ளம். சின்னவீட்டுக்குத் தவசம் 1 வள்ளம்.

கண்ணந்தை கோத்திரம் அம்மையப்ப கவுண்டர் சாட்சி”

என்பது இதைக் குறிக்கும் தென்னிலைப் பட்டயப்பகுதியாகும்.

### கல்வெட்டுகளில் கண்ணந்தை குலம்

கண்ணந்தை குலம் தொடர்பான ஐந்து கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. அவை பாப்பினி, பருத்திப்பள்ளி, தச விளக்கு, பாப்பிரெட்டிபட்டி ஆகிய ஊர்களில் கிடைத்துள்ளன.

### பருத்திப்பள்ளித் திருப்பணி

கி.பி.1273 ஆம் ஆண்டு போசள மன்னன் வீரராமநாத தேவன் ஆட்சிக் காலத்தில் பருத்திப்பள்ளி ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயில் திருப்பணி நடைபெற்றது. பருத்திப்பள்ளி நாட்டைச் சேர்ந்த கச்சப்பள்ளித் தலைவர் கண்ணந்தை குல சிறியாண்டை மகன் சிலம்பாண்டை என்பவர் தன் மாமா செம்போத்தா பிள்ளை யாண்டையின் நலத்தின் பொருட்டு அக்கோயில் திருப்பணியில் கர்ப்பக் கிரகத்துத் திருநிலை கால்கள் இரண்டையும் கொடையாக அளித்தார்.

### கல்லிபாடிக் கொடை

கல்லிபாடியான சித்திரமேழி நல்லூரில் “எழுபத்தொன்பது நாடு” என்னும் சபையைச் சேர்ந்த கண்ணந்தை குலத்தார் செய்த கொடையொன்றைப் பாப்பிரெட்டிபட்டி அருகேயுள்ள இராசகோபால் கவுண்டர் தோட்டத்தில் உள்ள கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. கல்வெட்டு முழுமையாக இல்லை. அதனால் முழு விபரம் தெரியவில்லை.



### தசவிளக்கில் செய்த திருப்பணி

ஓமலூர் வட்டத்தில் தசவிளக்கு என்ற ஊர் உள்ளது. தாரமங்கலம் கைலாசநாதர் கோயிலில் பத்து விளக்குகள் எரிக்கக் கொடையாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஊர் ஆகையால் தச விளக்கு என்னும் பெயரை அவ்வூர் பெற்றது. அவ்வூர் கண்ணந்தை குலத்தார் பெருவாரியாக வாழ்ந்த ஊர்.

கண்ணந்தை குலத்தாரில் உடையாக் காமிண்டர், பூமநாயன் செங்கழனியார், திருக்கை வேலர், காளியப்பர், பெருமாள், திருமலையப்பர், பெருமாக் காமிண்டர் ஆகியோர் சேர்ந்து தசவிளக்கு உலகீசுவரர் கோயிலில் திருமடை விளாகம் அமைத்தனர். மடைவிளாகத் தர்மத்துக்காக ஏரிப் பாசனத்தில் சடையர் குள நன்செய் என்ற நிலத்தைக் கொடையாக அளித்தனர்.

நன்செய் நில வருவாயை நான்காகப் பிரித்தனர். அதில் உலகீசுவரமுடைய தம்பிரானார்க்கு இரண்டு பங்கும், சென்னராயப் பெருமாளுக்கு ஒரு பங்கும், பத்திரகாளிக்கும், கண்ணந்தை குலத்தார் எழுந்தருள்வித்த கண்ணந்தை விநாயகருக்கும் அரை அரைப் பங்கும் அளித்தனர்.

### பாப்பினித் திருப்பணிகள்

குரோதன வருடம் (1686) மாசி மாதம் 20ஆம் தேதி வீரசோழபுரம் கண்ணந்தை குலப் பச்சையாக் கவுண்டரும், காடை குல கருப்பண கவுண்டரும், செல்லப்ப கவுண்டரும் சேர்ந்து பாப்பினி பெரிய நாயகி யம்மன் கோயில் திருப்பணி செய்தனர்.

பாப்பினி சிவபெருமான் பெயர் பச்சோட்டு ஆவுடையார் பாப்பினிக் காணியாளர்கள் பச்சைக் கவுண்டர், பச்சையண கவுண்டர் என்று பெயர் வைத்துக் கொள்வது வழக்கம்.

செட்டிபாளையம் கண்ணந்தை குலக் கொமரசாமிக் கவுண்டருக்கு மூன்று ஆண் மக்கள். அவர்கள் சின்னிய கவுண்டர்,

சங்கர கவுண்டர், பச்சாக் கவுண்டர் என்போர். அவர்கள் மூவரும் சேர்ந்து பாப்பினி பெரியநாயகியம்மன் கோயில் கொடிக் கம்ப மரத்திற்குப் பித்தளைத் தகடு போர்த்தினர். பித்தளைத் தகட்டில் அதைக் குறிக்கும் விபரத்தையும் எழுதி வைத்தனர்.

### காங்கயம் பல்லவராயர் நிர்வாகம்

காங்கயம் செங்கண்ண குலப் பட்டக்காரர்கள் பல்லவராயர் என்ற சிறப்புப் பட்டம் உடையவர்கள். அவர்கள் ஆட்சிக்குரிய ஊர்கள் காங்கயம், கண்ணபுரம், வெள்ளகோயில், பாப்பினிக் கிராமத்தில் கண்ணந்தை பிரிவு என்று அவர்கள் வம்சாவளி கூறுகிறது. பாப்பினிக் கண்ணந்தை குலத்தார் பல்லவராயர் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

மோகனூர் நவலடிக் கருப்பண்ணன் கோயில் மோகனூர் மணியன் குலத்தாரோடு கண்ணந்தை குலத்தார்க்கும் காணி உரிமை உடைய கோயிலாகும். இதனை,

“மருவில் கண்ணந்தைகுலக் கருப்பண்ணன் மணியகுலம்  
பெரும்கருப் பண்ணன் செல்லப்பன் நஞ்சையன் பெருமை  
விரலின் மற்றுள பலகுடி விளங்க உன்னருள்கூர்  
கரையில் வாழ்பவன் நவலடிக் கருப்பண்ண தேவே”

என்ற பாடல் விளக்கும்.

கண்ணன், தோடை குலத்தார்களின் காணியூர்களில் இவர்கள் பெரும்பாலும் காணியுரிமை கொண்டிருந்தாலும் வள்ளியறச்சல், பாப்பினி போன்ற ஊர்களிலும் சிறப்பாகக் காணி பெற்றுள்ளனர். கன்னிவாடிக் கண்ணர்களின் குல உரிமை ஊராகிய மணலூரில் காணியுரிமை கண்ணந்தை குலத்தாருக்கும் சம உரிமை உண்டு. கன்னிவாடி மணலூரிலிருந்து புறப்பட்ட சில கண்ணந்தை குலத்தார் நொய்யல் கரை வழியாகச் சென்று திருப்பூர் சுற்று வட்டாரத்தில் குடியேறினர்.



திருப்பூர் தென்னம்பாளையத்தில் மணலூர்க் கண்ணந்தை குலத்தார் முத்தையன் கோயில் கட்டி 300 ஆண்டுகட்கு மேலாக வழிபட்டு வருகின்றனர். குளம், கிணறு அமைத்து சத்திரம் சாவடி கட்டி எல்லாச் சமூகத்தாரையும் ஆதரித்து கோயில் வீட்டில் இறை படிமங்களை வைத்து பங்குனி அமாவாசை, கார்த்திகை தீபம், மாசி மாதம் மகாசிவராத்திரி விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர். கொடுமுடி தீர்த்தம் கொண்டு வரும் திருப்பூர் தென்னம்பாளையம் கண்ணந்தை குலத்தார் ஆண்டு தோறும் மணலூர் சென்று வருகின்றனர். வீரம்மாள் என்ற தங்கள் குல முதல்வியை வீரமாத்தியாக வழிபட்டு வருகின்றனர்.

## 17. கண்ணன் குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் வரலாற்றுச் சிறப்பும், இலக்கியப் புகழும் உடைய குலங்களில் கண்ணன் குலமும் ஒன்று.

“வேளாளர் குலதீபமான கண்ண குலம்”

“வண்ணமும் பதமும் புண்ணிய கதையும்  
பண்ணுடன் புகழும் கண்ண குலம்”

“முத்தமிழ்ப் புலவர் கலிதீர்த்த கண்ண குலம்”

என்று புலவர்கள் புகழ் பாடும் குலம் கண்ண குலம்.

கண்ணன் என்பது தமிழில் தொன்மையான பெயர். பழங்காலத்தில் உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கும் பொதுவாக வரும் பெயர்கள் க ச த ப என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் பெயர் என்று கண்ணன், சாத்தன், தேவன், பூதன் என்று எடுத்துக்காட்டுவர். ‘கண்ணன் வந்தான்’ என்றால் உயர்திணை; கண்ணன் வந்தது என்றால் அஃறிணை.

கண் என்பது மனித உறுப்புகளில் தலையாயது. மிகச் சிறந்தவற்றைக் ‘கண்ணே’ என அழைப்பர். சிறந்த காவலைக் ‘கண் போலக் காத்தல்’ என்பர். ‘கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை’ என்பது இலக்கியம். அதனால் “கண்போலச் சிறந்தவர்கள் கண்ணன் குலத்தினர்” என்று புலவர் அ.மு.குழந்தை கூறுகிறார்.

பேராசிரியர் கிருஷ்ணசாமி “கண்ணன் குலத்தார் கண்ணை மிக மதிப்பவர்கள்; கண்ணை மிகவும் புனிதப் பொருளாகக் கருதுபவர்கள். கண்ணன் குலத்தார் பறவை, விலங்குகளின் கண்களை உண்ணமாட்டார்கள்” என்று கூறுகிறார். கு.சேதுராமனும் இதையே கூறுகிறார். இக்குலத்தைக் கன்ன குலம் என்றும் அழைக்கலாம் என்று கூறும் டி.எம்.காளியப்பா, மோரூர்க் கண்ணர், கன்னிவாடிக் கண்ணர் என வெவ்வேறு குலங்களாகக் கொள்கிறார்.



‘துவாரகையில் ஆண்ட கண்ணன் (கிருஷ்ணன்) கண்ணன் குலத்தில் தோன்றியவனே’ என்று இரா.இரவிக்குமார் கூறுகிறார். வி.இராமமூர்த்தி “ ‘கண்ணவர்’ என்ற சொல்லுக்கு அமைச்சர் என்று பொருள். முன்பு வேளாளரில் சிலர் அரசர்களிடம் அமைச்சர்களாகப் பணி செய்திருக்கலாம். எனவே ‘கண்ணவர்’ வழி வந்தவர்கள் கண்ண குலத்தார் எனப்பட்டனர்” என்று கூறுகிறார். “‘வெள்ளாளன் கண்ணர்களில் நல்ல தம்பி’” என்றால் கண்ண குலத்தார்களில் ஒருவரான நல்லதம்பி என்றே பொருள். ஆனால் பேராசிரியர் வி.மாணிக்கம் ‘கண்ணர்கள்’ என்பதே குலப் பெயர் என்று கூறுகிறார்.

கண்ணர், கண்ணந்தை, நாட்டு வேளாளர் கண்ணன் ஆகிய மூன்று குலமும் ஒன்றாக இருந்து பிரிந்தவை என்று கன்னிவாடிக் கண்ண குலப் பட்டயம் மூலம் மிகத் தெளிவாகத் தெரிவதால் இம்மூன்று குலத்தார்களும் பங்காளிகளேயாவர்.

நசியனூர்க் கண்ண குலத்தில் பொங்கல் வைப்புக் கண்ணர், பெயர் வைப்புக் கண்ணர் என்றும், மோரூரில் கண்ணரில் பெரியவகை - சிறியவகை என்றும், காளமங்கலம் கண்ணரில் மேல்முகம் - கீழ்முகம் என்றும், சாமி செய்வோர் - சாமி செய்யாதோர் என்றும் பலவாறு கூறப்பட்டாலும் அவற்றில் வேற்றுமை இல்லை. சில ஊர்க் கண்ண குலத்தார் தங்களை நசியனூர்க் கண்ணர், கிழாம்பாடிக் கண்ணர், காளமங்கலம் கண்ணர், கொளநல்லிக் கண்ணர் என்று அழைத்துக் கொண்டாலும் அவற்றில் வேறுபாடு இல்லை. ஒரே குலம்தான்.

## தொன்மை

கண்ணன் என்ற பெயர் கொடுமணல் அகழாய்வில் கிடைத்த பாணை ஓடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. எகிப்து நாட்டில் நைல் நதிக் கரையில் உள்ள குவாசிர்-அல்-காதிம் என்ற ஊரில் செய்த அகழாய்வில் ‘கண்ணன்’ என்று தமிழில் எழுதப்பட்ட ஓடு கிடைத்துள்ளது. ஆந்திர மாநில அமராவதியில் ‘தமிழ்க்கண்ணன்’, ‘இளங்கண்ணன்’ எனும் தமிழ் வணிகர் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக் கிடைத்துள்ளது.

சங்க இலக்கியங்களில் 'கண்ணன் எழினி' என்ற வள்ளல் ஒருவன் குறிக்கப்படுகிறான். சங்கப் புலவர்களில் 'கண்ணன்' என்ற பெயர் பெற்றவர்கள் முப்பது பேர்களுக்கு மேல் உள்ளனர். (பெருங்கண்ணன், சேந்தன் கண்ணன், முதுகண்ணன் போல) இவர்கள் எல்லாம் வேளாளர் கண்ணன் குலத்தவர் என்பது நம் கருத்து அல்ல; கண்ணன் என்ற பெயரின் சிறப்பையும், பெருமையையும், தொன்மையையும் காட்டுவதற்கே காட்டப்பட்டுள்ளன.

க.பழனிசாமிப் புலவர் சங்க இலக்கியம் கூறும் சோழிய ஏனாதி திருக்கண்ணன் வழியினரே கண்ணன் குலத்தார் என்று கூறுகிறார்.

### தலைமை தாங்கிய கண்ணர்

சேர இளவரசன் சோழ இளவரசியைத் திருமணம் செய்து கொண்டான். சோழன் தன் மகளோடு எண்ணாயிரம் வேளாளர்களையும் அனுப்பி வைத்தான். அவர்களில் முதல்வராகத் தலைமை தாங்கி வந்தவர் கண்ணன் குலத்தார்.

“கண்ணன் ஆனங்கூர்க் காணிமுத் தையனை  
மன்னவர் சபையில் வரவழைத் தேதான்  
எண்ணா யிரம்கோத் திரத்துளோர்க்கு அரசன்  
நண்ணாகக் கொங்கு நாடதை விளக்கம்  
செய்துதான் இருப்பீர் சென்மென அனுப்ப  
உய்யவே சேரன் உலகுக்கு வந்தார்”

என்பது அலகுமலைக் குறவஞ்சித் தொடர்களாகும்.

### முவேந்தருக்கு உதவி

சேரர், சோழர், பாண்டியர் மூவரும் 10 ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை மதுக்கரைக் கோயிலில் கூடித் தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வது வழக்கம். அவ்வாறு ஒரு முறை கூடியபோது அவர்களுக்குள் எல்லைத் தகராறு வந்துவிட்டது. வாளை உருவிப் போர் செய்யவும் ஆயத்தம் ஆயினர். அப்போது மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மன்



அருளால் கண்ணன் குலம் நல்லதம்பிக் கவுண்டரால் எல்லை கண்டு அவர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைத்து எல்லைச் சுவர்களும் அமைக்கப்பட்டது (மதிள்கரை தான் மதுக்கரை என ஆயிற்று). மூவேந்தர்களும் மகிழ்ந்து கண்ணன் குல நல்லதம்பிக் கவுண்டருக்குப் பல சிறப்புகள் செய்து மன்றாடியார் பட்டமும் அளித்து தலையநாடு ஆட்சியும் அளித்தார்கள். அவர்கள்தான் கன்னிவாடிக் கண்ணர் எனப்பட்டனர்.

### பூந்துறை நாட்டுச் சபையில்

32 ஊர்களைக் கொண்ட பூந்துறை நாட்டார் நீதி, நிர்வாகம் செய்ய பூந்துறை நாட்டுச் சபை ஒன்றை நிறுவினர். அச்சபையில் பல காலங்களில் நசியனூர்க் கண்ணரில் அழைப்பிச்சான், முனையடுவார் ஆகியோரும், காளமங்கலம் கண்ணரில் தேவணன், பெரியணன் ஆகியோரும், கொளநல்லியில் செம்பியன், பெத்தாக் கவுண்டர் ஆகியோரும், கிழாம்பாடிக் கண்ணரில் சின்னப்பன், பிறவியான் ஆகியோரும், குலவிளக்குக் கண்ணரில் சோழ கங்கதேவன் என்பவரும் உறுப்பினர்களாக இருந்ததை, ஈரோடு, வெள்ளோடு கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

### காணியூர்கள்

கண்ண குலக் காணிப் பாடலில் கன்னிவாடி, காகம், குழாநிலை, காளமங்கலம், கிழாம்பாடி, நசியனூர், காஞ்சிக்கோயில் மோரூர், முளசி, ஏமப்பள்ளி, சம்பை, கத்தாங்கண்ணி, ஆலத்தூர், பட்டணம், மணியனூர், ஓடப்பள்ளி, தகடப்பாடி, கொன்னையாறு, ஆனங்கூர், கூடலூர், பாதிரை ஆகிய ஊர்கள் கண்ண குலத்தாரின் காணியூர்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளன.

“கன்னி வாடி காகம் குழாநிலை

காள மங்கை கிழாம்பாடி நசையனூர்

எண்ணும்காஞ் சிக்கோயில் மோரூர் முளசியும்

ஏவை சம்பை கத்தாங் கண்ணியும்

வரலாறு

வண்ணம் மேவிய ஆலத்தூர்ப் பட்டணம்  
மணிய னூருடன் ஓடை தகடையும்  
கொன்னை யாறுடன் ஆனங் கூரதும்  
கூடல் பாதிரை கண்ணகுல ஊர்களே”

என்பது காணிப் பாடலாகும்.

மற்றும் மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டில் குலவிளக்கு, மங்கலம், வீரகநல்லூர், திண்டல் ஆகிய ஊர்களும், கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டில் உஞ்சனை, கத்தேரி, காடச்சிநல்லூர், கொக்கராயன்பேட்டை, கோக்களை, சிறுமுளசி, தோக்கவாடி, பட்டிலூர், பிரிதி, மண்டபத்தூர், மாவிரட்டி ஆகிய ஊர்கள் கண்ண குலத்தார் வாழும் காணியூர்கள் ஆகும்.

கல்வெட்டு, செப்பேடு, பட்டயங்களில் மேலும் சில ஊர்கள் கண்ண குலத்தார்கள் காணியூர்களாகக் கூறப்படுகின்றன.

### இலக்கியப் புகழ்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கண்ணன் குலத்தார் இலக்கியப் பணி குறித்துத் தனியாக எழுதும் அளவிற்கு அவர்கள் இலக்கியப் பணி விரிந்து - பரந்துள்ளது.

### சிலப்பதிகார உரை

நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரத்திற்கு விரிவுரை எழுதியவர் கொங்குக் குறுப்பு நாட்டில் விசயமங்கலத்தை அடுத்து இருந்த நிரம்பை என்ற ஊரைச் சேர்ந்த அடியார்க்கு நல்லார். அவரைக் கொண்டு சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதுவித்தவர் மோரூர்க் கண்ண குலப் பொப்பண்ண காங்கேயன் என்பவர். சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்றுக் காதைக்கு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரைதான் இன்றைய தனித்தமிழ் இசை இயக்கத்திற்கு மூல காரணம் ஆகும். அந்த உரைப் பணிக்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் கண்ண குலத்தார்.



அடியார்க்கு நல்லார், மோரூர்க் கண்ண குலப் பொப்பண்ணை  
காங்கேயன் அளித்த வளமான உணவுதான் சிலப்பதிகார உரை  
எழுதுவதற்குக் காரணம் என்று கூறியுள்ளார்.

“கூற்றைத் தவிர்த்தருள் பொப்பண்ணை காங்கேயர் கோன்  
அளித்த

சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை செய்வித்ததே”

என்று அடியார்க்கு நல்லார் பாடியுள்ளார்

### தக்கை ராமாயணம்

கம்பர் பெருமான் இயற்றிய இராமாயணத்தையொட்டி தக்கை  
என்னும் இசைக் கருவியால் பாடும் வகையில் இசை ராமாயணம்  
இயற்றியவர் பத்தர்பாடி எம்பெருமான் கவிராயர். அவரை ஆதரித்துப்  
போற்றி இசை ராமாயணம் ஆகிய தக்கை ராமாயணத்தைப் பாடுமாறு  
கூறியவர் மோரூர்க் கண்ண குலக் காங்கேயரில் அத்தப்ப  
நல்லதம்பிக் காங்கேயன் என்பவர். எம்பெருமான் கவிராயர்,

“அவனும் சடையன் காராளன்

அவன்தன் ஊரும் வெண்ணெய் நல்லூர்

இவனும் நல்லதம்பிக் காங்கேயன்

இவன்தன் ஊரும் மோரூராம்

அவனும் கண்ணன் சரராமன்

ஆகவராமன் இவனும் கண்ணன்

இவனும் அவனைப்போல் உலகுதனில்

இராம கதைதனைப் பாடுவித்தான்”

என வெண்ணெய்நல்லூர் சடையப்ப வள்ளலோடு மோரூர்க் கண்ண  
குல அத்தப்ப நல்லதம்பிக் காங்கேயனை ஒப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார்.  
தக்கை ராமாயணத்தில் 12 இடங்களில் எம்பெருமான் கவிராயர்  
அத்தப்ப நல்லதம்பிக் காங்கேயனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

### மோரூர் இலக்கியங்கள்

‘பள்ளு’ என்பது 96 வகைத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று.  
வேளாண்மையை ஒட்டிய பள்ளர் சமூக நிகழ்வுகளை மையமாக

வைத்துப் பாடப்படுவது. மோரூர் பற்றிக் கண்ண குலக் காங்கேயர் செய்வித்த மூன்று பள்ளு நூல்கள் உள்ளன. அவை நல்லபுள்ளியம்மன் பள்ளு, மோரூர்ப் பள்ளு, ஆகவராமன் பள்ளு என்பன. நல்லபுள்ளியம்மன் பள்ளு மட்டுமே அச்சாகியுள்ளது.

மோரூர்க் கண்ண குலக் குமரசாமிக் காங்கேயன் பாட்டில் உயர்ந்த படிக்காசுப் புலவரைக் கொண்டு மோரூர்ப் பாம்பலங்கார ஈசுவரர் மீது வருக்கக் கோவை ஒன்றைப் பாடுமாறு செய்தார். இந்நூல் பாடிய படிக்காசுப் புலவருக்குக் கண்ண குலக் குமரசாமிக் காங்கேயன் தந்தத்தால் ஆன பல்லக்கை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தானாம்.

“அந்திப் பிறைச்சடை யார்அர வாசலர் ஆலயத்தில்  
கந்தப் பிரான்கதை கற்சிலை யால்அமை காங்கேயரில்  
விந்தைப் புயக்கும ரேந்திர வேந்து வியந்தெமக்குத்  
தந்தச் சிவிகை கொடுத்தான் பெரும்புகழ் தாங்கினனே”

என்று படிக்காசுப் புலவர் பாடியுள்ளார்.

### குறவஞ்சி இலக்கியங்கள்

மோரூர்க் கண்ண குலத்தைச் சேர்ந்த கிழாம்பாடிக் கண்ண குலக் காணியாளராகிய பாம்பண்ண கவுண்டர் என்பவர்மீது பவானி பாலபாரதி முத்துசாமிப் புலவர் இயற்றியது ‘பாம்பண்ண கவுண்டர் குறவஞ்சி’ என்பதாகும். மோரூர்ச் சிவபெருமான் பெயர் பாம்பலங்காரர். அப்பெயரை வைத்துக் கொள்வது கண்ண குலத்தார் வழக்கம்.

“சேதுபதி நிகரும் பாம்பண தீரன்”

“புத்தியில் அப்பாச்சி நிகர் பாம்பணேந்திரன்”

என்று கண்ண குலப் பாம்பண்ண கவுண்டர் நூலில் புகழப்படுகிறார்.

முளசி, ஏமப்பள்ளி முதலிய ஊர்களில் காணி பெற்று வாழும் கண்ண குலத்தார்கள் இளையபெருமாள் மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரசன்ன வெங்கட்ரமண சுவாமியை வழிபடு தெய்வமாகக்



கொண்டு வழிபட்டுச் சிறப்புடன் உள்ளனர். அம்மலைப் பெருமாள் மீது பாடப்பட்ட இலக்கியம் 'இளையபெருமாள் குறவஞ்சி'. இவ்விரு குறவஞ்சி நூல்களிலும் கண்ண குலம், கண்ண குலப் பெருமக்கள், காணியூர்கள் புகழ்ந்து பாடப்பட்டுள்ளன.

இவ்விரு குறவஞ்சி நூல்களும் அச்சாகியுள்ளன.

### பிற நூல்கள்

மோரூர்க் கண்ண குலத் திருமலை காங்கேயர் புலவராகவும் விளங்கினார். நூறு பாடல்கள் கொண்ட அர்த்தநாரீசுவரர் நீதிச் சதகம் என்ற நூலை அவர் இயற்றினார். ஒவ்வொரு பாடல் இறுதியிலும் அர்த்தநாரீசுவரர் தன் உள்ளம் அகலாமல் எப்பொழுதும் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்.

“மோரூரில் இலகுபுகழ் நவநாயகன்  
இதயம் அகலாது செங்கோடைவாழ்  
அர்த்தநாரீசுவர மகாதேவனே”

என்பன பாடல்களின் இறுதியாகும்.

முளசி கண்ண குலத்தாரின் பெருமைகளைத் தொகுத்துக் கூறும் வண்ணம் 'முளசையார் மெய்க்கீர்த்தி' என்ற நூல் பாடப்பட்டது. முளசி கண்ண குல வேலகவுண்டர் பாண்டிய நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது பாண்டியன் கேட்டுக் கொள்ளப் பஞ்சம் தீரும் வரையில் பாண்டியர் படைக்கு உணவளித்த செய்தி,

“தென்னவன் படைக்குச் செழிப்புறு வரையில்  
அன்னம் அளித்த அன்னத்தியாகி”

என்று அந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மோரூர்க் கண்ண குல இளையான் காங்கேயனுக்குப் பின் பட்டம் பெற்ற வேங்கி காங்கேயன் மீது 'கிள்ளைவிடு தூது' என்ற நூல் பாடப்பட்டது. வடுகாண்டநாயக காங்கேயன் என்ற மோரூர்க்

கண்ண குலத் தலைவர் பெயரில் ஒரு புலவர் 'அனுராக மாலை' என்ற இலக்கியம் பாடியுள்ளார்.

ஒருமுறை மோரூர், முளசி, கிழாம்பாடி, கொன்னையாறு, நசியனூர், கன்னிவாடி, காளமங்கலம், குழாநிலை, தகடாபுரி, மங்கலம், காஞ்சிக்கோயில், சம்பை, கத்தாங்கண்ணி, கொடுமுடி, ஆலத்தூர், பட்டணம், மணியனூர், ஓடப்பள்ளி, பாலமேடு, ஆனங்கூர், வாளையாறு ஆகிய ஊர்களைச் சேர்ந்த கண்ண குலப் பெருமக்கள் அனைவரும் மோரூரில் கூடித் தங்கள் கண்ண குலத்திற்கென சமய நிகழ்ச்சிக்காக மாணிக்கி என்ற பெண்ணை நியமித்து அப்பெண்ணுக்கு "கண்ண குல திலக கனக மாணிக்கி" என்று பெயர் வைத்து கண்ண குலத்தார் அனைவரும் குடிக்கு ஒரு பணமும், ஒரு வள்ளத் தானியமும் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டனர். இந்த நிகழ்ச்சி 'கண்ணர் குல அகவல்' என்று இலக்கியமாகப் பாடப்பட்டது.

கண்ண குலக் குழந்தையண கவுண்டர் மீது 'அட்ட மங்கல மாலை' என்ற இலக்கியம் பாடப்பட்டது. இது மிக அரிய இலக்கியம் ஆகும்.

“கண்ணன் குழந்தையணன் காசினியில் வாழ்கநல  
மன்னுமட்ட மங்கல மாலை”

என்று அந்நூல் புகழப்பட்டது.

திண்டல் குருசாமிப் புலவர் திண்டல் மலை வேலாயுதர் மீது நூறு பாடல்கள் கொண்ட 'சதகம்' இயற்றியுள்ளார். தன்னை ஆதரித்த நசியனூர்க் கண்ண குலக் குழந்தையண கவுண்டரைப் பாடல் தோறும் புகழ்ந்து பாடுகிறார்.

“வினையகல் நசியனூர் கண்ணகுல கோத்திரம்  
வேந்தனாம் குழந்தையணவேள்  
மெய்யுளம் குடிகொண்ட திண்டல்கிரி மீதில்வளர்  
வேலாயுதக் கடவுளே”

என்பது அத்தொடர்களாகும்.



முளசி கண்ண குலக் குழந்தையணன் மீது 'திருமுகப்பா' என்ற இலக்கியப் பாடப்பட்டுள்ளது. அவர் கன்னிவாடிக் கண்ணர் வழி வந்தவர் எனபதை,

“பண்புடன் கன்னி வாடியில் உதிக்கும்  
நண்பன்விற் காமன் நவில்கொடைப் பிரதாபன்  
கண்ண குலத்தில் கற்பகம் ஆனோன்”

என்று கூறுகிறது.

### கல்வெட்டுகள்

கண்ண குலம் பற்றிய கல்வெட்டுகள் ஈரோடு, காளமங்கலம், கிழாம்பாடி, கொக்கராயன்பேட்டை, கொளநல்லி, சித்தளந்தூர், செல்லப்பம்பாளையம், திண்டல், திருச்செங்கோடு, நசியனூர், வெள்ளோடு ஆகிய ஊர்களில் கிடைக்கின்றன.

கண்ண குலத் திருமலை காங்கேயன் கொக்கராயன்பேட்டை பிரம்மபுரீசுவரர் கோயிலுக்கு நிலக்கொடையளித்தார் (1516). திருமலை அத்தப்ப நல்லதம்பிக் காங்கேயன் திருச்செங்கோடு செங்கோட்டு வேலவர் சன்னதியில் சில திருப்பணிகள் செய்தார் (1600). அத்தப்ப இம்முடி நல்லதம்பிக் காங்கேயன் செங்கோட்டு வேலவர் கோயிலில் பெரியாண்டவர் சன்னதி கூடத்தில் 34 தூண்களுடன் மண்டபம் சிற்பச் சிறப்புடன் அமைத்தார் (1619). 'மோரூர்க் கண்ண குல வேல் பூபதி சந்ததி குமார நல்லதம்பி குமாரசாமிக் காங்கேயன் மலையில் விசுவநாதர் - விசாலாட்சி சன்னதி, நாரி கணபதியார் மண்டபம் போன்ற திருப்பணிகள் செய்தார். இவைகளுக்குரிய கல்வெட்டுகள் அங்கு உள்ளன.

'நசையனூர் வெள்ளாளர் கண்ணர்களில் பெற்ற பெருமாள் அழைப்பிச்சான்' என்பவர் நசையனூர் மூவேந்தீசுவரர் கோயிலில் கருவறை, அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம் ஆகியவற்றை ஊரார் துணையுடன் முன்னின்று கட்டினார் (1500). திண்டல் மலை வேலாயுதசுவாமி கோயிலில் 1849இல் தீபத்தம்பத்தை மண்டபத்துடன்

கட்டியவர்கள் வெள்ளைக் கவுண்டர், கருப்பண கவுண்டர், சேனாபதிக் கவுண்டர் ஆகியோர். இவர்கள் நசியனூர்க் கண்ண குலத்தினர்.

கொளநல்லி பொன்குழலியம்மன் கோயிலைக் காணி யுரிமைக் குலதெய்வக் கோயிலாகக் கொண்ட கண்ண குலத்தார் அக்கோயிலில் பல திருப்பணிகள் செய்ததாகக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

1827இல் திருமலைக் கவுண்டர் மகா மண்டபத்தையும், 1828இல் அத்தப்ப கவுண்டர், செங்கோட கவுண்டர், பொய்ங்காக் கவுண்டச்சி ஆகியோர் அம்மன் கோயிலையும் கட்டினர். சுப்பிரமணியரை எழுந்தருளச் செய்தனர். 1829இல் இருமடிக் கவுண்டர் குறிஞ்சி மண்டபம் கட்டினார். 1834இல் 'குழாநிலை கண்ண குல கோத்திரமாகிய குடிகள்' ரெங்கமண்டபம், துலுக்கணசாமி மண்டபம் ஆகியவற்றைக் கட்டினர். கச்சிமாபட்டி கண்ண குல கவுமாரன் கருப்ப கவுண்டன், மோள கவுண்டர் ஆகியோர் கிழக்குச் சுவரைக் கட்டினர். 1876ஆம் வருடம் கொளநல்லி பாம்பலங்காரர் கோயிலில் கர்ப்பக் கிரகம், சோபண மண்டபம் ஆகியவற்றைக் கட்டினர்.

பேரோடு - செல்லப்பம்பாளையம் கரியபெருமாள் கோயிலை 1728இல் கட்டியவர்கள் காளமங்கலம் கண்ண குலத்தைச் சேர்ந்த கங்காபுரம் செல்லப்ப கவுண்டர், எல்லப்பாளையம் கருப்பண கவுண்டர் ஆகியோர். 1851 ஆம் ஆண்டு காளமங்கலம் கலியாண வரதராசப் பெருமாள் கோயிலில் அனுமன் கோயிலைக் கட்டியவர் கண்ண குல நல்லாக் கவுண்டர் என்பவர். 1742இல் சித்தளந்தூர் அத்தனூரம்மன் கோயில் திருப்பணியில் பங்கு கொண்டவர்கள் ஒலகப்பம்பாளையம் ஒலகப்ப கவுண்டர், தேவடியாபாளையம் இராமசாமிக் கவுண்டர் ஆகிய கண்ண குலத்தார் ஆவர்.

### செப்பேடு - பட்டயங்கள்

கொங்கு நாட்டுச் சமுதாய ஆவணங்களான செப்பேடு - பட்டயங்களில் ஐந்து கண்ண குலத்தார்க்கு உரியவை.



அவற்றுள் முதன்மையானது 'கன்னிவாடிக் கண்ண குலப் பட்டயம்'. இப்பட்டயம் மூன்று பகுதிகளையுடையது. கண்ண குல நல்லதம்பிக் கவுண்டர் எல்லை பிரிப்பதில் மூவேந்தர்கட்கு உதவி மன்றாடியார் பட்டம் பெற்று தலையநாடு ஆட்சி பெற்றதை முதல் பகுதி கூறுகிறது.

கன்னிவாடிக் கண்ண குலக் கந்தசாமிக் கவுண்டர் மகள் நல்லம்மாள், பள்ளி வேளாளர் (வன்னியர்) மகள் வள்ளியம்மாள் இருவருக்கும் ஏற்பட்ட சபதம் காரணமாகக் கண்ண குலப் பெண் நல்லம்மாளைப் பள்ளி வேளாளர் மணமகனுக்கு மண முடிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதற்கு இணங்காமல் கருநாயை மணக்கோலம் செய்விட்டுக் கண்ண குலத்தார் அனைவரும் கன்னிவாடியை விட்டு வெளியேறி விடுகின்றனர். பல ஊர் வழியாக மோரூர் வரை வருகின்றனர். வரும் வழியில் சூரிய உதயமாகும் பொழுது பிறந்த சூரிய காங்கேயன் பாண்டியர் உதவியுடன் மோரூரில் ஆட்சியை நிறுவுகிறான். மோரூர் கண்ண குல முத்துச்சாமிக்கவுண்டர் கன்னிவாடியில் ஆட்சியை மீண்டும் நிறுவுகிறார். இச்செய்திகள் இரண்டாம் பகுதியில் கூறப்படுகின்றன.

கன்னிவாடித் தலைவர் கண்ண குல முத்துச்சாமிக் கவுண்டர் மரணம் அடையவே மூன்று தேவியரும், தேவரடியார் மாணிக்கி அங்கமுத்து, ஆண்டி, நாவிதர், பறையர் வீட்டுப் பெண்கள் ஆகிய ஏழு பேர் தீப்பாய்ந்து இறந்த செய்தியையும், அவர்கட்குப் படைக்கலம் செய்யும் சடங்கு விபரத்தையும் மூன்றாம் பகுதி கூறுகிறது.

இப்பட்டயத்தில் கண்ண குலத்தார்க்கு ஆதரவாகப் பணி செய்தவர்கள் நல்லராண்டி, நாவித நல்லான், பறையன் காளி ஆகியோர் ஆவர். கண்ண குலத்தார்க்கு ஆதரவு தெரிவித்த ஆனங்கூர்க்காரி, தலையூர் வண்ணக்கன், கூத்தம்பூண்டி செம்பூத்தன், பூச்சந்தை, இனுங்கனூர் தனஞ்செயன் குலத்தாரையும், வில்வேட்டுவர், விளக்கு வேட்டுவர், கரும்பிளி வேட்டுவர், குண்ணாடி வேட்டுவர், மாச்சாடி வேட்டுவர், 500 கோத்திரம் செட்டிகள் ஆகியோரையும் 'பாதிப் பங்காளிகள்' எனக் குறித்திருப்பது சிறப்புக்குரியது.

கத்தாங்கண்ணிக் கண்ண குலச் செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் இக்கரைக் கத்தாங்கண்ணி செவந்தி குல தீத்தாக் கவுண்டர் மகள் வெள்ளைப் பிள்ளை பழனியம்மாளைத் திருமணம் செய்து கொண்டு கத்தாங்கண்ணி முழுக்காணி பெற்றதைக் கத்தாங்கண்ணி கண்ண குலச் செப்பேடு கூறுகிறது.

1904 ஆம் ஆண்டு நஞ்சை-புஞ்சைக் காளமங்கலம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த கண்ண குலத்தார் அனைவரும் கூடி நத்தமேடு மாரியம்மன் கோயில் திருப்பணி பூசை, திருவிழா பற்றி செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தைக் காளமங்கலம் பட்டயம் கூறுகிறது. முத்தாயி பாளையம், வேலம்பாளையம் மேல்முகம் என்றும், கணபதிபாளையம் கணபுலபுதூர் கீழ்முகம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

1722 ஆம் ஆண்டு கன்னிவாடி, பழமடம், கண்ணனூர்க் கண்ண குலத்தார் திருச்செங்கோடு பணிமலைக் காவலர் பூசாரிக்கு (நல்லதம்பிப் பண்டாரம் ஏறருள் முத்துத்துலுக்கப் பூசாரி) வேலவர் திருமலைக் கட்டளைக்கு கண்ண குலத்தார் வீட்டுக்கு 5 பணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதைப் 'பணிமலைக் காவலர் பட்டயம்' கூறுகிறது.

மோரூர்க் கண்ண குலத் தலைவருக்கு மகப்பேறு இல்லை என்று செங்குந்தர் குல நல்லய்யன் தன் தலையை அறுத்துக் கொண்டு பலி கொடுத்துக் கொண்டான். அதனால் செங்குந்தர்கள் சில உரிமை பெறுகின்றனர். நல்லய்யன் முத்துக்குமாரசுவாமி என்று தலைப்பலிக் கோலத்தில் சிலையாக நிறுவப்பட்டு கண்ண குலத்தார் குலதெய்வக் கோயிலான மோரூர் நல்லபுள்ளியம்மன் கோயிலில் வணங்கப் படுகிறார்.

அஞ்சபடிக்காரர் செப்பேடு கண்ண குலத்தார் 'மாரி' என்ற ஒருவரைத் தங்கள் குலமாணிக்கனாக நியமித்த விபரம் கூறுகிறது. அஞ்ச குலத்தார் 88 ஊர் காணி பெற்ற செப்பேட்டில் "நசியனூர்க் கண்ண குலம் பிறப்பண கவுண்டரும்", முளையாம்பூண்டிக் காடை குலத்தார் பிள்ளையப்பம்பாளையம் காணி ஏற்படுத்திய பட்டயத்தில்



ஆதிகண்ணர் முதல் வீடு பெரியதனம் தென்பழனிக் கவுண்டர், புதூர் தென்பழனிக் கவுண்டரும், காதையூர்ப் பட்டக்காரர் செப்பேட்டில் கத்தாங்கண்ணி கண்ண குலச் செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டரும், கொங்குப் புலவர் நியமனப் பட்டயத்தில் கண்ண குல நல்லதம்பிக் கவுண்டரும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

கண்ண குலப் பெருமக்கள் திருச்செங்கோடு சோமசம்பு சிவாச்சாரியார் மகன் குலசேகர பட்டர், பாகூர் ஞானசிவாச்சாரியார் இம்முடி அகிலாண்ட தீட்சிதர் ஆகியோரைக் குலகுருவாக ஏற்றுச் செப்பேடு அளித்துள்ளனர்.

### கண்ணப்ப மன்றாடி

மோளூர்க் காங்கேயர் ஒருவருக்கு மதுரை சொக்கநாதர் - மீனாட்சியம்மன் சன்னதியில் பாண்டிய மன்னன் “கண்ணப்ப மன்றாடி” என்று பட்டம் அளித்ததாகக் கொங்கு மண்டல சதகம் கூறுகிறது(வால. 76).

“விண்ணப்ப மன்றாடி சொக்கர்மீ னாட்சியும் மீனவற்குக்  
கண்ணப்ப மன்றாடி நீயென் றதுமதிக் காங்கயற்கு  
எண்ணப்ப மன்றாடி கண்ணன்தன் கோத்திரம் ஏழுகடல்  
மண்ணப்ப மன்றாடி கார்விடுத் தான்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது சதகப் பாடலாகும்.

### திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணிமாலை

மோளூர், முளசி, ஏமப்பள்ளியைச் சேர்ந்த கண்ண குலப் பெருமக்கள் பலர் திருச்செங்கோட்டுக்குச் செய்த திருப்பணிகளை விளக்கமாகக் கூறுகிறது திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணி மாலை. முப்பது பாடல்களில் நூலாசிரியர் சதாசிவ பண்டிதர் அவற்றைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

நிலத்தம்பிரான் கோயில் என வழங்கும் கைலாசநாதர் கோயிலில் கண்ண குல வேல கவுண்டர் கிணறு வெட்டிய

செய்தியையும், மலையில் தேவார மூவர்க்கு அமைத்த கோயில் பணியையும்,

“கன்னல்செறி கோதைக் கயிலாயர் கூபம்மலைப்  
பன்னுதமிழ் மூவர் படர்கோயில் - முன்னமருள்  
நாட்டுவே லன்புரிந்தான் நன்மையுடன் கண்ணர்குலம்  
மேட்டிமையாய்த் தான்வாழ்க வே”

என்ற பாடல் விளக்குகிறது.

“தென்முளசைக் கண்ணர் தினம்அரிசி ஐந்துபடி  
தொன்மடமா மண்டபமும் தோள்மாலைத் - தர்மம்  
நடத்தினார் கோதைஅர்த்த நாரீசர் அன்பாம்  
இடத்தின ராயிருந்தா ரே”

என்ற பாடல் முளசைக் கண்ணர் கொடையைக் கூறுகிறது.

1629 ஆம் ஆண்டு மோரூர்க் கண்ண குலக் குமாரசுவாமி செய்த அழகிய விமானப் பணியைக் கீழ்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

“வெற்றிபுனை கலியுக சகாத்தம்ஆ யிரம்மிசை  
விளங்கும்ஐஞ் ஞாற்றைம்பதில்  
மேவுசுக் கிலவருடம் வைகாசி தன்னிலே  
வியன்அரவ மலைமேலிடம்

பெற்றஉமை பாகர்பல கனிவாசல் தன்னிலே

பெரியமண் டபம்நடுவிலே

பிரியமுடன் ஏமகூ டத்தைநிகர் என்னவே

பேருலகு மகிழ்வெய்தவே

பொற்றிரு விமானமது கண்டனன் அனேகதவ

புண்ணியம் கைக்கொண்டனன்

பூசுரை ஈசரைக் கவிஞோரை அரசரைப்

பூசித்து வரம்எய்தினன்



கொற்றமிகு மோரூர் படைத்தகண் ணன்கங்கை  
கோத்திரம் தன்னில்உதயன்  
கோகனக முகனான நல்லநா யகன்அருள்  
குமார்ச் சுவாமிதானே”

### பாண்டியன் சூட்டிய மணிமகுடம்

“மதுரபுரி கூடலில் சொக்கர்அங் கயற்கண்ணி  
மலைமகள்தன் மீனாட்சியும்  
வைகைநதி சொக்கயம் பொதியமா மலைகளும்  
வாருதி கயல்மணிகளும்

சதுரகிரி காங்கயம் ஆறுகால் பீடமும்  
மிக்கசங் கப்பலகையும்  
தனுவிசையு வேப்பமலர் மீனத் துவசமும்  
சாமத்துரோக மணிவெண்டயம்

அதுரகையி னால்மக மேருசெண் டால்எறிந்து  
ஆயிரத் துரோகமணியும்  
அணிரத்த மணிமகுடம் பாண்டியன் கிரீடமும்  
அவர்கையால் முடிபொறுத்தாய்

கதிரசம் புகழ்கன்னி மோருரு காங்கயம்  
கண்ணர்குல மதிவேந்தனே  
கருணைபுரி திலகம்என கனகமுடி கவித்திட்ட  
கண்ணர்குல மேருநீயே”

என்ற பாடல் கண்ண குலத் தலைவர் ஒருவருக்குப் பாண்டியன் செய்த சிறப்பைக் கூறுகிறது.

### கண்ண குலப் பிரிவுகள்

கன்னிவாடியிலிருந்து புறப்பட்ட கண்ண குலத்தார் அமராவதி ஆற்றைக் கடந்தனர். முதலில் ஆடை நனையாமல் வந்தவர்கள் நாட்டார் கண்ணன் குலம் என்றும், ஓரளவு ஆடை நனைந்து

வந்தவர்கள் கண்ணன் குலம் என்றும், ஆடை முழுவதும் நனைந்து வந்தவர்கள் கண்ணந்தை குலம் என்றும் பெயர் பெற்றனர்.

எனவே நாட்டு வேளாளர் கண்ணர், கண்ணர், கண்ணந்தை குலத்தார் மூவரும் பங்காளிகள் என்பது தெளிவு. திருமண உறவு கூடாது. நாட்டு வேளாளர் கண்ணன் குலத்தார் மோரூர், முளசி, வெண்ணந்தூர் ஆகிய ஊர்களில் காணி பெற்றுச் சிறப்புடன் வாழ்கின்றனர். மோரூர்க் கண்ண குலத்தாரில் சின்னவகை, பெரிய வகை என இரண்டு பிரிவுகள் உள்ளன. மோரூர்க் கண்ணர் சூரிய காங்கேயனால் ஆட்சியுரிமை பெற்றனர். “மாவிரட்டி” என்ற பழம்பெயர் பெற்ற மாவிரட்டிபட்டியில் கண்ண குலத்தார் “பொத்தி முளசியார்” அல்லது பொதுநிலை முளசியார் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். மாவிரட்டிபட்டிக்குப் பயிரன் குலத்தாரும், ஆந்தை குலத்தாரும் காணியாளர்களாக உள்ளனர். மூன்று குலத்தாருக்கும் செல்லாண்டியம்மனே குலதெய்வமாக உள்ளார். முளசிக் கண்ணர் இளையபெருமாளையும், மோரூர்க் கண்ணர் நல்லபுள்ளியம்மனையும், வெண்ணந்தூர்க் கண்ணர் செல்லாண்டியம்மனையும் குலதெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடுகின்றனர்.

### வீரமாத்திகள்

கன்னிவாடி மணலூரில் கண்ண குலத் தலைவர் முத்துசாமிக் கவுண்டர் காலமானவுடன் அவர் மனைவியரான ஆந்தை குலக் காளியம்மாள், வெண்டுவன் குல வேலம்மாள், பூச குல சந்தராயி மூவரும் தீப்பாய்ந்து இறந்தனர். அவர்கள் வீரமாத்தி ஆனமையால் படைக்கலக்காரி என்ற பெயரில் சீர்கள் செய்து வணங்கப்படுகின்றனர் அவர்கள்,

“துன்னுலகில் விரிகின்ற காவேரி சரையுநதி

பிரயாகை துங்கபத்ரை

சொல்கிருஷ்ணா நர்மதா கங்கைநதி யமுனையும்

தூயகோ தாவிரிநதி

இந்நதிகள் தன்னிலே மூழ்குவதை”ப்போல



அவர்கள் தீப்பாய்ந்தார்களாம். வீரமாத் திகளான படைக்கலக்காரிகளை வழிபடும் முறை கன்னிவாடிப் பட்டயத்தில் மிகவும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அதேபோலக் காளமங்கலத்தில் நல்லாத்தாள், கொளா நல்லியில் மலையாத்தாள், காகம் கிராமத்தில் வீரமாத் தி ஆகியோரைக் கண்ண குலத்தார் வீரமாத் தி - முன்னோர் வழிபாடாக வழிபட்டு வருகின்றனர். இவ்வூர்க் காணியாளர்களான கண்ண குலத்தில் ஒரு பிரிவினர் 'சாமி செய்தல்' என்ற பெயரில் வீரமாத் தி வழிபாட்டைச் செய்து வருகின்றனர். காளமங்கலம் நல்லாத்தாள் வரலாறு 'கதைப்பாடல்' வடிவில் உள்ளது.

## 18. கணக்கன் குலம்

கணக்கர்களாகப் பணிபுரிந்தவர்களின் வழிவந்தவர்கள் தங்களைக் கணக்கன் குலத்தார் என்று அழைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். பொருத்தமானவன் என்பதைக் 'கணக்கானவன்' என்கிறோம். சகல விதத்திலும் சிறப்பு இயல்புகள் பொருந்தியவரையும் 'கணக்கானவன்' என்பர். இசைவித்தல் என்பதைக் 'கணக்குப் பண்ணுதல்' என்பர். சிறப்பான பொருளிலேயே இக்குலம் அழைக்கப் பட்டிருக்கலாம்.

“வேளாண் தொழிலை விட்டுவிட்டு கணக்கு வேலை பார்த்து வாழ்வது நல்லது என்ற மனோபாவம் கொண்ட வேளாளர் சிலர் பாளையக்காரர். மிட்டாமிராசு மணியகாரரிடம் கணக்கராகப் பணியாற்றினர். அவர்கள் நாளடைவில் ஒரு தனிக்குலமாக அழைக்கப் பட்டனர்” என ஆய்வாளர் ஒருவர் எழுதியுள்ளார்.

கணக்கன் குலத்தார் காணியூர்கள் வெள்ளியணை, வஞ்சி (கரூர்), கொந்தளம், ஓமலூர், விண்ணப்பள்ளி, பவித்திரம், தேவநல்லூர், பல்லாக்கோயில், முன்னூர், வள்ளியறச்சல், பூண்டி, கீரனூர், மைவாடி, கடத்தூர் என்பன ஆகும். இதனை,

“வெள்ளி யணைவஞ்சி கொந்தளம் ஓமலூர்

மேவுவிண்ணப்

பள்ளி பவுதையும் தேவநல் லூர்பல்லாக்

கோயில்முன்னூர்

வள்ளி யறச்சலூர் பூண்டியும் கீரனூர்

மைவாடியும்

விள்ளும் கடத்தூர் கணக்கன் குலத்தோர்கள்

மேவியதே!”

என்ற பாடல் விளக்குகிறது.

கொங்கு வேளாளர்கள் தங்கள் சமயச் சடங்கு கோயில் விழாக் களுக்காக 'மாணிக்கி' என்ற பெண்பாலாரை நியமித்துக் கொண்டது போல ஆண்களையும் சில குலத்தார் நியமித்தனர். கணக்கன் குலத்தார்



‘இராமன்’ என்ற கலைஞரை நியமித்துக் கொண்டனர் என்றும், அவர்கட்கு மாணிக்கை அல்லது மாணிக்கம் என்பது பெயர் என்றும் அஞ்சுபடிக்காரர் தீர்ப்பு என்ற ஓலைச்சுவடி கூறுகிறது.

வள்ளியறச்சல் அழகுநாச்சியம்மனை வழிபடும் கணக்கன் குலத்தார் கணக்கன்பட்டி முதலிய பல ஊர்களில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். உடுமலை வட்டத்திலும் கணக்கன் குலத்தார் வாழ்கின்றனர்.

கணக்கன் குலத்தாரின் முக்கியக் காணியூரான வள்ளியறச்சல், கீரனூர் ஆகிய ஊர்களில் அவர்களின் கொடை பற்றிய கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன.

கொங்குச் சோழன் விக்கிரமசோழனின் 11 ஆம் ஆட்சி யாண்டில் (கி.பி.1015) வள்ளியறச்சல் கணக்கன் குலக் காணியாளரான கேசன்மூக்கன் என்பவர் மாந்தீசுவரர் கோயிலுக்குக் கொடையளித்து உள்ளார்.

கொங்குச் சோழன் வீரராசேந்திரதேவரின் 16ஆம் ஆட்சி யாண்டில் (கி.பி.1223) கீரனூரான கொழுமங்கொண்ட சோழநல்லூரில் உள்ள கணக்கன் குலக் காணியாளர் மாறன் முசுதரன் என்பவர் கீரனூர் திருவாகீசுவரம் உடையார் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைத்ததை அக்கோயில் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

### கல்வெட்டு

“ஸ்வஸ்திஸ்ரீ வீரராசேந்திர தேவர்க்கு யாண்டு பதினாறாவது பொங்கலுர்க்கா நாட்டில் கீரனூரான கொழுமங் கொண்ட சோழநல்லூரில் வெள்ளாளர் கணக்கரில் மாறன் முசுதரனேன் ஆளுடையார் திருவாகீசுவரம் உடையார்க்கு நான் வைத்த சந்தியாதீப விளக்கு ஒன்றுக்கு நான் ஸ்ரீபண்டாரத்தில் ஒடுக்கின துளை கழஞ்சும் இப்பொன் கைக்கொண்டு சந்தியா விளக்கொன்றும் இக்கோயில் காணியுடைய சிவப்பிராமணன் காசியபன் பாண்டியன் சுந்தனான சைவ சூளாமணி பிரமாதராயனேன் இக்கோயில் குடங்கொண்டு கோயில் புக்கார் செலுத்துவதாக பன்மாகேஸ்வரர் ரட்சை.”

## 19. கணவாளர் குலம்

“கணமான வாள் ஏந்திப் போரில் போராடி வெற்றி பெற்ற வேளாளர் வழிவந்தவர்கள் கணவாளர் குலத்தார் ஆயினர். அல்லது கணமான வாழ்வு, எல்லோரும் போற்றிப் புகழும் பெருவாழ்வு வாழ்ந்தவர்கள் கணவாளர் குலத்தார் என அழைக்கப்பட்டனர்” என்று டி.எம்.காளியப்பா கூறுகிறார்.

‘கணம்’ என்றால் கூட்டம், குழு, திரண்டோர் என்ற பொருள் உண்டு. கோயில்களில் நிர்வாகம் செய்யும் மக்கள் கணப்பெருமக்கள் என அழைக்கப் பெறுகின்றனர். திருச்செங்கோட்டில் “திருவாதிரைக் கணப் பெருமக்கள்”, “துவாதசிக் கணப் பெருமக்கள்” என்ற குழுவினர் அந்தந்த விழாவைக் கொண்டாடினர். எனவே கூட்டமாகச் சேர்ந்து வாழ்ந்தவர்கள் கணவாளர் குலம் எனப்பட்டனர் என்ற கருத்தில் நல்.நடராசன் எழுதியுள்ளார்.

தே.ப.சின்னசாமியும் ‘கணநாதர்’ என்பதை மேற்கோள் காட்டி குழுத் தலைவர் வழிவந்தோர் எனக் கூறுகிறார். கணங்களின் தலைவர் ‘கணபதி’ ஆனதைப் போல என்கிறார்.

கணவாளர் குலத்தார் காங்கய நாட்டுக் கண்ணபுரத்தின் காணியாளர்கள். காங்கய நாட்டுக் கண்ணபுரக் காணிப்பாடல்,

“அமரர் தொழும் கண்ணையில் அதனில்வளர் செங்கண்ணன்  
அரசுபுரி அதியனவனை  
அளப்பரிய ஓதாள குலவனை நலமிகும்  
ஆசைமிகும் மால்பதரியை  
அன்புமிகும் கணவாள குலதீரர் தங்களை  
அச்சமிகு மாவெட்டியை  
அனைவர்புகழ் செட்டியை முத்தன்வண் ணக்கனை  
அற்புதக் கடுந்தூளியை”

என்று கூறுகிறது.



கொங்கு வடகரை நாட்டிலும், காஞ்சிக்கோயில் நாட்டிலும் கொங்கு வேளாளர்களில் ஒரு பிரிவினர் வடகரையார், நரம்பர் என அழைக்கப்படுவதுடன் 'கணவாளர்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இலக்கியங்களிலும் இச்சொல் பயின்று வருகிறது. வடகரைக் கவுண்டர் என அழைக்கப்படும் இவர்களின் தலைமைத் தலம் கோபிசெட்டி பாளையம் அருகில் உள்ள பாரியூர் ஆகும்.

பாரியூரில் கணவாளர் குலத்தில் 'செட்டிபிள்ளையப்பன்' என்பவர் வாழ்ந்து வந்தார். பெரும் செல்வந்தரான அவர் புலவர்கட்கும், ஏழையர்க்கும், இரவலர்கட்கும் வரையாது வழங்கியே ஏழையாகி விட்டார். இனி உதவி கேட்டு எளியவர் வந்தால் அவரிடம் கொடுக்க எதுவும் இல்லை.

“திருவள்ளுவர், சாவது என்பது மிகவும் துன்பம் தரத்தக்கது தான்; ஆனால் பிறருக்கு ஈகை செய்ய ஒன்றும் இல்லாதபோது உயிர் வாழ்வதைவிட சாவது மிகவும் இன்பம் தரக்கூடியது” என்கூறுகிறார்.

இதனை உட்கொண்ட செட்டிபிள்ளையப்பன் ஈகை செய்யும் பொருள் இல்லாதபோது சாவதே மேல் என்று அருகில் இருந்த வனத்தில் புலி வாழும் ஒரு புதரில் வீழ்ந்து சாகச் சென்றார். செட்டி பிள்ளையப்பன் வருவதைக் கண்ட திருடர்கள் தாம் கொள்ளையடித்து வந்த பொருளைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் கொள்ளைப் பொருளைப் போட்டுவிட்டு ஓடிப்போய் விட்டனர். செட்டிபிள்ளையப்பன் அந்தப் பொருளை எடுத்துக் கொண்டு வந்து இரவலர்க்கு வழங்கினார். இச்செய்தியைக் கொங்கு மண்டல சதகமும், பாரியூர் அமரவிடங்கர் குறவஞ்சி இலக்கியமும் கூறுகின்றன.

“கலியின் மெலிந்து புகல்கவிக்கு ஈயப் பொருளின்மையால்  
புலியின் உழைப்புக்குக் கள்வர்கள் பங்குப் பொருள்திரளை  
மலிய எடுத்துப் புலவருக்கு ஈந்த வடகரையான்  
வலியன் கணவாளன் செட்டிபிள் ளான்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது கார்மேகக் கவிஞரின் கொங்கு மண்டல சதகப் பாடலாகும் (98).

“இட்ட மான கவிசொலும் புலவருக்கு  
 இல்லையென்று சொலற்கு அஞ்சிக் காட்டில்வாழ்  
 துட்ட வன்புலித் தூரில் புகுந்துநல்  
 தூய வன்கண வாள குலத்தினன்  
 செட்டி பிள்ளையப் பன்தினம் தொண்டுசெய்  
 தேவி மாமலை மாதொரு பங்குள  
 கட்டு செஞ்சடை அமர விடங்கனார்  
 கதித்து வாழ்பாரி யூர்எங்கள் ஊரே”

என்பது அமரவிடங்கர் குறவஞ்சிப் பாடலாகும்.

இச்செட்டி பிள்ளையப்பன் பாரியூர் அமரவிடங்கப்பெருமான் கோயிலில் திருப்பள்ளி எழுச்சியின்போது ஒரு சந்தியா தீபம் வைத்ததை ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

“ஸ்வஸ்திஸ்ரீ பிரதாபச் சக்கரவர்த்தி போசளபுஜபல வீர வல்லாள தேவர் பிருத்விராஜ்ஜியம் பண்ணியருளா நின்ற சம்வத்சரத்து ஆவணி மாதம் முதல் காஞ்சிக் கூவல் நாட்டில் பாரியூர் வெள்ளாளர்களில் செட்டிபிள்ளையப்பனேன் உடையார் அமரவிடங்கப் பெருமாளுக்கு திருப்பள்ளி எழுச்சி சந்தியாதீபம்”

என்பது அதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டாகும்.

### தீப்பாய்ந்த கணவாள குல நல்லய்யன்

நவஞானி என்ற பார்ப்பனப் பெண் தன்னையும், தன் மகனையும் கொன்ற கணவனைப் பழி வாங்க எண்ணினாள். திருவாலங்காடு புரிசைகிழார் மகளாக மறுபிறவியில் பிறந்தாள். பேய் வடிவான அவளை ஊரார் ஒதுக்கினர். நீலி என்று பெயர் பெற்ற அவள் காட்டில் அலைந்தாள். தரிசன செட்டி என்ற பெயரில் தன் முன் பிறவிக் கணவன் காட்டு வழியாக வந்தபோது அவனைத் தொடர்ந்தாள். பழையனூர் வேளாளரிடம் தரிசன செட்டி தன் கணவன் என்றும், தன்னை விட்டுப் பிரிந்து செல்கிறான் என்னோடு சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டாள்.



பொழுதானதால் அடுத்த நாள் காலையில் விசாரிக்கலாம் என்று கூறி அவர்கள் இருவரையும் ஒன்றாக ஓர் இல்லத்தில் தங்கச் செய்தனர். நீலியால் தன் உயிருக்கு ஆபத்துநேரும் என்று கெஞ்சிய தரிசன செட்டியிடம் நாங்கள் எழுபது வேளாளர்களும் உன் உயிருக்குப் பிணை என்று கூறி இருவரையும் ஒன்றாகத் தங்க வைத்தனர். இரவில் நீலி தரிசன செட்டியைக் கொன்று விட்டாள். அடுத்த நாள் காலை தங்களிடம் அடைக்கலம் அடைந்த தரிசன செட்டி இறந்ததால் எழுபது வேளாளர்களும்சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்ற தீப்பாய்ந்து இறந்தனர்.

இந்த வேளாளரில் கணவாள குல நல்லய்யனும் ஒருவர். இந்நிகழ்ச்சியை ஒரு பாடலாக கம்பநாதசுவாமிகள் தன் கொங்கு மண்டல சதகத்தில் பாடியுள்ளார்.

“முழுவார் வணிகர்க்கு நீலி பழிக்கு முதல்வன்என்று  
கொழுவால் கழுத்தை ஒடித்தவன் காண்எள்ளுக்கு ஓர்  
பணிப்பில்  
கிழைகண வாள கோத்திரன் நல்லய்யன் கீர்த்தியிலே  
வழுவா நெருப்பினில் வீழ்வான் திருக்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது சதகப் பாடலாகும். கொங்கு வேளாளரில் விழிய குலத் துலுக்கண்ண ராவுத்தன் என்பவரும் நீலி பழிக்குத் தீப்பாய்ந்து இறந்ததாக வாலசுந்தரக் கவிராயரும் தன் கொங்கு மண்டல சதகத்தில் பாடியுள்ளார்.

“எளியவர் நீலி வணிகனுக்கு ஓர்பழிக்கு ஏழுபத்துப்  
பழிதனை ஈந்து கொளுமுனை யாற்பதின் மூவர்முன்னே  
விளியகு லேந்திரன் துலுக்கண்ண ராவுத்தன் மேவுகங்கை  
வழிபெற மூழ்கி எழுந்தான் புகழ்க்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது அப்பாடலாகும்.

‘நீலிக் கண்ணீர்’ என்ற வழக்கு இக்கதையால் எழுந்ததாகும்.

‘நீலி தனக்குஅஞ்சி நின்றவணி கேசனுக்கோர்  
கோலி அபயம் கொடுக்கும்கை’ - திருக்கை வழக்கம்

‘பண்புபெற வேயுலகில் நீலிபழி தந்துமே  
பார்புகழ் வந்த சமூகம்’ - தனிப்பாடல்

## 20. கல்லி குலம்

கொடுமணல் இலக்கியத்தில் “கல்லி” என்றும், வேளாளர் குலக் கும்மியில் “கல்லியன்” என்றும் இக்குலம் குறிக்கப்படுகிறது.

கிருஷ்ணதேவராயன் காலத்தில் 1532 ஆம் வருடம் வெள்ளகோயில் ஊரார் மயில்ரங்கம் தீரா வினை தீர்த்தார் கோயிலுக்கு அங்கரங்க வைபோகத்துக்காகப் பொம்மநல்லூர் என்ற ஊரில் 250 குழி மாநியம் அளித்தனர். அக்கொடைக்குச் சாட்சிக் கையொப்பம் இட்டவர்களில் “வெள்ளாளன் கல்லிகளில் பூமாண்டார் கல்லி கட்டியார்” என்பவர் ஒருவர்.

பழைய காணிப் பாடல்களில் வெள்ளகோயில் காணியாளர்கள் கொங்கு வேளாளரில் ஆந்தை, வில்லி, மாடை, ஓதாளன், வண்ணக்கன், தனஞ்செயன் குலத்தார் ஆவர்.

“மருவுவெள் ளையம்பதி யில்வளர் குருகுலனை

வாகுசேர் ஆந்தைகுலனை

வரிசைதிகழ் வில்லியைப் பிரபுடிகு மாடையை

மதுரமொழி ஓதாளனை

வலிமையது சேர்கின்ற அதிகவண் ணக்கனை

மகராசன் யோகமருவும்

வாகுற்ற தனஞ்செயனை”

என்பது காணிப் பாடலாகும். ஆனால் இன்று வில்லி குலத்தார் வெள்ள கோயில் காணியாளர்களாக இல்லை. அதற்குப் பதிலாகக் கல்லி குலத்தாரே காணியாளர்களாக உள்ளனர்.

வெள்ளகோயில் வீரக்குமார சுவாமி கோயிலில் காணியாளர் பத்துப் பேரில் கல்லி குலத்தார் எட்டாவது காணியாளராக உள்ளனர்.



## 21. கழஞ்சியர் குலம்

ஓதாளர் அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் களிஞ்சி என்றும், வேளாளர் 96 கீர்த்திப் பாடலில் 'களஞ்சியர்' என்றும் குறிக்கப்பெறும் கொங்கு வேளாளர் குலத்தைக் கல்வெட்டுகள் 'கழஞ்சியர் குலம்' என்று குறிக்கின்றன.

“களஞ்சியம்” என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் “கழஞ்சியர்” என்ற சொல் தோன்றியிருக்கலாம். “களஞ்சியம்” என்பதற்குத் தானியம் சேகரிக்கும் இடம், பண்டசாலை என்ற பொருள்கள் உண்டு. களஞ்சியங்களை (நெற்குதிர் போல) உருவாக்குபவர் அல்லது பண்டசாலையை நிருவகிப்போர் “களஞ்சியர்” எனப் பெயர் பெற்று அச்சொல் கழஞ்சியர் என்று மாறியிருக்கலாம். தே.ப.சின்னசாமி மட்டுமே இக்குலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கொங்குச் சோழ மன்னன் வீரராசேந்திரனின் எட்டாம் ஆட்சியாண்டில் (1215) கீரனூர் வாகீசுவரர் கோயிலில் கழஞ்சியர் குல தேவனான கொங்கிளங்கோன் என்பவர் சந்தியா தீபம் வைத்துள்ளார். அதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு,

“ஸ்வஸ்தஸ்ரீ கோவிராசகேசரி பன்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி ஸ்ரீவீரராசேந்திர தேவர்க்கு யாண்டு எட்டாவது பொங்கலுர்க்கா நாட்டுக் கீரனூர் வெள்ளாளன் கழஞ்சியன் தேவனான கொங்கிளங்கோனேன் ஆளுடையார் திருவாகீசுவரம் உடைய நாயனார்க்கு சந்தியாதீபம் ஒன்றுக்கு நான் ஒடுக்கின பொன் நகரக் கற்றுளை”

என்பதாகும்.

வீரபாண்டிய தேவனின் 11 ஆம் ஆட்சியாண்டில் (1276) வடபரிசார நாட்டு நம்பி பேரூரில் (நம்பியூர்) வெள்ளாளன் கழஞ்சியரில் சிங்க காமிண்டன் தேவன் என்பவர் தான்தோன்றீசுவரமுடையார் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைத்துள்ளார்.

## 22. காடை குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் முதன்மை வாய்ந்த சில குலங்களில் காடை குலமும் ஒன்று. இச்சிறப்புமிகு குலத்தைக் காடை, காடன், காடர், காடான் எனப் பலவாறு அழைப்பர். மக்கள் நாவில் அடிக்கடி பயின்று வரும் பெயர்கள்தான் இவ்வாறு பல மாற்றம் பெறும்.

### பெயர்க் காரணம்

காடை குலத்தின் பெயர் பற்றிப் பலர் பலவாறு கருத்துக்கள் கூறியுள்ளனர். பேராசிரியர் கா.அரங்கசாமி 'காடு கெடுத்து நாடு ஆக்கிய கூட்டம் காட கூட்டம்' என்று எழுதியுள்ளார். காடு கெடுத்து நாடு உண்டாக்கிய தன்மை கொங்கு வேளாளர் அனைவருக்கும் பொருந்தும். இக்காரணம் பற்றிப் பெயர் வந்திருந்தால் 'காட்டுக் கூட்டம்' என ஆகியிருக்குமே தவிர 'காட கூட்டமாக' ஆகாது.

திருப்பூர் பழனிசாமிப் புலவர் "காடவர் குலம்" காடை குலம் ஆயிற்று என்று கூறிப் பல்லவர்களோடு தொடர்புபடுத்துகிறார். பாரத்வாஜ குலத்தினர் என்று தங்களை அழைத்துக் கொள்ளும் பல்லவர்கள் தமிழரே அல்லர். பல்லவர் ஸ்கந்தவர்மனையும், சிம்ம விஷ்ணுவையும் எப்படிக் கொங்குவேளாளரோடு தொடர்புபடுத்துவது?

தொன்மையான நடுகற்களில் "சாகாடன் நக்கன்", "சாகாடன் சிற்றன்" என்ற பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே, 'காடன்' என்ற குல முதல்வர் பெயரால் 'காடன் குலம்' என அழைக்கப்பட்டு அப்பெயர் 'காட குலம்' எனவும், காடை குலம் எனவும் மருவி இருக்கலாம். தூர குலம் - தூரை குலம், பண்ண குலம் - பண்ணை குலம், தோட குலம் - தோடை குலம் என்பன போல் இக்குலம் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

காடை குலம் என்றே பெரும்பான்மை வழக்காகும்.

"மேடை புகழ்ந்து வரும்புல வோரை விழைந்தழைத்துக்  
காடை குலாதிபன் பூந்துறை நாடன்"



“கோடைவிநா யகன்பெற்ற குமரவேள் முன்வந்து  
குலவும் தெய்வக்  
காடை விநாயகன்”

என இலக்கியங்களில் காடை குலம் என்றே இக்குலம் இடம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். காணிப் பாடல், கல்வெட்டு, செப்பேடு, ஓலைப் பட்டயம் முதலிய அனைத்து இடங்களிலும் ‘காடை குலம்’ என்ற பெயரே பெரு வழக்காகக் காணப்படுகிறது. பொதுவாகக் காடைக் குருவியைக் குலச் சின்னமாக உடையவர்கள் காடை குலத்தார் என்று கருதப்படுகிறது. காடைக் குருவியைப் புனிதப் பறவையாகக் கருதிக் காடை குலத்தார் காடைக் குருவியை உணவாகக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்பர்.

### பெயர்கள் பல - குலம் ஒன்றே

காவிரியை மையமாக வைத்து கீழைக்காடை, மேலைக் காடை என்று காடை குலம் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. நடுகற்களில் ‘சாகாடை’ என்ற பெயர் பயின்று வந்துள்ளது. காணியூர்களை மையமாக வைத்துப் பூந்துறைக் காடை, ஆத்தூர்க் காடை, பில்லூர்க் காடை, அரகூர்க் காடை, அன்னூர்க் காடை, கோணூர்க் காடை, பவித்திரக் காடை, தோழூர்க் காடை, ஆனங்கூர்க் காடை, வள்ளியறச்சல் காடை, வையப்ப மலைக் காடை, பாப்பினிக் காடை என்று பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டாலும் அனைவரும் ஒரே காடை குலம் சார்ந்தவர்கள்தான்.

### காணியூர்கள்

காடை குலத்தார்க்கு உரிமையுடைய தொன்மையான காணியூர்கள் பல உள்ளன. காணிப் பாடல்கள் ஆத்தூர், ஆதியூர், ஆலாம்பாடி, இளம்பிள்ளை, ஏழூர், கங்குப்பட்டி, கழனியூர், கீரனூர், கூடற்கரை, சடைய குளம், சிறுநல்லூர், சேமந்தூர், தூசியூர், தேவர் தொகை, தோழூர், நசியனூர், பட்டாலி, பட்டிலூர், பவித்திரம், பாப்பினி, பில்லூர், புன்னம், பூந்துறை, பெருந்துறை, பெருந்தொழு, மங்கலம், மருதுறை, மாவிரட்டி, முளையாம்பூண்டி, மோடமங்கலம்,

வள்ளியறச்சல், வாழ்வந்தி, வெண்ணந்தூர், வெள்ளியணை, வேம்பத்தி முதலிய ஊர்களைக் காணியூர்கள் என்று கூறுகிறது.

கல்வெட்டுகள் மூலம் அந்தியூர், குண்டடம், பருத்தியூர், விசயமங்கலம் முதலிய ஊர்களும், செப்பேடுகள் மூலம் அவிநாசி, கண்டியன்கோயில், குண்டடம், எழுவூர், பிள்ளையப்பம்பாளையம், சுந்தரபாண்டிய நல்லூர், திருமுருகன்பூண்டி, மடத்துப் பாளையம் முதலிய ஊர்களும், பேச்சு வழக்கில் அரகூர், அன்னூர், ஆனங்கூர், கோணூர், வையப்பமலை போன்ற ஊர்களும் காடை குலத்தாரின் காணியூர்களாகக் குறிக்கப்படுகின்றன.

வரலாற்று நூல்கள், இலக்கியங்கள் மூலம் ஈரோடு, காடச்சி நல்லூர், கூத்தம்பூண்டி, சித்தோடு, திண்டல், தேவணாங்குறிச்சி, தோக்கவாடி, நல்லிபாளையம், வீரகநல்லூர் ஆகிய ஊர்களிலும் காடை குலத்தாருக்குக் காணியுரிமையுண்டு என்பது தெரிகிறது.

### காணிப் பாடல்கள்

காடை குலத்துக்கு நான்கு காணிப் பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. சில தொடர்கள் ஒரே அமைப்பில் காணப்பட்டாலும் அவற்றில் சில சிறப்புச் செய்திகள் இருப்பதால் அவை நான்குமே இங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

### முதல் காணிப் பாடல்

“கன்னல்உயர் வள்ளிநகர் புகழ்பெறும் பார்ப்பதி

கருணைபெறும் ஆத்தாருடன்

கனகமுயர் கீரனூர் ஆதியூர் நன்னகர்

காரணர் உறைந்தபதியும்

நன்னர்சேர் பூந்துறை பெருந்தொழு பவித்திரம்

நன்மைசெறி வெள்ளியணையும்

நலமான கழனியூர் ஏழுரு தோழுரு

நாட்டிலுயர் கங்குப்பட்டி



இன்னிலத் திலகுமுளை யாம்பூண்டி புல்லூரு  
 இயல்வாழ வந்திபுன்னம்  
 இளம்பிள்ளை பட்டிலூர் சடையகுளம் மருதுறை  
 இவைபதியில் அரசுபுரியும்  
 பொன்னின்மே ழிக்கதிபர் செங்குவளை அணிமார்பர்  
 பூமிபா லகரானவர்  
 போதமிகு காடைகுல மகராசர் வாழ்கின்ற  
 புகழ்பெருகு காணியிவையே”

### இரண்டாம் காணிப் பாடல்

“நன்னெறிசேர் பூந்துறை பெருந்துறை பவித்திரம்  
 நன்மைசெறி வெள்ளியணையும்  
 நலமான கழனியூர் ஏழுரு தோழுரு  
 நாட்டிலுயர் கங்குப்பட்டி

இன்னிலத் திலகுமுளை யாம்பூண்டி புல்லூரு  
 இயல்வாழ வந்திபுன்னம்  
 இளம்பள்ளி பட்டிலூர் இவையெலாம் அதிபதி  
 எனவந்த காடை குலனே

பன்னுதமிழ் வாணருக்கு ஐந்தரு வேநீலி  
 பழிகழு வியநிருபனே  
 பார்மீதில் உன்புகழ்க்கு இணையாக ஒருவரை  
 பகருதற்கு எளிதாகுமோ?

மன்னர்புகழ் பூந்துறைசை நாடாளும் அவிநாசி  
 மைந்தனே மகராசனே  
 மதனவா ரணவாசி ராசனே எதிரிட்ட  
 மருமன்னி யர்கண்டனே”

### மூன்றாம் காணிப் பாடல்

“கன்னல்செறி தூசியூர் புல்லூர் தோழர்  
 கனமான மாவிரட்டி  
 கதித்திடும் சேமந்தூர் வெண்ணந்தூர் மங்கலம்  
 கனிவாத்தூர் தேவர்தொகையும்  
 மன்னவர் புகழ்மோட மங்கலம் இவையுடன்  
 வளமைபெறும் பூந்துறையுமாம்  
 வண்மைசேர் காகம் ஆலாம்பாடி நசையனூர்  
 வளர்கூ டற்கரையுமாம்  
 சென்னெல்செறி புன்னம் பூந்துறை வேம்பத்தி  
 சிறுநல் லூர்பட்டிலூர்  
 செயமான இளம்பிள்ளை கீரனூர் பட்டாலி  
 திறமான வள்ளிநகரம்  
 அன்னதரு வான பார்ப்பதி நகருக்கு  
 அதிபன்ன வந்த சுமுகன்  
 அரசர்மனம் மகிழ்வரும் காடைகுல மேருளன  
 அவனிதனில் வருகாணியே”

### நான்காம் காணிப் பாடல்

“கன்னல்உயர் பூந்துறை பெருந்தொழு பவித்திரம்  
 கருணைபெறும் ஆத்தாருடன்  
 கனகமுயர் வெள்ளியணை ஆதியூர் நன்னகர்  
 காரணர் உறைந்தபதியும்  
 இன்னிலத் திலகுமுளை யாம்பூண்டி புல்லூரு  
 இயல்வாழ வந்திபுன்னம்  
 இளம்பிள்ளை பட்டிலூர் சடையகுளம் மருதுறையும்  
 ஏழுரு தோழருடன்



சென்னெல்செறி கழனியூர் கீரனூர் ஆண்மைமிகு  
 திறமையுள கங்குப்பட்டி  
 செல்வமிகு வள்ளிநகர் காடைகுல வள்ளல்கள்  
 தீர்க்கஅர சாட்சி புரியும்

மன்னர்பணி யும்பெரிய நாயகி மனோன்மணியின்  
 மலரடியை மறவாதவர்  
 வன்னிபூ பதியுதவு செல்லயன் காடைகுல  
 மகராசர் வருகாணியே''

இப்பாடல்களின் மூலம் மூலப்பாடல் ஒன்றைப் புலவர்கள் அடிகளை மாத்தியும் சிலவற்றைச் சேர்த்தும் பலரிடம் பாடிப் பரிசு பெற்றிருக்கலாம் என்று தெரிகிறது.

காடை குலத்தார் தங்கள் காணியூர்களில் அதிகாரம் செய்துள்ளனர். மேழிக் கொடியும், செங்குவளை மாலையும் உடையவர்கள், அரசர்களால் பாராட்டப்பட்டவர்கள். பக்திச் சிறப்புடையவர்கள், வள்ளல் தன்மையுடையவர்கள் போன்ற பல செய்திகள் காணிப் பாடல்கள் மூலம் தெரிய வருகின்றன.

பிற்காலத்தில் பல ஊர்களில் காணியுரிமையை இழந்தும், புதுக்காணிகள் பெற்றும் கொங்கு வேளாளர் சமுதாயம் வாழ்ந்துள்ளதை வரலாற்றில் அறிகின்றோம்.

கோவைப் பகுதியில் "எருக்காடை" குலம் என்ற குலத்தார் உள்ளனர் என்பர்.

### புலவர்களைப் போற்றிய புகழாளர்

காடை குலத்தார் தமிழ்மொழிமீது கொண்ட பற்றினால் தமிழ்ப் புலவர்களைப் போற்றிப் புரந்தனர். சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரசனை நாடி வரும் புலவர்களைக் காடை குலக் கனகசெல்லன் அமுது படைத்துப் பொன்னும் பொருளும் கொடுத்து அனுப்பினார் என்று கொங்கு மண்டல சதகம் கூறுகிறது.

“ஆடையும் முத்தும் அணிமார்ப சோழன் அகளங்கன்முன்  
மேடை புகழ்ந்து வரும்புல வேரை விழைந்தழைத்துக்  
காடை குலாதிபன் பூந்துறை நாடன் கனகசெல்லன்  
மாதையும் தெய்வ அமுதளித் தான்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது அதைக் குறிக்கும் பாடலாகும்.

கொல்லப்பட்டன் என்னும் புலவன் கொங்கு மண்டலப் பெரும்  
புலவரில் ஒருவர். காடை குல அவிநாசிக் கவுண்டர் கொல்ல  
ப்பட்டனைப் பாதுகாத்தது மட்டுமல்ல ‘வட்டிக்குக் கடன் வாங்கிப்  
புலவரின் குடும்பச் செலவுக்கு மாதாமாதம் கொடுத்தார்.’

“கீலக செளமியத்தில் கீர்த்திபெறும் பூந்துறையில்  
சீலன் அவிநாசி தீரன் எனைப்புரந்தான்  
வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி மாதச் செலவுதந்து  
கெட்ட சுரம்போக்கிக் கீர்த்தி படைத்தனன்காண்”

என்று பாடுகிறார் கொல்லப்பட்டப் புலவர்.

“பூந்துறை நகரில் வேந்தனாம் காடை  
கோத்திரம் இனிய கீர்த்தி விலாசன்  
வாரண வாசிமால் சீரணி தமிழ்க்கு  
மாணிக்கம் ஈந்த பூணிக்கை யான்”

என்பது வெள்ளோடு பெரியண்ணன் குறவஞ்சி வரிகளாகும்.

காடை குலப் பழனிக்கவுண்டரைப் பார்த்த ஒரு புலவர் “எனது  
தமிழ்ப் பாடல் கேட்டு ஆடையாபரணத்துடன் ஒரு பொதி கம்பு  
கொடு” என்று கேட்டுள்ளார். ஐந்து பொன்னும் வேண்டுகிறார்.

“காமனருள் பாலகன் முத்துமக ராய்நிட  
கனமணிகள் தானசுதனே  
காடைகுல மேருவென அனதான வீடனே  
கற்றவர்க்கு உற்றதுணையே



ஆமனவை எந்தனிட தமிழ்மாலை கேட்டுநீ  
ஆடையா பரணம்எல்லாம்  
அட்டிசொல் லாமலே ஒருபொதி கம்புடன்  
அஞ்சுபொன் அருள்புரிகுவாய்”

என்று பாடிய புலவர் அவற்றை உறுதியாய்ப் பெற்றிருப்பார்.

ஒரு புலவர் கவிதை பாடுவதில் வல்லவராகக் “கவிதை ரங்கப் புலவர்” என்றே பெயர் பெற்றார். காடை குல வள்ளல் ஒருவர் அவர் வீட்டுச் சாப்பாட்டுச் செலவையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டாராம்.

“கவிதைரங்கப் புலவனையும் காப்பாற்றும் தாய்போலத்  
தவறாமல் அவன்மனைக்குச் சாப்பாட்டுக் கேகொடுப்பான்”

என்கிறார் புலவர்.

காடை குல வேளாளர்கள் மட்டுமல்ல அவர்களது மனைக் கிழத்திமார்களும் காடை பல கொடுத்துப் புலவர்களைப் போற்றியது வியக்கத்தக்க செய்தியாகும்.

காடை குல நல்லய்ய கவுண்டர் மனைவி தெய்வானையால் ஆதரிக்கப்பட்ட புலவர் அவரை “அறம் வளர்த்த மாதா” என்று மிகவும் பாராட்டுகிறார். அவரைத் தாயாகவே புலவர் கருதியுள்ளார்.

“செல்வன்அருள் நல்லயன்தன் தேவிதெய் வானையம்மாள்  
அல்லும் பகலும் அறம்வளர்த்த மாதெனவும்  
வந்தவந்த பஞ்சமதில் வார்க்கவகை யூடமுது  
தந்தும் எனக்கதிகத் தாயாகச் செய்தனள்காண்”

என்பது புலவர் பாடலாகும்.

புலவர் ஒருவருக்கு ஏழு மக்கள். எழுவருக்கும் அம்மை நோய் கண்டது. ஊரில் எவரும் உதவாத பொழுது காடை குல வாரணவாசிக் கவுண்டர் மனைவி பழனியம்மாள் மாதத்துக்கு ஏழரை மிடாக் கம்பும் மேல் செலவும் கொடுத்து ஆதரித்தார். புலவர் மனம் மகிழ்ந்து இச்செய்தியைப் பாடலாக வடித்துள்ளார்.

“மாரிவிளை யாட்டெனது மைந்தர்எழு வற்குகந்தாள்  
 ஊரில் ஒருவர் உதவாப் படைமுனையில்  
 வாரண வாசியெனும் மன்னன்அன் னோன்மனைவி  
 சீருயருந் தெய்வத் திருப்பழனி மாதாஎன்  
 வருத்தம் அறிந்துகுளி வாய்பிடுங்கிக் கம்புமிகு  
 எருத்தேர்வை மாதம்ஒன்றில் ஏழரை மிடாச்செலவும்  
 மேற்செலவும் வார்க்கவகை மெய்ப்பாகக் கறிசமைத்துச்  
 சீர்சிலவாம் அன்னமிட்டுக் கீர்த்தி படைத்தனள்காண்”

என்று புலவர் பாடியுள்ளார்.

### மன்னர் மதித்த மாண்பாளர்கள்

வீரமும், ஈரமும், தீரமும் மிக்க காடை குலப் பெருமக்களுக்குத் தமிழக மன்னர்கள். ‘அரையன்’, ‘மாராயன்’ என்ற உயர் பட்டங்களை வழங்கியுள்ளனர். வள்ளியறச்சலில் கோயில் திருப்பணி செய்த சித்தோடு காடை குலத்தார் பெயர் “வெள்ளாளர் காடர்களில் ஆடன் புளியனான உத்தம சோழ மும்முடிச் சோழ மாராயன்” என்பதாகும். மற்றொரு காடை குலத்தவர் “உத்தம சோழத் தமிழ் வேளான்” என்று பட்டப் பெயர் பெற்றிருந்தார்.

கொங்கு வேளாளத் தலைவர்கள் நால்வருக்கு அவர்கள் செய்த பணிகளைப் பாராட்டி மூவேந்தர்களும் ஒன்றுகூடி முடிசூட்டி மகிழ்ந்தார்களாம்.

“வேணா டுடையான் வெள்ளோடு உலகுடையான்  
 ஆனுர்க்குச் சர்க்கரை மன்றாடி - வேணுபுகழ்  
 நாவேந்து பூந்துறைசை நண்ணா வுடையார்க்கு  
 மூவேந்தர் சூட்டும் முடி”

என்பது ஒரு தனிப்பாடல். பூந்துறை நண்ணாவுடையார் காடை குலத்தவர் ஆவார்.

சேரமான் பெருமாள் சுந்தரருடன் கயிலை செல்லுமுன் பூந்துறைக்கு வந்து காடைகுல இளைஞர்களான மானீசன், விக்கிரமன்



என்ற இருவரை அழைத்துக் கொண்டு சென்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தான் என்ற செய்தியைக் 'கேரளோற்பத்தி' என்ற நூல் கூறுகிறது. இதனைக் காளியண்ணக் கவிராயர் இயற்றிய "பூந்துறைப் புராணமும்" உறுதி செய்கிறது. இன்றும் கள்ளிக்கோட்டை சாமொரின் மன்னர் பரம்பரைக்கு உரிய பட்டப் பெயர்களில் "பூந்துறைக்கோன்" என்ற பெயரே முதலிடம் பெறுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

### வாகை சூடிய வழக்குகள்

காங்கய நாட்டுக் காரையூருக்கும், மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டு அறச்சலூர்க்கும் எல்லைத் தகராறு ஏற்பட்டபோது நாயக்கர் அரசு அதிகாரிகளை அழைத்து எல்லைத் தகராறைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்தவர் காடைகுல அழப்பிச்சாக் கவுண்டர்.

மேதி குலத்தாரும், காடை குலத்தாரும் விலை கொடுத்து வாங்கிய பெருந்துறையைக் காகம் வேட்டுவர் எங்களுடைய ஊர் என்று உரிமை கொண்டாடியபொழுது காங்கயம் அகத்தீசர் கோயிலில் காய்ச்சிய மழுவை எடுத்துப் பெருந்துறையின் உரிமையை நிலை நாட்டியவர் ஒரு காடை குல இளைஞர்.

மேல்கரை அரைய நாட்டுத் தலையநல்லூருக்கும், மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுக் காகம் கிராமத்திற்கும் எல்லைத் தகராறு ஏற்பட்டபோது காடை குலக் கனகசெல்லன் மழு எடுத்துக் காகத்து உரிமையை நிலைநாட்டினார்.

### தொன்மைச் சிறப்பு

தன் நாட்டு எல்லையையும், தம் கால்நடைகளையும், தங்கள் ஊரையும் பகைவரிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காகப் போராடி வீர மரணம் அடைந்த மாவீரர்கட்கு நடுகல் நாட்டுவது வழக்கம். அவ்வாறு வீரம் காட்டிய பெருமக்களின் நடுகற்கள் பல கிடைத்துள்ளன. அந்நடுகற்களில் தொன்மையான இரண்டு நடுகற்களும் காடை குல வீரர்கட்கு உரியன என்பது சிறப்புக்குரிய செய்தியாகும்.

ஆத்தூர் வட்டம் செந்தாரப்பட்டியில் கங்க அரசன் படையில் சேர்ந்து பணியாற்றி போரில் வீரமரணம் அடைந்த காடை குல நக்கன் என்பானுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகல் உள்ளது. “கங்க அரசர் சேவகர் சாகாடன் நக்கன்” என்றபெயர் வட்டெழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வடஆர்க்காடு மாவட்டம் செங்கம் வட்டம் சின்னய்யன் பேட்டையில் உள்ள நடுகல் பகைவர் கவர்ந்த எருமைகளை மீட்கும் பணியில் இறந்த காடை குல வீரருக்கு எடுக்கப்பட்டதாகும். அந்நடு கல்லில்,

“கோவிசைய கம்பபர்மற்கு யாண்டு ஆறாவது கொங்கத்து எழுமாத்தூர் இருந்து வாழும் சாகாடச் சிற்றன் மீகொன்றை நாட்டுப்புளியூர் எருமை கொண்டஞான்று பூசல்ஓடிமேல் நாட்டு மணிக்கல வடவூரில் முட்டி எருமைத் தொறுமீட்டுப் பட்டான் சாகாடச் சிற்றன்”

என்ற கல்வெட்டு உள்ளது.

### வரலாற்று ஆவணங்கள்

காடை குலத்தாரின் கோயில் கொடைகளையும், கோயில் திருப்பணிகளையும் விளக்கும் கல்வெட்டுகள் பூந்துறை, நம்பியூர், பருத்தியூர், வள்ளியறச்சல், குண்டடம், வெள்ளோடு, அந்தியூர், விசயமங்கலம் ஆகிய ஊர்களில் கிடைத்துள்ளன. கோயிலில் திருவிழா நடத்தவும், சந்தியாதீபம் வைக்கவும், கோயில் திருப்பணிக்கும் கொடை கொடுத்துள்ளனர்.

காடை குலத்தாரின் பெருமை கூறும் நான்கு செப்பேடுகள் கிடைத்துள்ளன. ஒரு செப்பேடு தென்கரை நாட்டு முளையாம்பூண்டி யிலிருந்து காடை குலத்தார் எழுவுர் பிள்ளையப்பம்பாளையம் குடியேறிய செய்தியைக் கூறுகிறது. மற்றொரு செப்பேடு படைவீடு மேதி குலத்தார் பெருந்துறையை விலைக்கு வாங்கியதையும், பின்னர் அவர்களின் பாதிப் பங்கை நசியனூர்க் கண்ண குலத்தார் வீட்டில் திருமணம் செய்த காடை குலத்தார் பெற்றதையும் கூறுகிறது.



பெருந்துறைக் காடை குலத்தார் ஒரு வழக்கில் பெற்ற வெற்றி விபரத்தை ஒரு செப்பேடு கூறுகிறது. வழக்கைத் தீர்த்து வைத்தவர் மணியம்பாளையம் காடை குலச் செல்வவிநாயகக் கவுண்டர் மனைவி “பெரிய கவுண்டச்சி தெய்வானையம்மாள்” என்பவர் ஆவார். தெய்வானையம்மாள் கனகபுரம் சாத்தந்தை குலத்துப் பெண் ஆவார்.

### இணையற்ற இருவர்

பற்பல சான்றோர் பெருமக்கள் தோன்றிய காடை குலத்தில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாமல் திகழும் இருவர் அழப்பிச்சாக் கவுண்டர், வாரணவாசிக் கவுண்டர் ஆகியோர் ஆவர்.

அழப்பிச்சாக் கவுண்டரை குப்பன் அழப்பிச்சான், குப்பிச்சி, மாட்டையாக் குப்பிச்சி என்றும் கூறுவர். விசய நகர அரசனிடம் உதவி வேண்டிச் சென்ற அழப்பிச்சான் யாராலும் வெல்ல முடியாத மல்லன் ஒருவனை வென்று அரசனால் சிறப்பிக்கப்பட்டார்.

“விசய நகரத்து மேவி இருக்கும்

அசையா நரபதிதன் அன்பால் - இசைவுபெறக்

கொங்குக்கு மேன்மை குறிப்பு மணியிழைத்த

தங்கப்பொன் தண்டிகையைத் தான்படைத்தோன்”

என்ற பாடல் அழப்பிச்சாக் கவுண்டரைச் சிறப்பிக்கிறது. அடங்காக் குதிரையை அடக்கி நாட்டு அதிகாரம் செய்யும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். இதனைக் கொங்கு மண்டல சதகம்,

“தேசுற் நிலகும் விசய நகரத் திறல்அரசன்

வாசற்பணிக்கனைமண்கொளக்குத்திஅம்மன்னனைக் கண்டு

ஏசற் படும்மச மாவினை ஆட்டி எவரும் மெச்ச

மாசற்ற நாடுகொள் குப்பிச்சி யும்கொங்கு மண்டலமே”

என்று கூறுகிறது.

ஏறினால் தண்ணீரில் தள்ளும் குதிரையை அடக்க அடிவயிற்றில் சுண்ணாம்புக் கல்லைக் கட்ட யோசனை கூறிய தன்

மெய்க்காப்பாளனின் கற்பூரச் செட்டியார் என்னும் உப்பிலிய சமுதாயம் நியாயம் பேசப் பூந்துறையில் அச்சமுகத்திற்கு குப்பிச்சி ஒரு நியாய மேடையைக் கட்டிக் கொடுத்தார். அந்த மேடை இன்றும் உள்ளது.

வாரணவாசிக் கவுண்டர் பூந்துறைக் காடை குலத்தைச் சேர்ந்தவர். பெரும் வீரரான வாரணவாசிக் கவுண்டர் தாரமங்கலம் வணங்காமுடிக் கட்டியை வென்றார். அவ்வெற்றி மிகப் பெரும் வெற்றியாகக் கருதப்பட்டது. ஒரு தனிப்பாடலும், கொங்கு மண்டல சதகமும் அவ்வெற்றியைச் சிறப்பிக்கிறது.

“மாற்றலர் மண்கொள்ளும் வணங்கா முடிக்கட்டி  
ஆற்றல்அழிந்து ஏங்கி அடங்கினான் - தாற்றரம்பைப்  
பூங்கனித்தேன் பாய்மருதப் பூந்துறையான் சேனைமதில்  
பாங்குறுத்துச் செய்கொடுமை பார்த்து”

என்பது வாரணவாசிக் கவுண்டரின் வெற்றிச் சிறப்பைக் கூறும் தனிப் பாடலாகும்.

“வாரண வாகன னோஎன மன்னர் மனம்மதிக்கும்  
காரண வான்வணங் காமுடிக் கட்டி கனத்தபடை  
பூரண வாகினி யும்சிரம் தாழப் பொருதுவென்ற  
வாரண வாசி வளர்பூந் துறைகொங்கு மண்டலமே”

என்பது கொங்கு மண்டல சதகப் பாடலாகும்.

வீரத்தோடு நெஞ்சில் ஈரமும் கொண்ட வாரணவாசி கைகால் ஊனமுற்ற முடவர்களுக்காக பூந்துறை நாட்டுச் சத்திமங்கலம் என்ற ஊரில் (இன்றைய கஸ்பாபேட்டை) ஒரு முடவர் காப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தி அதற்கு உம்பழத்தம், செம்பத்தொழு, புன்னைமேடு, சோழனூர், கோட்டூர், ஆண்டாவந்தி, சத்திமங்கலம் என்ற ஏழு ஊர் வருவாயைக் கொடையாக அளிக்கச் செய்தார். இன்றும் அவ்வூர் மொடவாண்டி சத்திமங்கலம் (எம்.எஸ்.மங்கலம்) என்று அழைக்கப் படுகிறது.



### சமூக ஒருமைப்பாடு

பூந்துறையில் உள்ள அய்யனார் கோயிலுக்கு விளக்கு வைக்க பூந்துறைச் சுங்கம், மகமை மூலம் பொருள் கொடுக்கக் காடை குலக்குப்பிச்சி நயினார், நல்ல நயினார், மூத்த நயினார், வேலாண்ட நயினார் ஆகியோர் விரும்பினர். உள்ளூர் வேட்டுவப் பெருமக்கள் பூவாணி வேட்டுவரில் செய்யா நல்லார், வெம்ப வேட்டுவரில் சம்பமிராகியார், வில்லி வேட்டுவரில் வகுத்து வெம்பாண்டார் ஆகியோரோடு இணைந்து விளக்கு வைத்தனர். இது காடை குலத்தாரின் சமூக நல்லிணக்கத்தையும், ஒருமைப்பாட்டையும் விளக்குகிறது.

## 23. காரி குலம்

காரி என்பது தொன்மையான ஒரு தமிழ்ப் பெயர். சங்க கால ஏழு வள்ளல் பெருமக்களில் காரி ஒருவர். திருக்கோவிலூரை ஆட்சி புரிந்த மலையமான் திருமுடிக்காரி சங்க இலக்கியத்தில் சிறப்பாகப் புகழப்படுகின்றார். காரியைக் கபிலர், பெருஞ்சித்திரனார், கோவூர் கிழார், கல்லாடனார், குடவாயில் கீரத்தனார், மாறோக்கத்து நப்பசலையார், இடைகழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார், இரணிய முட்டத்துப் பெருங் குன்றுர்க் கௌசிகனார் போன்ற புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

காரி கொல்லிமலை ஓரியை வென்று தகடூர் எறிந்த பெருஞ் சேரல் இரும்பொறைக்குக் கொல்லிமலையைக் கொடுத்தார். காரியின் குதிரைக்கும் காரி என்பதே பெயர்.

“துஞ்சா முழுவின் கோவல் கோமான்  
நெடுந்தேர்க் காரி”

“அஞ்சவரு நெடுவேல்  
கழல்தொடித் தடக்கைக் காரி”

“குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க்கு ஈத்த  
காரிக் குதிரைக் காரி”

என்பன சங்க இலக்கியத் தொடர்கள்.

சோழருக்குரிய ஒரு ஆறு ‘காரியாறு’ எனப்பட்டது. காரியாசான், காரிக் கண்ணனார் என்ற சங்ககாலப் புலவர்களும் இருந்துள்ளனர். எடக்கல் பழந்தமிழ்க் கல்வெட்டில் ‘வல்புலி காத்த காரி’ என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. கொறுக்கைக் காரி என்பவர் கணக்கதிகாரம் பாடியுள்ளார். இடைக்காலக் கல்வெட்டுகளிலும் காரி, காரி ஆழ்வான், காரி உதையன், காரிக் குடையான், காரிமங்கலம் உடையான், காரிப் பிள்ளை, காரிமாறன் முதலிய பெயர்களைக் காணுகின்றோம். திருமால், வாசுதேவன், ஐயனார் ஆகியோருக்கும் காரி என்ற பெயர் உண்டு. கொங்குச் சோழர் கால முதல் கோயில் அதிகாரி ‘காரி நக்கன்’ ஆவான்.



கொங்கு நாட்டிலும் காரி என்ற பெயரில் பெருமக்கள் சிலர் இருந்துள்ளனர்.

“பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்  
காரி அன்றீந்த களைக்கொட்டும் - சேரமான்  
வாராயோ என்றழைத்த வார்த்தையும் இம்முன்றும்  
நீலச்சிற் றாடைக்கு நேர்”

“ஆறெல்லாம் செந்நீர் அவனியெல்லாம் பல்பிணங்கள்  
தூறெல்லாம் சோழன் சுரிகுஞ்சி - மாறில்லாக்  
கன்னிக்கோன் ஏவலினால் காரிக்கோன் பின்தொடரப்  
பொன்னிக்கோன் ஓடும் பொழுது”

என்பன கொங்கு நாட்டுத் தனிப்பாடல்கள். எனவே காரி குலத்தார் மிகவும் சிறப்பான பெயரைக் குலப்பெயராகக் கொண்டுள்ளனர்.

ஒரு எழுத்தாளர் காரி என்றால் கருமை அல்லது சாம்பல் நிறமுடைய எருதிற்குப் பெயர் என்று கூறி எருதோடு இக்குலத்தைத் தொடர்புபடுத்துகிறார்.

காரி குலத்தார் கன்னிவாடி, காரையூர், கொந்தளம், எழுமாதூர், சேமூர், மேச்சேரி, மொடக்குறிச்சி, ஆனங்கூர், மண்மங்கலம், பட்டிலூர், வள்ளைக்குழி, உஞ்சனை, வைப்பாணி புத்தூர் முதலிய ஊர்களைக் காணியாகக் கொண்டவர்கள் என்று காணிப் பாடல் கூறுகிறது.

“நானிலம் மதிக்கஉயர் புகழ்கன்னி வாடியும்  
நற்காரை யூர்கொந்தளம்  
நறைமேவு பொழில்சூழும் எழுமாதை நகர்சேமூர்  
நவிலும்மேல்ச் சேரிநகரம்  
மாநிதி குலாவுபூங் குறிச்சிஆ னங்கூர்மண்  
மங்கலம் பட்டிலூரும்  
மருவுலவு வள்ளைக் குழிப்பதி உஞ்சனையும்  
வைப்பாணிப் புத்தூருடன்

தானினிய காணிபெறு காரிகுல தூயனே  
 தமிழன்பர்க்கு அடிமைமுறியும்  
 தானுதவு கைத்தல மேழிப் பதாகையான்  
 தண்குவளை மாலைமார்பா

தேனினிய மொழிமாதர் ஆசைபெறு மார்பனே  
 தேவேந்திர முத்தேந்திரனே  
 சேயநின் சொல்லரி வானநஞ் சயதீர  
 கீர்த்திமிஞ் சியயோகனே''

என்பது காரி குலக் காணிப் பாடலாகும். டி.எம்.காளியப்பா அவர்கள் பவானி, நல்லிபாளையம் ஆகிய ஊர்களும் காணியூர் என்பார். காரி குலத்தார் தமிழ்ப் புலவர்கட்கு அடிமைச் சாசனம் எழுதிக் கொடுத்த செய்தி சிறப்புமிக்க செய்தியாகும். எழுமாத்தூர்க் காரி குலத்தார் பனங்காடை, செல்ல குலத்தாரோடு பொன்காளியம்மனை வணங்கி வருகின்றனர்.

கன்னிவாடிக் கண்ண குலத்தார் ஆனங்கூர்க் காரி குலத்தாரைப் பாதிப் பங்காளிகள் என்றும், முதன்மைப் பங்காளிகள் என்றும் அழைத்துள்ளனர். கன்னிவாடிக் கண்ணர்கள் செயல்கட்கு மிக உதவியாக இருந்தவர்களில் ஆனங்கூர்க் காரி குலத்தார் மிகவும் முக்கியமானவர்கள். கன்னிவாடிப் பட்டயத்தில் காரி குலம் நாத கவுண்டர் என்பவர் கையெழுத்திட்டுள்ளார்.

மயிலை, பில்லை, காரி என்பன எருதுகளின் அடையாளப் பெயர்களாக விளங்குகின்றன. காரி குலப் பெயர் இதனோடு தொடர்புடையதா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

கன்னிவாடிக் கண்ண குலத்தாரோடு வந்த காரி குல நாதகவுண்டர் ஏற்படுத்திய ஊர் காரியூர் எனப்பட்டது. பின் அப்பெயர் காரையூர் - நத்தக்காடையூர் என மாறிவிட்டது. கண்ண குலத்தாரோடு கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டுக்கு வந்த காரி குல நாத கவுண்டர் ஆனங்கூரை ஏற்படுத்தித் தான் உடன்கொண்டு வந்த கரிய காளியம்மனை ஆனங்கூரில் பிரதிட்டை செய்தார். எனவேதான் காரி குலத்தார்க்கு ஆனங்கூரில் முதல் காணியுரிமை கொடுக்கப்பட்டது.



மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுக் காரி குலத்தார் பாகூர் அகிலாண்ட தீட்சிதரைக் குல குருவாக ஏற்றுக் கொண்டு கையொப்ப மிட்டுள்ளனர்.

கொங்குப் பாண்டிய மன்னன் குலசேகரன் காலத்தில் (கி.பி. 1242) ஆனங்கூர்க் காரி குல சத்திநாயக்கன் என்பவர் அவிநாசிக் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைத்துள்ளார்.

### கல்வெட்டு

“ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோமாறபன்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீகுலசேகர தேவர்க்கு யாண்டு 5ஆவது பங்குனி மாதம் 25தேதி கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டில் ஆனங்கூரில் வெள்ளாளன் காரிகளில் சத்தி நாயக்கனேன் உடையார் அவிநாசி ஆளுடைய நாயனார்க்கு வைத்த சந்தியாதீபம் ஒன்றுக்கு ஸ்ரீபண்டாரத்தில் ஒடுக்கின அச்சு ஒன்று இது கொண்டு சந்திராதித்தவரை செல்வதாக”.

## 24. கீரை குலம்

ஆடர் குலம், ஆடை குலம் என்றும், காடர் குலம் காடை குலம் என்றும் பேச்சு வழக்கில் மாறியது போல கீரன் குலம் - கீர குலம் - கீரை குலம் என்று மருவியிருக்கலாம். கீரன் என்று மக்கள் பெயர் சங்க இலக்கிய காலத்தில் பெருவழக்காக இருந்துள்ளது.

### சங்க இலக்கியங்களில்

இளங்கீரன், கழார்கீரன், காசிபன் கீரன், கீரத்தனார், கீரந்தையார், கீரன் கண்ணன், கீரன் கீரனார், கீரன் கொற்றன், குட்டுவன் கீரன், குறுங்கீரனார், தும்பிசேர் கீரனார், நக்கீரனார், மாறங்கீரனார், மோசிகீரனார் போன்ற பல பெயர்களைச் சங்க இலக்கியங்களில் காணுகிறோம். இவர்களில் பெரும்பாலோர் சங்கப் புலவர்களாகவும், குட்டுவன் கீரன் போன்று ஒரு சிலர் ஆட்சியாளர் களாகவும் இருந்துள்ளனர். சங்க இலக்கியங்களின் காலம் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதாகும்.

### தொல் எழுத்துக்களில்

தமிழ்நாட்டில் 32 இடங்களில் 92 பழந்தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வெழுத்துக்களைத் 'தமிழி' 'திராவிடி' என்று சமண, பௌத்த ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. அவற்றைத் தொல் தமிழ், பழந்தமிழ், முதுதமிழ் என அழைக்கலாம். பிராமி, தமிழ் பிராமி எனக் கூறுவது தவறு. அவை பெரும்பாலும் கி.மு.5ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.3 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள்.

நாமக்கல் மாவட்டம் புகலூர் அருகேயுள்ள ஆறு நாட்டார் மலையில் காணப்படும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட கல்வெட்டுகளில்,

“நாகன் மகன் பெருங்கீரன்”

“கீரன் கொற்றி செய்வித்த அதிட்டானம்”

“கீரன் கொற்றி செய்வித்த பாளி”

என்ற செய்திகள் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.



## நக்கீரன் வரலாற்றில்

சிவபெருமான் எழுதியதாகக் கருதப்பட்ட பாடலில் நக்கீரர் பொருள் குற்றம் கண்டு கூறினார். தன் பாடலில் பொருட் குற்றம் கண்டு கூறிய நக்கீரர் முன் சிவபெருமான் தன் நெற்றிக் கண்ணோடு தோன்றி நக்கீரரை எச்சரித்தாராம். “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே” என்று நக்கீரர் பதில் அளித்ததாகக் கூறுவர்.

அப்போது சங்குகளைக் ‘கீர்கீர்’ என்று அறுக்கும் தொழில் செய்யும் கீரனா என் பாட்டுக்குக் குறை சொல்வது என்று சிவபெருமான் கூறியதாக ஒரு வெண்பா வழக்கில் உள்ளது. சங்கு அறுக்கும் தொழில்முறை அப்பாடல் மூலம் தெரிகிறது.

“அங்கம் குலுங்க அரிவாளில் நெய்தடவி  
பங்கம் படஇரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக்  
கீர்கீர் எனஅறுக்கும் கீரனோ என்தமிழை  
ஆராயும் உள்ளத் தவன்”

என்பது அப்பாடலாகும். கீரன் என்ற இயற்பெயர் நல் என்ற அடைமொழி பெற்று ‘நல்கீரன்’ என்றாகிப் பின் நக்கீரன் ஆயிற்று.

## கீரனார்

கீரனார் என்பதைக் கீரன் + ணர் என்று பிரிக்கலாம். கீரன் என்பவர் ஏற்படுத்திய ணர் அல்லது கீரன் என்பவருக்கு உரிமையுடைய ணர் என்று பொருள்படும். எனவே கீரனார் என்ற பெயர் கீரன் (கீரை) குலத்தார் பெயரில் ஏற்பட்டது என்பது தெளிவு. இதுபோல் தூரன் குலத்தார் ஏற்படுத்திய ணர் ‘தூரன்பாடி’ என்றும், ஆதி குலத்தார் ஏற்படுத்திய ணர் ஆதியூர் என்றும், கண்ண குலத்தார் ஏற்படுத்திய ணர் கண்ணபுரம் என்றும் கொங்கு நாட்டில் பெயர் பெற்றுள்ளன. அதுபோல் கீரன் குலத்தார் ஏற்படுத்திய ணர் கீரனார் என்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

## கீரன் - கீரை

ஆவணங்களிலும், இலக்கியங்களிலும் கீரன் குலம், கீரை குலம் என இருவகையாகவும் இக்குலம் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

கீரனுர்க் காணிப் பாடலில்

“சம்பிரமிகு கீரனுர் தன்னில்வளர் ஆதியை  
சவுரியமிகு அந்துவகுலனை  
தன்னில்வளர் காதையை கீரனை விலையனை  
தர்மமிகு தேவேந்திரனை”

எனக் ‘கீரன் குலம்’ என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

காங்கய நாட்டுப் பார்ப்பதி (பாப்பினி) காணிப் பாடலில்

“தரணிபுகழ்ப் பார்ப்பதித் தோடைகுல தீரனைத்  
தந்திரமிகு கண்ணந்தையை  
தனதான காதையைக் கீரன்வண் ணக்கனை  
தருவாணனைச் செட்டியை”

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலிலும் ‘கீரன்’ என்றே கூறப்பட்டுள்ளது.

கம்பர் பாடியதாகக் கருதப்படும் முதல் குலத்தொகுப்புப் பாடல்,

“சேரன் பாண்டி யன்பனகன்  
செங்கோல் பெரியன் செம்பவளன்  
தூரன் ஆந்தை காதைகுலம்  
துலங்கு முடியன் ஓதாளன்  
பாரம் சுமந்த பண்ணைகுலம்  
படியளந் துண்ணும் பயிரகுலம்  
கீரன் வேந்தன் கோவேந்திரன்  
கூறை பொன்னர் கொங்கினரே”

என்பதாகும். இப்பாடலிலும் ‘கீரன்’ என்ற சொல்லையே காணுகிறோம்.



கீரனார் நத்தவிநாயகர் கோயில் கல்வெட்டில் 'கீரர்களில் முத்தண கவுண்டர்' குறிக்கப்படுகிறார். மேற்கண்ட இடங்களில் கீரன்- கீரர் என்றே இக்குலம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அலகுமலைக் குறவஞ்சி என்னும் இலக்கியம் கொங்கு வேளாளர் குலங்களைத் தொகுத்துக் கூறுகிறது.

“ஆடை அழகன் ஆதி அந்துவன்  
சேடன் பதரி சேரலன் மூரியன்  
பெரிய குலத்தான் பெரளந்தை கடுந்துளி  
வரிவிழி பவளன் மாதங்க கோத்திரன்  
பனைபூந் தாரன் பாண்டியன் கணக்கர்  
குணிலன் குண்டலி கூரை கீரை  
நீலன் மேதி நேரியன் சூரியன்  
சூல குலத்தான் சோதி தேவேந்திரன்”

என்ற பகுதியில் இக்குலம் கீரை என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

காங்கய நாட்டுப் பாடல் ஒன்றில் இக்குலம் “தளரிலகு கீரை” என்று குறிக்கப்படுகிறது.

கீரனார் ஆறு குலத்தாரும் தங்கள் ஊருக்குத் தனிக் காணிப் புலவராகப் பழனிமலைப் புலவர் மகன் சென்னிமலைப் புலவர் என்பவரை நியமித்தனர். பட்டக்காரர், பல ஊர்க் கவுண்டர்கள் முன்னிலையில் செப்பேடு ஒன்றைப் புலவருக்கு எழுதித் தந்தனர். அதில் கீரனார்க் காணியாளர்கள் அனைவரும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர். அச்செப்பேட்டில்,

“கீரை குலத்தில் கருமண கவுண்டரு”

என்ற பெயர் காணப்படுகிறது.

கீரனார்க் காணியாளர்களைப் போலவே கீரை குலத்தாரும் புலவரை ஆதரித்தனர். குலகுரு கொடுமுடிப் பண்டிதருக்குப் பாத காணிக்கை செலுத்திப் பணிந்து நடந்து கொண்டனர்.

கீரை குலத்தில் செங்கீரன், கருங்கீரன் என்ற இரண்டு பிரிவுகள் இருந்தன என்பர். காலப்போக்கில் அவை மறைந்துவிட்டன. கீரனூரைத் தவிர பாப்பினி, நசியனூர், கோடந்தூர், கன்னிவாடி போன்ற ஊர்களிலும் கீரை குலத்தார் காணியாளர்களாக உள்ளனர். முத்தணம்பாளையம், எல்லக்காட்டுவலசு போன்ற ஊர்ப் பகுதிகளில் செங்கீரன், கருங்கீரன் குலத்தார் உள்ளனர் என்பர்.



## 25. குண்டெலி குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் 'குண்டெலி குலம்' என்பது ஒன்று. இக்குலத்தார் செய்த திருப்பணிகள் தொடர்பாக ஆறு கல்வெட்டுகள் குறுப்பு நாட்டு ஆதியூர் ஆதீசுவரர் கோயிலில் கிடைத்துள்ளன. அக்கல்வெட்டுகளில் தெளிவாக 'ஆதவூர் வெள்ளாளன் குண்டெலிகளில்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் இவர்கள் ஆதியூர்க் காணியாளர்களாக ஆதியூரில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்று தெரிகிறது.

இக்குலம் அலகுமலைக் குறவஞ்சியிலும், வேளாளர் குலக் கும்மியிலும் 'குண்டெலி குலம்' என்று கூறப்படுகிறது. கொடுமணல் இலக்கியத்தில் 'குண்டெலி' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டுகளில் 'குண்டெலி' என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பிள்ளையார் வாகனம் பெருச்சாளியை 'எலி' என்றும் கூறுவர். கள்ளுக்கும், பூரம் நட்சத்திரத்திற்கும் எலி என்ற சொல் காட்டப்படுகிறது. கள்ளிச்செடிக்கும் எலி என்று பெயர் உண்டு.

'குண்டெலி' என்பதைக் குலத்தைக் குறிக்கும் மூலச்சொல்லாக எடுத்துக் கொண்டால், அலி என்பதற்கு பலராமன், எமன், சோறு, ஆணும் பெண்ணும் அல்லாதவர் என்று பொருள் கூறப்படுகிறது. இக்குலத்தின் பெயர் ஆய்வுக்குரியது.

வீரபாண்டியனின் 5ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி.1270) குறுப்பு நாட்டு ஆதவூர் வெள்ளாளன் குண்டெலிகளில் பிள்ளையாண்டான் சிலம்பன் என்பவர் ஆதீசுவரர் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைக்கப் பொருள் கொடுத்துள்ளார். அதே ஆண்டில் ஆதியூர்க் கோயில் திருப்பணி நடைபெற்றுள்ளது. வெள்ளாளன் குண்டெலி குலக் கருங்காள மண்டலிக சுவாமியான மன்றுள் ஆடுவான் கோயிலில் இரண்டாங்கால் அகவாய், புறவாய் ஆகியவைகளைத் தன் கொடையாக அளித்துள்ளார். 'மண்டலிகசுவாமி' என்பவர் பெரு

வணிகராகப் பல கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் கொங்கு வணிகராக இருந்திருக்கக்கூடும்.

கி.பி.1271 ஆம் ஆண்டு ஆதீசுவரமுடைய நாயனார் திருக் கோயில் திருப்பணியின்போது வெள்ளாளன் குண்டெலிகளில் ஆண்டான் சாத்தாண்டான் என்பவர் திருக்கட்டளையறுதியாக தாமப் படை, அகவாய், புறவாய் ஆகிய திருப்பணிகளைச் செய்துள்ளார்.

சுந்தரபாண்டியன் ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி.1291ஆம் ஆண்டு ஆதியூர் வெள்ளாளன் குண்டெலிகளில் காளி காளியான காலிங்க ராயன் என்பவர் ஆதீசுவரம் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைக்க ஒரு அச்சுப் பொற்காசைக் காணியுடைய சிவப்பிராமணர் வசம் கொடுத்தார்.

மூன்றாம் வீரவல்லாளன் காலத்தில் கி.பி.1322ஆம் ஆண்டு ஆதியூர் வெள்ளாளன் குண்டெலி குலப் பிள்ளையான் சிறுக் கொடுக்கன் என்பவர் அவிநாசிக் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைக்கப் பத்துப் பணம் கோயில் பண்டாரத்தில் மூலப்பொருளாக வைத்தார்.

கி.பி.1325ஆம் ஆண்டு ஆதியூர் வெள்ளாளன் குண்டெலிகளில் காளிகாளி என்பவர் ஒரு அச்சு பொற்காசு காணியுடைய சிவப்பிராமணர் வசம் கொடுத்தார்.

கொடையாளர்கள் அனைவரும் இக்கொடைகளைப் பல சிவனடியார் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தைக் கல்வெட்டில் பொறித்துள்ளனர். பாண்டியர் காலத்தில் கி.பி.1291இல் 'காளிகாளி காலிங்கராயன்' என்று பாண்டியர் கொடுத்த காலிங்கராயன் பட்டப் பெயரோடு அழைக்கப்பட்டவர் கி.பி.1325இல் காளிகாளி என்றும் மட்டும் அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.

நான்கு கல்வெட்டுகள் சந்தியாதீபம் வைப்பதைப் பற்றியும், இரண்டு கல்வெட்டுகள் திருப்பணி பற்றியும் கூறுகின்றன. குண்டெலி குலத்தார் கல்வெட்டு கொங்குப் பாண்டியர் காலம் முதல்



போசள வீரவல்லாளன் காலம் மட்டுமே கிடைக்கிறது. (கி.பி.1270-1325).

கொங்குச் சோழர் காலத்தில் குண்டெலி குலத்தார் கல்வெட்டு ஒன்றுகூட இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கு.சேதுராமன் அத்தன் சாத்தன் குண்டெலி, மலையூர் மாரப்ப குண்டெலி காமிண்டன் ஆகிய பெயர்களைக் கூறுகிறார். மைசூர் சாமுண்டிசுவரிக்குக் 'குண்டலேஸ்வரி' என்று பெயருள்ளதால் குண்டெலி குலத்தார் அப்பகுதியிலிருந்து வந்து வடகொங்கில் குடியேறியிருக்கலாம் என்றும் கூறுகிறார்.

சித்த மருத்துவத்தில் பயனுடைய ஒரு முள்செடிக்குக் குண்டெலி என்று பெயர் இருப்பதாகவும் அவற்றில் நல்ல குண்டெலி, நாய்க் குண்டெலி, பேய்க் குண்டெலி என்று மூன்று வகை இருப்பதாகவும் கூறுகிறார். குண்டலினி சக்தியை எழுப்பிச் சாதனை புரியும் யோக மார்க்கத்தைக் கற்றவர்களாக இவர்கள் இருக்கக்கூடும் என்றும் கூறுகிறார்.

## 26. குழாயர் குலம்

குழாயன் என்ற பெயரையுடைய ஒரு தலைவர் வழிவந்த மக்கள் குழாயர் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். குளாயர் எனவும் குறிக்கப் படுவதால் நீர்ப்பாசனம், நீர்ப்போக்குவரத்துக்குப் பயன்படும் குளையைக் கண்டுபிடித்தவராகவோ, அதிகம் செய்தளிப்பவராகவோ இருக்க வாய்ப்புள்ளது என்ற கருத்தும் உண்டு.

“மன்னர், படைத்தலைவர், கோமான் முதலிய சமுதாயத்தின் உயர்மட்டத்திலிருப்பவர்கள் காதில் அணியும் நகை குழை எனப்படும். குழையணிந்தவன் கால்வழித் தோன்றிய மக்களுக்குக் குழாயர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது” என்ற கருத்தை முதலில் கூறியவர் க.பழனிசாமிப் புலவர். பின்னர் எழுதிய டி.எம்.காளியப்பா முதலிய சிலரும் அதனை வழிமொழிந்தனர். க.பழனிசாமிப் புலவர் தம் கருத்திற்கு ஏற்பக் குழாயர் குலத்தைக் “குழையர் குலம்” என்றே குறிப்பார்.

குண்டலம் அல்லது குழை மக்கள் சமுதாயத்தின் பொது அணிகலன். அதன் மூலமாகக் குலப்பெயர் தோன்றியிருந்தால் ‘குழையர்’ என்றுதான் குலப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். அலகுமலைக் குறவஞ்சி நூலில் சில இடங்களில் ‘குழையர்’ எனக் கூறப்பட்டாலும் மற்ற இலக்கியம், தனிப்பாடல், செப்பேடு, கல்வெட்டு முதலிய எல்லா இடங்களிலும் ‘குழாயர்’ என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே குழாயர் என்பதே குலப்பெயர் என்று உறுதியாகிறது.

குழாயர் குலத்திற்குரிய காணிப் பாடலில் கொங்கு நாட்டு நாகமலை, சென்னிமலை, கொல்லிமலை, ஆனைமலை, அலகுமலை, பன்றிமலை, பொன்னுதிமலை முதலிய மலைகளும் நொய்யல், பவானி, நள்ளாறு, அமராவதி, உப்பாறு, காவிரி, ஆளியாறு முதலிய ஆறுகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. குடகும் கூறப்பட்டுள்ளது.

தென்கரை நாடு, கண்ணபுரம், அவிநாசி, வைகாஷர், கீழ்க்கரை-மேல்கரை பூந்துறை நாடுகள், கோயிலூர், விளங்கில்,



கண்டியன் கோயில், நிழலி, கலியாணி, ஆனையூர், குழாநிலை, குயப்பள்ளி, கருமாபுரம், புத்தரைச்சல், கோயில்பாளையம், நிரையூர், கொற்றனூர் முதலியவை குழாய் குலக் காணி எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பெரிய குலத்தலைவர் பட்டக்காரர் வேணாடுடையார் குடியிருப்பு ஊராகிய கொற்றையூரில் (சங்கரண்டாம்பாளையம்) முதல் காணியாளர் குழாயர் குலத்தாரே. குழாயர், பெரியர், ஆந்தை, சேரன், செம்பூத்தன் குலத்தார் கொற்றையூர் (கொற்றனூர்) காணியாளர் ஆவர். காவலர் ஆகிய வேட்டுவரும், கொங்குச் செட்டியாரும் கொற்றனூர்க் காணியாளர்கள் ஆவர்.

இதனை இரு பாடல்கள் மூலம் அறிகின்றோம்.

“காவல் குழாயன் கதித்த பெரியகுலன்  
ஆவல்சேர் ஆந்தை அதிசேரன் - மேவியசீர்  
செம்பூத்தன் செட்டியுடன் தென்கொற்றை மாநகர்க்கு  
இன்புற்ற ஏழ்முதன்மை யே”

“ஞாயம் நிலைபெருக்கும் நற்கா வலன்குழையன்  
நேயப் பெரியகுலன் நீள்ஆந்தை - ஆயன்  
திருவளர் கொற்றைக்குச் சேரன்செம் பூதன்  
பெருகுசெட்டி யும்காணிப் பேர்”

என்பவை கொற்றனூர்க் காணிப் பாடல்களாகும்.

பெரிய குல வேணாடுடையார் கொற்றனூர்த் தலைவராக வரும் முன் குழாயர் நிருவாகமே நடைபெற்றது என்றும், மூவேந்தர் வருகையின்போது அமராவதியாற்று வெள்ளப்பெருக்கால் குழாயர் குலக் கொற்றனூர்த் தலைவர்கள் தேவண்ண கவுண்டரும் அவர் தம்பி கருப்பண்ண கவுண்டரும் நாடுகாண் மேட்டுக்குத் திட்டிக் கிடாய் கொண்டு வரத் தாமதம் ஆனதால் வேணாடுடையார் தன் மகனைப் பலி கொடுத்தார் என்றும், அதனால் மகிழ்ந்த மூவேந்தர்கள் கொற்றனூர்க் காணியையும், தென்கரை நாட்டு ஆட்சியையும்

வேணாடர்க்கு அளித்தனர் என்ற வரலாறு ஒன்று கூறப்படுகிறது. அதனால் காணியுரிமை பெற்ற பெரிய குல வேணாடுடையார்க்குக் கீழ் குழாயர் பணி புரிய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

வேணாடுடையாரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட இரத்தின மூர்த்தி விறலி விடு தூதில்,

“வேண்டுபுகழ்க்  
கோமான் குழாய குலத்தில் மிகஉதித்த  
சீமான் பெரியண்ண தீட்சணன்”

என்று குழாய குலத் தலைவர் குறிக்கப்படுகிறார்.

கொற்றனுர்க் குழாயர் அருகில் கொத்தனுர் என்ற காட்டுப் பகுதியில் ஊர் அமைத்துக் கோயிலும் ஏற்படுத்தினர். ஊர் அமைந்த காட்டுப் பகுதியில் வவ்வால் கூட்டம் அதிகமாக இருந்ததால் அவ்வூர் ‘வவ்வால் கொத்தனுர்’ என்று அழைக்கப்பட்டது.

“வளமிலகு நாகமலை சென்னிமலை கொல்லிமலை  
வானிலகு ஆனைமலைசேர்  
மாசிலா அலகுமலை பன்றிமலை பொன்னுதி  
மலைசெம்பொன் மலைகுடகுடன்  
தளமிலகு காஞ்சிமா நதிவானி நள்ளாறு  
தாழ்வில்ஆன் பொருனைலவணம்  
தாங்குநதி காவேரி ஆளியாறு உடன்பல  
தருமதென் கரைநாடுகாண்

புளகண்ணை அவிநாசி வைகாஷர் நாடுகீழ்ப்  
பூந்துறை மேல்பூந்துறை  
புகழ்கோயி லூர்விளங்கில் கண்டியன் கோயில்நிழலி  
பொற்பமரும் கலியாணியூர்

களபமுள ஆனையூர் குழாநிலை குயப்பள்ளி  
கருமாபுரம் புத்தரசை



கவசைநிரை யூர்கொற்றை மேவிய குழாயரைக்  
காத்திடும் பெரியம்மனே!”

என்பது குழாயர் குலக் காணிப் பாடலாகும். ‘குழாயர் நிலை பெற்ற’  
ஊர் குழாநிலை ஆயிற்று என்பர்.

குழாயர் குலத்தாரின் பூர்வீகக் காணியூர் குளித்தலை அருகில்  
உள்ள கோவிலூர் ஆகும். சோழ மன்னர்கட்கு உதவிகள் புரிந்து அங்கு  
இருந்த குழாயர் குலத் தலைவர் குமாரரத்தினம் என்பவர். பொங்கலூர்  
நாட்டுப் பகுதியில் மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்த காவலர், மாவலர்,  
வேடர் என்னும் வேட்டுவர் சமூகத்தவரை அடக்க ஓதாள குலப் பெரிய  
பெருமானைச் சேரன் வேண்டுகோள்படி சோழன் அனுப்பினான்.  
ஓதாளன் பெரிய பெருமாளுக்கு ஆதரவாகப் பொன்னர், செம்பர்,  
சாத்தந்தை குலத்தாரோடு குழாயர் குல குமாரரத்தினமும் சென்றார்.

பொங்கலூர் நாடு சென்ற குழாயர் குலக் குமாரரத்தினம்,

“கோவிலூர்க் குழாயர் குமாரரத் தினமால்  
மாவலர் வேடர் வேட்டுவர் குறும்பை  
முடுக்கி ஆதிக்கம் படைக்கவே ஆண்மை  
திடத்துடன் படையைச் செலுத்துவேன் என்றார்”

என்று கூறியதாக அலகுமலைக் குறவஞ்சி கூறுகிறது.

குழாயர் குலக் குமாரரத்தினம் தான் கூறியவாறே வேட்டுவர்  
களை அடக்கிப் புத்தரச்சல் கோட்டையில் தன் அதிகாரத்தைச்  
செலுத்தி வேளராசியில் இருந்தார் என்று கூறுகிறது அலகுமலைக்  
குறவஞ்சி.

“புத்தனை மிதித்துக் குத்தியே குமர  
ரத்தின பூபன் சத்யவா சகனாம்  
நேசமாம் சோழி யீசுரர்புத் தரசை  
வாசமாய் வேள ராசியில் இருந்தான்”

என்பது குறவஞ்சிப் பாடலாகும்.

பெரியபெருமாளுக்குப் பட்டாபிஷேகம் சூட்டும் போது வெற்றிக்கு உதவிய குழாய் குலக் குமார ரத்தினத்துக்குத் 'தேவ மன்றாடி' என்ற பட்டம் கொடுக்கப்பட்டது. நெல்லை ஞானசிவம் குருவாக அமைந்தார்.

ஏற்கனவே மைத்துனன் உறவு கொண்டிருந்த குமாரரத்தினம் வழிவந்த நல்லய்யன் மகன் அவிநாசியின் மகள் பெரியபெருமானின் மூத்த மகன் குமாரசாமிக்குத் திருமணம் செய்துவைக்கப்பட்டாள். இதனை,

“அவனியில் கோவிலூர் அரசு புத்தரசை  
நவநிதி தழைக்கும் நல்லய்யன் ஈன்ற  
கோட்டையில் குழாய் குலஅவி நாசிவேள்  
தாட்டிகன் குமார சாமி மாதுலனாம்”

என்று குறவஞ்சி கூறுகிறது.

புத்தரச்சலில் நிர்வாகம் செய்து நல்லாட்சி நடத்திய குழாய் குலத் தேவமன்றாடி வழிவந்த குழாய் குலத்தார் பொங்கலூர் நாட்டின் தலைமைத் தலமாகிய அலகுமலையாண்டவரை வணங்கி வழிபாடு செய்தனர். அலகாசல வேலவர்க்குத் தங்கப் பதக்கமும், காதணியாகிய முருகு என்னும் அணிகலனையும் கொடையாகக் கொடுத்தனர். இதனை,

“சித்திர மலியும் செம்மைசேர் சிறப்புடன்  
புத்தரசை என்னும் புகழ்மிகும் கோட்டையில்  
இத்தலம் மதிக்க ஏந்தலாம் சோழன்  
வைத்திடும் தேவமன் றாடியாம் பட்டம்  
பெற்றிடும் குழையர் பெருங்குலம் வந்தோர்  
தலைவராய் வாழ்வு தாங்கிடும் செம்மலார்  
நலமிகும் அலகு மலைவளர் நாதர்க்கு  
பலபொன் செய்தங்கப் பதக்கமும் பட்டும்



செவிதனில் விளங்கச் செம்மைசேர் முருகும்  
புவிதனில் செய்து புகழ்மிகக் கொண்டார்”

என்று குறவஞ்சி இலக்கியம் கூறுகிறது.

அலகுமலைக் குறவஞ்சி இவ்வாறு குழாய் குலத்தார் வெற்றி, ஆட்சி, சிறப்புப் பட்டம், திருமண உறவு, கோயில் கொடை இவைகளை மட்டுமல்ல புலவர்கட்கும், ஏழை எளியவர்கட்குக் கொடை அளித்த குழாயர்களையும் சிறப்பிக்கிறது.

“அங்கசன் புத்தரசைக் கோட்டையில் குழாய்குல  
அவிநாசி யப்பன்”

செய்த கொடைகள் குறவஞ்சி ஆசிரியர் சின்னத்தம்பி நாவலரால் புகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளது.

புத்தரச்சலில் குழாய் குலத்தார் கட்டிய கோட்டை மிகவும் சிறப்பாக விளங்கியதால் அவ்வூர் கோட்டை என்றே அழைக்கப் பட்டது.

கொங்கு நாட்டு ஆவணங்கள் பல எழுதப்படும்போது குழாயர் குலப் பெருமக்கள் முன்னிலை வகித்தும், சாட்சிக் கையொப்பம் இட்டும் முக்கியம் பெற்றுள்ளனர்.

‘கொங்கு காணியான பட்டயம்’ என்னும் கொங்கு மக்கள் குடியேறி நாடு, காணி பிரித்து ஒப்பந்தம் செய்த வரலாற்று ஆவணத்தில் குழாய் குல பெரியபச்சாக் கவுண்டர், சின்னப்ப கவுண்டர் ஆகியோர் கையொப்பமிட்டுள்ளனர்.

நல்லூர் போன்ற சில ஊர்களைப் பவளத்தான் என்ற கொங்குச் செட்டியாரிடமிருந்து பனங்காடை குலச் சோழியப்ப கவுண்டர் விலைக்கு வாங்கினார். காணியுரிமை மாற்றச் செப்பேடு எழுதும் போது வேளராசி குழாயர் குலத்தைச் சேர்ந்த முத்துச் சின்னப்ப கவுண்டர் முன்னிலை வகித்துள்ளார்.

பாகூர் அகிலாண்ட தீட்சிதரைக் கொங்குச் சமுதாயப் பெருமக்கள் பலர் குலகுருவாக ஏற்றுக் கொண்டு பாத காணிக்கை செலுத்த ஒப்புக் கொண்டு எழுதிய செப்பேட்டில் மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுக் குழாநிலை சார்பாகக் கையெழுத்திட்டவர்கள் குழாயர் குலப் பெரிய கொமரசாமிக் கவுண்டர், சின்னப்பொங்காளிக் கவுண்டர் ஆகியோர்.

வார்க்க நாட்டுப் பல்லடத்தை அடுத்துள்ள நாரணாபுரத்து அங்காளம்மன் கோயில் பூசாரிக்கு அளித்த உரிமைகள் பற்றிய ஆவணம் பதிவு செய்யும்போது வேளராசி குழாய குல கோவிந்த கவுண்டர், இராமைய கவுண்டர் ஆகியோர் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

கொத்தனூர்க் குழாய குலத்தையும் ஏனைய நான்கு குலங்களையும் சேர்த்து 'இனியவை ஐந்து' என்று கூறும் வழக்கம் உள்ளது.

“கொத்தனூர்க் குழாயர் கொடுமுடிச் செம்பர்  
இட்டத்தூர்ப் பொன்னர் பரஞ்சேர்வழி ஓதாளர்  
பட்டனூர்ப் பொன்னர் இனியவை ஐந்து”

என்னும் வழக்கில் கொத்தனூர்க் குழாயர் குலம் முதலிடம் பெறுகிறது.

தென்கரை நாட்டு நீலம்பூர்ப் பகுதியில் வேட்டுவர் சமூக விசய காளிராயக் கவுண்டர் பல தொல்லைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். கொற்றனூர் வேணாடுடையார் வேண்டுகோள்படி ஈங்கூர் ஈஞ்ச குல இரகுநாதசிங்கக் கவுண்டர் விசயகாளிராய கவுண்டரை வென்று நீலம்பூர் (நீலம் பேரூர்) காணி பெற்றார். இச்செப்பேட்டில் கொற்றனூர்க் குழாய குல வேலாயுதக் கவுண்டர் கையெழுத் திட்டுள்ளார்.

உலகில் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்ட போதுகூட ஒரு குறையும் இல்லாமல் சிறந்த படையலைப் பிரசாதமாக நைவேத்தியத்திற்குச் சிவபெருமான் ஆலயங்கட்குத் தொடர்ந்து அளித்தவர் குழாய குலத் தேவன் முத்து என்பவர் என்று வாலசுந்தரக் கவிராயர் தன் கொங்கு மண்டல சதகத்தில் கூறியுள்ளார்.



“ஊனே நிறைந்துயர் தேவா அமுதம் உணவொழிந்தும்  
தானே நிறைந்தும் வருகமக் காலம் சதாசிவற்குத்  
தேனே நிறைந்து குழாய் குலேந்திரன் தேவன்முத்து  
வானே நிறைந்த அமுதூட்டி வாழ்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது சதகப் பாடலாகும்.

கொங்குச் சோழ மன்னன் விக்கிரம சோழன் காலத்தில் (கி.பி.1292) உடுமலை வட்டம் சோழமாதேவி குலசேகர ஈஸ்வரமுடையார் கோயிலில் குழாயர் குல அதிசய சோழன் அரைசனான மணிகைராயனின் நலத்தின் பொருட்டு கோயில் திருப்பணியின் போது மண்டபத்தில் திருநிலைகால், படி ஆகியவைகளை உபயமாகச் செய்தார்.

### கல்வெட்டு

“ஸ்வஸ்திபூ திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் சிரீவிக்கிரம சோழ தேவர்க்கு யாண்டு இருபதாவது சோழமாதேவி நல்லூரில் வெள்ளாளன் குழாயரில் அதிசய சோழன் அரைசன் ஆன மணிகைராயனுக்கு நன்றாகத் திருமண்டபத்தில் திருநிலை கால் இரண்டும் படியும் நாட்டு விச்சேன் மணிகைராயனேன் பன்மாதேசுவரர் இரட்சை”

### குலதெய்வக் கோயில்கள்

தென்கரை நாட்டுக் கொத்தனூர்க் குழாய் குலத்தார் கரியகாளியம்மனையும், பொங்கலூர் நாட்டுப் புத்தரச்சல் குழாய் குலத்தார் காம்பிலியம்மனையும் குலதெய்வமாக வணங்கி வருகின்றனர்.

## 27. கூறை குலம்

கூறை என்பது புதுப்புடவையையும், ஆடையையும் குறிக்கும். தீபாவளியன்று அனைவருக்கும் கூறை வழங்குவதை வழக்கமாகக் கொண்ட வேளாளர்கள் கூறை குலத்தார் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற ஒரு கருத்து உண்டு. கம்பநாதசுவாமிகளின் கொங்கு மண்டல சதகத்தில் கூறை குலக் குழந்தை முத்தன் என்பவன் தீபாவளியன்று அதிகாலையில் தலைக்கு எண்ணெய் கொடுத்தார் என்று கூறப்படுகிறது. எண்ணெயோடு புத்தாடையும் வழங்கினார் என்று கூறப்படுகிறது.

“காரையும் தேவர் நரகா அசுரரைக் காவல்சென்று  
போரை இராவினில் போர்முடித் தேபொழு தேதுதிக்க  
கூறை குலாதிபன் கூறையும் தந்து குழந்தைமுத்தன்  
வாரியும் தேவருக்கு எண்ணெயிட் டான்கொங்கு  
மண்டலமே”

என்பது கொங்கு மண்டல சதகப் பாடலாகும். “கொங்கே புகினும் கூறை கொண்டு ஆறலைப் பாரில்லை” என்ற இடத்திலும் கூறை என்ற சொல் ஆடையைக் குறிக்கிறது. டி.எம்.காளியப்பா அவர்கள் ‘செல்வம்’ என்ற பொருள் கூறை என்ற சொல்லுக்கு உண்டு என்று கூறுகிறார்.

நடுநாட்டில் பெண்ணையாற்றங்கரையில் ஒரு பகுதிக்குக் கூறை நாடு என்று பெயர் உண்டென்றும், அக்கூறை நாட்டுக்கு உரியவர்கள் கூறை குலத்தார் என்ற ஒரு கருத்தும் உண்டு. சோழ நாட்டில் மயிலாடுதுறையை அடுத்துள்ள பகுதிக்குக் ‘கூறை நாடு’ என்று பெயர் வழங்குகிறது.

‘கொங்கு காணியான பட்டயம்’ என்னும் கொங்கு மக்கள் குடியேற்றம் பற்றிக் கூறும் ஆவணத்தில் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் பெருமான் கொங்கு மக்கள் பற்றி ஐயாயிரம் பிரபந்தங்கள் பாடினார் என்று கூறித் தொன்மையான குலங்களைக் கூறும் ஒரு விருத்தப்

பாடல் மட்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பாடலில் கூறை குலம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“சேரன்பாண்டி யன்பனகன் செங்கோல் பெரியன் செம்பவளன்  
தூரன் ஆந்தை காடைகுலன் துலங்கு முடியன் ஓதாளன்  
பாரம் சுமந்த பண்ணைகுலம் படியளந் துண்ணும் பயிரகுலம்  
கீரன் வேந்தன் கோவேந்திரன் கூறை பொன்னர்  
கொங்கினரே”

என்பது அப்பாடலாகும்.

கூறை குலத்திற்குத் தலையநல்லூரை மையமாக வைத்து இரண்டு காணிப்பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் தலையநல்லூர், மின்னாம்பள்ளி, சேமூர், மாதேவி, திடுமல், நசியனூர், வெள்ளியனை, மேச்சேரி, செகதாபுரம், கொற்றனூர், பாப்பினி, பிடாரியூர், பழனி, திண்டமங்கலம், நவனி, அரசிலாமணி, பெரியபுலியூர், கிழாம்பாடி, கலங்காணி, வடுகநகர், வளவனூர் ஆகிய பல ஊர்கள் காணி யுரிமையுடைய ஊர்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

### முதல் காணிப்பாடல்

“செந்திரு விளங்கிவளர் தலைசைமின் னாம்பள்ளி  
சேமூரு மாதேவியும்  
செயதிடுமல் நசையனூர் வெள்ளியனை மேச்சேரி  
செகதா புரம்கொத்தனூர்  
அந்தமிகு பாப்பினி பிடாரியூர் பழனியும்  
அருள்திண்ட மங்கைநவனி  
அரசிலா மணிபெரிய புலியூரு கிழாம்பாடி  
அழகுள்ள கலங்காணியும்  
சந்தமிகு வடுகநகர் வளவனூர் இவையெலாம்  
தழைக்கவே காணிபெற்றாய்  
சதுரங்க சேனைசெறி அரையவள நாடனே  
சம்பிரமிகு கூறைகுலனே



கந்தமிகு நாகீசர் அழகுதிரு வனிதையை  
 கரிவரதர் பொன்காளியை  
 கனவில்மற வாமல்உயர் காளிஅரு ளால்வந்த  
 காளியண மகராசனே!”

இப்பாடல் தலையநல்லூர் கூறை குலக் காளியண்ண கவுண்டர் மீது பாடப்பட்டது. தலையநல்லூர்த் தெய்வங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

### இரண்டாவது காணிப்பாடல்

“திதமுலவு புகழ்கொண்ட தலசைமின் னாம்பள்ளி  
 சேமூரு நசியனூரும்  
 திடுமல்மா தேவிநகர் அரசிலா மணியுடன்  
 செயமான வளவனூரும்  
 பதியில்மிக ஓங்கிய பிடாரியூர் வெள்ளியனை  
 பார்ப்பதியும் மேச்சேரியும்  
 பரிவான பெரியபுலி யூர்காணி யும்கொண்ட  
 பண்பான கூறைகுலனே  
 மதிமுக சவுந்தரிய ரணவீர பத்ரனே  
 வல்லாண்மை பெற்றசூரா  
 வளமான பொன்னிநதி வானிநதி காஞ்சிநதி  
 மருவுபூந் துறைநாடனே  
 அதிமதன ரூபனே பழனியைத் துணைவன்னும்  
 அன்பான வரராமனே  
 அறிவுடைய மால்துணைச் சின்னய்யன் புதல்வனே  
 அமரா பதிக்குருசிலே”

இப்பாடல் மேல்கரைப் பூந்துறைநாட்டு நசியனூர்க்கூறை குல சின்னய்ய கவுண்டர் மகன் அமராபதிக் கவுண்டர் மீது பாடப் பட்டதாகும்.

இரண்டு காணிப் பாடல்களிலும் ‘தலசை’ என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்ற தலையநல்லூர் முதல் காணியூராகக் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. தலையநல்லூர் பதினாறு ஊர்களைக் கொண்ட மேல்கரை அரைய நாட்டின் தலைநகர். இன்று தலையநல்லூர் என்ற பெயர் மறைந்து ‘சிவகிரி’ என்ற பெயரை ஊர் பெற்றுள்ளது.

தலையநல்லூரை வேட்டுவரிடமிருந்து விலைய குலக் காளியண்ண கவுண்டரும், கூறை குலக் காளியண்ண கவுண்டரும் விலைக்கு வாங்கியதாகத் தென்னிலைச் செப்பேடும், ஆத்தூர்ச் செப்பேடும் கூறுகிறது.

“செய வருஷம் பங்குனி மாதம் 27தேதி சேரன் சோழன் பாண்டியன் காலத்தில் எல்லை கொல்லை தீர்மானம் செய்து குடுத்த பேர் கவுண்டர்கள் கூடி அரைய நாடு வெள்ளாள குலம் வெலைய கூட்டம் காளியப்ப கவுண்டன் கூறை காளியப்ப கவுண்டன் இந்தப்படி பேர் யிடத்தில் முளை வேட்டுவன் காசியப்ப கவுண்டன் 5000 பொன்னாகரம் வாங்கிக் கொண்டதுக்குச் சாட்சி வெங்கம்பூர் சமந்தராயக் கவுண்டன் சாட்சி பொத்தி சேசுவராயக் கவுண்டன் சாட்சி மணநாடு புரக்கிலாக் கவுண்டன் சாட்சி தலைய நல்லூர் பொன்காளியம்மன் கோயிலுக்கு விலையகூட்டம் காளியப்ப கவுண்டனுக்கும் கூறைகூட்டம் காளியப்ப கவுண்டனுக்கும் ராசமுப்பாடு கோயில் முப்பாடு குடுத்ததுக்கு இத்தாதி பேர் கவுண்டர்கள் சாட்சி”

என்பது ஆத்தூர்ச் செப்பேட்டுப் பகுதியாகும். ராச முப்பாடு என்பது ஊரின் உரிமையையும், கோயில் முப்பாடு என்பது கோயில் உரிமையையும் குறிக்கும்.

ஒரு முறை தலையநல்லூர்க் கூறை குலச் சென்னிமலைக் கவுண்டர் மகன் பொன்காளியப்ப கவுண்டர் தன் மாட்டுப்பட்டியை ஓட்டிக் கொண்டு மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டின் ஐந்தாவது வீடு என்னும் பிடாரியூர்ப் பகுதிக்குச் சென்றார். சென்னிமலைச் சார்பில் உள்ள ஊர் ஆதலால் நல்ல மேய்ச்சல் நிலம் இருந்தது. நீண்ட நாள் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்.



அந்நாளில் ஏற்பட்ட பழக்கத்தால் பிடாரியூர்க் காணியாளர் பொருளந்தை குலச் சூரியாலிச்சாக் கவுண்டரின் வெள்ளைப் பிள்ளை வள்ளியம்மாளைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். கூறை குலப் பொன்காளியப்ப கவுண்டரும் மனைவி வள்ளியம்மாளும் பிடாரியூரிலேயே தங்கினர். பிடாரியூரில் கால் காணியைத் தனக்கு உரிமையாகப் பெற்றார். பொன்காளியப்ப கவுண்டர் அந்த உரிமையின் காரணமாகப் பொருளந்தை குலத்தாரின் குலதெய்வக் கோயிலான தம்பிராட்டியம்மன் கோயிலில் தலையநல்லூர்ப் பொன்காளியம்மன் எழுந்தருள ஒரு கோயில் கட்டினார். இன்றும் பொருளந்தை குலத்தாரின் காணியுரிமைக் கோயிலாகிய தம்பிராட்டியம்மன் கோயில் வளாகத்தில் கூறை குலத் தெய்வம் பொன்காளியம்மன் கோயில் உள்ளது. அக்கோயிலில் கூறை குலத்தாரே வழிபட்டு வருகின்றனர். அருகில் கூறை குலத்தார் குடியேறிய 'கூறை பாளையம்' என்ற ஊரும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கூறை குலத்தார் தலையநல்லூர், நசியனூர், பருத்திப்பள்ளி ஆகிய ஊர்களில் பல ஆலயத் திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர்.

கி.பி.1710 ஆம் ஆண்டு தலையநல்லூர் கரியவரதராசப் பெருமாள் கோயிலில் கரியபெருமாளைப் பிரதிட்டை செய்தவர் கூறை குலத்தில் கடை திறக்கி வகையில் முகமாண்டார் காளியப்ப கவுண்டர் பேரனும் பொன்காளியப்ப கவுண்டர் மகனும் ஆகிய செங்காளியப்ப கவுண்டர் என்பவர் ஆவார்.

கி.பி.1830 ஆம் ஆண்டு தலையநல்லூர் வேலாயுத சுவாமி கோயிலில் தேவ கூடத்தில் உபநயின விக்கிரகத்தைக் கூறை குலக் கொடுமுடிக் கவுண்டர் பேரனும் முத்தண கவுண்டர் மகனும் ஆகிய செங்காளியப்ப கவுண்டர் உபயமாகச் செய்து வைத்தார்.

‘கூறை செங்காளியப்ப கவுண்டர் மகன் பிள்ளான்’

‘கூறை ராமண கவுண்டர் மகன் கந்தப்பன்’

ஆகியோர் பெயர்களும் திருப்பணி செய்தவர்களாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.



நசியனூர் ஆதிநாராயணப் பெருமாள் கோயிலில் கொறட்டு வாசல் முன்மண்டபத்தை கி.பி.1827இல் கூறைகுலத் தயிர்ப்பாளையம் நல்லய்ய கவுண்டர் மகன் வேலப்ப கவுண்டர் திருப்பணி செய்து புதியதாகக் கட்டினார். அது பழுதடைந்தபடியால் அதே கூறை குலத்தார் 1940ஆம் ஆண்டு புதுப்பித்தனர். இது வலப்புறக் கொறட்டு வாசல் ஆகும்.

கொறட்டு வாசல் இடப்புறம் 1827இல் தயிர்ப்பாளையம் வேலப்ப கவுண்டர் கட்டினார். அது பழுதடைந்ததால் அதே கூறை குல வேலப்பகவுண்டர் வழியினர் 1934 ஆம் ஆண்டு புதுப்பித்துக் கட்டினர்.

பருத்திப்பள்ளி புவனேசுவரர் கோயிலில் சுந்தரபாண்டியனின் 24ஆம் ஆட்சியாண்டில் மின்னாமொழியைச் சேர்ந்த கூறர்களில் பெரிய பிள்ளையாண்டை கரும்பிள்ளை என்பவர் நிலைகால், போதிகை, இருஉத்தரம், 4பாவு கல்லும் தன் தர்மமாக அளித்தார்.

கூறை குலத்தார் தங்கள் சமய நிகழ்ச்சிகட்காக 'மாணிக்கன்' சுப்பன் என்ற கலைஞரை நியமித்துக் கொண்டதாக 'அஞ்சுபடிக்காரர் தீர்ப்பு' என்னும் பட்டயம் கூறுகிறது.

கொங்கு ஆவணங்கள் பலவற்றில் கூறை குலத்தார் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளனர். கொங்குப் புலவர் பட்டயத்தில் அரைய நாட்டுக்காகக் கையெழுத்திட்டவர்கள் கூறை குலச் செல்லய்ய கவுண்டர், முத்துக் காளியப்ப கவுண்டர் என்பவர்கள் ஆவர். பாகூர்க் குருக்கள் செப்பேட்டில் நசியனூர் சார்பாகக் கூறை குலக் கொளந்த சாமிக் கவுண்டரும், குப்பண கவுண்டரும், பிடாரியூர் சார்பாக மற்றொரு குப்பண கவுண்டரும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

தென்னிலையில் வேட்டுவப் பட்டக்காரர் இல்லத்தில் நடைபெற்ற பல ஊர்க்கோயில்களின் உரிமை மாற்ற ஆவணங்களில் பல இடங்களில் தலையநல்லூர்க் கூறை காளியப்ப கவுண்டர் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளார். கொடுமுடிக் கோயிலில் கூறை குலக் கந்தய்யன் என்பார் செய்த திருப்பணிகளைத் தலபுராணம் கூறுகிறது.

சிவகிரி பொன்காளியம்மன் கோயில் அடியார்களான கூறை குலத்தார் காளியப்ப கவுண்டர், செங்காளியப்ப கவுண்டர், பொன்காளியப்ப கவுண்டர் என்று பலர் பெயர் வைத்துக் கொண்டுள்ளனர். கூறை குலத்தார் தங்கள் பெண்களுக்குக் காளியம்மாள் என்ற பெயரை வைப்பர். நசியனூர் மதுரகாளியம்மன் கோயிலைச் சிறக்கச் செய்தவர்கள் கூறை குலத்தினர்.

ஓலப்பாளையத்தில் குடியேறிய கூறை குலத்தார் பவானி, திருச்செங்கோடு வட்டாரத்தில் குடியேறினர். கூறை குலத்தினர் பாவாத்தாள், அப்பத்தாள் ஆகிய குல முதல்வியை வீரமாத்தியாக வணங்கி வருகின்றனர். காங்கயம் காட்டுப்பாளையம், திருப்பூர் அம்மாபாளையம் கூறை குலத்தார் தலையநல்லூர் போலவே பொன்காளியம்மனையும், வண்ணாரக் கருப்பண்ணையும் வணங்கி வருகின்றனர். கொங்கு வேளாளர் பொருட்டு உயிர் துறந்தவர் வண்ணாரக் கருப்பண்ணன். கொங்குக் கூறை குலத்தார் நன்றிக் கடனோடு வழிபட்டு வருகின்றனர்.

சேலம் மாவட்டத்தில் மின்னாம்பள்ளி, அக்கரைப்பட்டி, செலம்ப கவுண்டம்பாளையம், சண்பகமாதேவி முதலிய பல ஊர்களில் கூறை குலத்தார் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அக்கரைப்பட்டி கூறை குல டி.எம்.காளியண்ண கவுண்டர் குமரமங்கலம் தூரன் குலத்தாரால் தத்தெடுக்கப்பட்டு ஜமீன்தார் ஆனவர்.

தலையநல்லூரிலிருந்து மேல்கரை அரைய நாட்டு அதிகாரம் செய்த கூறை குலக் காளியண்ண கவுண்டர் மீது பவானி பாலபாரதி முத்துசாமிப் புலவர் குறவஞ்சி நூல் இயற்றியுள்ளார். அவர் தண்டிகைக் காளியண்ணன், நாட்டிமைக் காளியண்ணன், விக்கிரமதித்தக் காளியண்ணன் என்று பலவாறு புகழப்பட்டுள்ளார்.

இந்நூல் குறவஞ்சி நாட்டியம், குறவஞ்சி நாடகம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. பாட்டுடைத் தலைவன் தண்டிகைக் காளியண்ணன் கூறை குலம், தலையநல்லூர் அரைய நாட்டுப் புகழ் பலவாறு இந்நூலில் விரித்துரைக்கப்படுகிறது. இந்நூல் இன்னும் அச்சாகவில்லை.



கூறை குலப் பழனிக்கவுண்டர் மீது திருமுகப்பா என்னும் சிறந்த ஒரு சிற்றிலக்கியம் பாடப்பட்டுள்ளது.

தலையநல்லூர், நசியனூர்க் கூறை குலத் தலைவர்கள் மீது பல புலவர்கள் ஏராளமான தனிப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர்.

“செங்காளி காளியண்ணா சிற்றரைய நாட்டதிபா  
துங்காநல் கூறைகுல சோமனே - எங்கெங்கும்  
உன்னையே பாடுவேன் உன்புகழை ஒதிடுவேன்  
பின்னைவே நேது புகழ்”

என்ற பாடல் தலையநல்லூர் கூறை குலச் செங்காளியப்ப கவுண்டர் மீது பாடப்பட்ட பாடலாகும்.

“வாகாதென் கூறைகுல மார்க்கண்ட னேபுகழ்சேர்  
நேகா குமாரச்சின் னேந்திரனே - மாகநகர்  
குன்றும் கடலும் குலகிரிகள் உள்ளமட்டும்  
என்றும் சுகமாய் இரு”

இப்பாடல் கூறை குல குமார சின்னய்ய கவுண்டர் மீது பாடப்பட்ட பாடலாகும்.

“கோடார்பூந் தென்தலைசைக் கூறைகுல மேலரைய  
நாடாளும் வேந்தனெனும் நாகரிகா - தாடாண்மை  
தென்னவன்கு மாரச் சின்னயவேள் பெற்றதுரை  
சின்னயபூ பாலா செயம்”

என்பது அவர் மகன் சின்னய்ய கவுண்டர்மீது பாடிய பாடல்.

“அகிலம்மிசை கலியுகம் நாலாயிரத் தெண்ணூற்  
றைம்பதுடன் ஒன்பதின்மேல்  
ஆகிய பிரமாதி வருடத்தில் தைத்திங்கள்  
ஐமூன்று நாளதனிலே  
மகிழ்கின்ற பொன்வாரம் இனியசுப யோகமும்  
வந்தருள் முகூர்த்தமதிலே



மைசூர்ச் சமஸ்தானம் உயர்விசைய மங்கையினில்  
மன்னுகபை கர்த்தனானோன்

திகழ்தொண்டை நாடனுயர் வடிவேல் முதலியார்  
செயமாக உனையழைத்தே  
திரமான பல்லக்கு மேல்வரிசை பலவுமே  
செய்தருள வரிசைபெற்றாய்

புகழ்பரவு தலைசையில் கூறைகுல மால்காளி  
பூபதி தரும்புமாரா  
புண்ணிய சரீரனாம் பழனிமகி பாதிருப்  
பூவுலகில் வாழிநீயே”

இப்பாடல் கூறை குலப் பழனிக் கவுண்டர் மீது பாடப்பட்டது. இப் பழனிக் கவுண்டர் மனைவி சின்னம்மையார் பூந்துறைக் காடை குல அவிநாசிக் கவுண்டர் மகள் ஆவார். இச்சின்னம்மையார் மீது ஒரு புலவர் 10 பாடல் கொண்ட ‘சின்னம்மன் கலித்துறை’ பாடியுள்ளார். அதில்,

“காயும் கறியொடு அன்னமும் சொன்னமும் கற்றவர்க்குத்  
தாயின் பரிவுகொ டதல்கற் றாய்தென் தலைசைவளர்  
ஆயி மகீபன்தரு காளிராயன் அருளில் வந்த  
சேயன் பழனி மகீபன் மனைவளர் சின்னம்மனே”

என்பது ஒரு பாடலாகும்.

நசியனூர்க் கூறை குலப் பொன்கவுண்டைய கவுண்டர் மகன் செங்கோட கவுண்டர் மீது பாடப்பட்ட சில பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் ஒரு பாடல்,

“கருணைதிகழ் முப்பத்தி ரண்டறம் செய்ததைக்  
காப்பதற்கு உண்மையாகக்  
கருதியொரு நாழிவிதை நெல்லதனை உமையவள்  
கனிந்துதவ வாங்கிமுன்னாள்

தரணிதனில் உழவுதொழி லாற்பெருக் கிச்செயும்  
 தருமம் தழைக்கமேலோர்  
 தங்கள்முத லாகஎண் பத்துநான்கு இலக்கஉயிர்  
 தழைக்கஅழு தீன்றுமிக்காய்ப்

பெருமைதிகழ் மேழிவிரு தாளன்நீ யாகையால்  
 பேசும் அட்டமங்கலப்  
 பிரபந்தம் உன்மீதில் ஏந்தினேன் தியாகநிதி  
 பேணிப் பரிந்து தருவாய்

திருவுலவு நசையநகர் வளர்கூறை குலதிலக  
 திவ்யனாம் பொன்கவுண்டய  
 தீரன்அருள் செங்கோட மாநிதிக் குபேரனே  
 செகதலப் பிறைக்கியாதியே''

‘செங்கோடகவுண்டர் அட்டமங்கலம்’ நூல் கிடைக்கவில்லை.

## 28. கொம்மையர் குலம்

கொங்கு நாட்டுக் கல்வெட்டுகளால் மட்டுமே அறியப்படும் குலங்களில் கொம்மையர் குலம் ஒன்று. இக்குலம் பற்றி இதுவரை எவரும் குறிப்பிடவில்லை. அவினாசி வட்டம் சேவூர், மேட்டுப் பாளையம் வட்டம் மருவூர் ஆகிய ஊர்களில் கிடைத்த கல்வெட்டுகள் மூலம் இக்குலப் பெயரை அறிகின்றோம். 'கொம்மை' என்பது ஒரு பழந்தமிழ்ச் சொல்.

கொம்மை என்பதற்குப் பெருமை, திரட்சி, இளமை, வீடு, கொத்தளம், கை தட்டுதல் என்று பல பொருள் கூறப்படுகிறது. 'கொம்மையம் பசங்காய்' (அகம்), 'கொம்மைப் போந்தை குடுமி வெண்தோடு' (குறுந்தொகை), 'அம்மையும் அழகும் கொம்மையொடு கெழுமி' (பெருங்கதை) என்பன இலக்கியங்களில் பயின்று வரும் சில இடங்கள். கை தட்டுதலுக்கும் 'கொம்மை' என்ற சொல் கூறப்படுகிறது. சீவகசிந்தாமணியில் கூற்றத்தைக் கொம்மை கொட்டி அழைத்தல் என்று கூறப்படுகிறது. 'கொம்மை' என்ற சொல்லே 'கும்மி' என மாறிவிட்டது.

அவினாசி வட்டம் சேவூர், செம்பியன் கிழானடி நல்லூர் எனப் பெயர் பெற்ற ஊர். அங்கு வெள்ளாளர் கொம்மையர் குலத்தில் சிறுவன் ஆண்டான் என்பவர் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், 14ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் சேவூரில் மிகப்பெரிய நிலச் சொந்தக்காரராக இருந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் சேவூரில் அவரைப் பற்றிக் கிடைத்த இரண்டு கல்வெட்டு களும் அவர் கோயிலுக்கும், அரசு உயர் அலுவலருக்கும் நிலம் விற்பனை செய்த விபரம் கூறப்படுகிறது.

கி.பி.1312 ஆம் ஆண்டு 'சேவூர் வெள்ளாளன் கொம்மையரில் சிறுவன் ஆண்டான்' சேவூர் திருமேற்கோயில் அழகப் பெருமாள் விண்ணகர எம்பெருமான் கோயிலுக்குத் தனக்குச் சொந்தமான நிலத்தை அன்றாடு வராகன் புள்ளிக் குளிகை 300க்கு விலைக்கு



விற்றுள்ளார். இதற்குரிய ஆவணம் பெருமாள் கோயில் சேனாபதி ஆழ்வார் பெயரில் எழுதப்பட்டுள்ளது. வற்ற நிலம் புன்செய்த் தோட்ட நிலம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்நிலம் தவிர இன்னும் சேவூரில் அவருக்கு நிலம் இருந்ததும் கல்வெட்டு மூலம் தெரிகிறது. ஆவணத்தில் சிறுவன் ஆண்டான் கையெழுத்திட்டுள்ளார்.

மேற்படி நிலம் வற்ற கொம்மையர் குலச் சிறுவன் ஆண்டான் பத்தாண்டுகள் கழித்து மீண்டும் தன் நிலத்தை விற்றுள்ள விபரம் சேவூர் அழகப் பெருமாள் கோயில் கல்வெட்டு மூலம் தெரிகிறது.

கி.பி.1322 ஆம் ஆண்டு மூன்றாம் வல்லாள தேவன் என்ற போசள மன்னனின் அதிகாரி, போசளர் தளபதி 'மோட குலைய கமல மார்த்தாண்ட சித்கர கண்ட இம்முடி இராகுத்தராயன் மாதப்பத் தெண்ணாயக்கர்' மகன் இராச்சயத்தெண்ணாயக்கர் சேவூர் வெள்ளாளர் சிறுவன் ஆண்டானிடம் தோட்டத்தை விலைக்கு வாங்கி சேவூர் அழகப்பெருமாள் கோயிலுக்குக் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளார்.

மேட்டுப்பாளையம் வட்டம், மருவூர் பசுவேசுரர் கோயில் கல்வெட்டில் கோயில் கொடை கொடுத்தவர்களாக "வெள்ளாளர் கொம்மை காமிண்டர்களோம்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டில் வேறு விபரங்கள் இல்லை. குறையான கல்வெட்டு. பல கொம்மையர் குலத்தார் சேர்ந்து கொடை கொடுத்துள்ளனர்.

## 29. கொள்ளி குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் கல்வெட்டால் அறியப்படு வனவற்றில் கொள்ளி குலமும் ஒன்று. கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த விசயமங்கலம் கல்வெட்டுகளில் மட்டும் கொள்ளி குலம் குறிக்கப்படுகிறது. 96 கீர்த்திப் பாடலில் குறிக்கப்பெறும் 'கொல்லி' என்ற குலமும் கொள்ளி குலத்தையே குறிக்கலாம். கொல்லி என்பது கொல்லி மலையையும், மருத யாழ் இசையையும் குறிக்கும். 'கொல்லி' என்ற சொல் நெருப்பு என்பதையும் குறிக்கும். இதன் காரணமாக இக்குலப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

கல்வெட்டுகள் மூலம் கொள்ளி குலத்தார் குறுப்பு நாட்டுக் குன்னத்தார், விசயமங்கலம் ஆகிய ஊர்களைக் காணியூர்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது.

கொங்குச் சோழ மன்னன் வீரராசேந்திர தேவனின் 38ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி.1245) குறுப்பு நாட்டில் விசயமங்கலத்தில் வெள்ளாளன் கொள்ளிகளில் சொக்கன் தேவன் என்பவர் விசயமங்கலத்தில் உள்ள நாகீசுவரமுடையார் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைக்க அக்கோயில் காணியுடைய சிவப்பிராமணர் வசம் 'ஸ்ரீயக்கி பழஞ்சலாகை அச்சு' என்னும் பொற்காசு ஒன்றைக் கொடையாக அளித்தார்.

கொங்குப் பாண்டியன் சுந்தரபாண்டியனின் இரண்டாம் ஆட்சி யாண்டில் (கி.பி.1287) விசயமங்கலத்தில் உள்ள கரியமாணிக்கப் பெருமாள் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைக்கக் குறுப்பு நாட்டுக் குன்னத்தார் வெள்ளாளன் கொள்ளிகளில் சொக்கன் என்பவரின் மனைக்கிழத்தி (மனைவி) உடையான் மகள் குப்பாண்டி என்பவர் சந்தியாதீபம் வைக்க ஒரு அச்சு கொடையாகக் கொடுத்தார்.

### 30. கொற்றந்தை குலம்

கல்வெட்டுகள் மூலம் மட்டுமே அறியப்படும் கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் கொற்றந்தை குலமும் ஒன்று. கொற்றந்தை குலம் பற்றிய குறிப்பு கோயம்புத்தூர் வடக்கு வட்டத்தைச் சேர்ந்த இடிகரை, கோயில்பாளையம், துடியலூர் ஆகிய ஊர்க் கல்வெட்டுகளில் மட்டுமே கிடைக்கின்றன.

இரா.இரவிக்குமார், வி.இராமமூர்த்தி ஆகியோர் மட்டுமே இக் குலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றனர். இரா.இரவிக்குமார் பெயரை மட்டும் சுட்டிக் கூறி எந்த விபரமும் கூறாமல் ஆந்தைப் பறவையோடு தொடர்புபடுத்துகிறார். கொற்றந்தை என்று உணர்ந்ததால் அவ்வாறு கூறுகிறார். வி.இராமமூர்த்தி செங்கம் வட்டத்தில் சிங்கவிண்ணன் காலத்தில் விசயமங்கலம் ஆண்ட அதியர் குலச் சிற்றரசன் விண்ணப்பெருமாளின் படைத்தலைவன் 'கொற்றந்தை காடன்' என்ற நடுகல் கல்வெட்டைக் கூறி கொற்றந்தை குலம் எனக் கொங்கு வேளாளர் குலம் இருப்பதைக் கூறுகிறார். இப்பெயரில் கொற்றந்தை என்பதைக் குலமாகக் கொண்டால் காடன் என்பதை இயற்பெயராகக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் கொற்றந்தை தந்தை குலம் என்றும், காடன் தாயார் குலம் என்றும் கூறுகிறார். இவ்வாறு பெயர் வைப்பது கொங்கு வேளாளர்களில் வழக்கம் இல்லை.

கொற்றன் + தந்தை = கொற்றந்தை என மாறுவதே தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய நூல்களில் கூறப்பட்ட இலக்கண விதிக்கு உட்பட்டது. இதற்கு ஆதாரமாகக் கொற்றந்தை குலக் கல்வெட்டு ஆறில் நான்கு கிடைக்கும் இடிகரை வில்வீசுவரமுடையார் கோயிலில் கொடை கொடுத்தவர் பெயர் “வடபரிசார நாட்டு வெள்ளாளன் கொற்றன் மக்கள் கோவன் வீரணுக்கமுடையார்” என்று காணப்படுகிறது. இங்குக் குறிக்கப்படும் கொற்றன் தந்தை வழி கொற்றந்தை குலம் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

- (1) வடபரிசார நாட்டு இடிகரையிலிருக்கும் வெள்ளாளன் கொற்றந்தைகளில் முதலி வீரன் என்பவர் இடிகரை வில்வீசுவர



முடையார் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைக்க வராகன் 10 பணம் சிவப்பிராமணர் கையில் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளார்.

- (2) வடபரிசார நாட்டு இடிகரை வெள்ளாளன் கொற்றந்தைகளில் மிலசன் பெருமாள் என்பவர் இடிகரை வில்லீசுவரமுடையார் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைக்க வராகன் 10 பணம் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளார்.
- (3) இடிகரை வெள்ளாளன் கொற்றந்தைகளில் பிள்ளையாண்டியான கோக்கண்டன் என்பவர் கோயில் திருப்பணியின்போது ரிஷபதேவரைக் (நந்தி) கொடையாக அளித்துள்ளார்.
- (4) வடபரிசார நாட்டு நிரற்றூர்ப் பற்றில் இடிகரையில் வெள்ளாளன் கொற்றந்தைகளில் அமரபுயங்கன் காலிங்கராயன் பிள்ளையாண்டான் ஆன காலிங்கராயன் தேசாந்திரி கட்குச் சோறிட வில்லீசுவரமுடையார் கோயிலில் 40 பணத்தை மூலப்பொருளாக வைத்தார்.
- (5) கோயில்பாளையம் காலகாலேசுவரர் கோயிலில் வடபரிசார நாட்டுக் காரைப்பாடியிலிருக்கும் வெள்ளாளன் கொற்றந்தைகளில் அன்னி காவன் என்பவரின் மனைக்கிழத்தி கேசி என்பவர் கோயில்பாளையம் ஆளுடையார் காலகாலதேவர்க்கு நந்தாதீபம் வைக்க இரண்டு பழஞ்சலாகை அச்சு பொற்காசை மூலப்பொருளாக வைத்தார்.
- (6) துடியலூர் விருந்தீசுவரர் கோயிலுக்கு வடபரிசார நாட்டு நாலூர்ப் பற்றில் துடியலூரில் ஊர் மக்களும் ஊர்ச் சபையாரும் கொடை கொடுத்தனர். சாட்சிக் கையொப்பமிட்டவர் வெள்ளாளன் கொற்றந்தைகளில் கண்டன் என்பவர்.

### 31. கொற்றன் குலம்

கல்வெட்டில் மட்டும் 'கொற்றந்தை' குலம் குறிக்கப்பட்டுள்ளதைப் போலக் கொற்றன் குலமும் இடிகரை வில்லீசுவர முடையார் கோயிலில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வீரபாண்டியனின் ஆறாம் ஆட்சியாண்டில் வெள்ளாளன் கொற்றன் மகன் கோவன் வீரணுக்க முடையார் உடையார் வில்லீசுவரம் உடையார் கோயிலில் செய்த கொடை கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கொடை விபரம் குறிக்கப்பட்ட பகுதி கல்வெட்டில் அழிந்துவிட்டது.

'ஸ்வஸ்திபுரீ வீரபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு வெது வடபரிசார நாட்டு வெள்ளாளன் கொற்றன் மக்கள் கோவன் வீரணுக்க முடையார் உடையார் வில்லீசுவரமுடையார்... கைக்கொண்டு காணியுடைய சிவப்பிராமணன் காசிப கோத்திரத்து திருநட்டன் அகஸ்தீசரம் உடையானான சித்திரமேழி பட்டன் குடங்கொண்டு கோயில் புகுவார் செலுத்துவதாகும்'

என்பது கல்வெட்டாகும்.

கொற்றன் என்ற சொல் வெற்றி பெற்றவன், வீரம் உடையவன், வன்மையுடையவன், அரசன், வீரன் என்று பல பொருளைக் குறிக்கும்.

'சித்திரமேழி' என்பது வேளாளர் சபை ஆகும். சித்திரமேழி பட்டன் என்பவர் வேளாளரால் சிறப்பிக்கப்பட்டவர் அல்லது வேளாளருக்குரிய அர்ச்சகராக இருக்கலாம். விசயமங்கலம் கரிய மாணிக்கம் பெருமாள் கோயிலும், பருத்திப்பள்ளி ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயிலும் 'சித்திரமேழி விண்ணகரம்' என அழைக்கப்பட்டன. அவை வேளாளருக்கு உரிய கோயில்களாகும்.

(இக்கொற்றன் என்பதை இயற்பெயராகவும் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது.)

### 32. கோட்டாறு குலம்

அலகுமலைக் குறவஞ்சி, கொடுமணல் இலக்கியங்கள் கல்வெட்டு ஆகியவற்றில் கோட்டாறு குலம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

தே.ப.சின்னசாமி கொட்டாரர்-கொட்டாறு எனக் கொண்டு 'ஒரே இடத்தில் பயிர் செய்யாது கொட்டாரம் குடிசை அமைத்து ஆங்காங்கே பயிர் செய்பவர்கள் கொட்டாரர் குலத்தினர்' என்று கூறுகிறார்.

சேவூர் மன்னீசுவரமுடையார் கோயில் கல்வெட்டில் மட்டும் இக்குலம் சுட்டிக் கூறப்பட்டுள்ளது. வடபரிசார நாட்டுப் படைவீடு என்னும் ஊரில் உள்ள வெள்ளாளன் கோட்டாறில் அய்யன் அரசன் என்பவர் குழிமங்கலம் செயங்கொண்டீசுவரர் கோயிலில் கழஞ்சு பொன் கொடையாக வைத்தார். அதன் வட்டியைக் கொண்டு நெல்லாக்கி பங்கழிசிப்பான், திருமஞ்சனம் சுமப்பான், திருப்பள்ளித் தாமம் அளிப்பான், நான்கு சந்தி அமுதுபடி, பிள்ளையார் உட்பட சுவாமிகட்கு அமுதுபடி ஆகியவைகட்குச் செலவிட வகை செய்தார்.

“ஸ்வஸ்திபுரீ குலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கு யாண்டு ஏழாவது..  
திங்கள் வடபரிசார நாட்டில் படைவீட்டில் வெள்ளாளன்  
கோட்டாறில் ஐயன் அரசனேன் உடையார் செயங்  
கொண்டீசுவரமுடையார்க்கு இவர்க்கு கழஞ்சு பொன்  
ஒடுக்கினேன் இப்பொன்னுக் கொண்டு ஆண்டு தோறும்  
காணத்தால் கல நெல்பதக்கும் தண்டி உபயம் வருவதாகவும்  
பங்கழுசிப்பானுக்கும் திருமஞ்சனம் சுமப்பானுக்கும்  
திருப் பள்ளித் தாமத்திற்கும் அமுதுபடி நாலு சந்திக்குத் தூணி  
அரிசியும் பிள்ளையாருட்பட வெஞ்சனாதிகட்கும் குழி  
மங்கலத்தில் உடையார் செயங்கொண்டீசுவரம் உடையார்  
கோயிலில் காணியுடைய சிவப்பிராமணர் பாரத்வாஜ  
கோத்திரத்தில் தேவன் தேவனான குலதீபப்பட்டன்”

என்பது அய்யன் அரசன் கொடைக் கல்வெட்டாகும்.



பால வேளாளரிலும் கோட்டாறு குலம் உண்டு. கவசை (கோயில்பாளையம்) பாலவேளாளரில் கோட்டாறு குல மசக்காளி வேலன் கம்பரின் பல்லக்குச் சுமந்ததை வாலசுந்தரக் கவிராயர் தன் சதகத்தில் கூறுகிறார் (85).

“நாட்டாரும் கொங்கில் இருபத்து நாலெனும் நாட்டிலெங்கும்  
பாட்டால் புகழ்கின்ற கம்பர்பல் லக்குப் பரிந்தெடுத்துக்  
கோட்டாறு கோத்திரன் மசக்காளி வேலன் கொலுவில்  
வைத்து  
வாட்டாறு சோழன் திறைகொளு வோன்கொங்கு  
மண்டலமே”

என்பது அந்நிகழ்ச்சி பற்றிய பாடலாகும்.

மசக்காளி வேலன் கவசை - கோயில்பாளையம் பால வேளாள மசக்காளி மன்றாடியாரின் வேறானவர். மன்றாடியார் குலம் சாமைக் களத்தார் குலம் ஆகும்.

### 33. கோரக்கர் குலம்

கோரக்கர் என்பவர் ஒரு சித்தர். அவரைப் பதினெண் சித்தரில் ஒருவர் என்றும், நவநாத சித்தரில் ஒருவர் என்றும் கூறுவர். இவர் கோரக்க நாதர் என்றும் கூறப்படுவார். இவரை மச்சேந்திர நாதரின் சீடர் என்பர். தம் மருந்துச் சரக்காகக் கஞ்சாவை இவர் கொண்டமையால் மருத்துவ அகராதியில் கஞ்சாவைக் கோரக்கர் மூலி அல்லது கோரக்கர் மூலிகை என்பர்.

இவர் வீரசைவ அல்லமப் பிரபு என்னும் அல்லம தேவருக்குச் சம காலத்தவர் என்பர். ஒரு வாளை அல்லம தேவரிடம் கொடுத்து கோரக்கர் தன்னை வெட்டுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். வெட்டுக் காயம் ஏற்படவில்லை. வாள்தான் மழுங்கியது. அல்லமதேவர் தன்னை வெட்டுமாறு கூற கோரக்கர் வாள் அல்லம தேவர் உடலைப் பிளந்து சென்றது. உடலில் காயமோ வடுவோ ஒன்றும் ஏற்படவில்லை என்பர்.

கொங்கு வேளாளர்களில் கோரக்கர் குலத்தார் கோரக்கர் வழியைப் பின்பற்றுபவராக இருக்கலாம் அல்லது கோரக்கரால் பயன் பெற்றவர் வழிவந்தவராக இருக்கலாம்.

ஓதாளர் அலகுமலைக் குறவஞ்சியிலும் கல்வெட்டிலும் மட்டுமே இக்குலம் காணப்படுகிறது. திண்டுக்கல் மாவட்டம் பழனி வட்டம் கொங்கூர் பசுபதீசுவரர் கோயிலில் கொங்குச் சோழ மன்னன் வீர ராசேந்திரனின் ஏழாவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு உள்ளது (1214).

அக்கோயிலில் வேளாளரில் கோரக்கர் குலத்தினரான சோழன் கோவன் என்பவர் சந்தியாதீபம் வைப்பதற்காகத் துளைகழஞ்சு பொன்னைக் கோயில் சிவப்பிராமணர் வசம் கொடுத்ததை ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

- ‘1) ஸ்வஸ்திபூநீ வீரராசேந்திர தேவற்குச் செல்லாநின்ற  
யாண்டு ஏழாவது பொங்கலுர்க்கா
- 2) நாட்டுக் கொங்கூரான ஜெயங்கொண்ட சோழநல்லூரில்  
பசுபதீஸ்வரமுடையார்க்கு சந்தியா
- 3) தீபம் ஒன்றுக்கு துளைகழஞ்சு பொன் சிவப்பிராமணன் வசம்  
குடுத்தேன் இவ்வூர் வெள்ளாளன் கோரக்கர் களில் சோழன்
- 4) கோவனேன் இப்பொன் கொண்டு விளக்கெரிக்கக் கடவன்  
இக்கோயில் காணியுடைய சிவப்பிராம
- 5) ணன் கவுசிகன் ஆண்டபிள்ளை உரியவனான சைவாலயச்  
சக்கரவர்த்தியேன் குடங்கொடு கோயி
- 6) ல் புகுவார் சந்திராதித்தர்வரை செலுத்துவாராக பன்மாகேசு  
வரர் ரட்சை.

மத்தியத் தொல்லியல் துறைக் கல்வெட்டுப் பிரிவினர் ‘கோரக்கர்’ என்பதைக் ‘கெராச்சர்’ என்று படித்துள்ளனர்.



### 34. கோவேந்தர் குலம்

கோ, வேந்தர் என்ற இரு சொற்களுமே அரசர் என்ற பொருளைக் குறிக்கும். இராசராசன், மன்னர் மன்னன் என்பதைப் போல் 'கோவேந்தர்' என்ற சொற்கள் அமைந்துள்ளது. இக்குலம் 'கோவேந்திரர்' என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சொல்லை 'கோ-இந்திரர்' என்றும் பிரிக்கலாம்.

கு.சேதுராமன் 'அரசர் பரம்பரையைப் போல் அந்தஸ்து மிக்கவர்கள்' என்று கூறியுள்ளார். நாடாளும் தகுதி பெற்றவர்கள் கோவேந்தர் குலத்தார் என்று கூறுகிறார் டி.எம்.காளியப்பா. ஆவேந்தரான வேளாளர்கள் பாவேந்தர்களை ஆதரித்தவர்கள். அரசர்களின் வெற்றிகட்கெல்லாம் உதவிய காரணத்தால் இவர்கள் 'கோவேந்தர்' என்று சிறப்பிக்கப்பட்டார்கள்.

கம்பர் பாடியதாகக் கருதப்படும் முதல் காணிப்பாடலில் இக்குலம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கொங்கு காணிப் பட்டயத்தில்,

“சேரன் பாண்டி யன்பனகன்  
செங்கோல் பெரியன் செம்பவளன்  
தூரன் ஆந்தை காடைகுலன்  
துலங்கு முடியன் ஓதாளன்  
பாரம் சுமந்த பண்ணைகுலம்  
படியளந்து உண்ணும் பயிரகுலம்  
கீரன் வேந்தன் கோவேந்திரன்  
கூறை பொன்னர் கொங்கினரே”

என்பது அப்பாடலாகும்.

பொங்கலூர் நாட்டில் சிறந்து விளங்கும் குலங்களில் கோவேந்தர் குலமும் ஒன்று என ஓதாளர் அலகுமலைக் குறவஞ்சி கூறுகிறது.

“.....கோவேந்தர் பனங்காடை  
இப்படிச் சிறந்தோங்கி யிருக்கும்  
இன்னம் நற்குல வேளிர்கள் வாழ்வுற்று  
இருக்கும் பொங்கலூர் நாடெங்கள் நாடே”

என்பது அலகுமலைக் குறவஞ்சித் தொடர்களாகும்.

குடிமங்கலத்தில் உள்ள நள்ளியம்மன் கோவேந்தர் குல தெய்வம் ஆகும். ‘குடிமங்கை கோவேந்தர் குட்டிவேள்’ என்பவர் சிறந்த வள்ளலாகத் திகழ்ந்துள்ளார். “லக்காபுரம் கோவேந்தர் குலக் காளி மன்னன்” என்பவரும் புகழ் பெற்ற வள்ளலாக வாழ்ந்துள்ளார். நமனாரி என்ற ஊரும் கோவேந்தர் குலத்தாரின் காணியூர் என்று குறிக்கப் பட்டுள்ளது. கோ என்பது பசுவைக் குறிப்பதாகும். இவர்கள் உழவுத் தொழிலில் வல்லவர்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது.

வாலசுந்தரக் கவிராயரின் கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல் ஒன்றில் கோவேந்திர குலக் குழந்தை முத்தேந்திரன் என்பவர் மிகவும் சிறப்பித்துப் போற்றப்பட்டுள்ளார்.

கோவேந்திர குலக் குழந்தை முத்தேந்திரன் காளை வாகனம் ஏறும் சிவபெருமானின் மலர் போன்ற பாதங்களை நாள்தோறும் பணிந்து வணங்குபவர். அவர் குபேரனைப் போல் மிகப் பெரிய செல்வந்தர். அவர் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கட்கு வெண் கொற்றக் குடையை வழங்குபவர். கால்நடைச் செல்வங்களைப் பெற்றுப் புகழ் படைத்தவராம். சதகப் பாடல் (95),

“சேவேறி ஈசன் மலர்ப்பதம் போற்றித் தினம்பணியும்  
கோவேந் திரகுலன் குழந்தைமுத் தேந்திரன் குபேரதனன்  
மூவேந் தருக்கும் கவிகை அளித்தும் உயர்தவத்தால்  
மாவோங் கியசெல்வம் புகழ்படைத் தான்கொங்கு  
மண்டலமே!

என்பதாகும்.

### 35. சாத்தந்தை குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் தொன்மையும், புகழும், பீடும் பெருமையும் மிக்க குலங்களில் சாத்தந்தை குலமும் ஒன்று. இலக்கிய ஏடுகளில் 'மங்கைமணி சாத்தந்தை', 'கனிவு சாத்தந்தை', 'தாட்டிகன் சாத்தந்தை', 'பொருந்து சாத்தந்தை', தென்னர் சாத்தந்தை', 'பாவலர் சொற்பாடல் படைத்த சாத்தந்தை', 'வல்லமைசேர் சாத்தந்தை' என்று பலவாறு போற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட குலம் சாத்தந்தை குலம்.

'சாத்தன்' என்ற பெயர் பழங்காலத்தில் சமுதாயத்தில் மிகவும் சிறப்புப் பெற்றதாக விளங்கியது. புத்தர், அருகதேவன், அய்யனார் முதலிய பலருக்குச் சாத்தன் என்ற பெயர் வழக்கில் இருந்தது. இயல்பான பெயராகச் சாத்தன் என்ற பெயர் விளங்கியது. சாத்தன் வந்தான் என்றால் ஆண்பால் பெயர், சாத்தன் வந்தது என்றால் அஃறிணை கால்நடைகளில் ஒன்றிற்குப் பெயராகும்.

பழங்காலத்தில் அரசர், மக்கள், புலவர் முதலிய பலர் சாத்தன் என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தனர். "உரைசால் அந்துவன் சாத்தன்", "பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்", "ஒல்லையூர் கிழான் மகன் பெருஞ் சாத்தன்", "பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன்" என்று அரசர்களும், "சீத்தலைச் சாத்தனார்", "பெருந்தலைச் சாத்தனார்", "கருவூர்க் கதப்பிள்ளை சாத்தனார்", "பூதஞ்சாத்தனார்", "உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார்", "ஆழார்ச் சாத்தனார்", "ஆலம்பேரி சாத்தனார்" என்று புலவர்களும் பெயர் பெற்றிருந்தனர்.

க, ச, த, ப முதன்மொழிச் சொற்களுக்கு எல்லா உரையாசிரியர்களும் கண்ணன், சாத்தன், தேவன், பூதன் என்றே கூறுகின்றனர். சாத்தன் என்று பெயர் பெற்ற புகழாளனின் தந்தையைக் குல முதல்வராகக் கொண்டு வழிவந்தவர்கள் தங்களைச் சாத்தந்தை குலத்தினர் என்று கூறிக் கொண்டனர் எனலாம். தொல்காப்பியம் சாத்தன்+தந்தை என்ற இரு பெயர்கள் இணைந்து சாத்தந்தை என்று பெயராக மாறும் என்பதற்கு விதி கூறுகிறது. வே.ரா.தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர்,



கே.சி.சுப்பையா, டி.எம்.காளியப்பா, கு.சேதுராமன் ஆகியோர் சாத்தன் + தந்தை என்ற சொற்கள் இணைந்தே சாத்தந்தை என்ற குலப்பெயர் தோன்றியுள்ளது என்று கூறுகின்றனர்.

வி.இராமமூர்த்தி சாத்தந்தை என்ற பெயரைச் 'சாத்தாந்தை' எனக் கொண்டு சாத்தன் குலமும் ஆந்தை குலமும் சேர்ந்து சாத்தாந்தை குலம் ஆயிற்று என்று கூறுகிறார். எந்த இடத்திலும் 'சாத்தாந்தை' என்று இக்குலம் குறிக்கப்பட்டதில்லை. இரா.இரவிக்குமார், வி.இராமமூர்த்தி கூறுவதை ஏற்றுக்கொண்டு ஆந்தை கூட்டத்தோடு தொடர் புடைய சாத்தாந்தை குலத்தினர் 'ஆந்தைப் பாடி' நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறுகிறார். தூரன் நல். நடராசனும் இவ்வாறே எழுதியுள்ளார்.

புலவர் குழந்தை குழந்தை, மடந்தை என்பது போல சாத்தந்தை என்பதும் தை விசுதி பெற்ற ஒரே பெயர் என்று கூறுகிறார். ஓய்.சுப்பராயலு 'அந்தை' என்ற சொல் கொடுமணல் போன்ற அகழாய்வில் பல கிடைப்பதால் சாத்து+அந்தை = சாத்தந்தை ஆகியிருக்கலாம் என்று கூறுகிறார். சாத்து என்பது வணிகக் குழுவைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். வணிகம் செய்வதில் ஈடுபட்ட வேளாளர்கள் சாத்தந்தை குலத்தார் என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் கருதுகிறார்.

'சாத்தந்தை' என்பது பழமையான பெயர். கொடுமணல் அகழாய்வில் 'சாத்தந்தை' என்ற சொல் பொறிக்கப்பட்ட பாளையோடு கிடைத்துள்ளது. சங்கப் புலவர் ஒருவர் பெயர் 'சாத்தந்தையார்' என்பது. அபிதான சிந்தாமணி பொன் உரைத்து மாற்றுக் கூறிப் புகழ்பெற்ற 'சாத்தந்தை' வணிகன் பற்றிக் கூறுகிறது. இடைக்காலக் கல்வெட்டுகளில் 'சாத்தந்தை' என்ற பெயர் பல இடங்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

சாத்தந்தை குலத்தினர் கொங்கு நாடெங்கும் பரவிப் புகழுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பல்வேறு தனித்தன்மையும், சிறப்பும் உடையவர்கள். முதன்முதலில் கொங்கு வேளாளர் குல வரலாறு எழுதிய டி.எம்.காளியப்பா பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

‘சாத்தந்தை குலத்தினர் வீராதிவீரர்கள், 3000 ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்து வீராதிவீரர்களாக இவர்கள் வாழ்ந்து வருவது ஒரு அதிசயமாகும். ஒரு தலைமுறையில் வீரர்களாக இருப்பவர்கள் சில தலைமுறைகளில் கோழைகளாக மாறிவிடுவது வரலாற்று இயல்பு. சாத்தந்தை குலத்தினர் தொடர்ந்து காலத்திற்குக் காலம் வீரத்திணவுடன் வாழ்ந்து வருவது கொங்கு இனத்திற்கே பெருமை தருவதாகும்.’ என்பது டி.எம்.காளியப்பா கூறும் தொடர்களாகும்.

சாத்தந்தை குலத்தாரில் சிலர் பொங்கல் வைப்பதில்லை. சில சாத்தந்தை குலத்தார் விசேடங்களுக்குப் பந்தல் போடுவது இல்லை. சிலர் பந்தல் போட்டாலும் மேற்கட்டி கட்டுவதில்லை. கொங்கு மண்டலப் பாளையக்காரர் பட்டக்காரர்கட்கு உற்றுழி உதவி செய்துள்ளனர். மன்னர்களின் வெற்றிக்குக் காரணமாக விளங்கிப் பட்டமும், பதவியும், விருதும் பெற்றுள்ளனர்.

### காணியூர்கள்

வெள்ளோடு புதுநகர் நல்லணவேள் காதல் வெள்ளோடு, நாகம்பள்ளி, கூகலூர், விசயமங்கலம், குன்னத்தூர், அல்லாபுரம், கூடலூர், உகாயனூர், காங்கயம், இலவமலை, பாலத்தொழு, கருவலாம்பாடி, காரைத்தொழு, அத்தாணி, அல்லிபுரம், வல்லிபுரம் முதலிய ஊர்களைக் காணியூர் என்று கூறுகிறது.

“வெள்ளோடை ஆம்பல்களும் மெய்நளின மாமலர்கூழ்  
வெள்ளோடை யும்பரவும் வெள்ளோடை யம்பதியும்  
நாகநகர் கூவலூர் நல்விசைய மங்கையுடன்  
சேகரம்சேர் குன்றைநகர் செப்பும்அல் லாபுரம்  
கூடலூர் உகாயனூர் கொள்ளஅருள் காங்கயமும்  
நீடுஇல வன்மலையும் நேயமிகும் பாலைநகர்  
நற்கருவ லாம்பாடி நன்னகராம் காரைத்தொழு  
சொற்குலவும் அத்தாணித் தொன்னகரும் நன்னயமாம்



அல்லி புரத்துக்கு அதிபர் புகழ்நிறைந்த  
வல்லிபுரம் என்னும் வளநகரும் மேன்மைகொண்டோன்  
இன்னும் பலகாணி இன்பமுட னேபடைத்த”

சாத்தந்தையார் என்று அந்நூல் புகழுகிறது.

அலகுமலைக் குறவஞ்சி பொங்கலூர் நாட்டின் காணியாளர்  
களில் ஒருவர் சாத்தந்தை குலத்தினர் என்று கூறுகிறது. முத்துசாமிக்  
கோனார் தம் கொங்குநாடு என்னும் நூலில் (1933) மேல்கரைப்  
பூந்துறை நாட்டில் வீரகநல்லூர், ஓடாநிலை ஆகிய ஊர்களைச்  
சாத்தந்தை குலத்தாரின் காணியூர்கள் என்பார்.

சில தனிப்பாடல்களில்,

“உகாயனூர் வாய்த்த சாத்தந்தை”

“ஆத்திப நல்லூர் அதிபர் சாத்தந்தை”

“திசைக்குமது தென்னாகம் வெள்ளோடை அல்லாளம்  
நிருபன் சாத்தந்தை குலனே”

என்ற காணிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆத்திபநல்லூர் சாத்தந்தை  
குலத்தாரின் முதல் காணியாகும். விவசாயப் பெருக்கத்தாலும்,  
தொழில், வணிகம், பணிகள் காரணமாகக் காணியூர்கள் பெருகின.

### பெற்ற சிறப்புகள்

செயற்கரும் செயல்கள் புரிந்த சாத்தந்தை குலத்தார் தமிழக  
அரசர்களாலும், ஆட்சியாளர்களாலும் பெற்ற சிறப்புகள் பலப்பல.  
ஒருமுறை சங்கரண்டாம்பாளையம் பெரியகுலவேணாடுடையார்,  
வெள்ளோடு சாத்தந்தை குல உலகுடையார், காரை ஆனூர்ப் பயிர  
குலச் சர்க்கரை மன்றாடியார், பூந்துறைக் காடை குல நண்ணா  
வுடையார் ஆகியோருக்குக் கரூரில் மூவேந்தரும் சேர்ந்து முடி  
சூட்டினர் என்று புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

“வேணா டுடையான் வெள்ளோடு உலகுடையான்  
ஆனூர்க்குச் சர்க்கரை மன்றாடி - வேணுபுகழ்



நாவேந்து பூந்துறைசை நண்ணா வுடையார்க்கு  
முவேந்தர் சூட்டும் முடி”

என்பது அதைக் குறிக்கும் பாடலாகும்.

திருமலை சரவண மன்றாடி என்ற சாத்தந்தை குலச் சான்றோர்க்கு  
முடிசூட்டு விழாவில் பாடிய பாடல்:

“திசைபரவு கலியுக சகாத்தநா லாயிரம்

இருநூற் றெழுபத்தினில்

சென்றகர வருடம் ஆவணி பத்தினில்

செம்பொன்மா முடிசூட்டியே

மசச்சோழன் இம்முடிப் பாண்டியன் சேரனும்

மன்னர்கள் முன்பாகவே

வார்த்தையது தவறாத சாத்தந்தை நீயென்று

வளர்உலக மன்றாடியார்

விசையுற்ற நாகநகர் வெள்ளோடு காங்கயம்

காரைதொழு பாலைமேடு

உகாயனூர் மங்கையில் அல்லாள புரமதில்

வேளமனு நீபடைத்தாய்

அசையாத யோகனாம் காலிங்கன் திருமலை

அன்புபெத்தா மகீபன்

ஆமூரு திருமலை சரவண மன்றாடிக்கு

அழகுமுடி சூட்டினாரே”

என்பதாகும். இந்நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கும் மற்றொரு பாடல்,

“கொங்கினில் கலியுகம் சகாத்தநா லாயிரம்

இருநூற்று ஏழுபத்தில்

குலோத்துங்க சோழனும் சேரனும் பாண்டியன்

குலமது வகுக்கும்நாளில்

மங்கைமணி சாத்தந்தை உலகில்மன் றாடிக்கு

வரிசைப்பட்டம் தரித்து

மன்னுகர வருடம் ஆவணி பத்தினில்

வாய்ந்தசெவ் வாய்க்கிழமையில்

கங்கைகுலக் காலிங்க ராயவெள் ளோடு

காங்கயம்விசய மங்கைநகரம்

காரைதொழு பாலதொழு அல்லாள புரமதில்

கடகம்எனும் யானைகட்டி

முன்கையில் சந்தனம் உரைத்ததே வணன்உதவு

முத்துபெத்தா மகீபன்

முனைபெற்ற திருமலை சரவணமன் றாடிக்கு

மூவர்முடி சூட்டினர்களே''

என்பதாகும். இவ்விரு பாடல்களிலும் சில காணியூர்கள் கூறப் பட்டுள்ளன.

மேற்கண்ட பாடல்களில் சாத்தந்தை குலத் தலைவர்கட்கு 'மன்றாடி' பட்டம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். சேர மன்னன் வேண்டிக்கொள்ள உறையூர்ச் சோழன் ஓதாள குலம் பெரிய பெருமானை வேட்டுவரை அடக்குதற்பொருட்டுப் பொங்கலூர் நாட்டுக்கு அனுப்பினான். பொன்னர், சாத்தந்தை, செம்பன், குழாயர் குலத்தினரும் படையுடன் துணைக்கு வந்தனர். சாத்தந்தை குலத்தினர் வெற்றி பெற்று உகாயனூர்க் காணி பெற்றதுடன் 'மன்றாடியார்' பட்டம் பெற்றனர். பின்னர் வழிவந்த பலரும் அப்பட்டத்தைத் தங்கள் பெயருடன் இணைத்துக் கொண்டனர்.

சங்க கால வள்ளல் இருங்கோவேள், புலிகடிமால், அவர்கள் வழியினரான துவாரசமுத்திரப் போசளர் ஆகியோர் சாத்தந்தை குலத்தினர் என்று க.பழனிசாமிப் புலவர் கூறுகிறார். வெள்ளோட்டை 'வெள்ளுறந்தை' என்கிறார். இவை சிறப்பேயெனினும் இவற்றிற்குச் சான்றுகள் ஏதும் இல்லை.

## குலம் பிரித்தல்

கொங்கு மண்டலத்தில் நற்குடி நாற்பத்தெண்ணாயிரம் பேரும், பசங்குடி பன்னிராயிரம் பேரும் குடியேறியபோது 24 நாட்டுக்கும் காணியூர்கள் ஏற்படுத்தி அவ்வூர்கட்குரிய குலத்தார் யார் யார் எனப் பிரித்தலில் சாத்தந்தை குலத்தாரே முன்னின்றனர். இதனைத் தனிப்பாடல் விளக்குகிறது.

“சேரன் சோழன் பாண்டியன் மூவராசாக்களும்

செங்கோல் செலுத்துநாளில்

செம்பொன்முடி வைக்கவரும் கங்கைகுல வங்கிஷம்

செழியர்திசை மூவர்தான் பிரிக்க

பார்மருவு காராளர் நாற்பத்தெண் ணாயிரம்

பசங்குடிகள் பன்னிராயிரம்

பகுக்கவரு சாத்தந்தை”

என்பது அப்பாடல் பகுதியாகும்.

## கம்பருக்கு அடிமையானவர்கள்

சோழனோடு மனம் மாறுபட்டுக் கொங்கு நாடு வந்த கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பரைக் கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் வரவேற்று உபசரித்து ஆதரவு தந்தனர். கம்பருக்குப் பல்லக்குச் சுமந்து, அடிமைச் சாசனம் எழுதிக் கொடுத்து, எச்சில் காளாஞ்சி ஏந்தி, பாதச் செருப்புக் களைத் தலைமேல் கொண்டு பணிபுரிந்தவர்கள் கொங்கு வேளாளர்கள். சாத்தந்தை குலத்தாரும் கம்பரை மதிக்கத் தவறவில்லை.

வெள்ளோட்டில் வாழ்ந்த சாத்தந்தை குலக் கந்தயகவுண்டர் பேரனும், நல்லைய கவுண்டர் மகனுமாகிய முத்தைய கவுண்டர் என்பவர் கல்லும் காவிரியும் சந்திரனும் சூரியனும் உள்ளவரை பரம்பரையாக நாங்கள் கம்பருக்கு அடிமையாவோம் என்று எழுதித் தந்தார். இதனை,



“கல்லும் காவிரியும் சந்திராதித்தர் உள்ளமட்டும்  
கம்பநாடன்  
சொல்லிய செந்தமிழ்க்கு அடிமைதுரை நாங்கள் என்ற  
சோமாபூமேல்  
வல்லமைசேர் வெள்ளோடை சாத்தந்தை கந்தயவேள்  
மைந்தன்கீர்த்தி  
நல்லயவேள் ஈன்றெடுத்த முத்தைய மகிபதியே  
நளினமாலே”

என்ற பாடல் விளக்குகிறது.

### சடையப்ப வள்ளல்

கம்பரை வளர்த்து கல்வியில் பெரியவர் ஆக்கி சோழனுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்து அவைக்களப் புலவராக்கி இராமாயணம் பாடக் காரணமாக இருந்தவர் திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ளல் கொங்கு வேளாளரில் சாத்தந்தை குலத்தினர் என்பது மிகவும் பெருமைக்குரிய செய்தியாகும்.

“சாத்தந்தை கோத்திரன் பண்ணை குலேந்திரன் தமிழ்ச்  
சடையன்

கோத்திரம் நாற்பத்தெண் ணாயிரம் என்னும் குலம்விளங்க  
ஆத்திப நல்லூர் கலியுகம் ஆயிரம் ஐம்பத்தொன்றில்  
வாழ்த்துவர் கங்கையின் வங்கிசத் தோர்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது வாலசுந்தரக் கவிராயரின் கொங்கு மண்டல சதகப் பாடலாகும். இப்பாடலில் சடையப்ப வள்ளல் சாத்தந்தை கோத்திரம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. பண்ணை குலேந்திரன் என்றால் பெரும் பண்ணையத்துக்கு உரியவர் என்பது பொருளாகும். வாலசுந்தரக் கவிராயர் தன் சதக இரண்டாம் பாடலில் ‘சாத்தந்தை கோத்திரம் பண்ணைகோன்’ என்று கூறுவார். மேற்கண்ட பாடலில் ‘ஆத்திப நல்லூர்’ கூறப்பட்டுள்ளது. ஆத்திபநல்லூர் சாத்தந்தை குலத்தாரின் பூர்வீகக் காணியூர் ஆகும். அலகுமலைக் குறவஞ்சி ‘ஆத்திபநல்லூர் அதிபர் சாத்தந்தை’ என்று கூறும்.

### சதகம் பாட வைத்தல்

வாலசுந்தரக் கவிராயருக்குப் பொன்னும் பொருளும் கொடுத்துக் கொங்கு மண்டல சதகம் பாடுமாறு கூறியதே சாத்தந்தை குலச் சடையப்ப வள்ளல்தான். இதனை நூலாசிரியர்,

“இடுக்குவர் பிள்ளை தன்னை இறங்கினும் இறக்கார்என்று  
வடித்தமிழ் நூலின் ஆசான் வாலசுந் தரம்யான் சொன்னேன்  
படிக்கவே பொருட்சாத் தந்தை பண்ணைகோன்

வெண்ணெய் நல்லூர்

கொடுத்திடும் இரணம் வாரிக் கொங்குசெய் சதகம் தானே”

என்ற கொங்கு மண்டல சதகப் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

### கருப்பண கவுண்டர் பக்தி

வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலக் கருப்பண கவுண்டர் உள்ளூர்க் கோயில்கள் அனைத்திற்கும் சென்று வழிபட்டுப் புண்ணியம் பெற்றவர். இருப்பினும் பொன்காளியம்மன் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டு விருப்ப தெய்வமாகக் கொண்டு நாஸ்தோறும் பூசை செய்து வந்தார். கொடை வழங்குவதிலும் குமணன் போல் சிறந்தவர் என்று கூறிப் புலவர் அவரை வாழ்த்தி மகிழுகின்றார்.

“தவமகிமை குலவிவளர் சந்தான பாக்கிய

தமிழ்தெரி விதட்சணீகன்

சற்பாத்திர யோகபூ சிதமுலவு கெம்பீர

தனதான்ய சந்தானசூரன்

பவமகற்றும் சருவலிங் கர்பாடக வல்லி

பற்பண லட்சுமிநாரணன்

பாதைரா சாக்கள்நஞ் சுண்டிசர் பொற்பதம்

பவிசுசிர கிரிமுருகனை

புவனமதில் உயர்சகல தேவர்களை யும்தொழுது

புண்ணியம் கைக்கொண்டவர்

பூந்துறைசை நாட்டில்வெள் ளோடைவளர் பொன்காளி  
பூசைபுரி கின்றஅன்பன்

மவுனகங் காகுல குமணராசன் தன்இணை  
மனதுசிவ சீலமைந்தன்  
மகராசன் கருப்பண மகிபாலன் இப்புவிபில்  
வரிசையுடன் வாழ்கநன்றே!”

என்பது புலவர் பாடலாகும்.

### முன் கையில் சந்தனம் உரைத்தல்

கோயில் திருப்பணி செய்வதும், கோயில் வழிபாடு தொடர்பான பணிகளில் ஈடுபடுவதும் சாத்தந்தை குலத்தாருக்கு விருப்பமான செயல்களாகும். சந்தனக் கல்லில் சந்தனக் கட்டையைக் கொண்டு சந்தனம் உரைத்து சந்தனத்தை வழிபாட்டுக்கு அளிக்கும் பணியில் சாத்தந்தை குலத்தார் ஈடுபடும்போது சந்தனக் கட்டை தேய்ந்து விட்டால் தன் முன்கை கொண்டே சந்தனம் உரைத்துக் கொடுப்பது சாத்தந்தை குலத்தாரின் வழக்கம். இதனை,

“பூத்தந்த வானமும் சந்தன மாதும் புனல்ஒழித்துத்  
தேய்த்தந்த முன்கையில் சந்தனம் வாரிச் சிவன்மெய்யினில்  
சாத்தந்தை கோத்திரன் உலகுடை யான்செய் தவம்பெருக  
வாய்த்தந்தக் கீர்த்தி தனைப்படைத் தான்கொங்கு மண்டலமே”

என்ற கொங்கு மண்டல சதகப் பாடலும்,

“முன்கையில் சந்தனம் உரைத்த தேவணன்”

என்ற பாடல் பகுதியும் விளக்கும்.

### காலிங்கராயன்

சாத்தந்தை குலத்திற்குப் பெருமை சேர்த்த வரலாற்று நாயகன் காலிங்கராயன். கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டில் ஈரோடு மாவட்டம்



வெள்ளோடு கனகபுரம் சாத்தந்தை குலத்தில் நஞ்சையன் மகனாகத் தோன்றிய லிங்கையன் பாண்டியர் படையில் ஒரு வீரனாகச் சேர்ந்து வீரபாண்டியனின் அமைச்சனும் தளபதியும் ஆனான். முதலமைச்சர் நிலையில் விளங்கி அரசனால் அளிக்கப்பட்ட 'காலிங்கராயன்' பட்டம் பெற்று கொங்கு நாட்டை நிர்வாகம் செய்யும்போது பூந்துறை நாட்டில் சாமை விளையும் இடம் எல்லாம் சம்பா விளையவும், கொங்கு மண்டலம் வாழவும் பவானி காவிரியோடு கலக்கும் இடத்தருகே தடுப்பணை கட்டி கால்வாய் வெட்டி அதனை நாட்டுடைமை யாக்கினான். காலிங்கராயன் வாய்க்கால் நீரை நொய்யலில் கலக்கச் செய்து அங்கொரு அணை கட்டி அமராவதி வரை பாசனம் பெறச் செய்ய ஏற்பாடு செய்தான். வாய்க்காலைப் பொதுமக்களுக்கு அர்ப்பணித்துவிட்டு பொள்ளாச்சி அருகில் ஊத்துக்குளி சென்று பாளையக்காரராக இன்றும் காலிங்கராயன் மரபினர் அச்சிறப்புப் பெயர் பெற்றே சிறப்புடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தை மாதம் 5ஆம் நாள் காலிங்கராயன் பணி நிறைவுற்ற நாள்.

### புலவர்களைப் போற்றல்

வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தார் வடகரை நாட்டுச் சம்பையிலிருந்து செங்குந்த சமூகத்தார் பத்துப் பேரை வெள்ளோட்டுக்கு அழைத்துவந்து ஐந்து பேரைக் கோயில் பூசைகட்கும், ஐந்து பேரைக் காணிப் புலவராகவும் நியமித்தனர். அவர்கட்குப் 'புலவன்பாளையம்' என்ற ஊரையே ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர். அவ்வூர்ப் புலவர்கள் வெள்ளோடு, சென்னிமலை பற்றிப் பல சிற்றிலக்கியங்கள் பாடியுள்ளனர்.

பூந்துறையில் கொல்லப்பட்டன் என்ற புலவர் ஒருவர் இருந்தார். கடும் பஞ்ச காலத்தில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தார் தன்னை ஆதரித்ததை அவர் தன் திருமுகப்பா நூலில் மிகச் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார்.

“வளவன்வெள் ளோடைநகர் வாழும் கவுண்டயனும்  
அன்பாய்க் கொடுத்தார்காண் ஆகையினா லேயொருவர்  
பின்போகா மல்தான் பிழைத்தேன்”

“வேந்தன் வெள்ளோடை விளங்கும் கவுண்டயனும்  
சால்வை கொடுத்தார் சரப்பணியும் செய்துமெந்தன்  
பால்வெற் நிலைமடித்தும் படிக்கம் பிடித்தனர்காண்”

“அன்பாம் வெள்ளோடை அதிபன் திருமலைமால்  
முன்பாய்த் திருமுகப்பா மொழிந்ததுவும் கேட்டெனது  
தோன்றல்மணம் மூன்றுசெயச் சொன்னசெல வும்கொடுத்து  
மூன்று வருஷம் முசியாமல் படிகொடுத்தும்  
இன்னமுமென் வீட்டினிலே எய்தும் செலவறிந்து  
அன்னம் தருவனென்றே ஆதரவு சொல்லலுற்றான்”

என்பன கொல்லப்பட்டன் கூறிய பாடல் பகுதிகளாகும்.

### சென்ற இடத்தில் சிறப்பு

கொங்கு வேளாளரில் சில குலங்களில் சிலர் இணைந்து காலப்போக்கில் தனி வேளாளர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். பொருளந்தை, சாத்தந்தை, மணியன், ஈஞ்சன், பூமன், புள்ளந்தை, மேதி, பயிரன், வாணன், வாணி, சாத்துவாய் என்ற பதினொரு குலத்தாரில் சிலர் சோழர் படைத்தலைவர்களாக விளங்கி ‘படைத் தலைக் கவுண்டர்கள்’ என்றே அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களில் படைத்தலை சாத்தந்தை குலத்தார் “வானிதனில் அணைகண்ட சாத்தந்தை” என்றே குறிக்கப்படுகின்றனர். விசயமங்கலம் வட்டாரத் தில் சிறப்புடன் இவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கம்புளியம்பட்டியில் மிகப் புகழுடன் வாழ்ந்தவர் சாத்தந்தை குல நாகப்ப கவுண்டர் கம்பெனியாட்சியில் தேவஸ்தானக் கமிட்டியில் உறுப்பினராக இருந்து பல திருப்பணிகள் செய்தவர். கணக்குப் பிள்ளை தேர்வுக்கு நூல் எழுதியவர். பல ஆற்றல் நிறைந்த நாகப்ப கவுண்டர் இரு கைகளிலும் எழுதுவாராம். சிறந்த கவிஞரான அவர் கதித்தமலை



மீது பதிகம், சிந்து, தங்கச் சிந்து போன்று பற்பல இலக்கியங்கள் பாடி 1875ஆம் ஆண்டே சென்னை சென்று அச்சிட்டு வந்தவர். அவரைப் பற்றி விசயமங்கலம் கார்மேகக் கவிராயர் பாடிய பாடல் ஒன்றில் நாகப்ப கவுண்டர் கீழ்க்கண்டவாறு புகழப்படுகிறார்.

“சீர்கொண்ட இங்கிலீசு ஆயிரத் தெண்ணுத்திச்  
செப்பும்எழு பத்தைந்தினில்  
திகழ்கொங்கு தேசமதில் கதித்தமலை தன்னில்உறை  
சேவலங் கொடியோன்மிசை

பார்கொண்ட சொன்மணிக் கோவையென யாவரும்  
கிளர்ந்தினிது கொண்டாடவே  
மதுரமிகு செந்தமிழ்ப் பதிகமும் சிந்துதனை  
மாண்புடன் பாடினானால்

ஏர்கொண்ட வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை குலதீரன்  
எங்கணும் புகழ்நிறைந்தோன்  
இரவலர்க்கு உபகாரி சற்குண விவேகனாம்  
ஏந்தல் மேழிப்பதாகை  
கார்கொண்ட கரதலன் பூபால ரங்கயன்  
கருணைதாங் கியமனைவியாம்  
காவேரி ஈன்றருள் நாகப்ப மால்எனது  
காண்டிசிரோ ரற்றினமே”

என்பது சீனிவாசய்யர் (கார்மேகம்) பாடலாகும். நாகப்ப கவுண்டர் தந்தையார் மணியம் ரங்கய்ய கவுண்டரும் தேவஸ்தானக் கமிட்டி உறுப்பினர். இப்பாடல்களை அச்சிட ஏற்பாடு செய்தவர் கூனம்பட்டி சாத்தந்தை குல வடமலைக் கவுண்டர் மகன் குழந்தைக் கவுண்டர். அவர் வில்லேஜ் மாஜிஸ்ட்ரேட், முன்சீப், தர்மகர்த்தாவாக இருந்தவர்.

### கல்வெட்டுகள்

சாத்தந்தை குலத்தாரின் கல்வெட்டுகள் விசயமங்கலம், கொங்கூர், திங்கனூர், குன்னத்தூர், ஊதியூர், ஜமீன் ஊத்துக்குளி,



வெள்ளோடு, கனகபுரம், கவுண்டச்சிபாளையம், வெள்ளிரவெளி, எலவமலை, கொடுமணல், கூகலூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ளன.

ஐமீன் ஊத்துக்குளிக் கல்வெட்டில் காலிங்கராயன் வாய்க்கால் கி.பி.1281இல் வெட்டி முடிக்கப்பட்ட விபரம் கூறப்படுகிறது. திங்களுரில் சாத்தந்தை சிறியான் உடையான் மனைக்கிழத்தி தாவன்தாவி ஆலயத் திருப்பணி செய்துள்ளார். குன்னத்தூரில் சாத்தந்தை கேசன் மனைக்கிழத்தி அந்தியூராண்டி என்பவர் குன்றமுடையார் கோயிலில் சந்தியாதீப விளக்கு ஏற்றியுள்ளார். ஊதியூர் மாரியம்மன் கோயிலில் திருப்பணி செய்தவர் வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை உருளிக்காரப் பெரியண்ண கவுண்டர் மகன் சின்னண கவுண்டர். வெள்ளிரவெளியில் கரியகாளியம்மன் கோயில் கட்டியவர் வெள்ளோடு சாத்தந்தை திருவேங்கடக் கவுண்டர் பேரனும் சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் மகனுமான சின்னக் கவுண்டர் ஆவார். 'கூகலூர் வேளாண் குடிச் சாத்தந்தை' என்று புகழப்பட்ட பச்சையப்ப கவுண்டர் அங்குள்ள மத்தியபுரீசுவரர் கோயிலுக்கு நன்செய் நிலம் 5 ஏக்கர் 63.5 சென்ட் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளார். இதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு அழகிய கவிதை வடிவில் உள்ளது. கொடுமணலில் இராமசாமி கோயில் மொசக்குத்திவலசு சாத்தந்தை குலத்தாரால் கட்டப்பட்டது.

விசயமங்கலம் சித்திரமேழி விண்ணகர் என்னும் கரிய மாணிக்கப் பெருமாள் வழிபாட்டுக்குப் பொருட்கொடை வழங்கியவர் சாத்தந்தை சிறியான் தேவனான முடிகொண்ட சோழ மாராயன் என்பவர். இவர் வீரராசேந்திர சோழன் காலத்தில் ஒரு அரசியல் அதிகாரியாக இருந்தவர். கவுண்டச்சிபாளையம் பாலமடை (கல்வெட்டில் பாலமுடி)யம்மன் கோயில் கட்டிய கனகபுரம் சாத்தந்தை கொளந்தசாமிக் கவுண்டர் 'காலிங்கராயர் வம்சம்' என்று கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது சிறப்புக்குரியதாகும்.

## செப்பேடு பட்டயம்

தென்தேசம் வல்லிபுரம் சாத்தந்தை குல முத்துக்கவுண்டர் வெள்ளோடு வெள்ளை வேட்டுவன், வெள்ளைப் பெரிச்சி மூப்பன் ஆகியோரை வென்று வடமுகம் வெள்ளோடு புதுப்பாளையம், புங்கம் பாடி, கொம்மக் கோயில், தென்முகம் வெள்ளோடு ஞானிபாளையம், மயிலாடி, கனகபுரம் காணி பெற்று வெள்ளோட்டு அதிபர் ஆனதை வெள்ளோட்டுக் காணிப் பட்டயம் கூறுகிறது.

இப்போது தென்முகம் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தினர் உலகபுரம் கரை, கனகபுரம் கரை, தேவணம்பாளையம் கரை என மூன்று பிரிவாக அழைக்கப்படுகின்றனர். வடமுகம் சாத்தந்தை குலத்தினர் புதுப்பாளையம் கரை என அழைக்கப்படுகின்றனர். வல்லிபுரம் சாத்தந்தையர் வரிக்கு உரியவர்கள்.

தென்முகம் சாத்தந்தை குலத்தார் இராசா சுவாமியையும், வடமுகம் சாத்தந்தை குலத்தாரும், பயிரன் குலத்தாரும் அண்ணன்மார் சுவாமியையும் குலதெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர்.

தீரன் சின்னமலை ஆயுதங்கள் தயாரிக்கவும், வீரர்கட்குப் பயிற்சி அளிக்கவும், பட்டாலி வேட்டுவர் சமூக அனுமந்தக் கவுண்டரிடமிருந்து சிவன்மலை, பட்டாலிக் காடுகளை விலைக்கு வாங்கிய பட்டயத்தில் சின்னமலை தங்கை பருவதத்தின் கணவர் உலகபுரம் சாத்தந்தை முத்தித் திருமலைக் கவுண்டர் கையெழுத்திட்டுள்ளார்.

கொங்கு காணியான பட்டயத்தில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குல வையாபுரிக் கவுண்டர், காலிங்கராயக் கவுண்டர், நஞ்சப்ப கவுண்டர், நல்ல காளியப்ப கவுண்டர் ஆகியோரும், முகுந்த நல்லூர்ப் பட்டயத்தில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை கிருட்டிணராயக் கவுண்டரும், திருவாச்சிச் செப்பேட்டில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை வேலப்ப கவுண்டரும், பூந்துறை நாட்டார் மேலோலையில் வெள்ளோடு முதலியாக் கவுண்டரும், பருத்திப்பள்ளிச் செப்பேட்டில் வெள்ளோடு



சாத்தந்தை பெரியண கவுண்டரும், பிடாரியூர்ச் செப்பேடுகளில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குல சென்னிமலைக் கவுண்டர், கருப்ப கவுண்டர் ஆகியோரும், திருமுருகன்பூண்டிக் கிரைய சாசனத்தில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலம் பொன்மேழித் தலைவராகிய நல்ல காளியப்ப கவுண்டரும், அனுமன்பள்ளிச் செங்குந்தர் பட்டயத்தில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை பெரியண கவுண்டரும், நாரணாபுரம் செப்பேட்டில் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலப் பெரியண கவுண்டர், ராசாக் கவுண்டர், ஞானிக் கவுண்டர் ஆகியோரும் கையெழுத் திட்டுள்ளனர்.

கத்தாங்கண்ணிப் பட்டயத்தில் அமுக்கயம் சாத்தந்தை குல கிஷ்ட்டணராயக் கவுண்டரும், மதுக்கரை வேட்கோவர் பட்டயத்தில் ஆனைமலை நாடு காலிங்கராயக் கவுண்டரும், நல்லூர்க் கிரயப் பட்டயத்தில் உகாயனூர்ச் சாத்தந்தை சிதம்பர கவுண்டரும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

### பாகூர் குருக்கள் செப்பேடு

பாகூர் குருக்கள் ஞானசிவாச்சாரியார் இம்முடி அகிலாண்ட தீட்சிதர் அவர்களைக் குல குருவாக ஏற்றுக் கொண்டு கொங்கு வேளாளர் சமூகத்தார் எழுதிக் கொடுத்த செப்பேட்டில் வெள்ளோடு கருப்பராயக் கவுண்டர், பழனிக்கவுண்டர், சென்னிமலைக் கவுண்டர் ஆகியோரும், எலவமலை சாத்தந்தை குலம் பெரிய சின்னய கவுண்டர், காலிங்கராயக் கவுண்டர், வீரமலைக் கவுண்டர், பழனிக் கவுண்டர் ஆகியோரும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

எங்குக் குடியேறி வாழ்ந்தாலும் குருக்கள் சஞ்சாரம் வரும் போது தவறாமல் பாதகாணிக்கை கொடுப்போம் என்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில் பல பகுதியில் குடியேறி வாழும் தென்முகம் வெள்ளோடு சாத்தந்தை குலத்தினர் சர்க்கார் சாமக்குளம் கிராமத்தில் குன்னத்தூரில் இராசாசுவாமி, செல்லாண்டியம்மன், சருவ லிங்கர்க்குத் தனிக்கோயில் கட்டியுள்ளனர்.



### 36. சாத்துபாடி குலம்

கல்வெட்டில் மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ள குலம் சாத்துபாடி குலம். வணிகத்தை மேற்கொண்ட கொங்கு வேளாளராக இவர்கள் இருக்கலாம். 'சாத்து' என்பது வணிகக் குழுவைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

வீரராசேந்திரனின் 14ஆம் ஆட்சியாண்டில் (1221) விசயமங்கலத்தில் வாழ்ந்த வெள்ளாளர் சாத்துபாடி குலத்தைச் சேர்ந்த உடையான் தேவனான சிவகல்யாண நம்பி என்பவர் விசயமங்கலம் நாகீசுவரர் கோயிலில் சிவராத்திரி நான்கு கால பூசைக்குக் கொடை கொடுத்து 90 விளக்குகள் வைத்த விபரத்தை அக்கோயில் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

“ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிராசகேசரி பன்மரான திருபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீவீரராசேந்திர தேவர்க்குத் திருவெழுத்திட்டுச் செல்லாநின்ற திருநல்லியாண்டு பதினாலாவது குறுப்பு நாட்டு விசயமங்கலத்து வெள்ளாளன் சாத்துபாடிகளில் உடையான் தேவனான சிவகல்யாண நம்பியேன் ஆளுடையார் திருநாகீசுவரமுடையார்க்கு சிவராத்திரிக்கு வேண்டுவதற்கு குடுத்த பொருள் முக்கழஞ்சுக்கும் அமுதுபடி நாலு சந்திக்கும் தூணிப் பதக்கும் திருவிளக்கு தொண்ணூறும் இதுக்கு வேண்டும் விஞ்சனாதிகள் அட்டுவதாகக் கைக் கொண்டோம் இக்கோயில் காணியுடைய சிவப்பிராமணரில் ஆத்ரேய கோத்திரத்து தட்சிணாமூர்த்தி ஆளவந்தியான குறுப்புநாட்டுப் பட்டனும் மாடல கோத்திரத்துக் தெற்றியப் பனும் மாடலகோத்திரத்து குனிசாரனுடையானான நாற்பத் தெண்ணாயிரச் சக்கரவர்த்தியும் இவ்வனைவோம் இத்தன்மம் சந்திராதித்தவரை செலுத்துவதாக இது பன்மாகேசுவரர் ரட்சை”

என்பது கல்வெட்டாகும்.

### 37. சாத்துவாயர் குலம்

அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் 'சாத்துவராயன்' என்றும், விசயமங்கலம் கல்வெட்டில் 'சாத்துவாய்' என்றும், குன்னத்தூர்க் கல்வெட்டில் 'சாத்துவாயர்' என்றும் கூறப்படும் இக்கொங்கு வேளாளர் குலம் பற்றிக் குல வரலாறு எழுதிய எவரும் எழுதவில்லை.

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் சோழர் படையில் பதினொரு குலத்தினர் இணைந்து காலப்போக்கில் 'படைத்தலைவர்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களில் சாத்துவாய் குலத்தினரும் ஒருவர். அதைக் குறிக்கும் பாடலில் 'துரை சாத்துவாயர்' என்று அவர்கள் குறிக்கப்படுகின்றனர். 'துரை' என்று குறிக்கப் பெறுவதன் மூலம் அவர்களின் மேன்மையும் சிறப்பும் தெரிகிறது.

'சாத்து' என்பது வணிகக் குழுவினரைக் குறிக்கும் சொல் ஆகும். 'சாத்துவன்' என்பது வணிகரைக் குறிக்கும் சொல். கோவலன் தந்தை பெருவணிகன் அதனால் மாசாத்துவன் என்று அழைக்கப் பட்டார். வேளாளர்களாகிய உழவர்கட்கு வணிகத் தொழிலும் உரியதாகத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். எனவே வேளாளர்களில் வேளாண்மைப் பொருளை விற்ற குழுவினர் சாத்து-சாத்துவாயர் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

படைத்தலைக் கவுண்டரில் பதினொரு குலங்கள் இணைந்திருந்தாலும் அவர்கள் ஆவணங்களில் 'படைத்தலையர்' என்ற சொல் இடம்பெறுமேயல்லாமல் தனித்தனிக் குலப் பெயர் கூறப்படுவதில்லை. எனவே விசயமங்கலம், குன்னத்தூர்க் கல்வெட்டில் குறிக்கப் பெறும் சாத்துவாயர் குலத்தார் கொங்கு வேளாண் பெருமக்களேயாவர்.

- 1) விசயமங்கலம் நாகீசுவரர் கோயிலில் குலோத்துங்க சோழனின் எட்டாம் ஆட்சியாண்டில் (1158) குறுப்பு நாட்டு விசய மங்கலத்து வெள்ளாளன் சாத்துவாய்களில் காங்கயதரையன் என்பவனின் மனைக்கிழத்தி ஆண்டியான மங்கையர்க்கரசி என்பவர், பெரியநாச்சியார் திருக்கல்யாண உற்சவம் அமுதுபடி, இரண்டு சந்தியாதீபம் ஆகியவற்றிற்கும், ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டு பரிவட்டங்களுக்கும் விசயமங்கலத்து ஊர்ச்சபையாரிடம் 19 அச்சுக் கொடையாகக் கொடுத்தார்.
- 2) விசயமங்கலத்து வெள்ளாளர் சாத்துவாய்களில் உடையான் உடையான் என்பவர் வீரராசேந்திரன் காலத்தில் (1249) விசயமங்கலம் நாகீசுவரர் கோயிலில் சந்தியா தீபம் வைக்க ஒரு அச்சு கொடையாகக் கொடை கொடுத்தார்.
- 3) போசள மன்னன் வீரவல்லாளன் காலத்தில் (1342) வெள்ளாளன் சாத்துவாயரில் கோன் கூத்தப் பெருமாள் என்பவர் குன்னத்தூர் குன்றமுடையார் சிவன் கோயிலில் சந்தியா தீபம் வைக்க கோயில் சிவப்பிராமணர் வசம் ஒரு அச்சு (பொற்காசு) கொடை கொடுத்தார்.
- 4) குன்னத்தூர் குன்றமுடையார் கோயிலுக்கு போசள மன்னன் 'வீரவல்லாள தேவன் காலத்தில் குன்னத்தூர் வெள்ளாளர் சாத்துவாயர் குலம் சார்ந்தவர் கொடை கொடுத்தார்.
- 5) 1529 ஆம் ஆண்டு குன்னத்தூர் இலட்சுமி நாராயணப் பெருமாள் கோயிலில் சந்தியா தீபம் வைக்கக் குன்றத்தூர் வெள்ளாளன் சாத்துவாயரில் கேசன் அம்பலத்தாடுவார் என்பவர் 12 பாலயன் புள்ளிப் பணம் கொடையாகக் கொடுத்தார்.



### 38. செங்கண்ணன் குலம்

கண்ணன் என்பது மிகவும் தொன்மையான தமிழ்ப் பெயர். அச்சிறப்புமிகு பெயர் பல அடைமொழிகளோடு,

‘முதுகண்ணன்’, ‘பல்கண்ணன்’, ‘நக்கண்ணன்’

‘நெடுங்கண்ணன்’, ‘பெருங்கண்ணன்’,

‘இளங்கண்ணன்’, ‘பூங்கண்ணன்’,

‘வெண்கண்ணன்’

என வரும் பெயர்களைச் சங்க இலக்கியங்களில் காணுகிறோம்.

இப்பெயர்களைப் போலவே செம்மை என்ற அடைமொழி பெற்ற பழந்தமிழ்ப் பெயர் ‘செங்கண்ணன்’ என்பதாகும். செம்மை + கண்ணன் என்ற இரு சொற்கள் இணைந்தே செங்கண்ணன் என்றாகும். சோழர் மரபில் புகழ்பெற்ற மன்னன் ஒருவனின் பெயர் கோச்செங்கட் சோழன். அவன் பெயரில் ‘செங்கண்’ என்ற சொல் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகன் என்னும் புலவர் பாடிய பத்துப்பாட்டில் ஒன்றாகிய மலைபடுகடாம் இலக்கியத்தின் பாட்டுடைத் தலைவன் ‘பல்குன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன் சேய் நன்னன்’ என்பவன் ஆவான். அவன் ஊர் ‘செங்கண்மா’ என்பதாகும். அவ்வூர் இன்று ‘செங்கம்’ என்ற பெயரில் வழங்குகிறது. செங்கண் என்ற பெயர் ஒப்புமைக்கே இது காட்டப்படுகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள பாடல்கள் சிலவற்றைப் பாடிய புலவர் பெருமக்களில்

செங்கண்ணன் (நற்றிணை 22)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார் (அகம் 103)

மதுரைச் செங்கண்ணனார் (அகம் 38)

தங்கால் ஆத்திரேயன் செங்கண்ணன் (நற்றிணை 385)

ஆகிய புலவர்கள் செங்கண்ணன் என்ற பெயர் பெற்றுள்ளனர். அவர்களில் சிலர் ஆர் விசுவதி கொடுத்துச் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

‘செங்கண்ணன்’ என்ற சொல்லில் முதலில் வரும் செம்மை என்பது நிறத்தைக் குறிக்காது. அது மிகச் சிறந்த பண்பைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

வளமான நெல் ‘செந்நெல்’ எனப்படும்.

அரசனது நல்ல ஆட்சிச் சிறப்பு ‘செங்கோல்’ எனப்படும்.

உயர்ந்த மதிப்புடைய பொன் ‘செம்பொன்’ எனப்படும்.

அருளாட்சி செய்த குட்டுவன் ‘செங்குட்டுவன்’ எனப்பட்டான். அதுபோல் அன்பும், அருளும், இரக்கமும், நற்பண்பும், கருணையும் கொண்ட கண்களைச் செங்கண் என்போம். அச்சிறப்புமிகு செங்கண்ணனை இயல்பாகவே பெற்றவர்கள் ‘செங்கண்ணர்’ எனப்பட்டனர் போலும்.

### காணியூர்கள்

செங்கண்ண குலத்தார்க்கு இரண்டு காணிப்பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. முதற்பாடலில் சிற்றமுந்தூர், கடம்பங்குறிச்சி, சிராமலை, கண்ணபுரம், வையப்பமலை, நேரிமலை, திருச்சிராப்பள்ளி, திருவெள்ளறை சீரங்கம், சிவாயம், சிதம்பரம், குடுமியாமலை, திருவொற்றியூர், திருக்கழுக்குன்றம், காங்கயம், கொடுமுடி, சிங்கநல்லூர், கொங்கூர், திருவானைக்காவல், சீர்காழி, கன்னாங்கோயில், விசய நகரம், முதலை நகர், சிவமலை ஆகியவை செங்கண்ண குலக் காணியூர்களாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

“திருவுற்ற சிற்றமுந் தூர்கடம் பங்குறிச்சி

சிராமலை கண்ணபுரமும்

செயமிகும் வையமலை நேரிமலை சீர்திருச்

சிராப்பள்ளி திருவெள்ளறை

தருவுற்ற சீரங்கம் சிவாயமலை சிதம்பரம்

தன்னுலவு குடுமிமலையும்

தருமதிரு வெற்றியூர் கழுக்குன்றம் காங்கயம்  
தவமிகும் கொடுமுடியுடன்

மருவுற்ற சிங்கநல் லூருகொங் கூருடன்  
வளர்திரு ஆனைக்காவல்  
வளமிகுசீர் காழிகன் னாங்கோயில் விசயநகர்  
வடிவுள்ள முதலைநகரும்

அருளுற்ற சிவமலைக் குமரர்தாள் மறவாத  
அன்புசெங் கண்ணகோத்ரன்  
அமரா பதிப்பல்லவ ராயதுரை எந்நாளும்  
அரசுபுரி காணியிவையே”

என்பது முதல் காணிப் பாடலாகும்.

செங்கண்ண குலத்தாரின் இரண்டாவது காணிப்பாடல் சிற்றமுந்தூர், கடம்பங்குறிச்சி, சிதம்பரம், சிராமலை, காங்கயம், கண்ணபுரம், திருக்கழுக்குன்றம் ஆகியவை காணியூர்கள் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

“சிற்றமுந் தூரு கடம்பங் குறிச்சி சிதம்பரமும்  
கற்றபொங் கற்சி ராமலை காங்கயம் கண்ணபுரம்  
கொற்றம் கழுக்குன்றம் மேழிப் பதாகை குவளையணி  
வெற்றியூர் செங்கண்ண கோத்திரத் தார்காணி

விசையங்களே”

என்பது செங்கண்ண குலத்தாரின் இரண்டாவது காணிப்பாடலாகும்.

**காங்கய நாட்டுக் காணியூர்கள்**

காங்கய நாட்டுப் பதினான்கு பழம்பெரும் பதிகளில் மூன்று ஊர்களில் செங்கண்ண குலத்தார் காணியாளர்களாக உள்ளனர்.

**காங்கயம்**

சிங்கை நகர் என்று அழைக்கப்படும் காங்கயம் காணியாளர்கள் பெருங்குடி குலம், வேந்தன் குலம், செங்கண்ணன் குலம், தூரன்



குலம், பதுமன் குலம், வாணி குலம், சாத்தந்தை குலம் ஆகியோர் ஆவர்.

காங்கய நாட்டுக் காணிப்பாடல்,

“சிங்கைநகர் தன்னில்வளர் அதிகபெருங் குடியனைச்  
செயவேந்தன் செங்கண்ணனைச்  
சீர்கொண்ட தூரனைப் பதுமன்முதல் வாணியை  
திவ்யமிகு சாத்தந்தையை”

என்று கூறுகிறது.

காங்கய நகருக்குரிய மற்றொரு காணிப்பாடல் ‘பதரி’ குலத்தையும் காங்கயம் காணியாளர் என்று கூறுகிறது. அப்பாடல்,

“பெருங்குடி வேந்தன் செங்கண்ணன் தூரன்நற் பேர்பதுமன்  
விரும்பிய வாணி சாத்தந்தை பதரி விரைகுடிலூர்  
அரும்பணி நாதர் அகத்தீச ரும்அகி லாண்டவளும்  
கருங்குழல் மாது பகவதி வாழ்கின்ற காங்கயமே”

என்பதாகும். காங்கயத்தில் பல குலத்தார் காணியாளராக இருப்பினும் செங்கண்ண குலத்தாரே முதன்மைக் காணியாளர்களாக உள்ளனர்.

### கண்ணபுரம்

தொன்மையான வணிக நகரான கண்ணபுரத்திற்குச் செங்கண்ண குலம், ஓதாள குலம், பதரி குலம், கணவாள குலம், செட்டியார், முத்தன், வண்ணக்கன், கடுந்துளி குலம் ஆகியோர் காணியாளர் ஆவர். ஆனால் செங்கண்ண குலத்தாரே முதன்மைக் காணியாளர் ஆவர்.

“அமரர்தொழும் கண்ணையூர் தன்னில்வளர் செங்கண்ணன்  
ஆசுபரிய ஓதாளனை  
ஆசைமிகு மால்பதரி யோககண வாளனை  
அச்சமிலா மாசெட்டியை

அனைவர்புகழ் செட்டியை முத்தன்வண் ணக்கனை  
அற்புதக் கடுந்துளியை”

என்பது கண்ணபுரக் காணிப்பாடலாகும்.

கண்ணபுரத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு செங்கண்ண குலத்தாரே கண்ணபுரம் கோயில்களில் ‘முப்பாடு’ என்னும் உரிமையாளர்களாக உள்ளனர். கண்ணபுரம் விக்கிரம சோழீசுவரர் கோயிலுக்கும், கரியகாளி யம்மன் கோயிலுக்கும் அனுமந்தபுரம் தண்ணிக் கிணத்துத் தோட்டம் செங்கண்ண குல வெங்கிடுசாமிக் கவுண்டர் மகன் ரங்கசாமிக் கவுண்டர் முப்பாட்டுக் காரராக உள்ளார்.

மாரியம்மன் கோயிலுக்கு முருக்கங்காட்டுவலசு கோவிந்த சாமிக் கவுண்டர் மகன் பழனிசாமிக் கவுண்டர் முப்பாட்டுக்காரராக உள்ளார். இந்த முப்பாட்டு உரிமை பரம்பரை உரிமையாகும். இவர்களுக்குப் பின்னர் இவர்களின் மூத்த மகன் முப்பாட்டுக்காரர் ஆவார். முப்பாட்டுக்காரர்களாகிய செங்கண்ண குலத்தாரைக் கண்ணபுரத்தில் “பெரிய வீட்டுக்காரர்” என்று அழைக்கின்றனர். விக்கிரம சோழீசுவரர் கோயிலில் குதிரை வாகன விழா உரிமை செங்கண்ண குலத்தாருக்கு உரியது. கண்ணபுரம் செங்கண்ண குலத்தார் தங்கள் குல முன்னோரான ஆத்தியப்ப கவுண்டரையும், அவர் தேவியார் செல்லாத்தாளையும் எழுந்தருளச் செய்து வணங்கி வருகின்றனர்.

### ஆலாம்பாடி

ஆலாம்பாடிக்குப் பொருளந்தை குலத்தாரும், செங்கண்ண குலத்தாரும் காணியாளர்களாக உள்ளனர்.

“வாவிசூழ் ஆல நகரில்  
மருவுமுத லானபொரு ளந்தையைப் பதியில்வளர்  
மதியூகி செங்கண்ணனை”

என்பது ஆலாம்பாடிக் காணிப் பாடலாகும்.

### சோழ நாட்டுத் தொடர்பு

செங்கண்ண குலத்தாரின் காணிப் பாடல்களில் நேரிமலை, திருச்சிராப்பள்ளி, திருவெள்ளறை, சீரங்கம், சிதம்பரம், திருவானைக்கா, சீர்காழி முதலிய சோழநாட்டு ஊர்களும், திருக்கழுக்குன்றம், திருவொற்றியூர் முதலிய தொண்டை நாட்டு ஊர்களும், குடுமியா மலை போன்ற பாண்டிய நாட்டு ஊர்களும் குறிக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும். சோழமன்னர்கட்கு அமைச்சராக, படைத் தலைவராகச் செங்கண்ண குலத்தார் விளங்கிய காரணத்தால் அங்குச் செங்கண்ண குலத்தார் காணி கொண்டனர் எனலாம்.

சோழ மண்டலத்தில் ராஜகம்பீர வளநாட்டில் நிர்வாகம் செலுத்திச் செங்கண்ண குலத்தார் வாழ்ந்தது பற்றிச் செங்கண்ண குலப் பல்லவராயர் வம்சாவளி கூறுகிறது.

### செங்கண்ணர் காங்கயம் காணி பெறல்

கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டில் சித்தளந்தூரில் முதல் காணி பெற்று வாழ்ந்த செங்கண்ண குலத்தார் தங்கள் மாட்டுப்பட்டிக்கு மேய்ச்சல் நிலம் தேடிக் காங்கயம் பகுதிக்கு வந்தனர். காங்கயத்தில் பெருங்குடி குலத்து வேல் கவுண்டர் காணியாளராகவும், ஊர்த் தலைவராகவும் இருந்தார். சித்தளந்தூர் செங்கண்ண குல இளைஞன் லிங்கண்ணனின் ஆளுமையைக் கண்ட வேல்கவுண்டர் தன் மகளை அவருக்கு மணம் முடிக்க விருமபினார். திருமணம் முடிந்தபின் தன் மருமகன் லிங்கண்ணனுக்குக் காங்கயம் முதல் காணியுரிமையை அளித்தார். கொங்கு வேளாளர் சமூகத்தில் மாமன் மைத்துனன்மார் களுக்கு முதல் உரிமை கொடுப்பது வழக்கம். இவ்வாறு காங்கயத்தின் முதல் காணி உரிமை செங்கண்ண குலத்தாருக்குக் கிடைத்தது.

### கரிகாலன் முடிகூட உதவி

அன்னியர் படையெடுப்பின் காரணமாக உறையூர் முற்றுகை இடப்பட்டபோது கரிகாலனின் தாயார் கருவுற்ற நிலையில் தப்பி கொங்கு நாடு வந்தார். கரிகாலன் கொங்கு நாட்டில் பிறந்தான். சோழ



நாட்டுக்கு அரசன் இல்லாமையால் அமைச்சர் முதலியோர் அரசனைத் தேடப் பட்டத்து யானையை அனுப்பினர். அதை அறிந்த கொங்கு நாட்டு செங்கண்ண குலத்தார் யானை கரிகாலனைத் தேர்வு செய்ய உதவி யானையுடன் சோழநாட்டுக்குக் கரிகாலனை அனுப்பி வைத்தனர். இதனைக் கொங்கு மண்டல சதகம்,

“கோலாற் சிறுவர் சிவிகையில் ஏறநல் குஞ்சரந்தான்  
பாலான சோழன்தன் செய்தொடி யேசிங்கைப் பல்லவன்தன்  
காலாலே கீறிக் கரிசோழன் தன்னைக் கனிந்தஅன்னை  
மாலான செங்கண் முடிசூட்டு வார்கொங்கு மண்டலமே”

என்று புகழ்கிறது. கரிகாலன் மகிழ்ந்து செங்கண்ண குலத்தாருக்குத் தான் வணங்கும் கரியகாளியம்மனை அளித்தான் என்று கூறுவர். பின் பலரும் கரியகாளியம்மனை வணங்கத் தொடங்கினர்.

### உதைக்க மார் கொடுத்த உத்தமர்

பலருக்குப் பல்வேறு வகையான கொடைகளை மனமுவந்து வழங்கிய வள்ளல்கள் பற்பலர். ஆனால் புலவர் அடியை ஏற்றுக் கொள்ளத் தன் மார்பைக் கொடுத்தவர்கள் செங்கண்ண குலத்தார்.

“கார்கொடுத் தோன்மீன் கொடிகொடுத் தோன்தென்  
கடப்பமலர்த்  
தார்கொடுத் தோன்தோள் தடங்கொடுத் தோன்மிகு  
தண்டமிழோர்க்கு  
ஊர்கொடுத் தோன்தன் உயிர்கொடுத் தோன்நின்று  
உதைக்கத்திரு  
மார்கொடுத் தோன்செங் கண்ணன்வாழ் திருக்கொங்கு  
மண்டலமே”

என்பது கொங்கு மண்டல சதகப் பாடலாகும்.

### பகைவரை எதிர்த்தோர்

14ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் மாலிக்காபூரும், அதைத் தொடர்ந்து மதுரை சுல்தான்களும் எடுத்த படையெடுப்பால் நாட்டில்

பல தீமைகள் ஏற்பட்டன. மக்களைக் காப்பாற்ற அன்னியரான பகைவரை எதிர்ப்பதில் மற்றவர்களைவிடச் செங்கண்ண குலத்தார் முன்னின்றனர். இதனை,

“செங்கண்ண குலதிலக துலுக்காண பெளவம்முன்  
திசைக்கூடம் கட்டிவைத்தாய்”

என்ற பாடல் பகுதி மூலம் அறிகின்றோம். இசுலாமியர் படையெடுப்பைக் ‘கடல்’ என்றே அளவில் பெரியதாக இப்பாடல் கூறுகிறது.

### ஆலயத் திருப்பணிக் கல்வெட்டுகள்

செங்கண்ண குலத்தார் செய்த ஆலயத் திருப்பணிகள் பல. காங்கயம், கொளாநல்லி ஆகிய ஊர்களில் செங்கண்ண குலத்தார் செய்த ஆலயத் திருப்பணி பற்றிய கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் காங்கயம் அகிலாண்டபுரம் அகத்தீசுவரர் கோயில் திருப்பணி நடைபெற்றபோது காங்கயம் காணியாளரான செங்கண்ண குலத்தார் ஒருவர் செய்த திருப்பணியை அங்குள்ள கல்வெட்டு கீழ்வருமாறு குறிக்கிறது.

“ஸ்வஸ்திஸ்ரீ காங்கயத்தில் நாயனார் திருஅகத்தீசுவர  
முடையார் கோயிலில் நிர்மாலியத் தொட்டி சமைப்பித்தேன்  
இவ்வூர் வெள்ளாளன் செங்கண்ணரில் பிள்ளை சேரமான்  
தோழனான தொண்டைமான் தன்மம் ஸ்ரீநன்றாக”

என்பது அதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டாகும். தேவாரம் பாடிய சுந்தரரைத் தம்பிரான் தோழன் என்பது சைவசமய மரபு. ஆனால் கொங்கு நாட்டுக் கல்வெட்டுகள் பலவற்றில் சுந்தரர் ‘சேரமான் தோழன்’ என்று அழைக்கப்படுகிறார். இப்பெயர் கொங்கு நாட்டு மக்களின் பக்திச் சிறப்பையும், பெரியபுராண ஈடுபாட்டையும் காட்டுகிறது.

மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுக் கொளாநல்லி இன்று கண்ணன் குலத்தார் காணியூர். ஆனால் மாரியம்மன் கோயில் உரிமையைச் செங்கண்ண குலத்தினர் பெற்றிருந்தனர். 1838 ஆம் ஆண்டு

செங்கண்ண குல நாகமலைக் கவுண்டர் கொளநல்லி கோட்டை மாரியம்மன் கோயிலில் பல திருப்பணிகளைச் செய்தார்.

“ஸ்வஸ்திஸ்ரீ விசய சாலிவாகன சகார்த்தம் 1760கலி 4939மேல் செல்லாநின்ற விளம்பி வருஷம் தைமாதம் 10தேதி திங்கட் கிழமை சப்தமியும் ரேவதி நட்சத்திரமும் சுபநாமயோகமும் பெற்ற சுபதினத்தில் செங்கண்ண குல கோத்திரம் முன்சி திருமலைக் கவுண்டர் மகன் பெரியண கவுண்டர் மகன் சீரங்க கவுண்டர் மகன் பெருமாள் கவுண்டர் மகன்திருமலைக் கவுண்டர் மகன் சூரிய கவுண்டர் கவுண்டர் மகன் நாகமலைக் கவுண்டர் தூரி, பலிபீடம் தாயார் பூதம் உட்பட அம்மனுக்கு உபயம்”

என்பது கொளநல்லிக் கல்வெட்டாகும். நாகமலைக் கவுண்டரின் பல தலைமுறை கூறப்பட்டிருப்பதும் முதல்வர் ‘முன்சி’ பதவி வகித்ததும் சிறப்புக்கு உரியதாகும்.

### செப்பேட்டில் செங்கண்ணர்

கொங்கு நாட்டுச் செல்ல குலத்தார் அனைவரும் பருத்திப் பள்ளி நாட்டுக் கொன்னையாத்தில் ஒன்றாகக் கூடி தங்கள் சமய நிகழ்ச்சிகட்காக வேளாளர் கூத்தாடிகளில் கந்தபட்டன் மகள் அத்திப் பெண்ணைச் செல்ல குல மாணிக்கி எனப் பட்டம் சூட்டி பருத்திப் பள்ளி சென்று பல சிறப்புச் செய்து செப்பேடும் வெட்டித் தந்தனர்.

இச்செப்பேட்டில் சாட்சிக் கையொப்பம் இட்டவர் கிழாங்கொண்டை செங்கண்ண குலத்தில் சின்ன முத்தண கவுண்டர் மகன் குமர கவுண்டன் என்பவர். கிழாங்கொண்டையை ஊர்த்தொகைப் பாடல் “ஏர்கொழுங்கொண்டை” என்று கூறும்.

### சிலர் கருத்துகள்

செங்கண்ண குலத்தார் செங்கணான் என்ற சோழ மன்னன் வழியினர் என்று தே.ப.சின்னசாமியும், கண்ணன் குலத்திலிருந்து



பிரிந்தது செங்கண்ண குலம் என்று நல்.நடராசனும் கூறுகின்றனர். துளு நாட்டை ஆண்ட நன்னன் தொடர்புடையவர்கள் செங்கண்ணர். இவர்கள் பூர்வீகம் பல்குன்றக் கோட்டம் என்பது கு.சேதுராமன் கருத்தாகும். வி.இராமமூர்த்தி,

“கங்க-காடவ அரசர் ஆட்சியில் ஊர்க் காமிண்டர்களாகவும், நாட்டுக் காமிண்டர்களாகவும் மற்றும் பல்வேறு பொறுப்புக் களை ஏற்றிருந்தவர்கள் செங்கண்ண குலத்தார்”

என்று கூறுகிறார்.

### செங்கண்ணீசுவரம்

தருமபுரி மாவட்டம் தருமபுரி, சிவாடி ஊர்க் கல்வெட்டுகளில் ‘செங்கண்ணீசுவரம்’ என்ற ஒரு சிவாலயம் குறிக்கப்படுகிறது. தருமபுரிக் கல்வெட்டில் (கி.பி.1195) நந்தா விளக்கு வைத்தது பற்றியும், சிவாடிக் கல்வெட்டில் இராசராச அதியமானார் (கி.1227) வேள் தங்கக்காரன் அணையில் முப்பது கண்டக விதை நிலத்தைத் திருப்படி மாற்றுக்குக் கொடையாக அளிக்கப்பட்டது பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இப்பகுதிக்கும் காவிரிக்கரையோரம் சோழநாட்டில் மாடக் கோயில்கள் கட்டிய கோச்செங்கட் சோழனுக்கும் தொடர்பு இல்லை. இக்கோயில் பெயரை நோக்கும்போது இக்கோயில் செங்கண்ணன் குலத்தார் அமைத்து வழிபட்ட கோயிலாக இருக்கலாம் என்பது தெரிகிறது.

### 39. செங்குண்ணி குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் செங்கண்ண குலமும், செங்குண்ணி குலமும் வேறான குலங்கள். இவையிரண்டையும் வேறு வேறான குலங்கள் என்று டி.எம்.காளியப்பா சரியாக எழுதியுள்ளார். நல்.நடராசன், தே.ப.சின்னசாமி, இரா.இரவிக்குமார், கு.சேதுராமன் ஆகியோர் செங்கண்ண குலத்திலிருந்து பிரிந்ததே செங்குண்ணி குலம் என்று கூறியுள்ளனர். நல்.நடராசன் கண்ண குலத்திலிருந்து முதலில் செங்கண்ண குலம் பிறந்து பின் செங்கண்ண குலத்திலிருந்து செங்குண்ணி குலம் பிறந்தது என்று எழுதியுள்ளார். அவர் செங்குண்ணி குலப்பெயரைச் செங்கண்ணி என்று எழுதியுள்ளார்.

டி.எம்.காளியப்பா செங்குண்ணி குலத்தார் செங்கூன் மீனையும், மிளகு பீர்க்கங்காயையும் உண்ண மாட்டார்கள் என்று கூறுகிறார். செங்கூன் குலம் என்பதே செங்குண்ணி குலம் என்று பெயர் பெற்றது என்று கூறுகிறார். செங்கூன் என்ற மதிப்புடைய சொல்லால் செங்குண்ணி குலப் பெயர் பெற்றது என்று கூறுகிறார்.

ஆனால் கு.சேதுராமன் செங்கூன் மீனும், மெழுகு பீர்க்கு என்னும் பன்றிப் பீர்க்கும் மிகத் தாழ்ந்தது. ஏழையர் உண்ணும் பொருள் என்று வெறுத்து உண்ணாமல் செங்குண்ணி குலத்தார் ஒதுக்குவதாகக் கூறுகிறார். இரா.இரவிக்குமார், தே.ப.சின்னசாமி ஆகியோர் 'செம்மையான குணம் கொண்டவர்கள் செங்குண்ணி குலத்தார்' என்று கூறுகின்றனர்.

காங்கய நாட்டு மருதுறைக் காணிப்பாடலில்,

“அவனிமிசை மருதுறையில்வாழ்  
அதிகபனங் கடையைப் புகழ்பெற்ற ஆந்தையை  
அன்புமிகும் செங்குண்ணியை”

என்று கூறுகிறது.

### பெயர்க் காரணம்

குன்றி என்பது சிறப்புமிகு ஒருவகை மரம். அம்மரத்தைச் 'செங்குன்றி' என்றும் கூறுவர். பொன்னை நிறுக்கப் பயன்படும் குன்றி மணியைக் கொடுப்பது குன்றி மரம்தான். சிகப்புத் தன்மைக்குக் குன்றி மணியை எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டுவர். கன்று என்பது கன்னு என்றும், குன்றத்தூர் என்பது குன்னத்தூர் என்றும் ஆவது போல செங்குன்றியை அடையாளச் சின்னமாகக் கொண்ட குலத்தினர் செங்குண்ணி குலத்தார் ஆயினர். செங்கண்ண குலத்துக்கும், செங்குண்ணி குலத்திற்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை.

“சிவந்த குன்றிமணியை மாலையாகக் கோத்து அணிந்துவந்த காரணத்தால் இவரைச் 'செங்குன்றியர்' என்று அழைத்தனர். அப்பெயரே அவர் சந்ததியார்க்கும் பொருந்துவதாயிற்று. காலப் போக்கில் செங்குன்றியர் என்பது செங்குண்ணியர் என வழங்குவ தாயிற்று” என க.பழனிசாமிப் புலவர் கூறுகிறார்.

செங்குண்ணி குலப்பட்டயம், மோரூர், முளசி, மேழிப்பள்ளி, வட்டூர், பெருச்சாளி நத்தம், இருப்புலி, மானூர், வாழவந்தி, வெங்கரை, பாகூர், கொத்தனூர், கல்விடங்கம், காஞ்சிக்கோயில், புன்னம் முதலிய ஊர்களைக் காணியூர்களாகக் கூறுகிறது.

குல வரலாறு எழுதியோர் தேவனூர்புதூர், பொன்னியாக் கவுண்டன் புதூர், நெகமம், கரியாப்பட்டி, கரூர், மரூர்ப்பட்டி முதலிய ஊர்களையும் காணியூர்களாகக் கூறுகின்றனர்.

### செங்குண்ணி குல மாணிக்கி

மதுரை நாயக்க மன்னர் சொக்கலிங்க நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் 1696 ஆம் ஆண்டு தமிழ் சர்வசித்தி வருடம் கார்த்திகை மாதம் 9ஆம் தேதி மேழிப்பள்ளி கரியகாளியம்மன் கோயிலில் செங்குண்ணி குலத்தைச் சேர்ந்த



மோளூர்	-	காங்கய கவுண்டர்
முளசி	-	நாகமலைக் கவுண்டர், கந்தியண கவுண்டர், சின்னய கவுண்டர், குளச்சிக் கவுண்டர், பெரியண கவுண்டர்
மேழிப்பள்ளி	-	சின்னய கவுண்டர், பெத்தாக் கவுண்டர், உலகப்ப கவுண்டர்
வட்டூர்	-	பெத்தாக் கவுண்டர், கருங்குமரக் கவுண்டர், கந்தப்ப கவுண்டர், வேலப்ப கவுண்டர், செங்குமரக் கவுண்டர், சின்னய கவுண்டர், திருக்கைவேல் கவுண்டர்
பெருச்சாளிநத்தம்	-	உலகப்ப கவுண்டர், குப்பாளிக் கவுண்டர்
மருதுறை	-	பெரியண கவுண்டர்
இருப்புலி	-	கந்தப்ப கவுண்டர்
மானூர்	-	விருப்பண கவுண்டர்
வாழவந்தி	-	கருப்பண கவுண்டர்
வெங்கரை	-	வேல கவுண்டர்
பாசூர்	-	பெரியாக் கவுண்டர்
கொத்தனூர்	-	காளிக் கவுண்டர்
கல்விடங்கம்	-	செல்லப்ப கவுண்டர்
காஞ்சிக்கோயில்	-	வேல கவுண்டர்
புன்னம்	-	பெருமாக் கவுண்டர்
ஆகியோர் கூடினர்.		

தங்கள் சமயம், கோயில் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளில் பணிபுரிய கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டு மோரூரிலிருக்கும் எழுகரை நாட்டு சித்திரமேழி கந்த பட்டன் பேத்தி அத்திப் பெண்ணைச் செங்குண்ணி குல மாணிக்கியாக நியமித்தனர். “பண்ணையத்துக்கு ஒரு மொடாக் கம்பும், ஒரு கட்டுக் கதிரும், கலியாணத்துக்கு ஒரு பணமும், ஒரு வள்ள அரிசியும் நன்செய்யில் ஐம்பது குழியும், புன்செய்யில் ஐம்பது குழியும் அரி சுவந்திரமும் அளவு நாழி செய்க்கு ஒரு வள்ளமும்” கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டு செப்பேடும் வெட்டித் தந்தனர்.

அத்திப் பெண்ணுக்கு மேழிப்பள்ளி கரியகாளியம்மன் சன்னதியில் சந்தனம் தெளித்து பட்டம் பரிவட்டம் கட்டி மெரமனையாகவும் அழைத்துச் சென்று சிறப்பித்தனர். செங்குண்ணி குல குருக்களான இம்முடிச் சிற்றம்பல சுவாமியார் அனுக்கிரகத்தால் இந்நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பாக நடத்தி முடித்தனர்.

### காணியாளர்கள் குல தெய்வங்கள்

செங்குண்ணி குலக் காணியாளர்களின் எல்லாத் தெய்வங்களின் அனுக்கிரகத்தால் செங்குண்ணி குல மாணிக்கி நியமனம் நடைபெற்றதாகக் கூறும்போது குலதெய்வங்களையும், வழிபடு தெய்வங்களின் பெயர்களையும் தொகுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

அவர்கள் தெட்சிண கயிலாச திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரீசுவர சுவாமியார், அறுமுக வேலவர், ஆதிகேசவப் பெருமாள், கைலாசநாதர், பரிமளவல்லி, தான்தோன்றி லிங்கர், அறம் வளர்த்தம்மன், சீயாலநாதர், சிவகாமியம்மன், கரியகாளியம்மன், அத்தனூரம்மன், அழகு நாச்சியம்மன், சீதேவியம்மன், செல்லாண்டியம்மன், வெங்கரையம்மன், சென்னராயப் பெருமாள், கரிய பெருமாள், அண்ணன்மார், முனியீசுவரர், மாரியம்மன் ஆகியோர் ஆவர்.

### சாட்சிகள்

செங்குண்ணி குல மாணிக்கிக்கு அளித்த செப்பேட்டில் கண்ட ஒப்பந்தத்துக்குக் கீழ்க்கண்டவர்கள் சாட்சிக் கையொப்பம் இட்டனர்.

சின்னய்ய கவுண்டர், நாகமலைக் கவுண்டர், பெரியண கவுண்டர், உஞ்சனை தாண்டாக் கவுண்டர், கூத்தம்பூண்டி செல்லப்ப கவுண்டர், கோலாரம் முத்தாக் கவுண்டர், கோயில் கருப்புத்தாசன், கொங்குப் புலவன், காளியாண்டி, கொல்லராக்கி, தேசராக்கி, வேலநாவிதன், தேவராடி பலகான், தோட்டிவாமன், சின்னப்பிடாரன் ஆகியோர் ஆவர்.

### பாடல் வடிவில் பட்டயம்

மேற்கண்ட செப்பேடு பட்டயச் செய்தி அழகிய அகவல் பா வடிவிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. மிகவும் எடுப்பான நடையுடன் கூடிய அந்த அகவலில் வேளாளர் பெருமைகள் சில தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

“பரமனுக்கு அன்னம் பகிர்ந்த காராளர்  
புத்தினில் இருக்கும் பேரர வத்தின்  
உத்ததோர் வாயில் உயர்மணி வாங்கி  
புவியினில் அதிக புகழ்பெற வேண்டி  
கவிஞருக்கு அளித்த கங்கைவங் கிசத்தோர்  
முந்தனுக் காக முன்னங் கையினில்  
சந்தனம் உரைத்த தரும சரீரர்  
மேதினி கம்பர் விளங்கிய தமிழ்க்காய்  
சாசனம் கொடுத்து தண்டிகை சுமந்து  
அன்புடன் பொற்கா ளாஞ்சி ஏந்தியும்  
இன்ப மாய்வெகு கீர்த்தியும் பெற்றோர்”

என்பது அப்பகுதியாகும்.

### குப்பண்ணப் பரதேசி

வட்டுர் செங்குண்ணி குல வேளாளருக்கு மூன்று ஆண் மகவு பிறந்து இறந்தது. நான்காவதாகப் பிறந்த ஆண் குழந்தையைக் குப்பையில் போட்டுப் புரட்டிக் ‘குப்பை’ என்று பெயர் வைத்தனர். 7-8 வயது ஆகும்போது சிவாலயம் சென்று பக்தியோடு வணங்கினான்.



அடியார்களைக் கண்டால் உபசரிப்பான். திருச்செங்கோடு மலைக்குப் போவோருடன் சென்று அர்த்தநாரீசுவரரையும், செங்கோட்டு வேலரையும் பக்திப் பரவசத்துடன் வணங்குவான். விவசாய வேலையில் ஈடுபாடு இல்லை.

திருச்செங்கோட்டிலேயே தங்கி புல்பூண்டுகளை அகற்றிச் சுத்தம் செய்தார். ஆலயப் பசுக்களைப் பராமரித்துப் பால் கறந்து பூசைக்கு அளிப்பார். வீட்டுக்கு அழைத்தால் இதைவிடச் சிறந்த வீடு உளதா என்பார். கோயிலிலேயே படுத்து உறங்கி, பிரசாதத்தை உண்பார். கோயிலுக்குக் கிழக்கே ஒரு சிறு குகையில் தங்கினார். நந்தவனம் அமைத்துப் பூசைக்கு மலர் தந்தார். குப்பண்ணைப் பரதேசி என்று அழைக்கப்பட்டார். விபூதி கொடுத்து நோய் நீக்கம் செய்தார். அவர் அன்னம் அருந்தி எவரும் பார்த்தது இல்லை.

சுப்பராயர் என்ற அந்தணர் குப்பண்ணைப் பரதேசி குகையில் சாவடி கட்டினார். பின்னர் வட்டூர் செங்குண்ணி குலத்தார் மண்டபம் கட்டி விழா நடத்துகிறார்கள். டி.எஸ்.வெங்கட்ரமணய்யரும் சில திருப்பணிகள் செய்தார். திருவிழாக் கொடியேற்றத்தன்று சுவாமி குப்பண்ணைப் பரதேசி குகைக்கு எழுந்தருளுகிறார்.

குப்பண்ணைப் பரதேசி வரலாறு செங்குண்ணி குலத்தார்க்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

## 40. செட்டர் குலம்

கல்வெட்டில் மட்டுமே குறிக்கப்பட்ட குலங்களில் செட்டர் குலம் ஒன்று. 'செட்டு' என்பது வணிகத்தைக் குறிக்கும். செட்டு செய்பவர் 'செட்டர்' என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். வணிகத்தில் ஈடுபட்ட வேளாளர் வழிவந்தவர்கள் 'செட்டர் குலம்' என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இச்சொல்லைச் சேட்டர் எனப் படிக்கவும் வாய்ப்புள்ளது. சேட்டர் என எடுத்துக் கொண்டால் மூத்தவர் அல்லது பெரியவர் என்று பொருள் தரும். இக்குலக் கல்வெட்டு ஒன்று மட்டுமே கிடைத்துள்ளது.

வடபரிசார நாட்டுச் சேவூர் வெள்ளாளன் செட்டரில் (அல்லது சேட்டரில்) சின்னன் காவன் என்பவர் இடிகரை வில்லீசுவரமுடையார் கோயிலில் சந்தியா தீபம் வைக்க பத்துப் பணம் கொடையாக அளித்துள்ளார்.

“ஸ்வஸ்திபுரீ சுந்தர பாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு 2ஆவது வடபரிசார நாட்டு வெள்ளாளன் செட்டரில் சின்னன் காவனேன் உடையார் வில்லீசுவரமுடையார்க்கு வைத்த சந்தியா தீப விளக்கு ஒன்றுக்கு ஒடுக்கின வராகன் பணம் 10 இப்பணம் பத்தும் கைக்கொண்டேன் இக்கோயில் காணியுடைய சிவப்பிராமணன் காசிப கோத்திரத்துத் திரு நட்டன் அகத்தீசுவரமுடையானான சித்திரமேழிபட்டனேன் குடங்கொடு கோயில் புகுவான் சந்திராதித்தர் வரை செலுத்துவோமாக இது பன்மாகேஸ்வரர் ரட்சை”

என்பது கல்வெட்டாகும்.

கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டில் செட்டர் குல வேளாளர் சேவூர்ப் பகுதியில் வாழ்ந்துள்ளனர். இன்று இக்குலம் வழக்கில் இல்லை.

### 41. செம்பன் குலம்

செம்பன் என்ற குல முதல்வரால் செம்பன் குலம் என்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம். செம்பன் இயற்பெயர் என்றே டி.எம்.காளியப்பா கூறுகிறார். செம்மையான குணஇயல்புகளைக் கொண்டதால் இவர்கள் 'செம்பன்' என்றும், சோழன் வேண்ட சேரனுக்கு உதவியதால் 'செம்பியன்' என்றும் பெயர் பெற்றார்கள் என்று தே.ப.சின்னசாமி கூறுகிறார். இக்காலத்தில் சிலர் திருத்தமாகக் கூறுவதாக எண்ணிச் 'செம்பொன் குலம்' என்று கூறுகின்றனர்.

சோழ நாட்டிலிருந்து குடிபெயர்ந்து வந்த செம்பர்கள் குளித்தலை அருகில் ராஜகம்பீர வளநாட்டில் செம்பாபுரி என்ற ஊரை உருவாக்கி பேரரசன் சோழன் ஆதரவால் நிர்வாகம் செய்து வந்தனர். வாழ்ந்த, தொடர்புடைய பகுதிகளில் எல்லாம் செம்பைக்குடி, செம்பங்குடி, செம்பானூர், செம்பக்கழனி, செம்பத்தொழு, செம்பராண்டபாளையம், செம்பையூர் என்று குலப்பெயரோடு குடியிருப்பை ஏற்படுத்துவது செம்ப குலச் சிறப்பாகும். குலத்தைச் சார்ந்த பெருமக்கள் பலர் செம்பாக்கவுண்டர், செம்பன்கரிச்சியகவுண்டர், செம்பராயக் கவுண்டர் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டுள்ளனர். வணங்கும் தெய்வத்தைக் கூட செம்பாபுரியம்மன், செம்பகாளி, செம்ப ஈசுவரன் என்றழைத்தனர். இவர்கட்காகப் பணி செய்த ஆசாரி செம்ப குல ஆசாரி எனப்பட்டான். எனவே செம்ப குலத்தார் தங்கள் குலப் பெயரின் மீது கொண்ட பற்று நன்கு புலப்படும்.

இவர்கள் பூர்வீகக் காணியூர்கள் பாசாறு, கருவூர், திருவழுந்தூர், பரஞ்சேர்வழி, பொங்கலூர் நாடு, மணக்கடவு, நல்லூர், அவிநாசி, காஞ்சிக்கோயில், சத்திமங்கலம், புலியூர், சம்பை, முசிறி, குளித்தலை, குந்தாணி போன்ற ஊர்களும், குடகுப் பகுதியும் ஆகும். இதனை,

“பங்கயத் துளபமணி சேருமலை மன்னனே

பண்ணைமே டாதிபதியே

பாசாறு கருவூர் திருவழுந் தூரனே

பரஞ்சைநக ராதிபதியே



பொங்கலூர் நாடனே மணக்கடவு வேந்தனே  
புகழ்சேர்ந்த நல்லூரனே  
புக்கொளி யூர்காஞ்சிக் கோயில்சத்தி மங்கலம்  
புலியூர் சம்பைதனிலே

இங்கிதம தாகவரும் செம்பகுல மன்னனே  
இயல்முசிறி குளித்தலையனே  
எங்கும்புகழ் செம்பகுலக் கங்கைகுலப் புண்ணியா  
இரவலார்க்கு உதவுதருவே

கொங்கிலுயர் பொருநைநதி சித்தாறு காஞ்சியும்  
குடகுருந் தாணிஅதிபா  
குழந்தைவே லப்பனருள் அமராபதிக் குரிசிலே  
குவளையந் தார்மார்பனே''

என்ற காணிப் பாடல் விளக்குகிறது.

செம்ப குலத்தார் பரஞ்சேர்வழி முதலிய ஊர்களிலிருந்து கொங்கு நாடெங்கும் பரவிய விபரத்தை டி.எம்.காளியப்பா விரிவாக எழுதியுள்ளார். நசியனூர் வட்டாரத்தில் குடியேறிய செம்ப குலத்தார் மதுர காளியம்மன், மூவேந்த சோழீசுவரர், வீரநாராயணப் பெருமாள் ஆகிய தெய்வங்களை வணங்கி வருகின்றனர். மதுர காளியம்மன் நசியனூர்க் காணியாளர்கள் அனைவருக்கும் பொதுக் குல தெய்வம் ஆனபின் செம்ப குலத்தார் நசியனூரில் தங்களுக்கென்று தனியாக ஆயிஅம்மன் கோயிலை நிர்மானித்துக் கொண்டனர்.

காஞ்சிக்கோயில் பகுதியில் குடியேறிய செம்ப குலத்தார் சீதேவியம்மனை வணங்கி வருகின்றனர். பின் இவர்களோடு கண்ணன் குலத்தாரும் இணைந்து கொண்டனர். செம்ப குலத்தாரும், கண்ண குலத்தாரும் காஞ்சிக் கோயில் மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்து வந்த புலியைக் கொன்றதற்காகச் சின்னமூப்பன் மகன் சடைய மூப்பனுக்குத் தங்கள் சீதேவியம்மன் கோயிலில் காணியுரிமை கொடுத்து சடைய மூப்பன் சிலையையும் வடித்து வைத்தனர். காஞ்சிக்கோயில்

செம்பகுல இளைச்சி காலிங்கராயன் அருகில் உள்ள குமரன் குன்றில் கி.பி.1529ஆம் ஆண்டு விசயநகர மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் முருகன் கோயிலைக் கட்டினார். நீலகண்டிசுவரர் கோயிலில் அம்மன் சன்னதியைச் செம்ப குலத்தார் கட்டினர்.

சத்திமங்கலம் (கஸ்பாபேட்டை) பகுதியில் குடியேறிய செம்ப குலத்தார் கருமலையாண்டவரை வணங்கி வருகின்றனர். சூரியம் பாளையம், கணியாம்பூண்டி ஆகிய இடங்களிலும் செம்ப குலத்தார் காணி கொண்டனர். கோவைப் பகுதியில் கீரணம், மாதம்பட்டி ஆகிய இடங்களில் குடியேறிய செம்ப குலத்தார் பரஞ்சேர்வழி போல கரியகாளியம்மனுக்குக் கோயில் கட்டி வழிபட்டு வருகின்றனர். மாதம்பட்டி செம்ப குலத்தினர் ஆற்றல் மிகுந்த அதிகாரத்தால் 'எஜமானர்' என்னும் மரியாதையுடன் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

பரஞ்சேர்வழியிலிருந்து காவிரியைக் கடந்து கிழக்கே சென்ற செம்ப குலத்தார் மணலியில் குடியேறிக் கரியகாளியம்மன் பெயரிலேயே குலதெய்வக் கோயில் கட்டினர். அங்கிருந்து கொங்கணாபுரம் சென்ற செம்ப குலத்தார் அங்கு பெரும் குடும்பங்களாக மிகுபுகழ் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். சேலம் மாவட்டம் பில்லூர்ப் பகுதி சென்ற செம்ப குலத்தார் அங்கும் சிறப்புடன் காணி கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

உறையூர்ச் சோழன் கொடுவாய்ப் பகுதியில் வேட்டுவர்களை அடக்க ஓதாளன் பெரியபெருமாளை அனுப்பினான். அவனுக்கு உதவியாகச் செம்பாபுரிச் செம்பர், சாத்தந்தை, பொன்னர், குழாயர் குலத்தாரும் உடன் படையெடுத்து வந்தனர்.

ஓதாளர் பெரிய பெருமாளைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட அலகுமலைக் குறவஞ்சி செம்பர் வருகையை,

“செம்பையூர்ச் செம்பன் தம்பணன் இவர்கள்  
கும்பலில் யானும் கூட்டென வரவே”

என்று கூறுகிறது.



செம்ப குலத் தம்பணன் ஓதாளர் குலப் பெரியபெருமாளுக்கு ஆதரவாகப் போராடி வெற்றி பெற்றுத் தங்கள் பூர்வீக ஊரான செம்பாபுரிப் பெயரிலேயே பொங்கலூர் நாட்டிலும் ஓர் ஊர் ஏற்படுத்தி அங்கு இருந்ததை அலகுமலைக் குறவஞ்சி கூறுகிறது.

“செம்பையூர் செம்பன் தம்பணன் முதலோர்  
கும்பலைப் பிடித்துக் கொடுப்பம்யாம் என்றார்”

“செம்பன் காவலர் செருக்கினை அடக்கித்  
தம்பணன் செம்பைத் தலத்தினில் இருந்தான்”

மக்களுக்குத் தொல்லை தந்த பகைவரை வென்று மக்களைக் காத்த பெரியபெருமாளுக்கு இறுதியில் பொங்கலூர் நாட்டுத் தலைவராகப் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கின்றனர். அதற்காகச் சேரர், சோழர், பாண்டியர் மூவேந்தரும் வந்தனராம். நெல்லைப் பட்டர் ஞானசிவகுருதேசிகர் முடி சூட்டும் விழாவில் பட்டாபிஷேக வாளை எடுத்துக் கொடுக்கும் உரிமை செம்ப குலத்தாருக்கு வழங்கப்பட்டது.

“செம்பையூர் செழிக்கத் திருவளர் செம்ப  
நம்பியைப் பட்டா வாஸ்தரச் செய்து”

என்று அலகுமலைக் குறவஞ்சி கூறுகிறது.

எல்லோருடனும் முறையாக அலகாசல வேலவரை வணங்கும் போது செம்ப குலத்தாரும் வணங்கியதாகக் கூறும் அலகுமலைக் குறவஞ்சி செம்ப குலத்தார் அங்கு செய்த கோயில் கொடையையும் குறிப்பிடுகிறது. ‘சரவிளக்கு’ என்னும் தீப வரிசையைச் செம்பர் அளித்தனராம்.

“செம்பா புரிவாழ் செம்பர்தம் குலத்தோர்  
இம்மா நிலத்தில் என்றுமே நிலைக்க  
அலகா சலவேள் ஆலயம் சிறக்க  
நலதீப சரம்அதை நாட்டியே வைத்தனர்”

என்பது அதைக் குறிக்கும் பாடலாகும். வானவன்சேரியிலும் செம்ப குலத்தார் வாழ்வதாகக் குறவஞ்சி கூறுகிறது.



செம்ப குலத்தார் 'தாட்டிகச் செம்பர்', 'நன்னர் செய் செம்பர்' என்று பலவாறு புகழ்ந்து கூறப்படுகிறார்கள். திருவாச்சிச் செப்பேட்டில் 'காஞ்சிக்கோயில் உடுஞ்சி நாடு செம்பங் கூட்டம் சீதேவிக் கவுண்டர்' என்பவர் குறிக்கப் பெறுகிறார். செம்பாபுரிச் செம்பர் முத்தையன், பொன்னாச்சி மகிபன் ஆகியோர் செய்த அறப்பணிகளும் அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் கூறப்படுகிறது.

வெள்ளோடு பெரியண்ணன் குறவஞ்சியில் நசியனூர்ச் செம்ப குலத்தார் "செம்பகோத் திரத்தில் அன்புயர் காசிமால்" என்றும், காஞ்சிக்கோயில் செம்ப குலத்தார்,

“வாவிசூழ் காஞ்சிக் கோயில்நா டதனில்  
செம்பகோத் திரத்தில் இன்பம தானோன்  
புவிராசன் புகழும் அவிநாசி மகிபன்”

என்று புகழப்படுகிறார்.

“மருவலர் புகழும் பெரியண மால்”

எனவும் ஒரு செம்ப குலத்தார் புகழப்படுகிறார்.

செங்கம் பகுதி நடுகல் ஒன்றில் தொண்டைமான் செம்பன் மகன் செம்பன் காரிப் பெருமாள் என்பவர் பகைவர் கவர்ந்து சென்ற எருமைக் கூட்டங்களை வீரப்போர் புரிந்து மீட்ட விபரம் கூறப்பட்டுள்ளது.

செம்ப குலத்தில் தோன்றிய அமராபதி என்பவர் கொடை பல கொடுக்கும் வள்ளலாக வாழ்ந்தார். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் காவிரி வெள்ளப்பெருக்கை அடக்கி வேளாளர்கட்கு மங்கல வாழ்த்து, திருக்கை வழக்கம், ஏரெழுபது இவை பாடிக் கொடுத்தமை காரணமாகக் கம்பருக்கு என்றென்றும் அடிமையாக இருப்போம் என்று அடிமைச் சாசனம் எழுதிக் கொடுத்தார்.

இரவலர்க்கு ஈகை செய்யப் பொருள் இல்லாதபோது இறத்தலே மேல் என்று கருதிப் பாம்புப் புற்றில் கையை விட்டார். பாம்பு இவர்

கையில் 'நாகமணி'யைத் தந்தது என்பர். அதையும் புலவர் பெருமக்களுக்குக் கொடுத்து மகிழ்ந்தாராம் செம்பர் குல அமராபதி.

வாலசுந்தரக் கவிராயரின் கொங்கு மண்டல சதகம் செம்ப குல அமராபதியைப் புகழுகிறது.

“அம்பல வாணர்மின் காமாட்சி அம்மன் அணிவரைமேல்  
கம்பருக்கு என்றும் அடிமையென் றேபல் கடியரவில்  
செம்பர் குலாதிபன் கைநீட்டி நாவில் திகழ்முத்தமாம்  
வம்பர்கள் கண்டன் அமரா பதிகொங்கு மண்டலமே”

என்பது கொங்கு மண்டல சதகப் பாடலாகும்.

பூந்துறை நாட்டுச் சபையில் நசியனார் சார்பில் உறுப்பினராக இருந்து நாட்டு முடிவுகளில் முக்கியப் பங்கு கொண்டவர் செம்ப குலப் 'பச்சையன்' என்று வெள்ளோட்டுச் சர்வலிங்கேசுவரர் கோயில் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

கொங்குச் சோழ மன்னன் வீரராசேந்திரனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி.1210) மாவண்டூர் என்னும் எறிவீரபட்டணத்து பசுபதீசுவரர் கோயிலில் செம்பகுல செல்வன் ஆன கொங்காழ்வான் சந்தியாதீப விளக்கொன்றைக் கொடையாக அளித்தார்.

## 42. செம்பூத்தன் குலம்

ஈஞ்ச குலம் போல் மிக அதிகமான காணியூர்களைக் கொண்டது செம்பூத்தன் குலம். இக்குலம் செம்பூதன் குலம், செம்பூதர் குலம், செம்பூத்தர் குலம், செம்போத்த குலம், செம்பூத்தை குலம் எனப் பலவாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டில் 'செம்பூற்று குலம்' என்றும், இக்குலத் தலைவர் செம்பூற்றாதிபன் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இலக்கண ஆசிரியர்கள் பகர வர்க்க முதன்மொழிக்குப் பூதன் என்ற சொல்லை எடுத்துக்காட்டுவர். ஒல்லையூர் தந்த பூதப் பாண்டியன், ஈழத்துப் பூதன்தேவனார், பூதஞ்சேந்தனார், நப்பூதனார், மதுரைப் பூதன் இளநாகனார், கோடை பாடிய பெரும்பூதனார் போன்ற பல பெயர்கள் சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ளன. செம்பூதன் என இக்குலத்தை அழைப்போர் இப்பெயர்களைக் காரணம் காட்டுகின்றனர்.

செம்ப குலத்திலிருந்து இக்குலம் தோன்றியது என்பதற்கு பூத்து, போத்து என்றெல்லாம் காரணம் காட்டும் நல்.நடராசன் போன்றோர் கூறுவது ஆய்வுக்குரியது. ஆந்தை, காடை குலம் பெயர் பெற்றதற்குப் பறவைகளைக் காரணம் காட்டுவது போல 'செம்போத்து' என்ற பறவையின் பெயரால் இக்குலம் பெயர் பெற்றது என்ற கருத்தும் உண்டு. செம்போத்துக்குச் செங்காகம், செங்குயில், குக்கில், செண்பகம், செண்பகப்பட்டி என்ற பெயர்கள் உள்ளன. செம்போத்தைக் காண்பது நல்ல சகுனம் என்று சகுன நூல் கூறுகிறது. இக்குலத்தார் செம்போத்துப் பறவைக்குத் தீங்கு செய்யமாட்டார்கள், செம்பூத்தைப் புனிதப் பறவையாகக் கருதுவர் என்பர்.

பூதப்பாண்டியன் போன்றோர் கரும்பூதன் என்று அழைக்கப்பட்டதால் வேறுபாடு தெரிய செம்பூதர் என அழைக்கப்பட்டதாகத் திருப்பூர் க.பழனிசாமிப் புலவர் கூறியுள்ளார். 96 கீர்த்தி பெற்ற செம்பூத்த குலத்தார் 96 காணிகள் பெற்றனர் என்பர். தனிப்பாடல் 88



ஊர்கள் காணியூர்கள் என்று கூறுகிறது. செம்பன் குலத்தையும் செம்பூத்தன் குலத்தையும் சிலர் சகோதரக் குலம் என்பர்.

பெரிய குலத் தலைவர் வேணாடரில் முதல்வர் பிடர்த்தலைப் பெரியான் கொற்றனார் காணி கொண்ட போது அவருடன் அமைச்சர் நிலையில் செம்பூத்த குலத்தார் வந்தனர் என்பர். இதற்கேற்றவாறு வேணாடரின் இலக்கியமான இரத்தினமூர்த்தி விறலிவிடு தூது,

“தீரன் எனும்

செம்பூத்தன் என்ற குலதிலகன் தென்பொதிகை

கும்பன் எனும் நல்ல குமாரமுகில்”

வேணாடர் அவையில் இருந்ததாகக் கூறும்.

செம்பூத்த குலத்தில் குழந்தை வேலன் என்பவர் இருந்தார். அவர் தன்னை நாடி வந்த தமிழ்ப் புலவர்களை வரவேற்று உபசரிப் பார். அன்பு பூத்த அன்னை போல் அவர் புலவர்களை ஆதரித்து அன்னமிட்டார் என்று கொங்கு மண்டல சதகம் கூறுகிறது.

“கண்பூத்து இரங்கி வரும்புல வோர்கள்தம் காதல்கண்டு

அன்பூத்துஇரங்கிய அன்னையைப் போலவும் அன்னமிட்டுச்

செம்பூத்த கோத்திரன் குழந்தைநல் வேலன் சிறந்தமுத்து

வண்பூத்த கண்டன் அமரா பதிகொங்கு மண்டலமே”

என்பது வாலசுந்தரக் கவிராயர் கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல் ஆகும்(97).

செம்பூத்த குலத்தார் கோயில் திருவிழாக்களையும், சமய நிகழ்ச்சிகளையும் கலையுணர்வோடு சிறப்பாக நடத்த மாணிக்கி என்ற இசை, நாட்டியக் கலை வல்ல பெண்ணை நியமித்தனர். ஊதியூர்-முதலிபாளையம் செம்பூத்த குலத்தார் ஊதியூர் வத்த முதலி மகள் தெய்வானை என்ற பெண்ணைச் “செம்பூத்த குல மாணிக்கி” என்ற பெயரில் நியமித்துக் கொண்டனர். இதனை வாணராய நல்லூர்க் கரியகாளியம்மன் கோயில் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

கொற்றனூர் மறவபாளையத்தில் செம்பூத்த குலத்தில் முதலிக் கவுண்டர் என்பவர் தோன்றினார். பல நற்பண்புகட்குக் காரணமான அவர் செம்பூத்த குலத் தலைவராக விளங்கினார். கல்வி கேள்வியில் சிறந்த அவர் நாடாளும் நல்ல தலைவர்கட்கு உதவியாக இருந்தார். பல சிறப்புகட்கு முதன்மையானவராக விளங்கிய காரணத்தால் அவர் 'முதலிக் கவுண்டர்' எனப்பட்டார். அவர் இயற்பெயர் திருமலை என்பதாகும்.

“திருமலைச்

செல்வன் எனும் முதலிமகராயன் பிறந்திடும்

செம்பூதர் குலம்”

“தென்கொற்றை நகரில்வரு

செம்பூத்த முதலி தீரன்”

“அம்புவியில் மன்னன் முதலி மகீபன்”

என்று இலக்கியங்களில் புகழப்பட்ட முதலிக் கவுண்டர் பெயரில் ஊதியூர் அருகே 'முதலி பாளையம்' என்ற ஊர் ஏற்பட்டது. அவருக்கு 'முதலிராயசுவாமி' என்ற பெயரில் கோயில் கட்டி செம்பூத்த குலத்தார் குலதெய்வமாக வணங்கி வருகின்றனர்.

செம்பூத்த குலத்தார் பண்டைய சோழர் நாளிலிருந்து நாயக்கர் காலம் வரை ஆதிக்கம் செலத்தியவர்கள் என்றும், அவ்வையாரால் பாடப்பட்டவர்கள் என்றும், 96 கீர்த்தியுடையவர்கள் என்றும், பெரிய குல முதல்வர் பிடர்த்தலைப் பெரியானோடு உடன்வந்தவர்கள் என்றும் க.பழனிசாமிப் புலவர் கூறியுள்ளார்.

### காணியூர்கள்

செம்பூத்த குலத்திற்கு மூன்று காணிப் பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. முதல் காணிப் பாடலில் மாம்பறை, இரணபுரம், மண்டபத்தூர், அத்தனூர், வயிருசி, குமரமங்கலம், அந்தியூர், இராமகூடல், காடனூர், கண்டகுல மாணிக்கம், வாகை, கீரம்பூர், தாராபுரம், தென்சேரி, விதரி,

சேமூர், மொஞ்சனூர், கூடச்சேரி, கருமனூர், புல்லூர், சிவதை, வாழவந்தி, உத்தமசோழபுரம், மாத்தூர், திண்டமங்கலம், வைகுந்தம், முடுதுறை, கொற்றனூர் (சங்கரண்டாம் பாளையம்) ஆகிய ஊர்கள் காணியூர்கள் என்று கூறப்படுகின்றன.

“மண்டலம் தன்னில்வளர் மாம்பறை இரணபுரம்

மண்டபத் தூர்அத்தனூர்

வயிரூசி யும்குமர மங்கலம் அந்தியூர்

வளம்பெருகு இராமகூடல்

வண்டமிழ்க் காடனூர் கண்டகுல மாணிக்கம்

வாகைகீ ரம்பூருமே

மன்னுதா ராபுரம் தென்சேரி விதரிநகர்

மானசே மூர்மொஞ்சனூர்

எண்டிசை விளங்கும்கூ டற்சேரி கருமனூர்

இலகுபுல் லூர்சிவதையும்

இயல்வாழ வந்திபுகழ் உத்தமச் சோழபுரம்

எழிலான மாத்தூருடன்

திண்டமங் கலமும்வை குந்தமும் முடுதுறை

தென்கொற்றை நகரில்வாமும்

திருமலைச் செல்வன்னும் முதலிமகி பாலனே

செம்பூத்த குலதிலகனே”

என்பது முதற் காணிப் பாடலாகும்.

இரண்டாம் காணிப் பாடலில் கீரம்பூர், பிறசை, கருமாபுரம், மங்கலம், கொற்றனூர், மொஞ்சனூர், கொன்னையாறு, வேட்டம்பாடி, விதரி, திருவாலூர், சிவதை , ஊதிநகர், தோமூர், தம்மம்பட்டி, தாளப்பதி, மின்னக்கல், சோலை, காழனூர், பிள்ளையார் நத்தம், முருங்கைத்தொழு, அயோத்தி, தோகை நத்தம், தாராபுரம், இரணபுரம், நல்லூர், சீனாபுரம், ஆதியூர், வடுகநகர், லக்கம்பாடி, கொங்கணாபுரம்,



கன்னிவாடி, வாழ்வந்தி, முடுதுறை, வயிரூசி ஆகிய ஊர்கள் காணியெனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

“மாவுற்ற கீரம்பூர் பிறசைகரு மாபுரம்  
மங்கலம் கொற்றைமொஞ்சை  
மாநகரு கொன்றைவேட் டம்பாடி விதரிதிரு  
வாலூரு மலைசிவதையும்

காவுற்ற ஊதிநகர் தோளூரு தம்மநகர்  
தாளபதி மின்னல்சோலை  
காழனூர் பிள்ளையார் நத்தம் ஈசன்முருங்  
கைப்பெரும் தொழுஅயோத்தி

பூவுற்ற தோகைநத் தம்கொங்கு வஞ்சிஇரண  
புரம்நல்லூர் சீனம்ஆதி  
புரம்வடுக நகர்லக்கம் பாடியொடு கொங்கணா  
புரம்சென்னெல் கன்னிநகரே

கூவமுற் றிடும்வாழ வந்திமுடு துறைவயிரூசி  
கொல்லிசிற் றாறுபொருதை  
கொற்றைநகர் உற்றசெம் பூத்தகோத் திரர்காணி  
கொண்டனர்கள் மிகவாழ்கவே”

என்பது இரண்டாவது காணிப் பாடலாகும்.

மூன்றாம் காணிப்பாடலில் கீரம்பூர், பிறசை, வேட்டம்பாடி, கொற்றனூர், விதரி, மின்னக்கல், இடும்பை, காதப்பள்ளி, வேலூர், நத்தம், பிள்ளையார் நத்தம், கரும நகர், வீசணம், முருங்கைத்தொழு, அயோத்தி, தோகைநத்தம், தாராபுரம், நல்லூர் ஆகிய ஊர்கள் காணி எனக் கூறப்பட்டுள்ளன. கொல்லிமலை சூழ்ந்த 38 ஊர்கட்கும் காணி உரிமை உடையவர்கள் செம்பூத்த குலத்தார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

“சீர்மருவு கீரம்பூர் பிறசைவேட் டம்பாடி  
தென்கொற்றை யூர்விதரியும்

செய்யபுகழ் மின்னக்கல் இடும்பைகா தப்பள்ளி

செம்மைவே லூருநத்தம்

கார்மருவு சோலைசெறி பிள்ளையார் நத்தமும்

கருமநகர் வீசணமதும்

கனமிகும் முருங்கைப் பெருந்தொழு அயோத்தியும்

கல்விசேர் தோகைநத்தம்

ஏர்மருவு கொங்குதா ராபுரம் மிக்கான

எழில்தர்ம தானநல்லூர்

இனியதென் கொல்லிமலை எண்பத்தெட் டீருக்கும்

இறைவனே செம்பூதனே

வார்அணியும் முலைமாதர் வேள்ளன மதிக்கவரு

மைந்தனாம் ஐந்துதருவாம்

வானவர்கள் புகழவரு நலகுமா ரேந்திரன்

மாற்றலர் மனத்தின்இடியே”

என்பது முன்றாம் காணிப் பாடலாகும்.

தென்கரை நாட்டுக் கொற்றனூர், ஊதியூர் ஆகிய ஊர் களுக்குரிய காணியாளர்களைத் தொகுத்துத் தனிப்பாடல்கள் பாடப் பட்டுள்ளன. அவற்றில் செம்பூத்த குலத்தார் காணியாளர்களாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

**கொற்றனூர்க் காணிப் பாடல்கள்**

“காவல் குழாயன் கதித்த பெரியகுலன்

ஆவல்சேர் ஆந்தை அதிசேரன் - மேவியசீர்ச்

செம்பூத்தன் செட்டியுடன் தென்கொற்றை மாநகர்க்கு

இன்புற்ற ஏழ்முதன்மை யே”

“ஞாயம் நிலைபெருக்கும் நற்கா வலன்குழையன்

நேயப் பெரியகுலன் நீள்ஆந்தை - ஆயன்

திருவளர் கொற்றைக்குச் சேரன் செம்பூதன்

பெருகுசெட்டி யும்காணிப் பேர்”

கொற்றனுர்க் காணியாளர்களாக வேட்டுவரில் காவலன், வெள்ளாளரில் குழாயர், பெரியன், ஆந்தை, சேரன், செம்பூத்தன் குலத்தாரும் செட்டியாரும் காணியாளர்கள்.

### ஊதியூர்க் காணிப்பாடல்

“காவலோர் மெச்சுகின்ற காவலவன் செங்குவளைப்  
பூவுலவு திண்புயசெம் பூத்தகுலன் - மேவலவன்  
மோதிநகர் ஆனை முகத்தோன் வளர்செம்பொன்  
ஊதிநகர் ஆதியர்என் றோது”

வேட்டுவரும் செம்பூத்த குலத்தார் மட்டுமே ஊதியூர்க் காணியாளர்கள் ஆவர்.

கொங்கணச் சித்தர் ஈயம், இரும்பு, செம்பு போன்ற உலோகங்களைப் பச்சிலை கலந்து உலையில் ஊதிப் பொன் உண்டாக்கியதால் ஊதிமலை, பொன்னுதி மலை என்று பெயராயிற்று. க.பழனிசாமிப் புலவர் சேரமன்னர் கிளையினரான ‘உதியன்’ என்பானுக்கு உரிய மலை என்பதால் ‘உதியனூர் மலை’ என்பதே ஊதியூர் மலையாயிற்று என்பார்.

### செம்பூத்த குலத்தார் ஊதியூர்க் காணி பெற்ற வரலாறு

இன்று ஊதியூர்க் காணியாளர்களாகச் செம்பூத்த குலத்தார் மட்டுமே உள்ளனர். செம்பூத்த குலத்தார் ஊதியூர்க் காணி பெற்றமைக்கு ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சி கூறப்படுகிறது. ஊதியூர்க் கோயில்கட்கும் பரம்பரை அறங்காவலர் உரிமை செம்பூத்த குலத்தார்க்கே உரியது.

ஊதியூர்க் காணியாளராகக் காவலவ வேட்டுவரில் வேலப்பன் என்பவர் இருந்தார். இவர் காவலவர், மாவலவர், பூவலவர், வேடர், வேட்டுவர் என்னும் ஐந்து வேட்டுவர் பிரிவில் முதன்மையானவர். அவர் காலமாகவே அவர் மனைவி வள்ளியம்மாள் தீப்பாய்ந்து இறக்க விரும்பினாள். பங்காளி வேட்டுவர்கள் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.



வள்ளியம்மாள் கொற்றனூரில் இருந்த செம்பூத்த குலத்தைச் சேர்ந்த முதலியாக் கவுண்டரிடம் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தாள். முதலியாக் கவுண்டர் வேணாடுடையார் அவர்களின் அனுமதி பெற்று வள்ளியம்மாள் தீப்பாய ஆசாரிகளைக் கொண்டு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தார். வள்ளியம்மாள் ஊதியூர் மலையடிவாரம் மயில் வாகனக் குறட்டின் எதிரே தீப்பாய்ந்து இறந்தாள். வள்ளியம்மாளின் கற்புத் தன்மையை எல்லோரும் அறியவே செம்பூத்த குல முதலியாக் கவுண்டர் இச்செயலைச் செய்தார்.

வள்ளியம்மாள் உயிர் விடுமுன் முதலியாக் கவுண்டருக்கு ஊதியூர்க் காணியை அளித்தாள். அவளுக்கு ஊழியம் செய்த மொண்டியாண்டி, வேட்டுவநாவிதன், சாம்புவன் ஆகியோரை ஆதரிக்க வேண்டினாள். ஊதியூர் மூக்கணாங்கோட்டையின் கீழ்புறம் கல்தச்சர்களைக் கொண்டு மேடை அமைத்து காவலவ வேட்டுவர் வேலப்பனையும், அவர் மனைவி வள்ளியம்மானையும், முதலியாக் கவுண்டர் சிலை வடிவில் எழுந்தருளச் செய்தார். பிற்காலத்தில் வள்ளியம்மாள் அருகே மொண்டியாண்டி, வேட்டுவ நாவிதன், சாம்புவன், பறையன் பச்சை வேலக்காரன் ஆகியோரையும் தெய்வமாக எழுந்தருளச் செய்தனர்.

இந்நிகழ்ச்சியை ஒரு பழம்பாடல் கூறுகிறது. இந்நிகழ்ச்சி கி.பி.1598 ஆம் வருடம் நிகழ்ந்தது.

“அவனிதனி லேவரும் கலியுக சகாத்தம்நா  
 லாயிரத்து அறுநூற்றின்மேல்  
 ஆனதொண் ணூற்றொன்ப தாம்விளம் பியின்வருடம்  
 ஆவணி முதல்தேதியில்  
 அதிகமுள குருவாரம் இனியரோ கிணிதசமி  
 அமைகடக லக்கினமதில்  
 அன்புபுரி சுபநாம யோகமொடு பாலவா  
 கரணமும் கூடிவந்து

ஆகும்இந் நாளில்நற் சுபதினம் தன்னிலே  
 அனைவர்களும் உவகைபெறவே  
 ஆறுநா லானநாடு அதனில்மே லானதென்  
 கரைநாடு சதுரகிரிசேர்  
 ஆன்பொருநை சூழ்ந்துவள முளவுதி நகர்முதன்மை  
 யாகவரு காவலவனும்  
 அதிகமா கியகருத் தினில்மெச்சி வளர்கின்ற  
 அவ்வமயம் யோகியாகி

தவநிலை மிகுந்தவே லப்பமக ராசன்வெகு  
 சனர்புகல எல்லைவாது  
 தான்நடந் தேவரும் வேளையினில் சிவபதம்  
 சார்தலால் அவர்மனைவியாம்  
 தருமம்உயர் வள்ளிமாது எனுநாமம் உற்றபெண்  
 சாயுட்சிய வீடுநமது  
 தாமென்று அருந்ததிக் கற்பைத் தியானித்துச்  
 சத்திய பத்திநியமம்

சார்ந்துதவி தாஎன்று வீரசடை பின்னவே  
 சகலாப ரணம்தரித்து  
 தாவுதீப் பிரவேச மாகிமே லாகிடும்  
 சமஸ்தானம் எய்தவேண்டி  
 தன்னினத் தோர்களை அழைத்திடவு மேதனது  
 தாயாதிகள் மறுக்கவே  
 தள்ளிவிட் டேதரும தேவனே சிவசிவா  
 சமயமிதில் உதவுமென்ன

சிவனருள் சிறந்துமிவள் கற்புநிலை பெரிதென்று  
 திருவுள கடாட்சமுற்று  
 தென்கொற்றை நகரில்வரு செம்பூத்த குலமுதலி  
 தீரனும் பந்துசனர்கள்  
 சேர்ந்தாட்சி செய்தஊர் சமஸ்தான மன்னனிடம்  
 செப்பிவிடை கொண்டுமீண்டும்

செம்பொன்வளர் ஊதியூர் தன்னில்வளர் உத்தண்டர்  
திருவடியை வேண்டிஅந்தச்

செங்கைவடி வேலர்பன் னிருகண் குளிர்ந்திடச்  
சிகிமாண் முன்தீயிடத்

தேவியெனும் வள்ளிமா தும்பரிவு கூர்ந்துமே  
திருக்கரம் விளங்கவாங்கி

தியானநிலை யினில்ஞான அட்சரத் தைச்செபித்  
தேதானும் பலஅளித்து

தேசமதில் உயர்சனம் கொண்டாட வேதனது  
சேயினது சொந்தமுற்ற

நவநிதி இலங்குபொன் னூதிநகர் சேர்மூக்க  
ணாங்கோட்டை கீழ்ப்பாரிசம்

நயமிகும் அக்கசா லைத்தலைவர் கையினால்  
நன்றாய் அமைத்தபீடம்

நயவிருந் தேவீர சொர்க்கவீடு எய்தவே  
நல்வேளை வருதல்கண்டு

நளினமிகு செம்பூத்த குலமுதலி தனதுமுனம்  
நாடியே அருகழைத்து

நானில மிதில்சந்தி ராதித்தர் உள்ளளவும்  
நமதுஊதி நகரம்உனது

நகரமாம் திரிமூர்த்தி அறியவே நம்பிக்கை  
ஆகவே நிலைநாட்டினோம்

நமதூழி யம்செயும் மொண்டியாண் டியும்வேட்டுவ  
நாவிதன் சாம்புவனையும்

நலமுற வளர்த்தென்று சொலும்வள்ளி நாயகி  
நாலாம் பதத்துயர்கவே''

என்பது அதைக் குறிக்கும் பாடலாகும்.



## கொங்கு எங்கணும் செம்பூத்த குலம்

கொற்றனூர்-ஊதியூர்ச் செம்பூத்த குலத்தார் குன்னத்தார் அருகே காங்கயம்பாளையத்தில் குடியேறி கொற்றனூர்ச் செம்பூத்த குலத்தார் வழிபடும் பெரியநாச்சியம்மன் பெயரிலேயே கோயில் கட்டி வழிபட்டு வருகின்றனர்.

வாழ்வந்தி நாட்டுக் கீரம்பூரில் உள்ள எட்டுக்கை யம்மனை வழிபடும் செம்பூத்த குலத்தார் 3500 குடும்பங்கள் உள்ளனர். இராசிபுரம் வட்டம் ஆயா கோயிலைக் குலதெய்வமாகக் கொண்ட செம்பூத்த குலத்தார் சேலம் மாவட்டக் கருப்பூர், வலசு, அத்தனூர்புதூர், பனைப்பாளையம் முதலிய ஊர்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பிள்ளாநல்லூர் செட்டிக்குமாரசாமியை வழிபடும் செம்பூத்த குலத்தார் நாமக்கல், ஈரோடு மாவட்டத்தில் பரவலாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

வேண்டானூர் கரியகாளியம்மனை வழிபடும் செம்பூத்த குலத்தார் பொங்கலூர் நாட்டுப் பகுதியில் வாழ்கின்றனர். கூனவேலம் பட்டி அருகேயுள்ள அழியாவிலங்கி அம்மனை வழிபடும் செம்பூத்த குலத்தார் 2000 குடும்பங்களுக்கு மேல் உள்ளனர். வைகைப் பொன் மலை, மரப்பறை பொன்காளியம்மன் கோயிலுக்கு உரியவர்கள் செம்பூத்த குலத்தார். வையப்ப மலைக் காணியாளர், நிர்வாகிகள் செம்பூத்த குலத்தாரே. பூசையின்போது செம்பூத்த குலத்தார் வந்தால் தான் அர்ச்சகர் தேங்காய் உடைப்பார். திருப்பூர் அருகே இராமா பாளையத்தில் செம்பூத்த குலத்தார் சின்னப் பொன்னாச்சியம்மன், பெரிய பொன்னாச்சியம்மனை வணங்கி வருகின்றனர். விதரி அத்திப் பாளையம் செம்பூத்த குலத்தார் சின்னப் பொன்னாச்சியம்மன், பெரிய பொன்னாச்சியம்மன் என்று இரு அம்மன்களை இரண்டு கோயில் களில் எழுந்தருளச் செய்து வழிபட்டு வருகின்றனர்.

## கல்வெட்டுகள்

செம்பூத்த குலத்தார் தொடர்புடைய கல்வெட்டுகள் கொடுவாய், ஊதியூர், வாணராய நல்லூர், மறவபாளையம், கூத்தம் பூண்டி ஆகிய ஊர்களில் உள்ளன.

உத்தண்ட வேலாயுதசுவாமி எழுந்தருளியுள்ள ஊதியூர் மலையில் உள்ள கோயில் திருப்பணிகள் அனைத்தையும் 18, 19 ஆம் நூற்றாண்டில் செய்தவர்கள் செம்பூத்த குலத்தாரேயாவர்.

### ஊதியூர் கைலாசநாதர் கோயில்

- |                 |   |
|-----------------|---|
| 1849 கருடகம்பம் | - ஊராளிக்கவுண்டர் மகன்<br>நல்லகுமார்க் கவுண்டர்   |
| 1850 தூண்       | - பழனி குப்பிச்சிக் கவுண்டன் மகன்<br>பழனிக்கவுண்டன்மகன்<br>பண்டிதகாரச் சின்னிய கவுண்டர் |
| 1897 திருமதில்  | - முதலிபாளையம் மணியம் முதலிக்<br>கவுண்டர் குமாரன் சுப்பய்ய கவுண்டர்                     |

### உத்தண்ட வேலாயுதசுவாமி கோயில்

- |                    |  |
|--------------------|--|
| 1775 திருமதில்     | - நல்லகுமார்க் கவுண்டர் மகன்<br>கவுண்டய கவுண்டர்                               |
| 1843 குறட்டுவாசல்  | - உள்ளூருக் கவுண்டய கவுண்டர் மகன்<br>நல்லகுமார்க்கவுண்டர்                      |
| 1843 வாத்ய மண்டபம் | - கவுண்டைய கவுண்டர் பேரனும்<br>முதலிக் கவுண்டர் மகனுமான<br>சிவன்மலைக் கவுண்டர் |
| 1896 மயில்மண்டபம்  | - நாகரசு நல்லூர் சிவன்மலைக்<br>கவுண்டர் மகன் இராமசாமிக்கவுண்டர்                |
| 19நூற். தூண்       | - கவுண்டைய கவுண்டர் மகன்<br>முதலிக் கவுண்டர்                                   |

### செப்பேடு பட்டயங்கள்

தென்கரை நாட்டு நீலம்பூரில் அப்பகுதியை நிர்வாகம் செய்த வேணாடுடையார்க்கு அடங்காமல் வேட்டுவர் குல விசயகாளிராயக்



கவுண்டர் தொல்லைகள் கொடுத்து வந்தார். அவரை அடக்குவோர்க்கு நீலம்பூர்க் காணியுரிமை அளிக்கப்படும் என்று வேணாடுடையார் அறிவித்தார். ஈங்கூர் ஈஞ்ச குலத்து இரகுநாதசிங்கக் கவுண்டர் விசய காளிராயக் கவுண்டரை அடக்கினார். ஈஞ்ச குலத் தலைவர் இரகுநாத சிங்கக் கவுண்டருக்கு நீலம்பூர்க் காணியைக் கொடுத்து எழுதிய செப்பேட்டில் கொற்றனூர்ச் செம்பூத்த குலத்துச் சுந்தரப்ப கவுண்டர் என்பவர் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

தலையநாட்டுக் கொங்கு வேளாளர்கட்கும் பள்ளி வேளாளர் என்னும் வன்னியருக்கும் ஏற்பட்ட தகராறில் தந்திரமாகக் கண்ண குலத்தார் அனைவரும் கன்னிவாடியை விட்டு வெளியேறினர். கண்ண குலத்தாரின் எல்லா இரகசிய நடவடிக்கைகளுக்கு உதவியவர்களில் கூத்தம்பூண்டி செம்பூத்த குலத்தார் முதன்மையானவர்களாக இருந்தனர். அதனால் கன்னிவாடிக் கண்ண குலத்தார் கூத்தம்பூண்டிச் செம்பூத்த குலத்தாரைப் 'பாதிப் பங்காளிகள்' என்று அழைத்துப் பாராட்டினர்.

செம்பூத்த குலத்தார் தங்கள் குலத்திற்கு என்று தனிப் புலவர் ஒருவரை நியமித்துக் கொண்டனர். அப்பரம்பரைக் காணிப் புலவருக்குச் 'செம்பூத்த குல மெச்சன்' என்பது பெயர்.

செல்ல குலத்தார் அனைவரும் கொன்னையாற்றில் செல்லாண்டியம்மன் சன்னதியில் ஒன்றாகக் கூடித் தங்கள் சமய நிகழ்வுகளுக்கும், மங்கல காரியங்கட்கும் பணி செய்யப் பருத்திப் பள்ளியில் உள்ள வேளாளர் கூத்தாடிகளில் கந்தபட்டன் மகள் அத்திப்பெண் என்பவளைச் செல்லகுல மாணிக்கியாக நியமித்தனர். பின்னர்ப் பருத்திப்பள்ளியிலும் சில சடங்குகள் நடத்தி மாணிக்கிக்குப் பல கொடைகள் அளித்துச் செப்பேடு எழுதிக் கொடுத்தனர். இதற்குச் சாட்சிக் கையொப்பம் இட்டவர்கள் பிறசை செம்பூத்த குல வாழ்வந்திக் கவுண்டர் மகன் செட்டியாக் கவுண்டன், சீரங்க கவுண்டர், கொண்டரசன் ஆகியோர் ஆவர்.



05.02.1797 அன்று செங்குந்த சமுதாயத்தினர் ஒன்றுகூடித் தங்கள் சமூகத்துக்கென 'செங்குந்த குல மாணிக்கி' நியமனம் செய்த பட்டயத்தில் முதலிபாளையம் செம்பூத்த குல முத்துக்கவுண்டர் கையெழுத்திட்டுள்ளார்.

பொங்கலூர் நாட்டு முதன்மையில் செம்பூத்த குலத்தாரும் ஒருவர். பிற முதன்மையரோடு சேர்ந்து அலகுமலையாண்டவரை வணங்கிய நிலை,

“பொன்னர் ஓதாளர் புகழ்சேர் குழாயர்  
தென்னர் சாத்தந்தை செம்பர் செம்பூதர்  
கண்ணர் பூசர் கனமாடை முதன்மையர்  
முன்னின்று கும்பிட்டு முறைமுறை வணங்க”

என்று கூறப்படுகிறது.

கச்சப்பள்ளி முதலிகளில் கண்ணந்தை சிறியாண்டை மகன் சிலம்பாண்டை என்பவர் தன் மாமா செம்போத்தா பிள்ளையாண்டை நலத்தின் பொருட்டு பருத்திப்பள்ளி ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயிலில் திருப்பணி செய்துள்ளார். 'செம்போத்தா' என்பதால் இவர் செம்பூத்த குலத்தாராக இருக்கக்கூடும்.

### கொடுவாய் நாகீசுவரர் கோயில் திருப்பணிகள்

கி.பி.1267ஆம் ஆண்டு 'செம்பூதிகளில்' சாடையார் கண்ணைக் கொடுத்தேன் என்பவர் திருநிலை கால்கள் கொடையாக அளித்தார். கி.பி.1271ஆம் ஆண்டு செம்பூதிகளில் மஞ்சனான காளியான் காழிஞானசம்பந்தன் சந்தியா தீபம் வைத்தார். கி.பி.1279 ஆம் ஆண்டு செம்பூதிகளில் சிறுக்காளி சிறுபிள்ளையான சன்னதி நிறைந்தான் என்பவர் சந்தியா தீபம் வைத்தார்.

### கூத்தம்பூண்டியில்

கூத்தம்பூண்டி புவனேசுவரர் கோயிலில் செம்பூத்த குலம் செல்லப்ப கவுண்டர் திருப்பணி செய்தார். அவர் தேவியுடன்

இருப்பது போல சுவரில் உருவச் சிலைகள் உள்ளன. மற்றொரு கல்வெட்டில் “செம்பூத்த குலக் கவுண்டர்கள் அனைவரும் செய்த தருமம், நீடுழிக் காலம் சிவபதம் உண்டாகும்” என எழுதப்பட்டுள்ளது.

1761 ஆம் ஆண்டு அத்தனூர் அம்மன் கோயிலில் செம்பூத்த குலக் குப்பிச்சிக் கவுண்டர் மகா மண்டபம் கட்டினார்.

### தோழூரில்

வாழ்வந்தி நாட்டுத் தோழூரில் கருமியணசுவாமி கோயிலில் காணியாளர்களான செம்பூத்த குலத்தார் நல்லேந்திரசுவாமியைத் தங்கள் குலத்துக்குரிய தெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர். காடை, சாத்தந்தை குலத்தாரும் காணியாளர்கள்.

### 43. செல்லன் குலம்

செல்லன் என்ற கொங்கு வேளாண் பெரியவர் ஒருவர் பெயரால், அவருக்குப் பின்வந்த கால்வழியினர் செல்லன் குலத்தார் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

#### பெயர்க் காரணம்

செல்லம் உடையவர் செல்லன் ஆவார். செல்லம் என்பதற்கு அருமை, அன்பு, சுகம், செல்வம், அழகு, வளம் என்ற பல சிறப்புப் பொருள்கள் உண்டு. செல் என்பதற்கு வளர்தல், பயனடைதல், நிலைத்திருத்தல், விரும்பி ஏற்றல், உயர்வு என்ற பொருள்களும் உண்டு. செல்லம், செல்லக் குழந்தை என்ற பொருளிலும் இச்சொல் வழங்கப்படுகிறது. செல்லம் என்பது மிகுந்த அன்பு செலுத்துவதைக் குறிக்கும். செல்லம் என்ற சொல் அடிப்படையிலும் இக்குலப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

டி.எம்.காளியப்பா “செல் என்ற சொல்லுக்கு வாழ்வு, மேகம் என்று பொருள். இச் செல் என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் குலப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். செல்லம் என்ற பழகு தமிழ்ச் சொல்லாலும் இக்குலம் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்” என்று கூறியுள்ளார்.

நல்.நடராசன் “செல் என்பதற்கு மேகம் என்ற பொருள் உண்டு. வெள்ளம் ஆகிய நீரைத் தேக்கிப் பயிர் செய்பவன் வெள்ளாளன். கார் ஆகிய மேகத்தை நம்பி வாழ்பவன் காராளன், செல் ஆகிய மேகத்தை நம்பி உழவு செய்பவன் செல்லன் ஆனான்” என்று கூறுகிறார்.

திருப்பூர் க.பழனிசாமிப் புலவர் செல்லன் குலத்தைச் “செல்வன்” குலம் என்றே அழைக்கிறார். செல்வன் குலம் என்பதுதான் செல்லன் குலம் என்று மாறியதாக அவர் கருதுகிறார்.

#### காணியூர்கள்

காணிப்பாடல்களிலும், செப்பேடுகளிலும் செல்லன் குலத்தாரின் தொன்மைக் காணியூர்கள் கூறப்படுகின்றன.



அஞ்சூர்	கருமனூர்	பருத்திப்பள்ளி
அத்தனூர்	கபிலைநகர்	பவானி
அவிலூர்	குப்பம்	பாலமேடு
அறச்சலூர்	காவல்குறிச்சி	பிறசை
அனுமன்பள்ளி	குலவிளக்கு	புகலியூர்
ஆப்பக்கூடல்	குருமந்தூர்	மட்டுலகம்
ஆறுதொழு	கொன்னையாறு	மணப்பள்ளி
ஆனங்கூர்	கோக்கிளாய்	முட்டம்
இடையாறு	கோசணம்	மொஞ்சனூர்
இருப்புலி	சிறுமுகை	வட்டூர்
ஈரோடு	தலையநாடு	வண்டிநத்தம்
எழுமாதூர்	தாராபுரம்	வள்ளியறச்சல்
கச்சப்பள்ளி	திருமலைகிரி	விளக்கேத்தி
கடம்பம்	நவனி	வாய்ப்பாடி
கருவல்வாடி	நெடுங்குளம்	வெஞ்சமாங்கூடல்
கருங்கல்பட்டி	பட்டிலூர்	வெள்ளோடு

முதலிய ஊர்கள் செல்லன் குலத்தாரின் காணியூர்கள் ஆகும்.

செல்லன் குலத்துக்கு இரண்டு காணிப்பாடல்கள் உள்ளன.

### முதற்பாடல்

“தண்டமிழ்க் கவிவாணர் புகழ்அஞ்சி அனுமாதை  
தலையநாடு இடையாறையும்  
தாரா புரத்துடன் ஈரோடு இலுப்பையும்  
தருமமிகு பட்டிலூரும்

எண்டிசையில் எழுமாதை கருங்கல்லுப் பாடியும்  
இயல்வெஞ்சை கடம்பமுட்டம்  
இன்பவழி கொன்னையார் கச்சிபளி ஆனங்கூர்  
இனமிகும் பருத்திப்பள்ளி

வண்டிநத்தம் குலவிளக்கு அவிலூர் அறச்சலூர்  
 வள்ளிநகர் கூடுதுறையூர்  
 வட்டுர் விளக்கேத்தி ஆறைதொழு கோக்கிளாய்  
 மணப்பள்ளி வெள்ளோடையூர்  
 கொண்டதுரை யேகனக செல்லகுல மேருவே  
 கொற்றையா னந்தன்உதவும்  
 கூறுமொழி பிசுகாத சின்னய்ய வசீரனே  
 குவலயம் புகழ்தாருவே!”

### இரண்டாம் பாடல்

“அஞ்சையூர் எழுமாதை தலையநாடு இடையாறை  
 அனுமநகர் தாராபுரம்  
 ஆறுதொழு ஈரோடு இருப்புலி வெள்ளோடை  
 அறச்சலூர் பட்டிலூரும்  
 வெஞ்சநகர் கச்சிபளி வண்டிநத் தம்குல  
 விளக்கொடு விளக்கேத்தியும்  
 வெற்புகலி யூர்கொன்னை யாறுடன் பருத்திப்பள்ளி  
 வெண்கரும் னூரினுடனே  
 செஞ்சொல்புகழ் வள்ளிநக ரும்வண் டுரைசெய்  
 சீர்மணப் பள்ளியுடனே  
 தேங்குபுகழ் கோக்கிளாய் இன்ஆனங் கூரதும்  
 சீரான கபிலைநகரும்  
 நஞ்சைதிகழ் கின்றகருங் கல்பாடி முட்டம்  
 நற்கடம் பங்குறிச்சி  
 நாட்டிலுயர் செல்லகுல மகராசர் காணியொடு  
 நானிலந் தனில்வாழ்கவே”

### எழுகரைச் செல்லங்கூட்டம்

இருப்புலி அருகே செல்ல குலத்தைச் சேர்ந்த இளையாக்  
 கவுண்டர் என்பவர் வாழ்ந்து வந்தார். திருமணிமுத்தாற்று அருகில் குல

தெய்வம் அத்தாயி அம்மனுக்கும், சீகாழிநாத ஈசுவரனுக்கும் கோயில் கட்டினார். செல்வச் சீமானான அவர் கொடை, பக்தி, நேர்மையில் சிறந்து விளங்கினார். நீர்நிலைகளும் உருவாக்கினார்.

சொத்துக்கள் அனைத்தும் செங்கோட்டு வேலவர் சொத்து என்று எழுத்து மூலமாக நிலைநாட்டினார். திருட வந்தோர்க்கு இவரே செல்வத்தை அளித்தார். திருடர்கள் மனம் மாறினர். திருச்செங்கோட்டு மலையில் செங்கோட்டு வேலவர் முன்னுள்ள சித்திர மண்டபத்தைக் கட்டினார். இதனை,

“தென்னுலவு நாககிரி சித்திர மண்டபத்தை  
மன்னுவடி வேலர்முன் வைத்தானே - பன்னுதமிழ்ச்  
சொல்லில் இளையான் சுமுகன் விகாரிதனில்  
பல்லுலகும் போற்றும் படி”

என்று திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணிமாலை கூறுகிறது. இதைக் குறிக்கும் மற்றொரு பாடல்,

“நாகமலைக் கோயிலுக்கு நாயகமென் நேமுருகர்க்கு  
ஆகவொரு மண்டபமுண் டாக்கினான் - பேகன்  
இளையான் நிழலில் இமையவரும் ஆரும்  
களையாற வேபணிவார் கள்”

என்று கூறுகிறது. இன்னும் திருச்செங்கோட்டுக்குச் செல்ல குல இளையாக் கவுண்டர் செய்த பணிகள் பலப்பல. இதனை,

“மங்கைவரு கட்டிரத வடகீழ் விடாயாற்றி  
மண்டபம் மகாபூசையும்  
மலைமீது காலைசந் தியில் ஆறு படியரிசி  
மடமாலை நந்தவனமும்

துங்கரவ கிரிவேலன் நிருத்தமண் டபஅணிகள்  
சூழ்சித்ர கண்டமுடனே  
தூயகும ரீசர்சந் நிதிமண் டபம்கிரி  
துலங்குமட அன்னதானம்



திங்களணி அர்த்தநா ரீசபண் டிதருடைய  
 திருமாளி கைக்கூடமும்  
 செழும்மறை சொலும்சதா சிவபண்டி தர்க்கினிய  
 தேசிகப் பிரதிட்டையும்

பொங்குபுகழ் சேர்குலோத் துங்கபட் டன்துணைவர்  
 பூணுநா லொடுவதுவையும்  
 புண்ணிய குமாரன்இளை யான்இரும் பையுடைய  
 பூமிபா லகன்உபயமே”

என்ற திருப்பணிமாலைப் பாடல் விளக்குகிறது.

அவர் செய்த பூசைத்திறத்தையும் அதன் பயனையும்,

“செல்லன்இளை யான்இரும்பைச் செம்மலிரு பாணிகொண்டு  
 பல்லுலகெண் கோதைப் பதியார்க்கு - நல்ல  
 திருப்பணியும் பூசையும் செய்துசெய்து சென்மக்  
 கருப்பினியை மாற்றிவைத்தான் காண்”

என்ற வெண்பாக் கூறுகிறது.

இருப்புலி செல்ல குல இளையாக் கவுண்டருக்கு ஏழு மக்கள். அவர்கள் உருவச் சிலைகளைச் செங்கோட்டு வேலவர் முன் மண்டபத் தூண்களில் காணலாம். அறிவார்ந்த ஏழு மக்களையும் ஏழு ஊர்களில் குடியமர்த்திக் காணியும் பூமியும் கொடுத்துச் சிறக்கச் செய்தார். அவர்கள் இருப்புலி, கோக்களை, அனுமன்பள்ளி, இடையாறை, எழுமாதூர், கொன்னையார், பருத்திப்பள்ளி ஆகிய ஏழு ஊர்களில் குடியேறினர். அவர்கள் மக்கள் பெருக்கம் ஏற்பட்டுப் பற்பல ஊர்களில் குடியேறி வாழ்ந்தனர். இவர்களை “எழுகரைச் செல்லங் கூட்டம்” என்று அழைப்பர்.

### எழுகரைச் செல்லகுல மடம்

எழுகரைச் செல்ல குலம் சார்ந்த 37 ஊர்க் காணியாளர்கள் கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டில் கூடி ஒரு வைகாசி விசாகத்தன்று திருச்செங்கோட்டில் மடம் ஒன்றை நிறுவினர். செல்ல குலத்தார்

கொடுத்த கொடையால் சுக்கிரமணிய பண்டாரம் என்பவர் மடத்தில் தங்கி யாத்ரீகர், இரவலர்கட்கு உதவி செய்து வந்தார். 08.12.1991இல் “எழுகரைச் செல்லங்கூட்டக் கவுண்டர்கள் சங்கம்” தொடங்கினர். 11.07.1992இல் மடத்தை நவீன முறையில் மாற்றியமைக்க முடிவு செய்து 07.11.1992இல் பழைய கட்டிடத்தை அப்புறப்படுத்தி 03.06.1993இல் கால்கோள் நாட்டி எழிலான கட்டிடத்தை 26.05.2003 இல் திறப்புவிழாச் செய்தனர்.

7 கரைக்கும் 7 பேராக 49 பேர் கொண்ட பொதுக்குழு நிர்வாகி களைத் தேர்வு செய்கிறது. அமாவாசைக் கட்டளை, வைகாசித் திருவிழாவில் 4, 12 ஆம் நாள் மண்டபக் கட்டளைகளைச் சிறப்புடன் நடத்துகின்றனர். கார்த்திகைக் கடைசிச் சோமவாரத்தன்று மலைக் கோயில்களில் சங்காபிஷேகத்தையும், ஆராதனைகளையும் செல்ல குல மக்கள் சிறப்பாக நடத்துகின்றனர்.

‘அன்னதான மடம்’ என இம்மடம் தொடங்கியதைக் கூறும் செப்பேடு ஒன்று மடத்தில் உள்ளது. மடத்துச் செலவுகட்காகச் செல்ல குலத்தார் ஒவ்வொருவரும் 4 வள்ள (16படி) தானியமும், பயலாள் (திருமணம் ஆகாதவர்) இரண்டு வள்ள தானியமும் கொடுக்க வேண்டும் எனச் செப்பேட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

### செல்ல குல மாணிக்கி செப்பேடு

கொங்கு நாடெங்குமிருந்து 37 ஊர்களைச் சேர்ந்த செல்ல குலத்தார் கொன்னையாறு செல்லாண்டியம்மன் கோயிலில் கூடினர். தங்கள் மங்கலச் சடங்குகளிலும், கோயில் விழாவிலும் பணியாற்றப் பருத்திப்பள்ளி வேளாளர் கூத்தாடி கந்தப்பட்டன் மகள் அத்திப் பெண் என்பவளைச் ‘செல்ல குல மாணிக்கி’ என்று நியமித்தனர்.

பருத்திப்பள்ளியில் உள்ள அழகு நாச்சியம்மன் கோயிலில் அத்திப்பெண்ணின் நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அத்திப்பெண்ணுக்கு ஆடையாபரணங்கள் அளித்துப் பொட்டுக்கட்டி மெரமனையாக (ஊர்வலமாக) அழைத்து வந்தனர்.



செல்ல குலத்தார் பண்ணையத்துக்கு 1 மிடாக் கம்பும், பயலாள் எட்டு வள்ளக் கம்பும், பண்ணையத்துக்கு ஒரு சுமை கதிரும், செல்ல குலத்தார் கலியாணத்தின்போது 1 வள்ள அரிசியும், ஒரு பணமும் அளிக்க ஒப்புக் கொண்டனர். கொன்னையாற்றிலும், பருத்திப் பள்ளியிலும் செல்லகுல மாணிக்கி அத்திப்பெண்ணுக்குப் புன்செய், நன்செய் நிலங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அத்திப்பெண்ணுக்கு இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் செப்பேடு ஒன்றும் எழுதித் தரப்பட்டது.

### செல்ல குலத்தில் ஒரு பட்டக்காரர்

ஆறு செஞ்சடை வேதாந்த மூர்த்தி வேண்டுகோள்படி மைசூர் நஞ்சராய உடையார் சர்க்கார் பெரியபாளையம் சுகர்வேசுரர் கோயில் திருப்பணி செய்தார். திருப்பணிக்கு வர, போக இருந்த நஞ்சராயர்க்குத் தொரவலூர் பாலவேளாளர் பழக்கம் ஏற்பட்டது.

வேட்டுவர்கள் தொரவலூர் பாலவேளாளர்கள் மீது படை யெடுத்தனர். பாலவேளாளர்கள் நஞ்சராயரிடம் முறையிட்டனர். நஞ்சராயர் மைசூர்ப் படைகள் மூலம் உதவ எண்ணினார். மைசூர்ப் படை வருவதற்குள் வேட்டுவர் எங்களை அழித்தொழித்து விடுவர் என்று கூறவே எல்லோரும் யோசித்து சர்க்கார் பெரியபாளையம் செல்ல குலச் செம்பெரிச்சிக் கவுண்டரை வேட்டுவர்களை அடக்க அனுப்பிவைக்க முடிவு செய்தனர். ஆறு செஞ்சடை வேதாந்த மூர்த்தி அளித்த மந்திர சக்தியால் மரங்களைப் பிடுங்கிப் போர் செய்ய வல்லமை பெற்ற செல்ல குலச் செம்பெரிச்சிக் கவுண்டர் அவ்வாறே போர் செய்து பகைவர்களை அழித்தார்.

அரசரும், குருவும் செம்பெரிச்சிக் கவுண்டரின் வீரத்தை மெச்சி அவருக்குப் பல்வேறு விருதுகள் கொடுத்துத் தொரவலூருக்குச் செல்ல குலச் செம்பெரிச்சிக் கவுண்டரைப் பட்டக்காரராக நியமித்தனர். ஊர் மக்களும் பாலவேளாளர்களும் செம்பெரிச்சிக் கவுண்டருக்கு வரி கொடுக்க ஆணையிட்டனர். செம்பெரிச்சிக் கவுண்டர் மரம் பிடுங்கிப் பட்டக்காரர் என அழைக்கப்பட்டார்.



### எழுகரைத் தெய்வங்கள்

எழுகரைச் செல்ல குலத்தார் குடியேறிய ஊர்களில் குல தெய்வக் கோயில்களையும், பிற உள்ளூர்க் கோயில்களையும் திருப்பணி செய்து கொடை கொடுத்து வழிபட்டு வருகின்றனர்.

இருப்புலி செல்ல குலத்தார் அத்தாயி அம்மன் குல தெய்வக் கோயில்களில் பல திருப்பணிகள் செய்து 30.11.1936; 10.06.1972; 24.02.2002இல் சிறப்பாகக் குடமுழுக்கு விழாக்களை நடத்தினர். அத்தாயி அம்மன் அறக்கட்டளை மூலம் கோயில் விரிவுப் பணிகட்கு 6 ஏக்கர் 36 சென்ட் நிலம் வாங்கி ஏற்ற பணிகள் செய்துள்ளனர்.

கோக்களையில் செல்ல குலத்தார் குல தெய்வம் பொன்காளி யம்மன். பங்குனி முதல் செவ்வாய்க்கிழமையில் பூச்சாட்டி 9 நாள் திருவிழா நடைபெறும். காளியண்ணன், காளியம்மாள் என்று குழந்தைகட்குப் பெயர் வைப்பர்.

அனுமன்பள்ளி செல்ல குலத்தார் குலதெய்வம் சின்னம்மன், பெரியம்மன்; சின்னாயி பெரியாயி என்றும் கூறுவர். சின்னம்மன் நிலையான அம்மன் என்றும், பெரியம்மனை வந்து போகும் அம்மன் என்றும் கூறுவர். சகோதரிகள் எனக் கூறப்படும் இருவரில் பெரியம்மனுக்கு முதல் பூசை, காலிங்கராயன் அணைக் காவல் தெய்வம் பெரியம்மன். வைகாசி விசாகத்தில் தேரோட்டம். அமரர் யு.ஆர்.சின்னசாமிக் கவுண்டர் முயற்சியால் புதுக்கோயில் கட்டப் பட்டுள்ளது.

கோரவிகோதை என்ற சேரமன்னன் கரூர் சித்ரகூடத்தில் இருக்கும்போது செல்லன்குல தேவன் என்பவர் அனுமன்பள்ளியைக் காணியாகப் பெற்றதாகச் செப்பேடு கூறுகிறது.

நஞ்சை இடையாறு என்னும் இடையாறு செல்ல குலத்தார் குல தெய்வம் இராசாசுவாமி, அழகுநாச்சியம்மன் கோயில் கட்டிய பரமத்தி ராசாவய்யன், அவர் தங்கை இடும்பச்சி, சேடர்பாளையம் ராச

வாய்க்கால் அமைத்த வேட்டுவர் சமூக இளையா நாயக்கன் ஆகியோர் தெய்வமாக வணங்கப்படுகின்றனர். செல்ல குலத்தார் மூத்த ஆண் குழந்தைக்கு 'ராசா' பெயரை வைப்பர்.

எழுமாத்தூர் செல்ல குலத்தாருக்குப் பொன்காளியம்மன் குல தெய்வம். செல்ல குலத்தார் சர்வலோக நாயகி உடனமர் சத்தீசுவரர், பூதேவி சீதேவி சமேத வரதராசப் பெருமாள், கனகாசலக் குமரர் ஆகிய கோயில்களிலும் ஏற்ற திருப்பணி செய்து வணங்கி வருகின்றனர்.

மணிமுத்தா நதியின் மேற்குக் கரையில் உள்ள கொன்னையார் செல்ல குலத்தார் குலதெய்வம் செல்லியம்மன், இன்பவழி கொன்னையார் என்று புகழப்படும் கொன்னையாரில் உள்ள கோயில் செல்லகுல வேளாள கவுண்டருக்கும், பனங்காடை குல வேளாள கவுண்டருக்கும் பொதுக் கோயில். இப்போது கொங்கு வேளாளர் செல்ல குலத்தார் நிலம் வாங்கிப் பெரும் பொருட்செலவில் செல்லியம்மன் கோயிலைப் புதியதாகக் கட்டியுள்ளனர்.

### பருத்திப்பள்ளி நாட்டார்

இருப்புலி இளையாக் கவுண்டர் மக்களில் முன்கூறிய ஆறு பேர் கொங்கு வேளாளர்களாக இருக்க பருத்திப்பள்ளிச் செல்ல குலத்தார் மட்டும் நாட்டு வேளாள கவுண்டர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் பருத்திப்பள்ளி அழகுநாச்சியம்மனைக் குலதெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர்.

இராசசிம்மச் சதுர்வேதமங்கலம் என்று அழைக்கப்படும் பருத்திப்பள்ளி மிகவும் தொன்மையும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் உடையது. பருத்திப்பள்ளிச் செல்ல குலப் பெருமக்கள் பலர் முதன்மை அதிகாரம் செய்த காரணத்தால் 'முதலி' எனப் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். ஆலயத் திருப்பணி செய்த செல்ல குலத்தார் பலர்,

'பருத்திப்பள்ளிக் காமிண்டர்களில் முதலி கஞ்சமலைத் தேவன்', 'பருத்திப்பள்ளி முதலிகளில் செல்லன் சண்ணுவான் பெரியாண்டை', 'பருத்திப்பள்ளி முதலிகளில் செல்லன் சண்ணுவான்



அப்பன்' ஆகியோர் முதலி பட்டம் பெற்றுள்ளதைக் கல்வெட்டுகளில் காணுகின்றோம். விசயநகர காலக் கல்வெட்டொன்றில் செல்ல குலத்தார் ஒருவர் "சிவபக்தர் அத்தாணிக் காமிண்டர்" என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளார். சீர்காழிநாதர் பெயரால் செல்ல குலத்தார் ஒருவர் 'சீகாழியப்பன்' என்றே பெயர் பெற்றுள்ளார். ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயில் 'சித்திரமேழி விண்ணகர்' என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. வேளாளர்கட்குச் சிறப்புடைய கோயில், எல்லாக் கோயில்கட்கும் செல்ல குலத்தார் கொடை கொடுத்துள்ளனர்.

### திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணிகள்

பருத்திப்பள்ளி நாட்டார் திருச்செங்கோட்டுக்குப் பல்வேறு கொடைகளை வழங்கியுள்ளனர்.

“தென்பருத்திப் பள்ளிநிலம்; பாலை மேட்டில்

சிலநிலமும்; மல்லசமுத் திரத்தில் செய்யும்;

மன்பரித்த வளம்திகழும் கொன்னை யாற்றில்

மாஐந்தும்; துத்திநத்த வரிகள் தாமும்;

மின்பொருத்த மானகொழுங் கொண்டை தாளி

வெல்லமும் ஈழுவர்வரி; வைகைப் பொன்தேனும்

அன்புடனே பருத்திநாட் டார்கள் கோதை

அர்த்தநா ரீசுரர்க்கே அளித்த தாமே”

என்பது அதைக் குறிக்கும் பாடலாகும்.

மேலும் பருத்திப் பள்ளி நாட்டார் செய்த திருப்பணிகளை,

“தினம்அமுது படியாறு கறிக ளோடு

திருமாலை திருவிளக்கும் சுகந்தக் காப்பும்

அனமருவு மடதருமம் திருவி ழாவில்

அழகியமண் டபச்சிறப்பும் அமஞ்சி வேலை

கனமருவு பலர்உபய மார்க்க ரேகை

காவிரிமஞ் சனம்புழுகு காப்பும் சாற்றி



மனமருவு கோதைஅரன் அருளி னாலே

வாழ்பருத்தி நாட்டவர்கள் வரம்பெற் றாரே”

என்னும் பாடல் விளக்குகிறது.

அர்த்தநாரீசுவரர் திருநாளையும், மண்டபக் கட்டளையையும் பருத்திப்பள்ளிச் செல்லகுல வேல கவுண்டர் செய்தார் என்பதை ஒரு பாடல் கூறுகிறது.

“அர்த்தபா கத்திருநாள் அம்மண் டபச்சிறப்பும்  
மெத்தவே தான்நடத்தி மேவினான் - பத்திபுனை  
ஞாலம் புகழ்பருத்தி நாடுடையோன் காராளன்  
வேலன் கனமாக வே”

என்பது அதைக் குறிக்கும் பாடலாகும்.

### கல்வெட்டுகள்

பருத்திப்பள்ளியில் புவனேசுவரர் கோயில் திருப்பணியின் போது பருத்திப்பள்ளி முதலி செல்லர்களில் சண்ணுவான் அப்பனும், ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயில் திருப்பணியின்போது பருத்திப்பள்ளி முதலி கஞ்சமலைத் தேவனும் மகாமண்டபத் தூணையும், அர்த்த மண்டப நிலை காலையும் தங்கள் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளனர். பருத்திப்பள்ளி முதலி செல்லன் சண்ணுவான் ஆண்டை ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயிலில் திருக்கார்த்திகை தீபத்துக்குக் கொடை கொடுத்துள்ளார்.

பருத்திப்பள்ளிச் செல்லர்களில் அத்தாணிக் காமிண்டன், நம்பியாழ்வான், தேவன்நாயன், பெரியதேவன், கஞ்சமலைத் தேவன் ஆகியோர் ஆட்சி அதிகாரம் செலுத்தும் சோழங்கத் தேவர் அவர் தம்பி முதலியோர் நலத்தின் பொருட்டுப் பெரிய ஏரியின் கீழ் இருந்த தங்கள் நிலத்தைச் சீர்காழிநாதர் கோயிலுக்குக் கொடையாக வழங்கியுள்ளனர்.

பச்சைப்பெருமாள் கோயில் திருப்பணி நடைபெறும்போது செல்லர் குலப் பூமிகாமிண்டர், அத்தாணிக் காமிண்டர் ஆகியோர் பிரதம், கபோதம், வியாளம் வரை தங்கள் கொடையாகக் கட்டினர்.

பருத்திப்பள்ளிச் செல்ல குல அவிநாசிக் கவுண்டர் நிலக் கொடை கொடுத்து வருவாயில் புவனேசுவரர் கோயிலுக்கு இரண்டு பங்கும், ஆதிகேசவப் பெருமாளுக்கு ஒரு பங்கும் அளிக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

கச்சப்பள்ளி வேளாளர் கண்ணந்தை குலச் சிறியாண்டை மகன் சிலம்பாண்டை தன் மாமா பருத்திப்பள்ளி செம்போத்தா பிள்ளை நலத்திற்காக ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயிலுக்குக் கொடை கொடுத்தார்.

ஈரோடு வட்டம் காங்கயம்பாளையம் நடடாற்றீசுவரன் கோயிலில் மண்டபம் புதியதாகக் கட்டிக் கோயிலைப் புதுப்பித்தவர் செல்லன் குல கொற்ற மூக்கன் ஏகவீர மாராயன் மகன் பட்டில் மன்றாடி மூக்கன் சாத்தனான இராசேந்திர சிங்கக் காமிண்டர் என்பவர்.

பழனி வட்டம் பெரியகோட்டை சோழீசுவரர் கோயிலில் சந்தியாதீபம் வைத்தவர் செல்லன் குல கரும்பிள்ளை உத்தமன் ஆன உய்ய நெறி காட்டினான் என்பவர்.

### முதலிக் காமிண்டன்

செல்ல குல உலகப்ப கவுண்டர் கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்தில் அரசுக்கு அடங்காதவர்களைத் தன் வீரத்தால் அடக்கிய காரணத்தால் ஆறு கால் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தப்பட்டு பட்டாபிஷேகம் செய்து நாடும் உடுகறையும் பெற்று முதலிக் காமிண்டன் என்று பட்டப் பெயர் அளிக்கப் பெற்றார். இதனைக் கொங்கு மண்டல சதகம்,

“புதுமைப் படைவேட் டுவர்கூழத் தாரா புரத்துடனே  
சதுர மிகுபடை யால்சமர் ஆற்றிச் சயம்பெறவே  
முதலிக்கா மிண்டன் எனக்கிருஷ்ண ராயர் மொழிவிருதை  
மதிகொள் பருத்திப் பளிச்செல்ல னும்கொங்குமண்டலமே”

என்று புகழ்கிறது.

### செல்லர் சொல்லே சொல்

திருச்செங்கோடு எழுகரைச் செல்ல குல மடத்துச் செப்பேட்டில், “மேருகிரி சாய்ந்தாலும், வெள்ளி தெற்கு மாறினாலும், மாறிய தெய்வம் போய் மரித்தாலும் சீர்பெருகு செல்வம் அநேகம் கொண்ட தென்பருத்தி நாட்டுச் செல்லர் சொல்லே நிலையான சொல்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

### நாடு சீதனம்

பருத்திப்பள்ளி நாட்டுத் தலைவர் செல்ல குலச் சீகாழிநாத கவுண்டர் தன் மகளை இராசிபுரம் விழிய குல நல்லய்யனுக்கு மணம் செய்வித்துப் பருத்திப்பள்ளி நாட்டில் உள்ள 32 ஊர்களில் 11 ஊர்களைப் பிரித்து மல்லை நாடு என்ற நாட்டுப் பகுதியை உருவாக்கி மருமகனைத் தலைவர் ஆக்கினார்.



#### 44. செவந்தி குலம்

இக்குலம் செவ்வந்தி குலம் என்றும் செவந்தி குலம் என்றும் குறிக்கப் பெறுகிறது. டி.எம்.காளியப்பா 'செவந்திச் செடி'யிலிருந்து இக்குலப் பெயர் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கூறுகிறார். இரா.இரவிக்குமார், தே.ப.சின்னசாமி போன்றவர்கள் செவந்திப் பூவிலிருந்து இக்குலப் பெயர் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கூறுகின்றனர். நல்.நடராசன் அந்துவன் குலத்திலிருந்து கிளைக் குலமாகச் செவ்வந்தி குலம் தோன்றியிருக்கலாம் என்றும், அந்துவன் குலத்திலிருந்து அந்து (அறுந்து) வந்த கூட்டம் அந்தி என்றாகி செவ்வந்தி குலப் பெயர் தோன்றிற்று என்றும் கூறுகிறார்.

'அம்திஸ்ட்' என்று அழைக்கப்படும் மணிக்கல் ஒன்றுக்கு 'செவ்வந்தி' என்று பெயர். சாமந்தி என்று கூறப்படும் ஒரு வகைப் பூவிற்கும் செவ்வந்தி என்று பெயர் உண்டு. செவந்தி - செவ்வந்தி என்று பெயருடைய மலர் அல்லது மணிக்கல்லிலிருந்து இக்குலப் பெயர் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கருதுவதே பொருத்த முடையதாகும்.

குறுப்பு நாட்டுக் கத்தாங்கண்ணிச் செப்பேட்டில் செவ்வந்தி குலம் பற்றிய செய்தி கூறப்படுகிறது. கத்தாங்கண்ணி நொய்யல் கரையில் உள்ள மிகத் தொன்மையான பெரிய ஊராகும். நொய்யல் ஆற்றின் இருகரைகளிலும் ஊர் உள்ளது. இக்கரைக் கத்தாங்கண்ணி, அக்கரைக் கத்தாங்கண்ணி, சர்க்கார் கத்தாங்கண்ணி, அக்கிரகாரக் கத்தாங்கண்ணி என்ற நான்கு பிரிவுகளையுடையது. 'கற்றான் காணி' என்ற பெயரே கத்தாங்கண்ணி ஆயிற்று என்பர். வீரசோழச் சதுர்வேத மங்கலம் என்ற பெயரில் அந்தணர் குடியிருப்பு இருந்தது. அப்பகுதியே அக்கிரகாரக் கத்தாங்கண்ணி எனப் பெயர் பெற்றது.

குறுப்பு நாடு, காங்கய நாடு, பொங்கலூர் நாடு மூன்றும் சந்திக்கும் இடத்தில் கத்தாங்கண்ணி இருப்பதால் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகத் திகழ்கிறது. 18 சிறு கிராமங்களை

உள்ளடக்கிய பேரூராகக் கத்தாங்கண்ணி சிறந்து விளங்கியது. நொய்யலாற்றில் இருக்கும் கத்தாங்கண்ணி அணையாலும், அணைப் பாளையம் குளத்தாலும் நீர் பெற்று மிகவும் வளமுடைய ஊராகக் கத்தாங்கண்ணி விளங்கியது.

கண்ண குலத்தில் கண்ணப்ப மன்றாடியார் வழிவந்த நல்லண கவுண்டரும் அவர் மக்களும் கத்தாங்கண்ணியில் முதல் காணியாளராக வாழ்ந்தார்கள். ‘கற்றான் கண்ணியில் காணிபூமி மேன்மைத்துடனேயும், ஆலயத் திருப்பணியும், நன்மணீஸ்வரன், மேலூரம்மன், சொக்கப் பெருமாள், அழகுநாச்சியம்மன் இந்தத் தேவாதிகளையெல்லாம் அபிஷேக நிமார்த்தனை செய்து வாழ்ந்து வருகிறோம்’’ என்று செப்பேட்டில் கண்ண குலத்தார் பொறித்துக் கொண்டனர்.

இக்கரைக் கத்தாங்கண்ணி முதல் காணியாளராகிய செவந்தி குலத் தீத்தாக்கவுண்டருக்கு ஒரு வெள்ளைப்பிள்ளை பிறந்தது. அந்தப் பெண் வளர்ந்து திருமண வயதை அடைந்தாள். அவள் வெள்ளையாக இருந்த காரணத்தால் எவரும் திருமணம் செய்ய முன்வரவில்லை.

தக்க வயது வந்தும் திருமணம் நடைபெறவில்லையே என்று மிகவும் வருந்திய செவந்தி குலத்தார் வெண்டுவ குல முத்துக் கவுண்டரைத் திருமணம் செய்துகொள்ளக் கேட்டுக் கொண்டனர். முத்துக் கவுண்டரிடம் பெண் கொடுத்துப் பூமியும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். வெண்டுவ குல முத்துக் கவுண்டர் “உங்கள் பொண்ணும் வேண்டாம் பூமியும் வேண்டாம்” என்று கூறிவிட்டார்.

கத்தாங்கண்ணிக் கண்ணகுலச் செங்கோட்டு வேலப்பனிடம் செவந்தி குல வெள்ளைப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டினர். கண்ண குலச் செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் “நல்லது கலியாணம் செய்து கொள்கிறேன். உங்கள் காணி மெறாசு சுதந்திரத்தை எனக்குச் சுத்தக் கிரயம் செய்து கொடுத்தால் கலியாணம் செய்து கொள்கிறேன்” என்றார். செவந்தி குலத்தார் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டு திருப்பூரில் திருபுரவல்லியம்மன் சன்னதியில்



கத்தாங்கண்ணியில் தங்கள் காணி உரிமை முழுவதையும் கண்ண குலச் செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டருக்குச் சுத்தக்கிரயம் செய்து கொடுத்து விட்டு அனைவரும் கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டு இருப்புலிக்குக் குடிபோய்விட்டனர்.

கத்தாங்கண்ணிக் காணியை விட்டு இருப்புலி சென்றாலும் செவந்தி குலத்தார் கத்தாங்கண்ணி ஆலயத் திருப்பணிகளிலும் பங்கு பெற்றனர். கத்தாங்கண்ணி ஆயி அம்மன் கோயில் திருப்பணிக் கல்வெட்டு ஒன்றில், “சேலம் ஜில்லா இருப்புலிக் கிராமம் வகையறா விலேயிருக்கும் ஆதீன கர்த்தராகிய செவந்தி குலத்தாருடைய ரூபாயும் சேர்ந்திருக்கிறது” என்று எழுதப்பட்டுள்ளதின் மூலம் தெரிகிறது.

### இருப்புலியில் திருப்பணி

இருப்புலியில் குடியேறிய செவந்தி குலத்தார் அங்கும் கோயில் திருப்பணியில் பங்கு கொண்டுள்ளனர். இருப்புலியில் அழகுராய சுவாமி கோயில், தேவராயப் பெருமாள் கோயில் என்ற இரண்டு பெருமாள் கோயில்கள் உள்ளன. கி.பி.1857 நள வருடம் சித்திரை மாதம் 18ஆம் தேதியில் இருப்புலி அழகுராயப் பெருமாள் கோயிலில் வெட்டி வைத்த கல்வெட்டு மூலம் அக்கோயில்கட்குச் செவந்தி குலத்தார் செய்த திருப்பணி தெரிகிறது. அழகுராயசுவாமிக்குக் கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், தேவராயசுவாமிக்கு மகாமண்டபம் கட்டினர். கல்வெட்டில் “சேஷய்யங்கார் பூசை பண்ணுகிற நாளையிலே செவந்தி குலத்துக் காணியாளக் கவுண்டர்கள் நாங்களே உபயமாகக் கட்டிவச்ச சகாயம், இந்தக் கோயில் வேலைக்கு எசமானராய் இருந்து நடத்திவச்சது (செவந்தி குல) அழகப்ப கவுண்டன், பழனிக்கவுண்டன், முத்துக்கவுண்டன். வேலை பண்ணினது சுப்பனாசாரி” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

### வரலாற்று ஆவணங்களில்

குறுப்பு நாட்டுக்குரிய காணியாளர்கள் எவர்எவர் என்று நிர்ணயம் செய்து அவர்களின் உரிமை வரிசையையும் நிர்ணயம்



செய்து குறுப்பு நாட்டுக்குரிய புலவராகச் செங்குந்த கோத்திரம் போக்கங்கூட்டம் நஞ்சராயப் புலவரை நியமித்து எழுதிய செப்பேட்டில் செவந்தி குலச் செந்தேவண கவுண்டர் என்பவர் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

ஈரோட்டில் ஆளித மகாராயர் ஆட்சி செய்கின்ற காலத்தில் கொங்கு வேளாளரில் பூந்துறை நாடு எழுமாத்தூர்ப் பனங்காடை குல ஆண்டாக் கவுண்டர் மகன் சோழியாண்டாக் கவுண்டர் கொங்குச் செட்டி காசிலிங்கம் செட்டியாரிடமிருந்து ஆயிரம் பூநாகரம் கொடுத்து முகுந்தநல்லூர், திருப்பூர், ஊத்தலூர், மண்ணறை போன்ற ஊர்களின் உரிமையில் பாதியை விலைக்கு வாங்கினார். கோயில் உரிமையும் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதற்கான ஓலைப் பட்டயம் ஈரோடு கொங்கிலம்மன் கோயிலில் எழுதப்பட்டது. அதில் சாட்சிக் கையொப்பம் இட்டவர் குறுப்பு நாடு செவந்தி குலச் செந்தேவண கவுண்டர் என்பவர்.

விசய நகர மன்னர் தேவப்பராயர் காலத்தில் கொங்கு நாட்டுக்குரிய ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் புலவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த ஆவணத்தில் கொங்கு வேளாளர் பலர் கையெழுத்திட்டனர். ஆறு நாடு வேளாளரில் செவந்தி குலத் தேவண கவுண்டர் அவர்களில் ஒருவர்.

கொங்கு வேளாளர்களில் பல குலத்தார் தங்கள் கோயில் விழா, சமூக நிகழ்ச்சிகட்கு கலைகளில் தேர்ந்த நாட்டியப் பெண்களை மாணிக்கி என்ற பெயரில் நியமித்தனர். அதுபோல் மாணிக்கன் அல்லது மாணிக்கை என்ற பெயரில் ஆண்களையும் நியமித்தனர். செவந்தி குலம் சார்பாக அர்த்தனாரி என்பவரை மாணிக்கையாக நியமித்ததை அஞ்சபடிக்காரர் தீர்ப்பு என்னும் பட்டயம் விளக்கிக் கூறுகிறது.

திருச்சியில் உள்ள சிவபெருமானுக்குத் தாயுமானவர் என்ற பெயர் கூறப்படுகிறது. அவருக்குச் செவந்தீசர் என்றும் பெயர் உண்டு. சைவ எல்லப்ப நாவலர் இயற்றிய திருச்சி தல புராணத்திற்குச்

‘செவ்வந்திப் புராணம்’ என்றே பெயர். கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டுத் தேவணாங்குறிச்சி சிவபெருமானுக்கும் செவ்வந்தீசுவரர் என்று பெயர். செவந்தி குலத்தார் தொடர்பு இந்த ஊர்க் கோயில்களோடு இருந்திருக்க வேண்டும்.

செவந்தி குலத்தாருக்கு இருப்புலி, கொன்னையாறு, தேவணாங்குறிச்சி, பனைமரத்துப்பட்டி, செம்புக்கூடுபட்டி, அய்யணம் பட்டி, கொண்டயம்பட்டி, ஒட்டுப்பட்டி, குறால்நத்தம் போன்ற ஊர்கள் காணியூர்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளன.

### செவந்தீசுவரர்

குறுப்பு நாட்டுக் கத்தாங்கண்ணியில் செவந்தீசுவரர் கோயில் உள்ளது. அங்குள்ள பெருமாளுக்குச் செவ்வப்பெருமாள் என்று பெயர். கத்தாங்கண்ணி செவந்தி குலத்தார் காணியூர் என்பதால் இக்கோயில் களைச் செவந்தி குலத்தார் உருவாக்கியிருக்கக்கூடும்.

### 45. செவ்வாயர் குலம்

செவ்வாயர் குலப் பெயரை செம்மை+ஆயர்; செம்மை+வாயர் என இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கின்றனர். ஆயர் என்று நல். நடராசனும், வாயர் என்று தே.ப. சின்னசாமியும் பிரித்து நல்லபடியாகக் கால்நடைகளை மேய்ப்பவர்கள்; நல்ல சொற்களைப் பேசக் கூடியவர்கள் என்று பொருள் கூறுகின்றனர். இரா. இரவிக்குமார் சொன்ன சொற்களைக் காப்பாற்றும் திறன் உடையவர்கள்; செம்மையாக ஆநிறை மேய்ப்பவர் செவ்வாயர் ஆயினர் என்று கூறுகின்றார்.

கு. சேதுராமன் செவ்வக வடிவில் வீடு கட்டிக்கொண்டு செம்மையான வாழ்வு வாழ்பவர்கள் செவ்வாயர் என்று கூறுகிறார். டி.எம். காளியப்பா செவ்வாய் போர்க்குரிய நாள் என்றும், போர்த் தெய்வமான முருகன் அதனால் செவ்வேள் என்று அழைக்கப்பட்டார் என்றும் கூறி ஊஞ்சவனத்து ஐயன், நாட்டராயன், நாச்சிமுத்தய்யன் ஆகியோர் செவ்வாயர் என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும், போர்த் தொழில் வல்லவர்கள் செவ்வாயர் என்றும் எழுதியுள்ளார். கே.எஸ். மோகனசுந்தரம் காளியப்பா கூறியதை அப்படியே வழிமொழிகிறார்.

செம்மையான, நல்ல, நயமாகப் பேசுபவர்கள் என்ற கருத்தே ஓரளவு பொருத்தமுடையதாகத் தெரிகிறது.

### காணியூர்கள்

செவ்வாயர் குலத்திற்கு ஒரு காணிப்பாடல் உள்ளது. வானி கூடலூர் (பவானி), மாதப்பநல்லூர், சிறுமுகை, தோடயம், வெள்ள கோயில், உப்பிடமங்கலம், செவளம்பூண்டி, பள்ளிமங்கலம், சத்திய மங்கலம், செங்கப்பள்ளி, இராசிபுரம், அஞ்சூர், ஏழூர், சேஷூர், பழையனூர், மலையனூர், பருத்தியூர், சகரந்தி, தேவதாயம், கோட்டை, மணிநகர், கருவலூர், தகடப்பாடி, சோழனூர், வஞ்சி, கொங்கல் நகர், அரவக்குறிச்சி, தாந்தோணி, துங்காவி ஆகிய ஊர்கள் செவ்வாயர் குலத்துக்குக் காணியூர்கள் என்று காணிப்பாடல் கூறுகிறது.



“வல்லமை புகழ்பரவு செவ்வாயர் குலம்மருவும்  
 வானியங் கூடலுடனே  
 மாதப்ப நல்லூரும் சிறுமுகை தோடயம்  
 வாழ்வுசேர் வெள்ளகோயில்  
 நல்லஉப் பிடமங்கை வளமைசெவ ளம்பூண்டி  
 நாணயப் பள்ளிமங்கை  
 நானிலம் மதிக்கவரு சத்திசெங் கைப்பள்ளி  
 ராசிபுரம் அஞ்சநகரும்  
 பல்லவம் சேர்கின்ற ஏழுரு சேவூரு  
 பழையனூர் மலையனூரும்  
 பருத்தியூர் சகரந்தை தேவதா யம்கோட்டை  
 பகர்கின்ற மணிநகருடன்  
 சொல்லரிய கருவலூர் மேவுதக டப்பாடி  
 சோழனூர் வஞ்சிநகரம்  
 சுகிர்தமிகு கொங்கல்நகர் அரவக் குறிச்சிதாந்  
 தோணிதுங் காவிதானே”

என்பது செவ்வாயர் குலக் காணிப்பாடல் ஆகும். இவ்வூர்கள் இல்லாமல் பொன்னிவாடி, பிடாரமங்கலம், நடுவச்சேரி முதலிய ஊர்களும் காணியூர்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளன.

### கல்வெட்டுகள்

செவ்வாயர் குலக் கல்வெட்டுகள் பொன்னிவாடி, பருத்தியூர், இடிகரை முதலிய ஊர்களில் கிடைத்துள்ளன. கி.பி.1218 ஆம் ஆண்டு கொங்குச்சோழன் வீரராசேந்திரன் ஆட்சிக் காலத்தில் பொங்கலுர்க்கா நாட்டு நிர்மணியில் வெள்ளாளர் செவ்வாயரில் கண்ணன் பொத்தி என்பவரின் மனைக்கிழத்தி சிறிய கண்டி என்பவர் பொன்னிவாடி (நிர்மணி) மேலை வாசல் பிள்ளையார்க்கு சந்தியா தீபம் வைக்க ஒரு அச்சு பொற்காசைக் கொடையாகக் கொடுத்தார். இப்பொன்னைப்

பொன்னிவாடி நிர்மலீசுவரர் கோயில் காணியுடைய சிவப்பிராமணர் பெற்று சந்திரசூரியர் உள்ளவரை விளக்கெரிக்க ஒப்புக் கொண்டனர்.

அதே அரசன் காலத்தில் கி.பி.1219ஆம் ஆண்டு பொன்னிவாடியைச் சேர்ந்த வெள்ளாளர் செவ்வாயர் குல குருடன் மாணிக்கதேவன் என்பவர் பொன்னிவாடி நிர்மலீசுவரதேவர்க்குச் சந்தியா தீபம் வைக்க சிவப்பிராமணர் வசம் ஒரு அச்சு பொற்காசு வழங்கினார். இத்தர்மத்தைப் பல சிவனடியார்கள் காக்க வேண்டும் என்ற தன் விருப்பத்தையும் தெரிவித்துள்ளார்

கொங்குச் சோழன் விக்கிரமசோழன் ஆட்சிக்காலத்தில் கி.பி.1293 ஆம் ஆண்டு பொன்னிவாடி வெள்ளாளரில் செவ்வாயர் குல காவன் செம்பள்ளி என்பவர், நிர்மலீசுவரர் கோயில் மேலை வாயில் பிள்ளையார் கோயிலில் சந்தியா தீப விளக்கு வைக்க ஒரு அச்சு பொற்காசு கொடையாக அளித்தார்.

வடபரிசார நாட்டுக் கருவலூரில் இருந்த வெள்ளாளர் செவ்வாயர்குல கோன் கேசன் என்பவர் இடிகரை வில்லீசுவர முடையார் கோயிலில் சந்தியா தீப விளக்கு வைக்க பத்து வராகன் கொடையாக அளித்தார்.

“தாராபுரம் கெடியைச் சேர்ந்த தென்கரை நாடு செங்குந்த கோத்திரம் ராசி கூட்டம் துர்க்க வியாளன் திருக்கைவேல் புலவனுக்கு” பல ஊர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் உரிமைப் பட்டயம் எழுதிக் கொடுத்தனர். அவர்களில் பொன்னிவாடிச் செவ்வாயர் குலத்தைச் சேர்ந்த வீரணன், நல்லியண்ணன், மாரணன், குள்ளராசன் ஆகியோரும் அடங்குவர்.

### 46. சேகர் குலம்

அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் 'சேகர்' என்றும், வேளாளர் குலக்கும்மிப் பாடலிலும், கொடுமணல் இலக்கியத்திலும் 'சேகன்' என்றும் குறிக்கப் பெறும் கொங்கு வேளாளர் குலம் சேகர் குலம். தே.ப. சின்னசாமி மட்டுமே இக்குலத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். சே என்பது காளையைக் குறிக்கும் என்றும், இவர்கள் முல்லை நில மக்கள் என்றும் கூறுகிறார்.

'சேகு' என்ற சொல் சிவப்பு, திண்மை என்ற பொருளைக் குறிக்கிறது. 'சேகர்' என்பதற்கு மூத்தோர், சிறந்தோர் என்ற பொருளும் உண்டு. பண்டங்களைச் சேகரிப்பவரும் சேகர் எனப்படுவார்.

சேகர் குலத்தார்க்குக் காணிப்பாட்டு ஒன்று உண்டு. காஞ்சிக் கோயில், ஓமலூர், பனயம்பள்ளி, முத்தூர், செவளம்பூண்டி, காரையூர், நீலம்பூர், மன்னரை ஆகிய ஊர்கள் சேகர் குலத்தாரின் காணியூர்கள் ஆகும். இதைக் குறிக்கும் காணிப்பாடல்,

“முதல்காஞ்சி ஓமலூர் முன்பனசை முத்தூர்  
கதிர்செவ ளம்பூண்டி காரை-மதிசேர்  
வாகுபெறு நீலம்பூர் மண்ணரைதான் மன்னும்  
சேகர்குலத் தோர்காணி செப்பு”

என்பதாகும்.

இக்குலத்தைச் 'சேகர குலம்' என க.கிருஷ்ணசாமி குறிப்பிடுகிறார். அவர் சேகர குலத்தைச் சேர குலம் என்று திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். சேகர குலம் சேர குலம் என மருவி வந்திருக்கலாம் என்று கூறும் அவர் சேர-சேகர பாட பேதமாக எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்கிறார். சேர குலத்திற்கும் சேகர் குலத்திற்கும் தனித்தனிக் காணிப்பாடல்கள் உள்ளன. காணியூர்களும் வேறு வேறாக உள்ளன.



### 47. சேடர் குலம்

சேடன் என்ற குல முதல்வரின் வழிவந்தவர்கள் சேடன் குலத்தினர் எனப்பட்டனர். சேடன் என்ற பெயர் அமைந்தது பற்றி டி.எம்.காளியப்பா பின்வருமாறு கூறுகிறார். “சேடன் என்ற பழந்தமிழ்ச் சொல் சிவபெருமானைக் குறிக்கும். சைவ சமய 63 அடியார்களில் ஒருவரான சுந்தரமூர்த்தி திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை, பாண்டிக் கொடுமுடிச் சேடனே என்று பாடியுள்ளார். பெருங்கதைக் காவியத்தில் சேடன் என்ற சொல் பெருமையுடையவன் என்ற பொருளில் வருகிறது. சேடன் குலத்தார் பெருமையுடையவர் அல்லது பெருமையுடைய சிவனுக்கு ஒப்பானவர்” என்று கூறுகிறார்.

கு. சேதுராமன் “சேடம்-மீதி, நெசவு, மதிப்பு, அழகு, பாம்பு என்றாகும். சிலாக்கியமானவர்கள் சேடர்கள் என்பதும் ஏற்கத்தக்கதே. சிரேஷ்டர், செட்டர், செட்டி இப்படியும் வந்திருக்கலாம். சேமிக்கும் தன்மைக்கும், தேக்கி வைத்து அதிக லாபத்திற்கு விற்கும் இயல்பும் சேடர்களிடம் இருக்கலாம் எனவும் யூகிக்க முடியும்” என்று கூறுகிறார்.

சேடன் என்பதற்கு பாம்பு, நாகம் என்றும் பொருள் உண்டு. நாக வழிபாட்டில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவும் சேட குலத்தார் இருக்கக்கூடும்.

காங்கய நாட்டுக் காதையூரின் பழைய பெயர் நட்ரீர். நட்ரீர்க் காணியாளர் சேடர் குலத்தார் என்று கூறுவர். ஆனால் மயில குலத்தார் வரலாற்றில் மயில குலத்தாரே முதல் காணி யுரிமையுடையவர்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சேட குலத்தார் முதல் உரிமை கேட்டபோது பாண்டிய மன்னன் விசாரணை செய்து மயில குலத்தார்க்கே முதல் உரிமை என்று கூறித் தீர்ப்பளித்தான். பின் மயில குலத்தார் அண்ட நாட்டுச் சடைய குளம் போன பின் நட்ரீர் (காதையூர்) சேட குலத்தாருக்கு உரிமையாயிற்று.

காடையூர் சேட குலத்தலைவர் வீட்டில் ஒரு வெள்ளைப் பெண் பிறந்தாள் (முடப் பெண் என்றும், வெள்ளை நிறமுடைய முடப்பெண் என்றும் கூறுவர்). கருமாபுரம் பொருளந்தை குல இளைஞன் காங்கேயன் அப்பெண்ணை மணந்தான். காடையூரில் கால்காணி அளிப்பதாகக் கூறப்பட்டது. பெற்றோர் மறைவிற்குப் பின் சகோதரர்கள் கால்காணி தர மறுத்துக் கணவன் காங்கேயனையும் கொன்று வெள்ளையம்மாளைத் துரத்திவிட்டனர். இசுலாமிய சர்தார் உதவியோடு முழுக்காணியும் வெள்ளையம்மாள் பெற்றாள். சேட குலத்தார் அனைவரும் காடையூரை விட்டு வெளியேறி விட்டனர் (விரிவான செய்திக்குப் பொருளந்தை குலப் பகுதியில் முழுக்காது குலம் பற்றிய பகுதியில் காண்க).

கார்மேகக் கவிஞரின் கொங்கு மண்டல சதகத்தில் சேட குல மகள் வெள்ளையம்மாள் வரலாறு கூறப்படுகிறது (75).

“காடையில் சேட குலத்தான் மகள்மெய்க் கழுவறைந்து  
மேடையில் சங்கப் பலகையுண் டாக்கிநல் வேப்பமலர்க்  
கோடையும் பாடகக் காங்கேயன் தன்னைச் சுமந்துபெற்ற  
மாதையும் நேர்தெய்வப் பேறுபெற்ற றாள்கொங்கு மண்டலமே”

என்பது சதகப்பாடலாகும்.

இப்பொழுது சேட குலத்தாரும் பொருளந்தை (முழுக்காது) குலத்தாரும் திருமண சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்வதில்லை. இப்போது சேட குலத்தார் காடையூர்க் கோயிலுக்கு வருவதும் இல்லை.

இப்போது சேட குலத்தார் நெகமம், பொள்ளாச்சி, அம்பராம் பாளையம், செட்டிமல்லன்புதூர் முதலிய ஊர்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

### 48. சேரன் குலம்

தமிழ் நிகண்டுகள் சேரனுக்குக் கொங்கன் எனப் பெயர் உண்டு என்று கூறுகின்றன.

மூவேந்தர்களில் முதல்வராகிய சேரர்கட்கும் கொங்கு நாட்டுக்கும், கொங்கு வேளாளர்கட்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.

“பூழியன் உதியன் கொங்கன் பொறையன்  
வானவன் குட்டுவன் வான வரம்பன்  
வில்லவன் குடநாடன் வஞ்சி வேந்தன்  
கொல்லிச் சிலம்பன் கோதை கேரளன்  
போந்தின் கண்ணியன் பொருதைத் துறைவன்  
சேரலன் மலையமான் கோச்சேரன் பெயரே”

என்பது திவாகர நிகண்டு (180).

மக்கென்சி ஆவணங்களில் கொங்கு பாளையப்பட்டு வயிசாவளிகள் “சேரனுக்குக் கொங்கன் என்றும் பேர் வரப்பட்டு யிருக்கிறபடியினாலே “கொங்கு வேளாளர்” என்னும் பேர் வரப்பட்டு” என்று கூறுகிறது (ஈ.2835). நீலம்பூர்க் கொங்கு வேளாளர் செப்பேடு கூறும் சேரர் மெய்க்கீர்த்தியில் சேரர் “கொல்லிமலையான் கோட்டைநற்கரையான், வஞ்சிநற்பதியான் ஆவிநன்பதியான், விருதுர் வஞ்சியில் விளங்கிய கோமான், குளித்தலையளவும் கொங்கன் ஆனோன்” என்று கூறி ‘வெள்ளாள மகாராசாவாகிய சேரமகாராசா’ என்றும் கூறுகிறது. வேளாளர்கள் வீட்டில் சேரர் பெண் எடுத்தது பதிற்றுப்பத்தில் கூறப்படுகிறது. பழனி வேளாளர் வேள் ஆவிக் கோமான் மகள் பதுமன் தேவிக்கும் பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனுக்கும் பிறந்தவன் நார்முடிச் சேரல். பல சேர அரசர்களின் தாயார் வேளாளர் குலத்துப் பெண்கள்.

கொடுமணல் அகழாய்வில் அந்துவன். ஆதன் போன்ற சேரர் தொடர்பான பல பெயர்கள் கிடைத்துள்ளன. கோதை என்பது சேரர் சிறப்புப் பெயர். ‘கோதை நனி ஆண்டதொரு கொங்குவள



நாடு' என்று அருணகிரிநாதர் பாடுவார். கொங்கு மண்டல சதகத்தில் சேரமான் பெருமாள் கயிலை சென்றதும், சேர மன்னர்கட்குக் கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் முடி சூட்டியதும், குளித்தலையில் சேரன் தங்கிய விபரமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சோழன் மகளைத் திருமணம் செய்து கொண்ட சேரனுக்குக் கொங்கு வேளாளர்கள் சீதனமாக அனுப்பப்பட்டனர் என்று பல ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. எனவே சேர மன்னர்கட்கும் கொங்கு வேளாளர்கட்கும் தொடர்பு உள்ளது என்பது நன்கு தெரிகிறது. சேரரோடு தொடர்புடைய கொங்கு வேளாளர்கள் சேரன் குலம் என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கலாம். அவர்கள் சேர மன்னர்களின் படைத்தலைவர், அமைச்சர் நிலையில் உயர்பதவிகள் பெற்றவர்களாக இருக்கலாம்.

சேரன் என்பது உழவுத் தொழிலோடு தொடர்புடைய பெயர். விளைந்த தானியத்தை களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பவர் - சேரன் ஆயினர் என்றும் சேரன்-சேரலன் இரண்டும் ஒரே குலம் என்றும் நல். நடராசன் கூறுகிறார். சேரன் குலத்தினர் சேரர் மரபினர் என்று தே.ப. சின்னசாமி கூறுவதோடு கொங்கு வேளாளர்கள் சேர அரச மரபினர் ஆகியிருக்கலாம் என்றும் கூறுகிறார். க. பழனிசாமிப் புலவர் மாந்தரஞ்சேரல் வழியினர் சேரன் குலத்தார் என்பார்.

மதுக்கரைச் செல்லாண்டியம்மனைச் சிறப்பாக வழிபடுபவர்கள் சேரன் குலத்தினர். அங்கிருந்து பிடிமண் கொண்டு வந்து சேரன் குலத்தினர் கொத்தனூரில் செல்லாண்டியம்மன் கோயில் கட்டினர்.

கொத்தனூர் சேரகுலத்துப் பெண் பிற குலத்தார்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டவள் தன் கணவன் இறந்தபின் கொத்தனூர் வந்து தீப்பாய்ந்து இறந்தாள். அவளுக்குக் செங்கற்படையில் நினைவுக் கோயில் உள்ளது. அதனால் செங்கல்லைக் கொத்தனூர்ச் சேர குலத்தார் எதற்கும் பயன்படுத்த மாட்டார்கள்.

கொற்றனூர், முத்தூர், கோனூர், கந்தம்பாளையம், சித்தமுந்தூர், நீலம்பூர், கொடுமணல், மணவாடி, வடுகப்பட்டி ஆகியன சேரன் குலத்தார் காணியூர்கள் ஆகும். கொடுமணல் மிகச் சிறப்பான காணியூர் ஆகும். கொடுமணலில் சேரன் குலத்தார் ஆட்சி செய்ததாகப் பல இலக்கியச் சான்றுகள் உள்ளன. கொடுமணல் சேர குலத்தாரைச் சிறப்பிக்கும் ஒரு பாடல்,

“கார்கொண்ட மேனிதிகழ் மாயனும் போதனும்

காணரிய அக்னீசுவரர்

கரியமால் வீரநா ராயணர் முகுந்தனும்

கமலமாந் பூமங்கையும்

மார்கொண்ட தனவல்லி தங்கம்மன் அத்தனூர்

மகமாயி தம்பிராட்டி

மதிவதன செல்லாண்டி அம்மனுடன் முத்தாலை

மாமதுர காளிஉமையும்

ஏர்கொண்ட ராவுத்தர் பட்டத் தலைச்சியுடன்

இனிதான பொன்மாரியும்

ஏரம்ப மூர்த்திமுதல் உண்டான தெய்வங்கள்

இன்பமிகு காட்சியதனால்

தேர்கொண்ட வீதிதிகழ் கொடுமணல் பதியரசு

சேரர்குல கோத்திரத்தில்

தீபம்என வருகின்ற காராள மன்னவர்கள்

செழித்துமிக வாழிநன்றே”

என்பதாகும்.

சேரன் குலத்தார் குறுப்பு நாட்டு அதிகாரம் உடையவர்கள் என்றும், அக்குலத்தின் தலைவர் பொன்னையன் என்றும் ஒரு பாடல் கூறுகிறது.

“சீர்மேவு மைந்துளப மார்பனே சீதரா

புனிதமிகு லட்சுமிமணாளா

பொன்கருட வாகனா சங்குசக் ராயுதா

பூதலம் தன்னில்முவர்

பார்மேவு சம்புசிவன் மைத்துணா கர்த்தனே

பாருலகு அளந்தராமா

பால்வண்ண னானவெங் கடேசு பரன்அடிமை

பகரும்விண் ணப்பமதுகேள்

கார்மேவு சோலைசூழ் குறுப்புநன் னாடனே

கனமான சேரகுலனே

காசினி மதிக்கவரு கொடுமணல் பதியரசு

கதித்துவளர் அக்னீசுவரர்

தார்மேவு காண்டிப னாகவரு பொன்னையன்

கனதுங்க அகளங்கனே

தேகசுக ரட்சகன் யோகமுடன் வாழ்கவே

அருள்செய்திருப் பதிவாசனே”

என்பது கொடுமணல் சேரன்குலப் பொன்னையன் பற்றிய பாடலாகும். இவர் மீது காதல் இலக்கியம் உள்ளது.

சேர குலத்தவர்கள் தமிழ்ச்சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்தவர்கள். தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்தவர்கள். அவர்களை உலகோர் புகழ்ந்தார்கள். அவர்கள் பாண்டிய மன்னனால் சிறப்பிக்கப்பட்டு பல்லக்கும், குதிரைகளும் பரிசாகப் பெற்றவர்கள் இதனை வாலசுந்தரக் கவிராயர் தன் கொங்கு மண்டல சதகத்தில் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

“அண்ணல்தன் சங்கம் தனம்தனம் ஈந்தான் அகம்மகிழ்

புண்ணிய பூப திலகனென் றேஉல கம்புகழ்

மிண்ணிடு திண்பரி சிவிகையும் ஈந்தனன் மீனவன்முன்

மண்ணினில் சேர குலசங்க மன்கொங்கு மண்டலமே”



என்பது சதகப்பாடலாகும். இப்பாடல் அனுப்பப்பட்டிச் செப்பேட்டிலும் வருவது குறிப்பிடத்தக்கது

நீலம்பூர், கொற்றனூர், முத்தூர்க் காணிப்பாடல்களிலும் சேரன்குலம் சிறப்பாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“செட்டிமுதல் ஈஞ்சன் சேரன் பரவுதங்கக்  
கட்டியெனும் நீலம்பூர்க் காளியம்மன்-இட்டமிகு  
காமியத்தை யேதருகக் காணியுடன் சோழியனும்  
சாமி மிகுந்த தலம்”

என்பது நீலம்பூர்க் காணிப்பாடலாகும்.

“காவல் குழாயர் கதித்த பெரியகுலர்  
ஆவல்சேர் ஆந்தை ஆதிசேரன் -மேவியசீர்  
செம்பூத்தன் செட்டியுடன் தென்கொற்றை மாநகர்க்கு  
இன்புற்ற ஏழ்முதன்மை யே”

என்பது கொற்றனூர்க் காணிப்பாடலாகும்.

“முத்தன் மணியன் முதல்சேரன் வெள்ளம்பர்  
மெத்துபொரு ளந்தையுடன் மேலான-சித்திபெறும்  
காவிலியர் நன்முதலிக் காமருடன் ஏழ்முதன்மை  
தாவுபுகழ் முத்தூர்த் தலம்”

என்பது முத்தூர்க் காணிப்பாடலாகும்.

கொங்குக் காணியான பட்டயம் என்னும் ஆவணம் ஒன்றில் கம்பர் பாடியதாகக் கூறப்படும் காணிப்பாடலில் முதல் குலமாகக் குறிக்கப்பெறும் சிறப்பினைச் சேரன்குலம் பெற்றுள்ளது.

“சேரன் பாண்டி யன்பனகன்  
செங்கோல் பெரியன் செம்பவளன்  
தூரன் ஆந்தை காடை குலம்  
துலங்கு முடியன் ஓதாளன்

பாரம் சுமந்த பண்ணை குலம்  
படியளந்து உண்ணும் பயிர குலம்  
கீரன் வேந்தன் கோவேந்திரன்  
கூறை பொன்னர் கொங்கினரே”

என்பது அந்த ஆவணப் பாடலாகும்.

மோரூர்க் கண்ணன் குல முத்துக் கவுண்டர் மகன் செல்லப்ப கவுண்டர் சித்தளந்தூர் முதல் காணியாளர் ஆகிய சேரன் குலத்து நல்லய கவுண்டர் மகள் வெள்ளைப் பிள்ளையைத் திருமணம் செய்து கொண்டு சித்தளந்தூரில் காணி பெற்றார். சேரன் குலத்தார் சித்தளந்தூர் அத்தனூர் அம்மன் கோயில் திருப்பணியில் ஈடுபட்டதை அக்கோவில் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

“புளியம்பட்டி சேரன் கோத்திரம் நல்லய கவுண்டர்”

“சாமப்பாளையம் சேரன் கோத்திரம் நல்லய கவுண்டர்  
பேரன் துலுக்க கவுண்டன்”

ஆகியோர் திருப்பணி செய்தவர்கள் ஆவர்.

சித்தளந்தூர் சேரன் குலத்தாரே கொடுமணலில் குடியேறினர். அங்கு தங்கள் குலதெய்வமாக விளங்கிய அத்தனூர் அம்மனைக் கொடுமணலிலும் எழுந்தருளச் செய்தனர்.

தாராபுரத்தில் குடியேறிக் காணியுரிமை பெற்ற சேர குலத்தார் பிரமயணகவுண்டர், நல்லசெட்டிக் கவுண்டர், நல்ல முத்துக் கவுண்டர், சின்னய கவுண்டர் ஆகியோர் ஆவர். அவர்கள் குலதெய்வம் தில்லாபுரியம்மன் என்னும் வஞ்சியம்மன் ஆகும்.

சேர குலத்தார் நீலம்பூர்க் காணிபெற்ற விபரம் ஒரு பாடலால் விளக்கப்படுகிறது.

சேவூர் என்பது ஆறு நாட்டின் மிகப்பெரிய ஊர். செம்பியன் கிழானடி நல்லூர் என்ற வேறு பெயரும் சேவூருக்கு உண்டு. அங்கு சேரன் குலத்தைச் சேர்ந்த கந்தப்ப கவுண்டர் என்பவர்

வாழ்ந்து வந்தார். அவரிடம் மிகப்பெரிய கால்நடைப் பண்ணை இருந்தது. ஒரு முறை சேஷர்ப் பகுதியில் வறட்சி ஏற்படவே தம் கால்நடைகளுடன் தென்கரை நாட்டு நீலம்பூர்ப் பகுதிக்கு வந்தார். அங்கு ஏற்கனவே காணிபெற்று வாழ்ந்த ஐநூறு குலத்து முத்தாஞ் செட்டியாரிடம் நீலம்பூரில் காணி கேட்டார். அறுபது காளைகள் கொடுத்தால் நீலம்பூரில் சேரன் குலத்தார்க்குக் காணி கொடுப்பதாகச் செட்டியார் கூறினார். அவ்வாறே அறுபது காளைகள் கொடுத்து நீலம்பூரில் சேரகுலக் கந்தப்பகவுண்டர் காணி பெற்றார் என்று ஒரு தனிப்பாடல் கூறுகிறது.

“சந்ததம் ஆறுநாட்டுச் சேஷர் தன்னில்வரு  
சேரகுல வேள்தக்கவர்  
கந்தப்ப பூபாலன் தானும் பொருநைநதி  
தழைத்ததென் கரைநாட்டினில்  
அந்தமிகு நீலம்பேரூரில் மேய்த்திட ஐநூறு  
கோத்திரமுத் தாஞ்செட்டிபால்  
வந்தடைந்து அனுசரித்து இதமாக எருதுகளாம்  
வண்சேவு அறுபதுதந்தால்

இசைவுபெற்று வாழ்வதற்கு எனதுகா ணிக்குள்ளே  
கால்காணி உந்தனுக்கு  
சந்திராதித்தர் உள்ளளவும் இவ்வாய் மொழிப்படி  
தருவம் எனஉரைத்தார்  
தையல்உமை காளிநாயகி கறுப்பண் ணர்தாள்  
காத்துமிக லட்சிக்கவே”

என்ற பாடல் மேற்கண்ட நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கிறது.

கொற்றனூர் வேணாடுடையார் தென்கரை நாட்டுத் தலைவர். நீலம்பூரில் விசயகாளிராயக் கவுண்டர் என்னும் வேட்டுவ சமூகத்தலைவர் வேணாடுடையார்க்கு அடங்காமல் பல தொல்லைகள் கொடுத்து வந்தார். வேணாடுடையார் ஏவல்படி



ஈங்கூர் ஈஞ்சகுல ரகுநாத சிங்கக்கவுண்டர் வேட்டுவர் சமூக விசய காளிராயக் கவுண்டரை அடக்கி நீலம்பூர்க் காணி பெற்றார். அதற்காக எழுதப்பட்ட செப்பேட்டில் கொற்றனூர்ச் சேர குல அமராவதிக் கவுண்டர் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

முளையாம்பூண்டிக் காடை குலத்தாரில் சரவணக் கவுண்டருக்கு செல்லப்ப கவுண்டர், வீரசோழக் கவுண்டர், குமார்க் கவுண்டர், இராம கவுண்டர் என நான்கு மக்கள். இளையவர் இராம கவுண்டர் மூத்தவர்களிடம் ஏற்பட்ட மன வேறுபாடு காரணமாக ஆறுநாடு பிள்ளையப்பன் பாளையத்தில் குடியேறி வாழ்ந்தார். பழங்கரை குருசுவாமிகளைக் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு எழுவுர்ச் செல்லாண்டியம்மனைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டு சிறப்புடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதைக் குறித்து எழுதப்பட்ட செப்பேட்டில் ஆறுநாடு சேரகுல உபாத்திகள் புலவர் குப்பண்ண வாத்தியார் என்பவர் கையெழுத்திட்டுள்ளார்.

சோழர் காலத்தில் கொங்கு நாட்டுக்கு உரிய காணிப் புலவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இடையில் இவ்வழக்கம் நின்றுவிட்டது. வேளாளர்கள் கேட்டுக் கொள்ளவே தேவப்பராயர் காலத்தில் மீண்டும் புலவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். பூந்துறை நாடு, காங்கய நாடு, குறுப்பு நாடு ஆகிய மூன்று நாடுகட்கு சேரகுல வேளாளன் மங்கலன் நியமிக்கப்பட்டவருள் ஒருவர்.

வீர நஞ்சராய உடையார் காலத்தில் (கி.பி.1491) நஞ்சண செட்டியார் என்பவர் கொடுமணல் கிராமத்தை அவினாசிக் கோயிலுக்குக் கொடையாகக் கொடுக்க அனந்த பட்டன் என்பவரிடம் நகரடிப் பொன் 2000 பெற்றுக்கொண்டு விற்பனை செய்தார். இதற்காக எழுதப்பட்ட பட்டயத்தின் இறுதியில் “பாண்டியன் குலம் பனங்காடை குலம் சேரன் குலம் கொடிக்கால் காரர் கணக்கன்குலம் இவர்களுக்குக் காணி” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

தென்கரைநாட்டுக் கொத்தனூர் சேரன் குலத்தார் குலப்பெண் செங்கற் படையை சுவாமியாக வழிபடுகின்ற காரணத்தால் செங்கல்லைப் புனிதமாகக் கருதுகிறார்கள். செங்கல்லை மிதிக்க மாட்டார்கள். செங்கற் பொடியால் பல் துலக்க மாட்டார்கள்.

தென்கரை வீரசோழபுர நாட்டை கோப்பண மன்றாடியார் நிர்வாகம் செய்து வந்தார். அவர் வரியைச் சரியாகக் கொடுக்காத காரணத்தால் மதுரை நாயக்கர் காதையூர் காங்கேய மன்றாடியார் மூலம் கோப்பண மன்றாடியாரை வென்று காதையூர் காங்கேய மன்றாடியார் ஆட்சி நிறுவப்பட்டது. மீண்டும் கோப்பண மன்றாடியார் படையுடன் வந்து போரிட்டபோது காங்கய மன்றாடியார் சார்பில் போரிட்ட நாவிதக் காங்கன் மரணம் அடைந்தார். அவர் மனைவிக்கு அளித்த கொடை ஆவணத்தில் கையெழுத்திட்டவர் களில் கொடுமணல் சேர குலம் வேலாயுதக் கவுண்டர் ஒருவர்.

நாரணாபுரம் அங்காளம்மன் கோயில் விழாப் பற்றிய ஒப்பந்தத்தில் கொடுமணல் சேர குலம் அவிநாசிக் கவுண்டர் என்பவரும், பாகூர் குலகுரு அகிலாண்ட தீட்சிதர் செப்பேட்டில் கொடுமணல் சேரன் குலத்தாரும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர். வேணாடுடையார் அவையில் கொற்றனூர்க் காணியாளர்கள் அனைவரும் வீற்றிருந்தனர்.

“பாந்தமுறும்

சேர குலதிலகன் சீமான் குமாரரத்தன

மாரன் இளைச்சியண பூபதி”

எனச் சேர குலக் குமாரரத்தினம், இளைச்சியணர் இருந்தமை இரத்தின மூர்த்தி விறலிவிடு தூதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

### 49. சேரிலான் குலம்

சேரிலான் குலம் சேரன் குலத்திலிருந்து வேறுபட்டது. அலகுமலைக் குறவஞ்சி, வேளாளர் குலக் கும்மி, கொடுமணல் இலக்கியங்கள் ஆகியவை. சேரன் குலம்-சேரிலான் குலம் இரண்டையும் வேறுபடுத்தித் தனிக்குலமாகவே சுட்டிக் கூறுகின்றன. நல். நடராசன், வீயாரெம், மோகனசுந்தரம் ஆகியோர் சேரன்குலத்தையும், சேரிலான் குலத்தையும் ஒன்றாகக் கருதுவர். இரா. இரவிக்குமார் சேரர்+குலம் - சேரலன் ஆகியது என்றும், மாந்தரஞ் சேரல் சேரர்தலம் உருவாக்கினார் என்றும் கூறுகிறார்.

மாந்தரஞ்சேரல் சேரலம் உருவாக்கினார். சேரலம் காணியுடையவர்கள் சேரலன்-சேரிலான் எனப்பட்டனர் என்று தே.ப. சின்னசாமி கூறுகிறார்.

சேரிலான் குலத்தாரின் முதல் காணி மூலனூர். பூச குலத்தார் மூலனூரிலிருந்து சேரிலான் குலத்தாரை விரட்டிவிட்டு மூலனூரைக் கைப்பற்றினர். பின்னர் மூலனூர் வேணாடர் வசமானது என்று டி.எம். காளியப்பா கூறுகிறார்.

சேரிலான் குலம் சேரன் குலத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. காணியூர்களும், தெய்வங்களும் வேறு வேறாகவே கூறப்படுகின்றன.

“மூலகுல சேரிலான் முன்பூசன் செட்டியுடன்  
சீலமிகு கம்பளத்தான் சீராளன் -மூலநகர்  
காணிகொண்ட செல்வம் கருணை தழைத்தோங்கும்  
ஆணியைந்து முதன்மை அழகு”

என்பது மூலனூர்க் காணிப்பாடல் ஆகும். மூலனூர் வஞ்சியம்மன் கோயிலில் படைக்கலம் எடுத்தல், முதல் மரியாதை பெறுதல் ஆகியவை இன்றும் சேரிலான் குலத்தார்க்கு உண்டு. டி.எம். காளியப்பா கூறுவது போல் சேரிலான் குலத்தார் பூச குலத்தாரால் விரட்டப்படவில்லை.



மூலனார் சேரிலான் குலத்தாரைச் சிறப்பிக்கும் பாடல் ஒன்று கிடைத்துள்ளது.

“ராசாதி ராசமது வாணராயர் சபையினில்  
 நலமுற்ற விசயநகரில்  
 ராயவே லுர்தனில் கைக்கிடாய்ச் செவிதனை  
 நானென்று செவியறுத்து  
 கூசாம லேபொன் சரப்பணி பிடுங்கியே  
 கோசகன கண்மணியே  
 கூர்கதுமை நல்கியே முப்பேறு பிப்பேறு  
 கொடுவந்த மகராசனே  
 தேசாதி தேசபதி கறுத்தநல் லுரனே  
 தென்மூல னுரதிபனே  
 சேரிலார் குலதிலக சூரியதே வேந்திரனே  
 செல்வக் குபேரநிதியே  
 ஆசார வர்பகன் உயர்தீற்ற நாயகன்  
 அதிகபுகழ் வாணநல்லூர்  
 அண்டநா டுடன்புரவு தென்கரசை நாடனே  
 அடையலர் பணிசிங்கமே!”

என்பது அப்பாடலாகும்.

கொங்குச் சோழமன்னன் வீரராசேந்திர தேவனின் ஆட்சிக் காலத்தில் அண்ட நாட்டு ஆழ்வான் கோயிலான வீரசோழ நல்லூரில் வாழ்ந்த வெள்ளாளரில் சேரிலான் குலத்தில் தோன்றிய அவிநாசி புளியன் என்பவர் பெரிய கோட்டை சோழீசுவரர் கோயிலில் சண்டிகேசுவரப் பிள்ளையாரை எழுந்தருளுவித்தார் என்பதை அக்கோயில் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. அதற்காகக் கோயில் காணியுடைய சிவப்பிராமணன் சோழீசுவரபட்டன் வசம் பழஞ் சலாகை அச்சு ஒன்று கொடை கொடுக்கப்பட்டது. எழுந்தருளுவித்த சண்டிகேசுவரப் பிள்ளையார் சன்னதியில் சந்தியா தீபமும் ஏற்றப்பட்டது.

சோழ நாட்டிலிருந்து மும்முடி அவிநாசிவேணாடுடையார், மாந்தியப்பத் தொண்டைமான், அச்சுதத் தொண்டைமான் என்று பட்டம் பெற்று கொங்கு நாட்டில் வேளாளர்கள் குடியேறினர். தென்கரை நாட்டில் வேணாடுடையார் மரபில் பெரியண்ண வேணாடுடையார் பட்டம் பெற்று வாழ்ந்தார். அரசர் அச்சுதராயர் மகன் இரண்டு ஆட்டுக் கிடாய்கள் பூட்டிய சாரட்டு வண்டி ஓட்டி வரும்போது காடை குலம், பூச குலம், சேரிலான் குலம் ஆகிய வேளாளர்கள் படையுடன் எதிர்த்தனர். அச்சுதராயர் இவர்களைப் பிடித்துப் பன்னிரண்டு வருடம் சிறையிலிட்டார். பின்னர் பூச குலத்தார் செயலால் விடுதலை ஆயினர்.

மூலனூர், பாலத்துறை, கந்தேகவுண்டன் சாவடி, வழக்குப் பாறை, ஒட்டன்சத்திரம், உடையாம்பாளையம், மதுக்கரை, ஆழ்வான் கோயில் என்பன காணியூர்கள்.

## 50. சேவடி குலம்

அலகுமலைக் குறவஞ்சி மட்டுமே குறிப்பிடும் சேவடி குலம் பற்றி கொங்கு குல வரலாறு எழுதியோர் எவரும் குறிப்பிடவில்லை.

இலக்கண விதிப்படி செம்மை+அடி=சேவடி என்றாகும். சே+அடி = சேவடி என்றும் ஆகலாம். பண்பின் வழியாகவோ அல்லது 'சே' என்னும் காளையின் வழியாகவோ இப்பெயர் தோன்றியிருக்கக் கூடும். செம்மையான அடியை உடையவன் இறைவன் ஒருவனே. எனவே இறை பக்தியுடையவர்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அடி என்பது அளவையையும் குறிக்கும். செம்மையாக அளக்கும் திறன் உடையவர்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

சேவடி குலத்துக்கு ஒரு காணிப்பாடல் கிடைத்துள்ளது. மோரூர், நசியனூர், முன்னூர், கிழாம்பாடி, பாரியூர், சோழனூர், பட்டிலூர், காஞ்சூர், சிங்கநல்லூர், புத்தூர், கொங்கூர், இராயகுளம் ஆகியவை சேவடிகுலக் காணியூர்கள் என்று காணிப்பாடல் கூறுகிறது. அப்பாடல்,

“மோரூர் நசையனூர் முன்னூர் கிழாம்பாடி  
பாரியூர் சோழனூர் பட்டிலூர் - காஞ்சூர்  
சிங்கநல் லூர்புத்தூர் சேவடிகுலத் தோரிருக்கும்  
கொங்கூரு ராய குளம்”

என்பதாகும்.

‘பூரிக்கோ’ தொகுத்த சங்க இலக்கியம் குறுந்தொகைக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிய பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் ‘தாமரை புரையும் காமர் சேவடி’ என்று முருகன் திருவடியைப் புகழ்கிறார்.



### 51. சோழர் குலம்

சோழ நாடு - கொங்கு நாடு இடையே பண்டைக் காலத்திலிருந்தே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் சோழநாட்டுக் குடிகள் என்ற கருத்தும் உண்டு. பிற்கால ஆவணங்கள் பல அவ்வாறே கூறுகின்றன. கொங்கு நாட்டுக் கோநகரான கரூர் சோழர் முடிகுடும் உரிமையுடைய ஐந்து பெரு நகர்களில் ஒன்று. முத்தரையர் சோழநாட்டை அடிப்படுத்தி ஆண்ட போது சோழர் குடிவழியினர் பலர் கொங்குப் பகுதியில் வாழ்ந்தனர் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

வேளாளர்கள் தமிழக மூவேந்தர்கட்கு மகட்கொடைக்கு உரியவர்கள் என்பது தெளிவு. கண்டராதித்தன் தேவியும், கண்டராதித்தன் மறைவிற்குப் பின் ஐந்து சோழ அரசர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்து பற்பல அறச்செயல்கள் செய்தவரும், முதல் இராசராசனைப் பேரரசனாக உருவாக்குவதில் பெரும்பங்கு வகித்து சோழர் பேரரசுக்கு அடித்தளம் இட்டவரும், உத்தம சோழன் தாயும் ஆகிய செம்பியன் மாதேவி கொல்லி மழவரையன் மகள்!

இடைக்காலத்தில் கொங்குத் தலைவர்கள் பலர் சோழர் பெரும் வெற்றிகட்குக் காரணமாக இருந்துள்ளனர். சோழர் படையில் ஒரு பிரிவு 'கொங்கவாளார் படை' எனக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. எனவே கொங்கு வேளாளரில் சோழர் குலம் சோழர் தொடர்பால் ஏற்பட்ட பெயர்தான் என்பதில் ஐயம் இல்லை. சூரியன், தில்லை, நேரியன் முதலிய கொங்கு வேளாளர் குலப்பெயர்கள் சோழர் தொடர்புடையனவாக இருக்கலாம்.

வடபரிசார நாட்டு நம்பியூரில் மட்டுமே வெள்ளாளர் சோழர் குலப்பெயர் தாங்கிய ஒரு கல்வெட்டுக் கிடைத்துள்ளது.

வெள்ளாளர் சோழரில் தேவன் இராசராசன் சந்தியா தீபம் வைத்துள்ளார் (கி.பி.1261).

## 52. தமிழ்ச்சி குலம்

வேளாளர் 96 கீர்த்திப் பாடலிலும், வேளாளர் குலக் கும்மியிலும் மட்டும் கூறப்பெறும் தமிழ்ச்சி குலம்பற்றி எல்லோருமே எழுதியுள்ளனர்

‘தமிழ்ச்சி’ என்ற போர் தொடர்பான ஒரு துறையின் பெயரைத் தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆகிய இரண்டு நூல்களும் கூறுகின்றன. தொல்காப்பியர் ‘அழிபடை தட்டோர் தமிழ்ச்சி’ என்று கூறுவதற்கு உரையாசிரியர் “போரில் ஆயுதங்களால் தாக்குண்டு கேடுற்ற தன் படையாளரை முகமன் கூறியும், பொருள் கொடுத்தும் அரசன் தழுவிக் கொள்ளுதலைக் கூறும் புறத்துறை” என்று கூறுவார்.

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை “ஒரு வீரன் தனக்குத் தோற்றோடுவோர் மேல் படையெடாத மறப்பண்பினைக் கூறும் துறை” என்றும், “பகைவர் சேனை தம் எல்லையில் புகாதபடி அரிய வழியைக் காத்தலைக் கூறும் துறை” என்றும் கூறுகிறது.

டி.எம். காளியப்பா தொல்காப்பியர் கூறுவதை மட்டும் கூறுகிறார். பேச்சு வழக்கில் இக்குலம் தமிழ்ச்சை, தமிழாஞ்சை எனவும் அழைக்கப்படும் என்கிறார். கு. சேதுராமன் “இலக்கிய மரபுவழி சங்ககால வேளாளர் பட்டியலில் தமிழ்ச்சி இடம் பெற்றிருக்கலாம்” என்று கூறுகிறார். தே.ப. சின்னசாமி “போர்க் களத்தில் போர் செய்து உயிர் விடுவதில் இந்தக் குலத்தினர் வல்லவர்கள்” என்கிறார். மோகனசுந்தரம் காளியப்பா கூறுவதையே கூறுகிறார்.

நல். நடராசன் “தனிஞ்சி என்ற பெயர் வேளாண் தொழில் அடிப்படையில் தோன்றிய பெயராகும். தனி+சி=தனிஞ்சி என்றாகும். தனி என்றால் நீர்த்துளி, மழைத்துளி, தலைப்பெயல், மழை, முகில், நிலம் எனப் பல பொருள்கள் உண்டு. மழை நீரை நம்பி வாழ்பவன், அதாவது மழை நீரைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மை

செய்பவன் என்ற பொருளில் தளிஞ்சி என்ற பெயர் தோன்றியது என்கிறார். இரா. இரவிக்குமார் “ஆடு மாடுகள் கூடும் இடம் தழிஞ்சி” எனப்படும் என்று கூறுகிறார்.

கண்ண குலப் பட்டயத்தில் “இனுங்கனூர் தனஞ்செயன்” என்ற பெயரே எழுதப்பட்டுள்ளது. எல்லோரும் அப்பட்டயத்தில் “இனுங்கனூர் தழிஞ்சி” என எழுதப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர்.

தனஞ்செயன் குலம் கல்வெட்டுகளில் ‘தனஞ்சு, ‘தனிஞ்சி’ என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்குலம் ‘தன்னீஞ்சு’ என்றும் அழைக்கப்படும் குலம் என்று கூறுவர். தனஞ்செயன் காணியூரான மொஞ்சனூர் போன்ற ஊர்களைத் ‘தழிஞ்சி’ குலக் காணியூராகக் கூறியுள்ளனர். ஓதாளர் அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் ‘தழிஞ்சி’ கூறப்பட்டுள்ளது. ‘தனஞ்செயன்’ குலம் கூறப்படவில்லை. 96 கீர்த்திப்பாடலில் தனஞ்செயன் கூறப்பட்டுள்ளது. ‘கழிஞ்சி’ குலம் கூறப்படவில்லை. இரண்டு குலமும் ஒன்றாக இருக்குமோ என்ற ஐயம் தோன்றுகிறது.

கூட்டப்பள்ளி, மொஞ்சனூர், தொட்டம்பட்டி, பசுபதி பாளையம், இனுங்கனூர், வெள்ளகோயில் ஆகியவை காணியூர்கள் என்று கூறுவர்.



### 53. தனஞ்செயன் குலம்

14, 15ஆம் நூற்றாண்டு ஆவணங்களில் தனிஞ்சி குலம் என்றும், 16ஆம் நூற்றாண்டில் 'தனஞ்சுகுலம்' என்றும், தனஞ்சய குலம் என்றும் அழைக்கப்பட்ட இக்குலம் 17-18ஆம் நூற்றாண்டில்தான் தனஞ்செயன் குலம் என்று அழைக்கப்பட்டது. சில இடங்களில் இக்குலம் 'தழிஞ்சி குலம்' என்றும் அழைக்கப்பட்டது. அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் 'தழிஞ்சி குலம்' என்றே கூறப்பட்டது.

'தழிஞ்சி குலம்' கூறும் அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் தனஞ்செய குலம் கூறப்படவில்லை. இரா. இரவிக்குமார் அலகுமலைக் குறவஞ்சியில் தனஞ்செயன் பற்றிய பாடல்கள் உள்ளன என்று கூறுகிறார். கன்னிவாடிக் கண்ணகுலப் பட்டயத்தில் எல்லா இடங்களிலும் "இனுங்கனூர் தனஞ்செயன்" என்றே குறிக்கப்படுகிறது. டி.எம். காளியப்பா அத்தொடரை 'இனுங்கனூர் தழிஞ்சி' என்று எழுத அதைப்பார்த்து கு.சேதுராமன், நல்.நடராசன், இரா.இரவிக்குமார், மோகனசுந்தரம் ஆகிய அனைவரும் 'இனுங்கனூர் தழிஞ்சி' என்று எழுதியுள்ளனர். எல்லோரும் மொஞ்சனூர், வெள்ளகோயில் முதலிய ஊர்களில் தழிஞ்சி குலத்தார் காணியாளர்களாக உள்ளனர் என்று எழுதியுள்ளனர். அங்கெல்லாம் தனஞ்செய குலத்தார் மட்டுமே காணியாளர்களாக இன்றும் உள்ளனர். இலக்கியங்களும் கல்வெட்டுகளும் அதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. தழிஞ்சி - தனஞ்செயன் ஒன்றாக இருக்குமோ என்பது ஆய்வுக்கு உரியது.

'அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சி' என்று தொல்காப்பியம் கூறும். போரில் விழுப்புண் பட்ட வீரர்களை அரசன் பாராட்டுதல் என்று அதற்குப் பொருள். தனஞ்செயன் என்பதற்கு அனைவரும் செல்வம் மிக்கவர் என்று பொருள் கூறுகின்றனர். தழிஞ்சி என்ற பெயரில் எந்த ஆவணமும் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிலர் தனஞ்செயன் என்று பிரித்து செல்வத்தை உண்டாக்கு பவர்கள் தனஞ்செயன் குலத்தார் என்று கூறுகின்றனர்.

## காணியூர்கள்

தனஞ்செய குலத்திற்கு ஒரு காணிப்பாடல் உள்ளது. வெள்ளகோயில், தென்னிலை, மொஞ்சனூர், சேலம், அத்தனூர், அலைவாய்மலை, தேங்குறிச்சி, குன்னத்தூர், கன்னிவாடி, சோமய நல்லூர், சேவூர், முஞ்சனூர் ஆகிய ஊர்களைத் தனஞ்செய குலத்தார் காணி என்று காணிப்பாடல் கூறுகிறது.

“சீர்கொண்ட வெள்ளக்கல் தென்னிலை மொஞ்சனூர்

சேலம்உயர் அத்தனூரும்

திருவுலவு அலைவாய் மலையதும் சேர்ந்தபுகழ்

தேங்குறிச் சிப்பதியுடன்

கார்கொண்ட சோலைசெறி மேன்மைகுன் றாமல்வரு

கனகுன்றை கன்னிவாடி

கனகசோ மயநல்லூர் சேவூரு முஞ்சனூர்

கனமுறும் காணிபெற்றாய்

தார்கொண்ட குவளையந் தாமனே சோமனே

தனஞ்செய குலக்குரிசிலே

தயவுடன் செல்லாண்டி யுமைவீரக் குமாரர்இரு

தாள்இணையை வணங்குதூயர்

வார்கொண்ட கொங்கையர் அனங்கவேள் தேவனே

வரபுத்ர னாயசெல்வா

மகராச பதிசெல்ல வசீரகெம் பீரனே

வனசலட் சுமிவாசனே!”

என்பது தனஞ்செய குலக் காணிப்பாடலாகும். இக்காணிப்பாடல் வெள்ளகோயில் தனஞ்செய குலச் செல்லப்ப கவுண்டர் மீது பாடப் பட்டதாகும்.

காங்கய நாட்டுக்குரிய காணிப்பாடலில் வெள்ளகோயில் காணியுடைய குலங்கள் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. சிறப்புடைப்

பொருளைப் பிற்படக் கூறல் என்ற விதிப்படி தனஞ்செய குலம் இறுதியில் கூறப்பட்டாலும் அது மிகவும் சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும்.

“மருவுவெள் ளையம்பதி யில்வளர் குருகுலனை  
வாகுசேர் ஆந்தைகுலனை  
வரிசைதிகழ் வில்லியைப் பிரபுடிக மாதையை  
மதுரமொழி ஓதாளனை  
வலிமையது சேர்கின்ற அதிகவண் ணக்கனை  
மகராசர் யோகமருவும்  
வாகுற்ற தனஞ்செயனை”

என்பது வெள்ளகோயில் காணியாளர்களைத் தொகுத்துக் கூறும் பாடலாகும். இப்பாடலில் தனஞ்செய குலம் “மகராசர் யோகமருவும் வாகுற்ற தனஞ்செயன்” என்று சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. (வில்லி குலத்தாருக்குப் பதில் கல்லி குலத்தார் இப்போது காணியாளர்களாக உள்ளனர்).

சிவமலைக் குறவஞ்சியில் வெள்ளகோயில் ஊர் அதிகாரம் செய்கின்ற தனஞ்செயகுல வேலாயுத கவுண்டரும், செல்லய கவுண்டரும் புகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளனர். வேலாயுத கவுண்டர் சிவமலை அடிவாரத்தில் படியின் கிழக்குப் பக்கம் தேர் நிற்பதற்கு ஒரு அழகிய மண்டபம் கட்டினார். சிவமலையில் மகேசுவர பூசைக்கு நாள்தோறும் உரிய கொடை கொடுத்தார். இவர் ஊர் அதிகாரம் செய்பவர். இவருடன் இணைந்து சிவமலையில் சமயப் பணியில் ஈடுபட்டவர் தனஞ்செய குலச் செல்லப்ப கவுண்டர் ஆவார்.

“வள்ளிபங் கன்குகன் வளரும் சத்திசிவ  
மலையின் கிழக்குத் துவாரப் படிமுனம்  
தெள்ளிய தாய்திருத் தேர்மண் டபம்கட்டித்  
தேவமா கேசுர பூசைக்குத் தினம்தரும்



உள்ளும் தனஞ்செய கோத்திரர் வெள்ளக்கல்  
 ஊரதி காரம்செய் வேலாயுத பூபன்  
 செல்லயன்''

என்பது அப்பாடல் பகுதியாகும்.

தனஞ்செய குல வேலாயுத கவுண்டர் பெரும் நில உடைமையாளர். அவர் நிலத்துக்குத் தனி வாய்க்காலில் தண்ணீர் பாய்ந்ததை ஒரு பாடல் வரி குறிக்கிறது.

“தனஞ்செய கோத்திர  
 வேலாயுதன் பண்ணைக்குப் பாயும் வாய்க்கால்”

என்பது அதைக் குறிக்கும் பாடல் பகுதியாகும்.

### பட்டயச் செய்திகள்

கன்னிவாடிக் கண்ணகுலத்தார் பள்ளிவேளாளர் ஆகிய வன்னியரிடம் ஏற்பட்ட பூசல் காரணமாக எல்லோரும் ஊரை விட்டு வெளியேறினர். கண்ணகுலத்தாரின் முயற்சிகளுக்கு மிக ஆதரவாக இருந்தவர்கள் தலைய நாட்டு இனுங்கனூர்க் காணியாளர்களான தனஞ்செயன் குலத்தார். அதனால் கன்னிவாடிக் கண்ணகுலப் பட்டயத்தில் இனுங்கனூர் தனஞ்செய குலத்தாரைக் கண்ணகுலத்தார் பாதிப்பங்காளிகள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

கொங்குவேளாண் பெருமக்கள் தங்கள் கோயில் வழிபாடு, திருவிழா, முதலான சமயகாரியங்களுக்கு மாணிக்கி என்று பெண்களை நியமித்தது போல மாணிக்கை, மாணிக்கன் என்ற பெயரில் ஆண்களையும் நியமித்தனர். அஞ்சு படிக்காரர் தீர்ப்பு என்னும் ஆவணம் தனஞ்செய குலத்தார் ‘செல்வன்’ என்பவரை ‘தனஞ்செய குல மாணிக்கை’யாக நியமித்தனர் என்று கூறுகிறது.

### கல்வெட்டுகள்

தனஞ்செய குலம் தொடர்பாக மேல்கரை அரைய நாட்டு மொஞ்சனூர், ஊஞ்சலூர், மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டு

வெள்ளோடு, இராசிபுரம் நாட்டு அலைவாய்ப்பட்டி ஆகிய ஊர்களில் சில கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. மொஞ்சனூர்ச் சிவாலயக் கல்வெட்டில் தனஞ்செய குலத்தார் 'சைவ வேளாள சாதி' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

போசள மன்னன் வீரவல்லாளதேவன் காலத்தில் மேல்கரை அரையநாட்டு மொஞ்சனூர்ச் சிவாலயத்தில் கொங்கு வேளாளரில் தனஞ்செய குலத்தைச் சேர்ந்த ஆண்டவன் என்பார் சிவன் கோயிலில் சந்தியா தீபம் ஒன்று வைக்க ஒரு அச்சு பொற்காசைக் கொடையாக அளித்தார்.

அதே மொஞ்சனூர்ச் சிவாலயத்தில் 1900 ஆம் ஆண்டு (சார்வரி வருடம் ஐப்பசி மாதம் 10ஆம் நாள்) “மொஞ்சனூர்க் கிராமம் மொஞ்சனூரில் காவல் சைவ வேளாள சாதி தனஞ்செய கோத்திரம் செல்லப்ப கவுண்டர் மகன் பழனிக் கவுண்டர் முருகன் சன்னதி முன்னர் மயில் வாகனம் செய்வித்தார். அதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு மயில் மண்டபத்திலேயே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேல்கரை அரைய நாட்டு ஊஞ்சலூர் நாகீசுவரமுடையார் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டில் ஒரு அரிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. ஊஞ்சலூரைச் சேர்ந்த ஏழுபேர் கொடுமுடி சிவன் கோயில், பெருமாள் கோயில்களில் பணிபுரிந்தனர். அவர்கள் பணிகளைப் பாராட்டி அவர்கட்கு ஏழுமா நிலம் கொடையாக அளிக்கப்பட்டது. திருக்கை வழக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலத்தை அவர்கள் விற்கவும், அடமானம் வைக்கவும், தானம் செய்யவும் உரிமை உண்டு.

கொடை பெற்றவர்களில் ஆறு பேர் வேட்டுவ சமூகம் சேர்ந்தவர்கள். ஒருவர் மட்டுமே கொங்கு வேளாள கவுண்டர். அவர் வெள்ளாளர் தனிஞ்சுகளில் தாயாண்டார் என்பவர். இந்நிகழ்ச்சி மூலம் தனஞ்செய குலத்தாரின் சமூக ஒருமைப்பாடு தெரிகிறது. இக்கொடை மதுரை நாயக்க மன்னர் திருமலை நாயக்கர் காலத்தில்

கொடுக்கப்பட்டது. கி.பி.1636 ஆம் ஆண்டு திருமலை நாயக்கர் விசயநகர மன்னர் அச்சுதராயர் காரியத்துக்குக் கடவதானவர் என்று இக்கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளார்.

மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுச் சபையில் தையூர் என்ற ஊரின் பிரதிநிதியாக வெள்ளாளன் தனஞ்சுகளில் தாய்க்கு நல்லார் என்பவர் இருந்ததாக வெள்ளோடு சர்வலிங்கேசுவரர் கோயில் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

சேலம் பகுதியை ஆண்டு கொண்டிருந்த சின்னம நாயக்கருக்கு 100 பொன் கொடுத்து அலைவாய்ப்பட்டியில் நிலம் வாங்கிப் பொது உபயோகத்துக்குக் கிணறு வெட்டிவைத்தவர் 'வெள்ளாளன் தனஞ்செயரில் அலைவாய் வேலகவுண்டர் பேரன் மாரப்ப கவுண்டர் மகன் செங்கோட கவுண்டர் என்பவர். அவர் ஏகாம்பரநாதர் சன்னதியையும் திருப்பணி செய்தார்.



### 54. தேவேந்திரன் குலம்

கொங்கு வேளாளர் பெருமக்கள் குலங்களில் சிறப்புமிகு பெயர் பெற்றவர்கள் தேவேந்திர குலத்தார். தேவேந்திரன் தேவர் தலைவன். நூறு அசுவமேத யாகம் செய்து இப்பதவியைப் பெற்றான்.

தேவேந்திரன் மேகவாகனன். மழை தரும் கடவுள். வயல்கள் கொண்ட மருத நிலத்தலைவன். வறட்சிக்கும் இருளுக்கும் பகைவன். பணிக்கூட்டத்தாரிடமிருந்து கால்நடை களைக் காத்தவன். பழந்தமிழர் புகார் நகரில் தேவேந்திரனை வணங்கி இந்திர விழாக் கொண்டாடினர். இக்காரணங்களால் தேவேந்திரனை வணங்குவோர் தேவேந்திர குலத்தார் என்று தங்களை அழைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். அல்லது இச்சிறப்புமிகு தேவேந்திரன் பெயரைத் தம் பெயராக வைத்துக் கொண்டவர் வழித்தோன்றல்கள் குல முதல்வரின் பெயரைத் தங்கள் குலப் பெயராகக் கொண்டிருக்கலாம். எப்படியும் இப்பெயர் குலப்பெயராக இருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும். க. பழனிசாமிப் புலவர் இக்குல முதல்வன் தேவேந்திரன் போலச் சிறப்பாக வாழ்ந்ததால் இக்குலத்தார் தேவேந்திரன் குலத்தார் என அழைக்கப்பட்டதாகக் கூறுவார்.

96 கீர்த்திப்பாடல், அலகுமலைக்குறவஞ்சி, வேளாளர் குலக் கும்மி, கொடுமணல் இலக்கியங்கள், செப்பேடு ஆகியவை இக்குலத்தைத் தேவேந்திர குலம் என்று கூறப் பழங்கல்வெட்டுகள் இக்குலத்தை “தேவந்தை குலம்” என்று கூறுகிறது. இக் கல்வெட்டுகள் 12, 14 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை. 1804 ஆம் ஆண்டு மொஞ்சனூர்க் கல்வெட்டு மட்டும் தேவேந்திர குலம் என்று கூறுகிறது.

தேவந்தை என்னும் சொல்லை தேவன்+தந்தை என்று பிரிக்கலாம். சாத்தன்+தந்தை=சாத்தந்தை; பொருளன்+தந்தை; பொருளந்தை ஆவது போல் தேவன்+தந்தை தேவந்தை ஆவதற்கு இலக்கணம் விதி கூறுகிறது. பழங்காலத்தில் அஃறிணைக்கும்,

உயர்திணைக்கும் பொதுவாகப் பெரும் வழக்காக இருந்த சொல் கண்ணன், சாத்தன், தேவன், பூதன் என்னும் சொற்கள். 'தேவன் வந்தது; புல் போடு' என்றால் அஃறிணையாகிய கால்நடையைக் குறிக்கும். 'தேவன் வந்தான்; அணிகலன் கொடு' என்றால் உயர்திணை ஆணைக் குறிக்கும்.

எனவே தேவன் என்ற பெயருடையவரின் தந்தை வழி வந்தவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டவர்கள் தேவந்தை குலத்தார் ஆகியிருக்கலாம். ஆனால் இப்போது தேவேந்திர குலத்தார் பலர் தங்களைத் 'தேர்வேந்தர் குலத்தார்' என்று அழைத்துக் கொள்வதையும் அப்படி எழுதுவதையும் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். பழைய இலக்கியம், கல்வெட்டு, செப்பேடு எதிலும் 'தேர்வேந்தர்' என்ற சொல் பயின்று வரவில்லை. (இதே போல் பொருளந்தை குலத்தார் 'பொருள் தந்த குலம்' என்று கூறிக்கொள்வதற்கும் பண்டைய சான்றுகள் இல்லை).

### காணியூர்கள்

தேவேந்திர குலத்தாரின் பண்டைய காணியூர்கள் ஆரியூர், ஈசான மங்கலம், காகம், கீரனூர், தென்னிலை, பெருங்குறிச்சி, மங்கலம், மண்ணறை, முருங்கம், மொஞ்சனூர், விளக்கேத்தி, வேம்பத்தி, வேளம்பூண்டி என்பனவாகும்.

இவற்றைத் தொகுத்து ஒரு பாடலும் பாடியுள்ளனர்.

“மண்டல மதிக்கவரு தென்னிலை ஈசான  
மங்கைவேம் பத்திநகரும்  
மண்ணறை பெருங்குறிச் சிப்பதி முருங்கமொடு  
மங்கலம் கீரனூரும்

விண்டலம் அளாவுபுகழ் கொண்டதென் காகமும்  
விளக்கேத்தி ஆரியூரும்  
மிக்கவே ளம்பூண்டி மொஞ்சனூர் இவையெலாம்  
மிகஅரசு புரிநகுலனே



அண்டினம தாபரண தேவேந்திர குலதிலகன்  
 அதனில்வரு காராளனே  
 ஆவுடைய மகாலிங்கர் உமையதிரு வல்லிதன்  
 அடியிணையை மறவாதவர்

செண்டுமுலை யார்வதன வேள்சின்னத் தம்பியருள்  
 சேயா உபயதூயா  
 தென்னவனை நிகரான குமாரசின் னயதீர்  
 செகமண்ட லாதிபதியே''

என்பது தேவேந்திர குலத்தார் காணிப்படலாகும்.

இப்பாடல் தேவேந்திரகுல மொஞ்சனூர் சின்னத்தம்பிக் கவுண்டர் மகன் குமார சின்னய கவுண்டர் மீது பாடப்பட்டதாகும். ஆவுடைய மகாலிங்கரும், உமைய திருவல்லியும் மொஞ்சனூர்ச் சிவாலயத் தெய்வங்களாகும். இவர் பக்தித் திறமும், ஆட்சிச் சிறப்பும், மாட்சியும் இப்பாடலில் கூறப்படுகிறது.

ஆனால் கி.பி.1784ஆம் வருடம் பொன்குறிச்சியில் கீரனூர், கூத்தனூர், பொன்குறிச்சி, மொஞ்சனூர், வாங்கல், வேலம்பூண்டி ஆகிய ஆறு ஊர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே தேவேந்திர குலத்தார் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டுள்ளனர். பெருங்குறிச்சி என்ற ஊர்ப் பெயர் பொன்குறிச்சி என மாறியுள்ளது. வாங்கலும், கூத்தனூரும் புதுக்காணியூர்களாகும்.

### கல்வெட்டுகள்

தேவேந்திர குலத்தாரின் கோயில் கொடை, திருப்பணி பற்றிய 5 கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன.

1. வெள்ளாளர் தேவந்தைகளில் சிறியான் செயங்கொண்ட சோழக் காமிண்டன் வீரபாண்டியனின் ஏழாம் ஆட்சி யாண்டில் (கி.பி.1272) பெருமாநல்லூரில் (ஓத்தனூர் ஆன பெரும்பழனம்) உத்தம சோழீசுவரர் கோயில் முக மண்டபத்தில் திருவிளக்கு எரிக்கப் பழஞ்சலாகை அச்சு ஒன்று கொடையாகக் கொடுத்தார்.



இவர் பெயரிலிருந்து இவர் வீரபாண்டியனின் அரசியல் அதிகாரியாக இருந்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது.

2. பெருமாநல்லூர்க் கோயிலில் வெள்ளாளர் தேவந்தைகளில் சிறியான் பிள்ளான் என்பவர் வீரபாண்டியனின் 13ஆம் ஆட்சியாண்டில் உத்தமசோழீசுவரர் சன்னதியில் திருவிளக்கு வைக்க ஒரு அச்சு கொடையாகக் கொடுத்தார்.
3. குன்னத்தூர் குன்றமுடையார் கோயிலில் வெள்ளாளர் தேவந்தைகளில் சொக்கன் இனிய பிள்ளை என்பவர் சந்தியா தீபம் ஒன்று வைக்க சுந்தரபாண்டியனின் இருபதாம் ஆட்சியாண்டில் (1305) ஒரு அச்சுக் கொடையாகக் கொடுத்தார்.
4. மேற்கண்ட சொக்கன் இனியபிள்ளை கி.பி.1312 ஆம் ஆண்டு குன்றத்தூர் குன்றமுடையார் கோயிலில் சந்தியா தீபம் வைக்க ஒரு அச்சுக் கொடையாகக் கொடுத்தார்.
5. கி.பி.1804 ஆம் ஆண்டு மொஞ்சனூர்க் கிராமம் பசுபதி பாளையத்தைச் சேர்ந்த தேவேந்திரகுலம் முத்துக் கவுண்டர் மகன் குமார சின்னைய கவுண்டர் சிவாலயத்தில் நந்தி குறடு (மண்டபம்) கட்டினார்.

இவர் இக்கல்வெட்டில் 'சைவ வேளாள சாதி' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது சிறப்புக்குரியதாகும்.

### கீரனூர்க் கல்வெட்டு

காங்கய நாட்டுக் கீரனூரில் பிற காணியாளர்களான ஆதி குலம், அந்துவன் குலம், காடை குலம், கீரைகுலம், விலைய குலம் சார்ந்த வேளாளர்களோடு சேர்ந்து தேவேந்திர குலத்தாரும் உள்ளூர் செல்லப் பிள்ளையாருக்குக் கொடை கொடுத்தனர். தேவேந்திர குலத்தார் சார்பில் செல்வன் கூத்தர் என்பவர் கொடையில் பங்கு கொண்டுள்ளார்.

## தேவேந்திர குலச் செப்பேடு

குன்றத்தூர்ச் சீமை என வழங்கும் சங்ககிரியில் தட்சிணாமூர்த்தி ஐயர், சேசய்யன் ஆகியோர் அதிகாரம் செய்தபோது கீழ்க்கரை அரைய நாட்டுப் பொன்குறிச்சிப் பொன்காளியம்மன் கோயிலில் தேவேந்திர குலத்தார் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது.

பொன்குறிச்சியைச் சேர்ந்த பழனிவேல் கவுண்டர், உருமாண்டக் கவுண்டர், நல்லாக்கவுண்டர், முத்துக்கவுண்டர், பெரியாக்கவுண்டர், முத்தாக் கவுண்டர்,

மொஞ்சனூர் கொமரகவுண்டர், நாச்சிமுத்துக்கவுண்டர், நல்லாக் கவுண்டர், பெரியணகவுண்டர்,

கீரனூர் பொன்னிய கவுண்டர், வீரப்ப கவுண்டர்,  
வேலம்பூண்டி வீரபாண்டியன்,  
கூத்தனூர் செங்கோடகவுண்டர், ராக்காக்கவுண்டர்  
வாங்கல் தேவேந்திர குலத்தார்

ஆகியோர் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

கீழ்க்கரை அரைய நாட்டுச் சித்திரமேழிபட்டன் மகள் சூமரமங்கலம் மலைப்பட்டன் பேத்தி முத்துவாழிப் பெண்ணை 'தேவேந்திர குல மாணிக்கி' என நியமித்தனர். அப்பெயரைப் பொன்காளியம்மன் சன்னதியில் அப்பெண்ணுக்கு அளித்தனர். இப்பெயர்ப் பட்டம் கொடுத்தபின் சலங்கையும் கொடுத்தனர். ஆடை ஆபரணம் கொடுத்துச் சந்தனம் தெளித்து மெரமனையும் (ஊர்வலம்) நடத்திக் கட்டுத்தாலி இட்டுச் செப்பேடும் தந்தனர்.

தேவேந்திர குல மாணிக்கிக்கு வருடந்தோறும் குடி ஒன்றுக்கு ஒரு மிடாக்கம்பும் (16 வள்ளம் = 64 படி), திருமணம் ஆகாமல் விவசாயம் செய்பவர்கள் எட்டு வள்ளக் கம்பும் (32 படி), தேவேந்திர குலத்தார் வீட்டில் நடைபெறும் திருமணத்தின் போது

ஒரு வள்ள அரிசியும் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டனர். பண்ணையத்துக்கு ஒரு சுமை கதிரும், புன்செயில் ஒரு வள்ள நிலமும், நன்செயில் ஒரு வள்ள நிலமும் (4, 4 ஏக்கர்) அளவு நாழியாக ஒரு வள்ளம் அரிசியும் தவறாமல் என்றென்றும் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டனர்.

கொடுத்த புன்செய் நிலம் சங்கரப்பர் குட்டைக்கு வடக்கும் சித்தளந்தூர்ப் பாதைக்கு மேற்கும் இருந்தது.

இந்த தேவேந்திர குல மாணிக்கிப் பட்டயத்துக்கும் பலர் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளனர். இதன் மூலம் தேவேந்திர குலத்தாரின் பல ஊர்த்தொடர்பும், பழக்கமும் தெரிகிறது.

- 1) பொன்குறிச்சி ஆதி காசிப கோத்திரம் கொமரய்யர், முத்தய்யர்
- 2) புள்ளிமேடு தேவராய கவுண்டர்
- 3) பூந்துறை நாட்டு ஆனங்கூர் கொமரசாமி ஐயர்
- 4) மோரூர் முத்துக்கவுண்டர்
- 5) பருத்திப்பள்ளி வேலகவுண்டர்
- 6) சித்தளந்தூர் நல்லாக் கவுண்டர்
- 7) திருச்செங்கோடு நல்லய கவுண்டர்
- 8) உஞ்சணை நல்லய கவுண்டர்
- 9) மோழிப்பள்ளி குமாரசாமிக் கவுண்டர், அர்த்தநாரிக்கவுண்டர்
- 10) பருத்திப்பள்ளி நாட்டுக்கவுண்டர்கள்
- 11) இராசிபுரம் சீராப்பள்ளி சின்னக்கவுண்டர்
- 12) ஏழூர் கட்டிக்கவுண்டர்
- 13) வாழவந்தி நாட்டில் வேலகவுண்டர்
- 14) இராமதேவம் செங்கோடகவுண்டர், ராசாக்கவுண்டர்
- 15) நல்லூர் சுப்பிக்கவுண்டர்



- 16) கூத்தம்பூண்டி வேலப்பகவுண்டர்
- 17) திடுமல் செங்கோடகவுண்டர்
- 18) வடகரை ஆத்தூர் முத்துக்கவுண்டர்
- 19) இடையாறு இராசாக்கவுண்டர், குறிச்சிக்கவுண்டர்
- 20) பெருமாள் பாளையம் பழனியப்பகவுண்டர், செம்மாண்டக் கவுண்டர்.
- 21) வட்டூர் அண்ணாமலைக் கவுண்டர், குமாரசாமி
- 22) அம்மன் கோயில் காளியாண்டி
- 23) தச்சன் வீரப்பன்
- 24) நல்லூர் கொன்னையாசாரி
- 25) செங்குந்த இராமலிங்க முதலியார்
- 26) நாவித பழனி, சின்னான்
- 27) தோட்டி உறுமன்

கொங்கு வேளாளரில் பல ஊர்க் கவுண்டர்களும், ஆண்டி, ஆசாரி, செங்குந்தர், நாவிதர், தோட்டி முதலிய பிற சமூகத்தார்களும் கலந்து கொண்டது மிகவும் சிறப்புக்குரியது.

### 55. தூரன் குலம்

கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் அதிகமாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட குலங்களில் தூரன் குலம் முதன்மையானது.

டி.எம். காளியப்பா அவர்களும், மோகனசுந்தரம் அவர்களும் தூரன் குலத்தார் அடையாளச் சின்னம் துவரைச் செடி, ஆகவே துவரைச் செடியின் பெயரால் இக்குலம் பெயர் பெற்றது என்று கூறுகிறார்கள். 'தூரன் குலத்தார் துவராபதி வேளிர் மரபில் வந்தவர்கள்' என கு. சேதுராமன் கருதுகிறார். துவார சமுத்திரம் வேளிர் கொங்கு நாட்டில் குடியேறி துவரன் - தூரன் ஆயினர் என்று நல். நடராசன் கூறுகிறார். நெற்பயிர் தூர் கட்டி வளர்கிறது என்பர். அதுபோன்று விவசாயத்தில் சிறந்தவர்கள் தூரன் எனப்பட்டனர் என்கிறார் தே.ப. சின்னசாமி.

ஜானவ்ய மகரிஷி மக்களான கங்கை மைந்தர்கள் கண்ணனின் துவாரகாபுரி சென்று அதன் அழிவிற்குப்பின் கங்கைச் சமவெளி சென்று பின் கொங்கு நாடு வந்தவர்கள் தூரன் எனப்பட்டனர் என்று 'தூரன் அம்மாளை' என்னும் நூல் கூறுவதாக வி. இராமமூர்த்தி கூறுகிறார்.

அகத்தியர் தென்திசை வந்தபோது துவராபதி சென்று நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் (கண்ணன்) வழிவந்த பதினெட்டு அரசர்களையும், 18 குடி வேளிர்களையும் அழைத்து வந்ததாகத் தொல்காப்பிய உரையில் நச்சினார்க்கினியர் கூறுகிறார். அவ்வேளிர் வழிவந்தவர்களே தூரன் குலத்தார் என்றும் கூறுவர்.

புறநானூற்றில் கபிலர் இருங்கோவேள் என்னும் அரசனைப் பாடும்போது

“நீயே

வடபால் முனிவன் தடவினுள் தோன்றி

செம்புழைந்து இயற்றிய சேண்நெடும் புரிசை

உவரா ஈகைத் துவரை யாண்டு

நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த  
வேளிருள் வேள்'

என்று கூறுகிறார். அவர் கூறும் துவரையைச் சார்ந்தவர்கள் தூரன் குலத்தார் என்று கூறுவர். வி. இராமமூர்த்தி, க. பழனிசாமிப் புலவர் ஆகியோர் “தூர தேசத்திலிருந்து வந்த காரணத்தால் தூரன் எனப் பட்டனர்” என்று கூறுகின்றனர். இவற்றால் தூரன் குலத்தார் வேளாளருள் மிகவும் தொன்மையான குடி என்பது புலப்படும்.

கொங்கு நாட்டில் தன் ஆட்சியை நிறுவி வஞ்சி, மாந்தை, முசிறி போன்ற ஊர்களை ஏற்படுத்திய மாந்தரஞ்சேரல் என்ற மன்னனின் அமைச்சர் ‘தூரன்’ என்று கூறப்படுகிறார். இச்சேரனின் எதிரிகளான வேட்டுவர்களை சேரனின் அமைச்சர்கள் என்று நல். நடராசன் கூறுகிறார். மாந்தரஞ்சேரல் கட்டிய மாந்தீசுவரத்தைக் தூரர்கள் கட்டியதாக தே.ப. சின்னசாமி கூறுகிறார். மாந்தரஞ்சேரல் குப்த அரசனான சமுத்திர குப்தனை வென்றார் என்று மோகனசுந்தரம் கூறுகிறார்.

‘நாடுபுகழ் தூரன்’, “நீதித் தூரர்”, சாந்தமிளிர் தூரர்”, “சீர்கொண்ட தூரர்”, “உத்தம குணா நிபுண தூரர்”, “முதன்மைத் தூர கோத்திரர்” என்றெல்லாம் இலக்கியத்தால் புகழப்பட்டவர்கள் தூரன் குலத்தார் ஆவர்.

### காணியூர்கள்

தூரன் குலத்தார் காணிப்பாடல் மானூர், வெங்கம்பூர், குமர மங்கலம், தும்பங்குறிச்சி, சீராப்பள்ளி, பாலமேடு, தூரன்பாடி, காங்கயம், பொன்குறிச்சி, மொடக்குறிச்சி, கீரனூர், இடையாறை, முடுதுறை பட்டிலூர், பாகூர், பழமங்கலம், கொடையூர், முசிறி, கொற்றனூர், பழனி ஆகிய ஊர்கள் தூரன் குலத்தார் காணியூர்கள் என்று கூறுகின்றது.



“பங்கயத் திருஉலவு மானூரு வெங்கயம்  
பதிசுமர மங்கையுடனே  
பண்புநிறை தும்பங் குறிச்சிசீ ராப்பள்ளி  
பாலைதூ ரம்பாடியும்

சிங்கநகர் வாழ்வுற்ற பொன்குறிச் சிக்கதிபர்  
சிறந்திடும் மொடக்குறிச்சி  
சீர்பெருகு கீரனூர் இடையாறை முடுதுறை  
சிறந்திடும் பட்டிலூரும்

கொங்குலவு சோலைசூழ் பாசியூர் பழமங்கை  
கொடையூரு முசிறிதனையும்  
குவலயத் தினில்அரசு புரிகின்ற தூரகுலர்  
கொற்றனூர் பழனிதனையும்

அங்கணுல கம்பரவு சோழீசர் சிவகாமி  
அடியிணையை மறவாதவர்  
அத்திரவிழி யார்மதனன் உத்தம குணாநிபுண  
அத்தியண மகராசனே!”

என்பது தூரன்குலக் காணிப்பாடலாகும்.

சில தனி ஊர்க் காணிப் பாடல்களிலும் தூரன்குலம் குறிக்கப்  
பட்டுள்ளது.

**காங்கயம்**

காங்கயத்திற்கு பெருங்குடி குலம், வேந்தன் குலம்,  
செங்கண்ணர் குலம், பதுமன் குலம், சாத்தந்தை குலம் ஆகிய  
குலத்தாருடன் தூரன் குலத்தாரும் காணியாளர்கள் என்று காணிப்  
பாடல் கூறுகிறது.

“சிங்கைநகர் தன்னில்வளர் அதிகபெருங் குடியனை  
செயவேந்தன் செங்கண்ணனைச்

சீர்கொண்ட தூரனைப் பதுமன்முதல் வாணியைத்  
திவ்வியமிகு சாத்தந்தையை”

என்பது ஒரு காணிப்பாடல் பகுதியாகும். மற்றொரு காணிப்பாடல் இக்குலங்களுடன் பதரி குலத்தையும் காங்கயம் காணியாளர் என்று கூறுகிறது.

“பெருங்குடி வேந்தன் செங்கண்ணன் தூரன்நல் பேர்பதுமன்  
விரும்பிய வாணி சாத்தந்தை பதரி விரைகுடிலுர்  
அரும்பணி நாதர் அகத்தீச ரும்அகி லாண்டவல்லி  
கருங்குழல் மாது பகவதி வாழ்கின்ற காங்கயமே”

என்பது மற்றொரு காங்கயக் காணிப்பாடலாகும்.

### திருச்செங்கோடு

ஆந்தை குலம், கண்ணன் குலம், தூரன் குலம் ஆகிய குலத்தவர்கட்குத் திருச்செங்கோட்டில் காணியுரிமை உண்டு என திருச்செங்கோட்டுக் காணிப்பாடல் கூறுகிறது. அதைக் குறிக்கும் பாடல்

“ஆந்தைபுகழ்க் கோதை ஆர்த்தபுகழ்க் கண்ணகுலர்  
சாந்த மிளிர்ந்தூரன் தங்களுக்கு - ஏந்தும்  
செங்கோட்டு வெற்புத் திகழ்காணி ஆகும்என  
அங்கேட்டில் வைத்தார் அறிந்து”

என்பது திருச்செங்கோட்டுக் காணிப்பாடலாகும்.

### தென்கரை நாட்டுத் தூரன்பாடி

தென்கரை நாட்டுப் பதினான்கு ஊர்களில் தூரன்பாடி தூரன் குலத்தார் காணிகொண்ட ஊராகும். ஆந்தை, அந்துவன், மயிலன் முதலிய குலத்தார்க்கும் காணியுரிமையுடைய ஊராக இருந்தாலும் தூரன் குலத்தார் நிறுவிய ஊரே தூரன்பாடியாகும்.

“தூரன்வேட் டுவன்ஆந்தை சொல்லுநிலை அந்துவன்  
வீர முளமயிலன் மெய்ச்செட்டி - சீருநுதல்  
தீட்டு முதலானும் செய்முதன்மை தென்கரைநல்  
நாட்டிலுயர் தூரை நகர்”

என்பது தூரன்பாடிக் காணிப்பாடலாகும்.

### குமரமங்கலம் முதன்மைக் காணி

மேல்கரை அரையநாட்டு வெங்கம்பூரிலிருந்து தூரன்குல ஒற்றைக்கால் சடைய கவுண்டர் வழியினர் குமரமங்கலம் பகுதிக்குக் குடியேறியதாக தி.அ.முத்துசாமிக் கோனார் எழுதியுள்ளார் (1934). டாக்டர் சுப்பராயன் குடும்ப வரலாறு எழுதிய பூங்குரு நல் அசோகன் கோனார் சொன்னதைத் தழுவினே எழுதியுள்ளார்.

ஆனால் மேல்கரையரைய நாட்டு வெங்கம்பூர் தூரன் குலத்தார் தங்கள் பூர்வீக ஊர் குமரமங்கலமே என்று எழுதியுள்ளனர். குமரமங்கலத்தில் பாகப் பிரிவினையில் அண்ணன் தம்பி பங்காளிச் சண்டையாய் குமரமங்கலத்திலிருந்து குடியேறி வெங்கம்பூரிலும், புதுப்பாளையம், கொள்ளுக்காட்டுவலசு, காட்டுப்பாளையம், தாமரைப்பாளையம், கல்வெட்டுப்பாளையம், இச்சிப்பாளையம் கரட்டாம்பாளையம் ஆகிய ஊர்களிலும் குடியேறியதாக வெங்கம்பூர் தூரன் குலத்தார் கூறுகின்றனர். குமரமங்கலத்திலிருந்து பிடிமண் கொண்டு வந்து பொன்காளியம்மன் கோயில் கட்டியுள்ளதாகவும், தங்கள் முத்துக் கருப்பணசாமிக்கு ‘அக்கரைப்பட்டியான்’ என்றும் பெயர் வைத்துள்ளோம் என்றும் கூறுகின்றனர்.

“ஆதி குமரமங்கலம் அடுத்தது மேழிப்பள்ளி  
நீதி வெங்கம்பூர் நிலைத்திருக்கும் தூரன்குலம்”

என்ற வழக்குள்ளமையால் குமரமங்கலத்திலிருந்து மேழிப்பள்ளி வழியாக வெங்கம்பூர் வந்த விபரம் தெரிகிறது. மேழிப்பள்ளித் தாக்கத்தால்தான் வெங்கம்பூர் தூரன்குலத்தார் தங்கள்கோயிலில் அண்ணன்மாரை எழுந்தருளச் செய்துள்ளனர்.



இராசிபுர நாட்டில் தூரன் குலத்தார் சிறப்புடன் வாழும் ஊர் சீராப்பள்ளி. அங்கும் “ஆதி குமரமங்கலம் அடுத்தது சீராப்பள்ளி” என்று கூறுகின்றனர். சீராப்பள்ளி தூர குலத்தில் காமாட்சி குடி, கன்னிகுடி என இரு பிரிவினர் உண்டு. காமாட்சி குடியினர் சீராப்பள்ளி காளியம்மனையும், கன்னி குடியினர் நாமகிரிப்பேட்டை கன்னிமாரையும் வணங்கி வருகின்றனர்.

சிங்கை எனப்படும் காங்கயம் தூரன் குலத்தாரில் நாகமலைக் கவுண்டர், அவர் மகன் குமாரநாச்சிமுத்துக் கவுண்டர் ஆகியோர் சிவமலைக் கோயிலுக்குப் பல கொடைகளை அளித்துள்ளனர் என்பதைச் சிவமலைக் குறவஞ்சி மூலம் அறிகின்றோம்.

“கந்தன் சிவமலைக் காங்கேய ருக்குக்  
கனத்த வனசத்திரப் படித்தரத் திற்கும்  
பந்திச் செலவுக்கும் மண்டபம் தன்னில்  
பதித்த தளவிசைக் கற்பணி வேலைக்கும்  
முந்திப் பணையம் கொடுக்கும் சிங்கைநகர்  
முதன்மையில் தூர கோத்திர நாகமலை  
பிந்தும் குமார நாச்சிமுத்து”

என்பது சிவமலைக் குறவஞ்சிப் பாடல் பகுதியாகும்.

மேழிப்பள்ளி அண்ணன்மார் கோயிலுக்கு முதல் காணியாளர்கள் தூரன் குலத்தார். மொடக்குறிச்சியில் காரி குலத்தார் ஆதரவில் குடியேறிப் பல ஊர்களில் பல்கிப் பரந்து சிறப்புடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். நல்லிபாளையம், தும்பங்குறிச்சி, கல்யாணி முதலிய ஊர்களில் தூரன்குலத்தார் பிற குலத்தாரோடு இணைந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். பாலை மேட்டில் சீனிவாசப் பெருமாள் கோயிலை 1932ல் புதுப்பித்துக் கட்டியவர் தூரன்குலப் பொன்காளிக் கவுண்டர் மகன் காகத்தலைக் கவுண்டர். அங்கு பல ஆண்டுகள் தேர்த்திருவிழா நடத்தினார்.

மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுத் திருவாச்சியில் காணியாளர் தூரன் குலத்தினர். நஞ்சை இடையாறில் முதன்மைக் காணியாளர்கள் தூரன் குலத்தினரேயாவர். குமரமங்கலம் ஜமீன்தார்களும், சித்தளந்தூர், புளியம்பட்டி மிட்டாதார்களும் தூரன் குலத்தினரே. இவை வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க குடும்பங்கள் ஆகும். பண்டித சுவகர்லால் நேரு அவர்கள் குடும்பத்திற்கு இணையாக மூன்று தலைமுறை மத்திய அமைச்சரவையில் இடம்பெற்ற குடும்பம் குமரமங்கலம் ஜமீன் (டாக்டர் ப.சுப்பராயன், மோகன் குமரமங்கலம், ரங்கராஜன் குமரமங்கலம்) குடும்பம் ஆகும். டாக்டர் ப. சுப்பராயன் 1926முதல் 1930வரை சென்னை மாகாண முதல் அமைச்சராகவும் விளங்கினார். சித்தளந்தூர் மிட்டாதார் செய்த ஆலயப் பணிகள் பல.

### தூர குல மாணிக்கி நியமனம்

மதுரை முத்து வீரப்ப நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் மோரூர்க் காங்கேயர் நிர்வாகத்தின்போது கீழ்க்கண்ட ஊர்களைச் சேர்ந்த தூரன் குலத்தார் குமரமங்கலம் பொன்காளியம்மன் கோயிலில் ஒன்றாகக் கூடினர்.

குமரமங்கலம்	- பாண்டிக் கவுண்டர், ராக்கியாக்கவுண்டர், குமரகவுண்டர், நல்லய கவுண்டர், விருப்பணகவுண்டர், செட்டிக் கவுண்டர், குமரவேல் கவுண்டர், கந்தப்ப கவுண்டர்.
பட்டிலூர்	- நல்லய கவுண்டர்
சீராப்பள்ளி	- காளிகவுண்டர்
பாலமேடு	- பிடாரகவுண்டர்
முடுதுறை	- செங்கோடகவுண்டர்
கலியாணி	- வேலகவுண்டர்
தும்பங்குறிச்சி	- நல்லிக்கவுண்டர்
கீரம்பூர்	- எட்டுக்கைக்கவுண்டர்
கோதையூர்	- காளிகவுண்டர்
இடையாறு	- இராசாக்கவுண்டர்

பெருங்குறிச்சி	-	காளிகவுண்டர்
காங்கயம்	-	சிவமலைக்கவுண்டர்
தூரம்பாடி	-	பழனிக்கவுண்டர்
மானூர்	-	வேலகவுண்டர்
வெங்கம்பூர்	-	ராக்கியாக்கவுண்டர்
மொடக்குறிச்சி	-	குட்டயகவுண்டர்
பாசியூர்	-	ராக்கியாக்கவுண்டர்

ஆகியோர் அனைவரும் கூடி மோரூர் விருது மகுடாசல மாணிக்கி மகள் நல்லபெண் என்பவளைத் தங்கள் குலத்துக்கு மாணிக்கியாக நியமித்துத் 'தூரகுல மாணிக்கி' என்று பெயர் கொடுத்தனர்.

தூரன் குலத்தார் அனைவரும் பண்ணையத்துக்கு ஒரு மிடாக் கம்பும், பயலாள் (திருமணம் செய்யாதோர்) எட்டு வள்ளக் கம்பும், திருமணத்தின்போது ஒரு வள்ள அரிசியும் மாணிக்கிக்குக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு ஒரு செப்பேடும் எழுதித் தந்தனர். அத்துடன் குமரமங்கலத்தில் புன்செய் ஒரு மிடாக்காடும், நன்செயில் 50 குழியும் மானியமாக மாணிக்கி நல்ல பெண்ணுக்குத் தந்தனர்.

### கல்வெட்டுகள்

தூரன் குலம் தொடர்பான கல்வெட்டுகள் ஆதியூர், பருத்திப்பள்ளி, வெள்ளோடு, குமரமங்கலம், திருச்செங்கோடு, பாலமேடு ஆகிய இடங்களில் உள்ளன.

கோனகப்பாடி தூரகுல வேளாள கவுண்டர் 1287ஆம் ஆண்டு குறுப்புநாட்டு ஆதியூர் ஆதீசுவரர் கோயிலில் சந்தியா தீபம் வைத்துள்ளார். அதே கோனகப்பாடி வேளாளரில் தூர குலம் பாண்டிய அரையன் என்பவர் 1297 ஆம் ஆண்டு ஆதீசுவரர் கோயிலில் சந்தியா தீபம் வைக்க ஒரு அச்சு பொன் கொடுத்தார். இவர் பெயரை நோக்கும்போது அரசரால் பட்டம் பெற்றவர் என்று தெரிகிறது. 1309 ஆம் ஆண்டு பருத்திப்பள்ளி புவனேசுவரர் கோயில் திருப்பணி நடைபெற்றபோது மின்னாம்பள்ளியில் வாழ்ந்த தூர



குலப் பெரிய பிள்ளையாண்டை கரும்பிள்ளை என்பவர் தூண், போதிகை, உத்திரம் இவைகளைத் தன் கொடையாகக் கொடுத்தார்.

மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டுச் சபையில் மொடக் குறிச்சியைச் சேர்ந்த தூரகுல ஆவுடையார் என்பவர் உறுப்பினராக இருந்தார் என்று வெள்ளோடு கல்வெட்டு மூலம் தெரிகிறது.

1841ஆம் வருடம் குமரமங்கலம் தூர குலத்தைச் சேர்ந்த ஐந்து கரையாரும், கோயில் காணியாளரான இதர சமூகத்தினரும் (கட்டுகல்லை) குமரமங்கலம் பொன்காளியம்மன் கோயிலில் மண்டபம் ஒன்றைக் கட்டினர். இப்பணியை முன்னின்று செய்து முடித்தவர் தூரகுல செட்டியாக் கவுண்டர், சுவாமிக் கவுண்டர் ஆகியோர் ஆவர்.

குமரமங்கலம் தூர குலத்தார் காணியுரிமைக்கோயிலான பொன்காளியம்மன் கோயில் முகப்பில் உள்ள கல் தூண்கள் இறந்த கோயில் காணியாளர் நினைவுச் சின்னமாகத் திகழ்கிறது. தூண்களில் இறந்தவர் பெயர் 'பிரியா விடை' என்ற அடைமொழியுடன் கல்வெட்டாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

தூர குல குமரக்கவுண்டர் மகன் செட்டிக்கவுண்டர், விருப்பண கவுண்டர் பேரன் ரங்கய்ய கவுண்டர் மகன் பெருமாள் கவுண்டர், அரியண கவுண்டர் மகன் விருப்பண கவுண்டர், கல்லாக் கவுண்டர் மகன் சுவாமிக் கவுண்டர் ஆகியோர் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

1828ஆம் வருடம் பாலமேடு தூரகுலப் பழனிவேல் கவுண்டர் மகன் பொன்காளிக்கவுண்டர் சீனிவாசப் பெருமாள் கோயிலுக்குச் சித்திரத்தோர் செய்து கொடுத்துள்ளார்.

திருச்செங்கோடு மலைமேல் கோபுர வாயிலின் வலப்புறம் சுப்பிரமணியரையும், இடப்புறம் விநாயகரையும் எழுந்தருள் வித்தவர் குமரமங்கலம் தூர குலச் சடையப்பன் என்பவர்.

## செப்பேடு பட்டயங்களில்

தென்னிலைச் செப்பேடு ஒன்றில் 'வெங்கம்பூரு துவரை குலம் சாமிநாதக்கவுண்டர்' என்பவர் சாட்சிக் கையொப்பமிட்டுள்ளார். செல்ல குலத்தார் கொன்னையாத்திலும், பருத்திப் பள்ளியிலும் கூடித் தங்களுக்குச் செல்லகுல மாணிக்கியாக 'வேளாளர் கூத்தாடி களில் கந்தப்பட்டன் மகள் அத்திப்பெண்' என்பவளை நியமித்தனர். அச்செப்பேட்டில் நாட்டு வேளாள கவுண்டர் சிலர் கையொப்பம் இட்டுள்ளனர். "பாலமேடு தூரன் செல்லப்ப கவுண்டர் மகன் செல்லப்ப கவுண்டர்" என்பவர் கையெழுத்திட்டுள்ளார். அவர் 'குடியானவர்' என்ற அடைமொழியுடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளார்.

கொங்கு வேளாளரில் பல குலத்தார் ஒன்றாகக் கூடிப் பாகூர் ஞானசிவாச்சாரியார் இம்முடி அகிலாண்ட தீட்சிதரைக் குலகுருவாக ஏற்றுக்கொண்டு செப்பேடு எழுதித் தந்தனர். மொடக்குறிச்சி தூரகுலத்தாரும் கையெழுத்திட்டு அவரைக் குருவாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

திருச்செங்கோட்டில் உள்ள குலசேகர பட்டர் என்பவரைக் குலகுருவாக ஏற்றுக் கொண்டு எட்டு ஊர்க் காணியாளர்கள் செப்பேடு எழுதித் தந்தனர். அவர்களில் மொடக்குறிச்சி, குமர மங்கலம் தூர குலத்தாரும் அடங்குவர். அவர்கள் 'முடக்குறிச்சியில் இருக்கும் வேளாள தூர குல கோத்திரம் பூஷற சூத்திரம் அத்தப்ப சர்க்கரை மன்றாடியார், குட்டைய கவுண்டர், பிச்சாண்ட கவுண்டர், குட்டிக் கவுண்டர், நல்லதம்பிக்கவுண்டர், "கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டில் கொமரமங்கலத்தில் இருக்கும் தூர குல கோத்திரம் பூஷற சூத்திரம் பாண்டிக்கவுண்டர், பிரம கவுண்டர், ராக்கியாக் கவுண்டர், குமர கவுண்டர், செட்டியாக் கவுண்டர்" ஆகியோர் ஆவர்.

திருச்செங்கோட்டில் கொங்கு நாட்டுச் செல்ல குலத்தார் எல்லோரும் கூடி மடம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதில் சுப்பிரமணி பண்டாரம் என்பவரை நியமித்து சில அறச்செயல்களைச்



செய்தனர். சாட்சியாகக் கையொப்பமிட்டவர்களில் பாலமேடு தூரன் செல்லப்ப கவுண்டரும் ஒருவர். ஆண்களும் மாணிக்கையாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். தூர குல மாணிக்கை பெயர் 'குமரவேலன்' என்பதாகும்.

குறுப்பு நாட்டு முகுந்தனூர் என்னும் சர்க்கார் பெரியபாளையத்தில் தூர குலம் முத்துக்கவுண்டர் காணியாளராக இருந்தார். அவர் ஆறு செஞ்சடை வேதாந்த மூர்த்தியின் சீடர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. செல்ல குலச் செம்பெரிச்சிக் கவுண்டர் வேட்டுவர்களை வென்று தோரவலூர் பட்டக்காரராக நியமிக்கப்பட அவர் உதவியுள்ளார்.

கம்பர் பாடியதாகக் கருதப்படும் முதல் காணிப்பாடலில் தூரன் குலம் இடம் பெற்றுள்ளது.

### திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணிமாலை

குமரமங்கலத்திற்கும், அருகில் உள்ள திருச்செங்கோட்டுக்கும் காணியுரிமை உடையவர்களாக இருப்பவர்கள் தூர குலத்தார். அதனால் தூர குலத்தார் பலர் திருச்செங்கோட்டில் பல்வேறு திருப்பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். இவை அனைத்தும் திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணி மாலையில் பதிவாகியுள்ளன.

திருச்செங்கோட்டில் தூர குலத்தாருக்கு என தனி மடம் ஒன்று இருந்ததாக எழுகரைச் செல்லகுல மடத்துச் செப்பேட்டால் தெரிகிறது. குமரமங்கலம் தூரகுலத்தார் சைவ சமயப் பற்றின் காரணமாக "திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரீசுவரர் சன்னதியில் வாதுளாகம முறைப்படி பஞ்சாட்சர உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியார் குலசேகரபட்டருக்கு மடாலயம் கட்டிக்கொடுத்து குரு பிரதிஷ்டை செய்து பிராமண சம்வர்த்தனை" செய்ததாக எட்டுக் குலத்தார் செப்பேடு கூறுகிறது. குமரமங்கலம் தூரகுலப் பெரியவர்கள் சிலர் நாள்தோறும் திருச்செங்கோட்டில் வழிபாடு செய்வார்களாம்.



“கொங்கு எழுகரை நாடதிபன் பூந்துறைநாடன்  
கூறும் குமரமங்கைத் தூரர் தன்குலன்  
செங்கோட் டாரைத் தினமும் சிந்தைசெயும்  
சடையன்”

என்று டாக்டர் ப.சுப்பராயன் அவர்களின் முன்னோர் ஒருவர் புகழப்படுகிறார்.

தாரமங்கலம் சீயாலகட்டி முதலி அர்த்தநாரீசுவரர் கோயில் விமானத்தில் கலசத்தை நிறுவினார். குமரமங்கலத் தூரகுலக் கைலாசக் கவுண்டர் அக்கலசத்திற்கும் பொன்தகடு வேய்ந்தாராம்.

“வேயாரும் தோளி உமைபாகர் மேவி விளங்குமங்கைச்  
சீயால கட்டி முதலிமுன் செய்த சிகரம்அதில்  
காயா டகத்தகடு ஏற்றியே நல்ல கலசம்வைத்தான்  
சேயார் குமர புரிவாழ் கைலாச சிகாமணியே”

என்பது திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணி மாலைப் பாடலாகும்.

குமரமங்கலம் சுப்பராய கவுண்டர் திருச்செங்கோட்டிற்கு நந்தா தீபம் வைத்தார். தளிகை - நைவேத்தியத்திற்கு உதவி செய்தார். அவர் மகன் பெரிய பரமசிவக் கவுண்டர் அர்த்தநாரீசுவரர் பிரம்மோத்தசவ மண்டபக் கட்டளை, விடாயாற்று உற்சவம் ஆகியவைகளைச் சிறப்பாகச் செய்தார். இவர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களின் பாட்டனாரும், தந்தையும் ஆவர். முத்தாஞ் செட்டி என்னும் மிட்டாவை பாண்டிசுவரர் கோயிலுக்குத் தானமாக எழுதிக் கொடுத்தனர். திருச்செங்கோடு முத்துசாமிக் கோனார் அவர்கட்கு திருச்செங்கோட்டில் தந்தை பெயரால் “சுப்பராயக் கவுண்டர் அச்சகம்” அமைத்துக் கொடுத்து திருச்செங்கோடு பற்றிய பல ஓலைச்சுவடிகள் அச்சாகக் காரணமாக விளங்கியவர் பெரிய பரமசிவக் கவுண்டர் ஆவார்.

சித்தளந்தூர் மிட்டாதாரர்களும் தூரன் குலத்தினரேயாவர். முத்துசாமிக் கவுண்டர் மகன் சுப்பராயக் கவுண்டர் திருச்செங்கோடு கோயில் கருவூலங்களுக்குப் பூட்டுக்கள் வாங்கிக் கொடுத்துள்ளார்.

“மருவூரும் கோதை கயிலாய நாதர் மகாலயத்தின்  
கருவூலத் துக்குடயர் பூட்டி சைத்துநற் காப்பமைத்தான்  
கருவூரும் சித்தளந் தூர்ச்சமீன் முத்துச் சாமிமகன்  
திருவூரும் தூரன் புகழ்சுப்ப ராய சுபகரனே”

என்பது திருப்பணிமாலைப் பாடலாகும்.

குமரமங்கலம் தூர குல செட்டியாக் கவுண்டர் திருச்செங்கோட்டு  
மலையில் சிவ தீர்த்தத்தின் கிழக்கே மாசிமகத் திருவிழாவின்போது  
செங்கோட்டு வேலர் வந்து தங்கும் சித்திரகூடம் என்னும்  
மண்டபத்தில் பாதிக்குறடு, சுவர்ப்படை, குறட்டின் மேல்வேலை  
ஆகியவற்றைச் செய்தளித்தார். இதனை,

“கோதைக் கிரியில் சிவதீர்த்தம் குணபால் சித்ர கூடம் என  
மாதவர் தமக்கு மாசிமக வேலன் தொடுத்த மண்டபத்தில்  
பாதிக் குறடு சுவர்ப்படை செம்பாதிக் குறடு மேல்வேலை  
நீதிக் குமர புரித்தூரன் நேயன் செட்டி புண்ணியமே”

என்று திருப்பணி மாலை கூறுகிறது.

செட்டியாக் கவுண்டர் மீண்டும் சில திருப்பணிகளைத்  
திருச்செங்கோட்டில் செய்தார். (1) நிலத் தம்பிரான் கோயில்  
என்னும் கைலாச நாதர் கோயில் மகா மண்டபத் தாண்டவக்  
குறடு (2) மலைமீது விநாயகர் கோயில் குறடு (3) மலையில்  
நடராசர் குறடு (4) மலைப்படிகள் (5) சிவ தீர்த்தத்தின் தெற்கே  
நூறு படிகள் (6) நூறாம் படி பெரிதாக விரிவாக்கம் (7) வயிரவ  
தீர்த்தத்தின் தென் மேற்கே இளைப்பாற்றி மண்டபம் இவைகளை  
அமைத்தார்.

“ஆடரவ கிரியின்அடி வாரம்உறை கயிலாயர்  
ஆலய மகாமண்டபத்து  
அழகுதாண் டவக்குறடு, மலைவிநா யகர்குறடும்,  
அகலநட ராசர்குறடும்,

சேடகிரி ஏறுபடி சிவதீர்த்தத் தெட்சிணத்  
திசைநூறு பெரியபடியும்  
செஞ்சொல்நூ றாம்படி தனைப்பெரிய தாகவே  
செய்வித்த ஏழுதர்மம்

நீடுவயி ரவதீர்த்த நிருதிதிசை யாகவும்  
நிலமைதரு நலநாயகன்  
நிறைமண்ட பத்திடை யும்இளைப் பாற்றியும்  
நித்யம்அன தானநிபுணன்

நாடுபுகழ் குமரமங் கலம்மேவு தூரன்உயர்  
நதிவம்ச குலசேகரன்  
நன்மைதரு குமரபூ பதிசெட்டி அன்புடன்  
நடத்தின திருப்பணிகளே”

என்பது அவற்றைக் குறிக்கும் பாடலாகும்.

### கல்யாணிப் பள்ளி கூற்று

ஏழார் பொருளந்தை குலக் கட்டிக் கவுண்டர் என்பவரீது  
நரசிங்கன் என்ற புலவர் பாடிய நூல் ‘கட்டி மகிபன் பள்ளு’ ஆகும்.  
அந்நூலில் பண்ணையைக்காரன் பள்ளனின் இரு மனைவியர்  
உரையாடும் பகுதியில் கல்யாணியை நிர்வாகம் செய்யும் தூரகுல  
நஞ்சயன் காணியூர்கள் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

“மானூர் மொடக்குறிச்சி பட்டிலூர் குமரமங்கை  
வடிவுள்ள பாலமேடு முடுதுறையும்  
தேனார் பழமங்கலம் பாசியூர் கீரநகரும்  
தேடும் காங்கயம் தூரம்பாடி வெங்கம்பூர்  
ஆனதோர் சீராப்பள்ளி தும்பங் குறிச்சிஇடை  
யாறை பெருங்குறிச்சி கோதையூரும்  
பானுவைப் போல்விளங்கும் நஞ்சய் தீரன்நாட்டில்  
பகரும் கலிசைப்பள்ளி நானே ஆண்டே”



## 56. தோடை குலம்

‘தோடு’ என்பது பழமையான காது அணிகளில் ஒன்று. “வெள்ளி வெண்தோடு” என்று மணிமேகலையிலும், “ஆடுகள் மகளிரும் பாடுகள் மகளிரும் தோடுகொள் மருங்கில்” என்று சிலப்பதிகாரத்திலும், “தோடு உடைய செவியன்” என்று தேவாரத்திலும் ‘தோடு’ என்ற காதணியின் பெயர் குறிக்கப்படுகிறது.

தோடு உடையவர்கள் தோடர் குலம், தோட குலம் என்றும் தோடை குலம் என்றும் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். குழுவான தொகுதிக்கும், ஆடாதோடை என்னும் கொடி வகைக்கும், எலுமிச்சை வகைக்கும் தோடை என்ற பெயர் உரியதாக உள்ளது. இவை குல அடையாளச் சின்னமாகவும் இருக்கலாம்.

சித்தன்னவாசலில் உள்ள தொல் தமிழ்க் கல்வெட்டில் ‘தோடன்’ என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. எனவே தோடன் என்பது இயற்பெயராகவும் இருக்கக்கூடும். திருஞானசம்பந்தர் “தோடுடைய செவியன்” என்று இறைவனை அடையாளம் காட்டினார். தோடு என்பது காதணி, காதில் என்றும் அவிழ்க்காத தோடுகளை அணிந்திருந்தவர்கள் தோடர் குலம் - தோடை குலம் சார்ந்தவர் எனப்பட்டனர் என்று ஒரு ஆய்வாளர் எழுதியுள்ளார்.

### காணியூர்கள்

ஆலத்தூர், ஆனங்கூர், ஓடப்பள்ளி, கத்தாங்கண்ணி, கன்னிவாடி, காகம், காஞ்சிக்கோயில், காளமங்கலம், கொளாநல்லி, கூத்தம்பூண்டி, கொன்னையார், தகடப்பாடி, நசியனூர், பட்டணம், பாப்பினி, மணியனூர், முளசி, மோரூர் ஆகிய ஊர்களை தோடை குலத்தாரின் காணியூர்களாகக் காணிப்பாடல் கூறுகிறது.

இதனை,

“திருவுலவு காஞ்சிபார்ப் பதிகன்னி வாடியும்  
செயகாள மங்கைமுளசி

தேவகூத் தம்பூண்டி காகம் குழாநல்லி  
சேர்நசைய னூர்மணியனூர்

தருவுலவு கொன்னையார் மேவுகற் றான்காணி  
தர்மமிகு ஓடைதகடை  
தமிழ்பெற்ற மோரூரும் ஆலத்தூர்ப் பட்டணம்  
தங்கும்ஆ னங்கூருடன்

அருளுலவு பச்சோடை நாதர்பெரி யம்மைதாள்  
அனுதினமும் மறுவாதவர்  
அன்புபெறு தோடைகுல சின்னைய நராதிபதி  
அருள்செல்வ னேந்திரபூபன்

மருவுலவு சேனா பதிக்குரிசில் மைந்தனாம்  
மன்னவன் குழந்தைவேலன்  
மகராசன் எனவந்த மரபுளோர் அனைவர்க்கும்  
வளமைபெற வருகாணியே”

என்ற பாடல் தொகுத்துக் கூறுகிறது.

தோடை குலத்துக்கும் கண்ணந்தை குலத்துக்கும் ஒரே மாதிரி  
யான காணி ஊர்களை ஒரு பாடல் தொகுத்துக் கூறுகிறது. அப்பாடல்,

“கன்னி வாடி காகம் குழாநிலை  
காள மங்கை புகழ்பெறும் பார்ப்பதி  
என்னும் காஞ்சி மோரூர் முளசியும்  
ஏவை சம்பைகற் றான்காணி நசையனூர்  
வண்ணம் மேவிய ஆலத்தூர்ப் பட்டணம்  
மணிய னூருடன் ஓடை தகடையும்  
கொன்னை யாறுடன் இந்த ஊர்பதி  
னாரும் தோடை கண்ணந்தை காணியே”

என்பதாகும்.

**பொன் நிறை கொடுத்த பூபதி**

தோடை குலத்தில் காகுத்த நல்லான் என்பவர் ஒருவர் இருந்  
தார். செல்வச் செழிப்பு மிக்க அவர் சோழமன்னன் குலோத்துங்க

சோழனை நண்பராகக் கொண்டவர். ஒருமுறை சோழன் அரசவை சென்ற காசுத்த நல்லான் தன் எடைக்கு எடை பொன் நிறுத்து அப்பொன்னைக் கொடை கொடுக்கும் “துலாபார தானம்” செய்தார். அவர் செயலை அனைவரும் பாராட்டினர். இதனை,

“ஆடற் பரியும் புவனங்கள் மீதினில் அம்புயமும்  
கோடவிழ் தஞ்சையில் மாநக ராதி குலோத்துங்கன்முன்  
தோடை குலாதிபன் காசுத்த நல்லான் துரைகள்மெச்ச  
மாதையும் பொன்னும் நிறைகொடுத் தான்கொங்கு  
மண்டலமே”

என்ற கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல் விளக்குகிறது.

### பாப்பினியின் முதல் காணியாளர்

பாப்பினியின் முதல் காணியாளர் தோடை குலத்தினர். இது பாப்பினிக் காணிப்பாடலால் உறுதிப்படுகிறது.

“தோடையும் கண்ணந்தை கீரையும் கடையும்  
சொல்வண்ணக்கன்  
ஏடவிழ் வாணனும் செட்டி முதலியும்  
இருக்கின்றனர்  
நாடெனும் காங்கய நாட்டுக்குள் மிக்க  
நடுவுளனர்  
பாடலும் பிச்சியும் இருவாட்சி சூழ்கின்ற  
பார்ப்பதியே”

“தரணிபுகழ் பார்ப்பதித் தோடைகுல தீபனை  
தந்திரமிகு கண்ணந்தையை  
தனதான கடையைக் கீரைவண் ணக்கனை  
தருவாணன் செட்டி முதலி”

என்பன பார்ப்பதி என்னும் பாப்பினிக்குரிய தனிக் காணிப் பாடல் களாகும்.



## சிவமலைத் திருப்பணி

காங்கய நாட்டின் பொதுத் தலமாகவும், தலைமைத் தலமாகவும் விளங்கும் சிவமலை சமயச் சிறப்பும் இலக்கியப் பெருமையும் கொண்ட திருத்தலம். காங்கய நாட்டின் அனைத்து ஊர்க்காணியாளர்களும் சிவமலைத் திருவிழாவில் பங்கு பெறுவர். கொடை பல அளிப்பர்.

பார்ப்பதியில் தோடைகுலப் பெருமக்களாகிய செல்லய கவுண்டர், பெரியணகவுண்டர், முத்தைய கவுண்டர், பொன்னய்ய கவுண்டர் ஆகியோர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் சிவமலையில் நடைபெறுகின்ற எல்லா விசேடங்களுக்கும் உரிய கொடைகளை அளித்தனர். சிவமலையாண்டவர் அணியும் கிரீடத்திற்குத் தேவையான தங்கம் அளித்தனர். மாதப் பிறப்பின் போது நடைபெறுகின்ற சிறப்புப் பூசைக்கும், மஞ்சள் செலவுக்கும் கொடை தந்தனர். வள்ளியம்மைக்குத் தினைமாவில் விளக்கு வைப்பர். அதற்குரிய வற்றையும் அளித்தனர். கோயில் பூசைக்குத் தேவையான பழங்களுக்கும் தினம் தினம் ஆகும் செலவுக்கும் மேற்கண்ட பாப்பினித் தோடை குலப் பெருமக்கள் தாராளமாகக் கொடையளித்தனர். இதனை,

“வேதன் பணிகின்ற சிவமலை வேலவர்

விசேடத்துக்கும் கிரீடத்துக்கும் செம்பொன்

மாதப் பிறப்புக்கும் மஞ்சள் செலவுக்கும்

வள்ளி யம்மைக்குத் தினைமா விளக்குக்கும்

போதப் பழத்துக்கும் வாரித் தினம்தினம்

பொழிந்திடும் பார்ப்பதித் தோடை குலத்தவர்

நீதிச் செல்லயன் பெரியணன் முத்தையன்

நிலத்தில் பொன்னய்யன்”

என்ற சிவமலைக் குறவஞ்சிப் பாடல் விளக்குகிறது.

### தோடைகுல மாந்தன் கூத்தன்

பாப்பினியில் தோடை குலத்தில் தோன்றிய மாந்தன் கூத்தன் என்பவர் மைசூர் உடையார்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் அரசு அதிகாரியாகப் பணியாற்றினார். ஒரு முறை அவர் காங்கய நாட்டின் சுங்க அதிகாரியாகப் பணி புரிந்தார். அப்போது கீரனூர் சென்ற மாந்தன் கூத்தன் அங்குள்ள வீரநாராயணப் பெருமாள் கோயிலில் வழிபாடு செய்தார்.

காங்கய நாட்டில் உள்ள குயவர் குலப் பெருமக்கள் தாங்கள் பானை முதலியன வனைந்து விற்பதற்கு வரி கொடுக்க வேண்டும். அதற்குத் 'திருகைச் சுங்கம்' என்று பெயர் (திருகை என்பது மட்பாண்டம் வனையும் பொருட்டு களிமண் வைக்கும் சக்கரத்தின் பெயராகும்), அந்தத் திருகைச் சுங்கத்தில் வசூல் ஆகும் தொகை மூலம் கீரனூர் வீரநாராயணப் பெருமாள் கோயிலில் திருவிளக்கு வைக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். இதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு இன்றும் கீரனூர் வீரநாராயணப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ளது.

“விசுறுதி வருஷம் தை மாதம் 5 தேதி பாப்பினியில் வெள்ளாளன் தோடன் மாந்தன் கூத்தன் காங்கய நாட்டில் சுங்கம் நடத்துகையில் கீரனூரில் வீரநாராயணப் பெருமாளுக்கு நம்மிட உபயம் ஆக ஒரு திருவிளக்கு நடக்கிறதற்கு இவ்விளக்கு குயவன் திருகைச் சுங்கம் பெருமாள் கோயில் பிராமணன் செம..... சந்திராதித்தர் வரைக்கும் சர்வமானியமாக நடத்திவரக் கடவாராகவும், இந்தத் தன்மத்தை விலக்கினவர் கங்கைக் கரையில் காராம் பசுவைக் கொன்ற தோஷத்திலே போவாராகவும் கூத்தன் எழுதியது”

என்பது கீரனூர்க் கல்வெட்டாகும்.

### குறுப்பு நாட்டுக் காணி

குறுப்பு நாடு 32 ஊர்களிலும் தோடை குலத்தாருக்கு இரண்டாவது காணியுரிமை உண்டு என்று குறுப்பு நாட்டுக் காணியாளர் செப்பேடு கூறுகிறது. தோடைகுலம் சார்பில் கையெழுத்திட்டவர் பாப்பினித் தோடை குலப் பச்சாக்கவுண்டர் என்பவர் ஆவார்.

### குலகுரு செப்பேடு

பாகூர் குருக்கள் செப்பேட்டின் மூலம் தோடை குலத்தாருக்கு மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டு ஈங்கூரில் காணியுரிமை உண்டு என்று தெரிகிறது. கொங்கு வேளாண் பெருமக்கள் பலர் சேர்ந்து பாகூர் குருக்கள் ஞானசிவாச்சாரியார். இம்முடி அகிலாண்ட தீட்சிதருக்கு எழுதிக் கொடுத்த செப்பேட்டில் ஈங்கூர் தோடைகுலச் சென்னிமலைக் கவுண்டர், மருதமலைக் கவுண்டர் ஆகியோர் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.



### 57. நீருணியர் குலம்

நீருணி அல்லது நீருணியர் (நீருண்ணியர்) குலம் கொங்கு வேளாளர் குலங்களில் ஒன்று.

க. பழனிசாமிப் புலவர் நீர்வளம் மிக்க செழிப்பான நிலங்களுக்கு உரிமையுடையவர்கள் நீருணியர் குலத்தார் என்று கூறியுள்ளார். நீருணி, செங்குண்ணி போன்றவை மலை நாட்டுத் தமிழ்ச் சொற்கள் என்றும் கூறியுள்ளார்.

தே.ப. சின்னசாமி உண்ணும் நீர்க்கிணறுகளைத் தோண்டி வைத்தவர்கள் நீருணி குலத்தார். மக்களுக்கு மட்டுமல்ல ஆவும் மாவும் சென்று உண்ணும் வகையில் ஏரி, குளம், குட்டை அமைத்தவர்கள் என்றும் கூறுகிறார்.

நீருண்ணியர் கூட்டத்தின் பெயர் எவ்வாறு பிறந்தது என்பது இதுவரை நடத்திய ஆய்வில் புலப்படவில்லை என்று கூறிய மோகனசுந்தரம் நீர் வாழ் பிராணியின் அடையாளத்திலிருந்து இக்குலப் பெயர் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கூறுகிறார்.

நல். நடராசன் நீரை நம்பி வாழ்பவர் அதாவது நீரைப் பயன்படுத்திப் பயிர்த்தொழில் புரிபவர்கள் “நீருணியர் குலம்” என அழைக்கப்பட்டனர் என்று கூறுகிறார். நீர்+உண்ணி = நீருண்ணி என்பதாகும். உண்ணி என்றால் உண்பவன் என்று பொருள் என்றும் எழுதியுள்ளார்.

பாசன வசதிகள் உண்டாக்க நீரைத் தேக்கி அணைகட்டிப் பாசனத்திற்குப் பேருதவி செய்தவர்கள் அதாவது நீர்+அணை= நீரணையர் என்ற பெயரே நீருணியர் என மாறியிருக்கலாம் என்று கு. சேதுராமன் கூறியுள்ளார். நீர் ஊற்றுக் கண்டுபிடிப்பவர்கள் நீருண்ணியர் என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் சேதுராமன் கூறுகிறார். இவர்கள் ஏரி, குளம், குட்டை அமைத்தவர்கள் என்கிறார்.

### வள்ளி எறிச்சில் காணிப்பாடல்

வில்லி, செல்லன், ஆந்தை, வண்ணக்கன், பில்லன், கண்ணந்தை, பூந்தை, காடை, கணக்கன், நீருண்ணி ஆகிய கொங்கு வேளாளர் குலத்தார் வள்ளியறச்சல் காணியாளர்கள் ஆவர்.

### காங்கய நாட்டுக் காணிப்பாடல்,

“தேவர்கள் புகழ்கின்ற வள்ளிநகர் வில்லியைச்  
செல்லனை ஆந்தைகுலனை  
செல்வவண் ணக்கனைப் பில்லனைக் கல்வியது  
சேர்ந்துவளர் கண்ணந்தையை  
சிங்காரப் பூந்தையைக் கடையைக் கணக்கனை  
திகழ்பரவு நீருண்ணியை”

என்று கூறுகிறது. “நிகழ்பரவு நீருண்ணி” என்று சிறப்பு அடை மொழியுடன் கூறப்பட்டிருந்தாலும் இன்று நீருண்ணியர் வள்ளியறச் சலில் காணியாளர்களாக இல்லை.

தாரமங்கலத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு கட்டி முதலி மரபினர் அதிகாரம் செலுத்தி ஆண்டு வந்தனர். முதலி என்பது அவர்களுக்குரிய பட்டப் பெயராகும். அவர்களில் பலர் ‘நீருணி வேளாளர்’ என்று கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

“வட பூவாணிய நாட்டுத் தாரமங்கலத்தில் வெள்ளாளரில்  
நிலக்கிழார்”, “இவ்வூரில்வெள்ளாளரில் நல்லுடையப்பர்”,  
“இவ்வூர் நீருணி இளையான் நல்லுடையப்பர்”

என்ற கல்வெட்டுப் பகுதிகள் மூலம் தாரமங்கலத்துக் கட்டிமுதலி வழியினர் வெள்ளாளரில் நீருணி குலமாக இருக்கலாம் என்று தெரிகிறது. பல கொங்கு வேளாளர்கள் ‘முதலிக்காமிண்டன்’, ‘முதலியாக்கவுண்டன்’ என்று பெயர் பெற்றுள்ளனர். மக்கென்சி ஆவணம் ஒன்றில் “தாரமங்கலம் கட்டி முதலி தங்கள் மைத்துனர் நாராயண கவுண்டர்” என்ற தொடர் வருகிறது.







